

ଉତ୍କଳ

ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ - ୭
(ପ୍ରାର୍ଥନା ସଂଗୀତ)

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ
ଶାଖା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ସୂଚିପତ୍ର

ସଂଗୀତ	୧୧	ଆସିଲେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା.....	୧୮
ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି.....	୧୧	ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର	୧୮
ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର	୧୧	ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର	୧୮
ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ	୧୧	ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂର୍ତ୍ତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା	୧୯
ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର.....	୧୨	ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର	୧୯
ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମୋଘେ.....	୧୨	ଆହେ ପରାଣ ଧନ	୧୯
ଅଭୟ ବାଣୀ.....	୧୨	ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ	୨୦
ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ	୧୩	ଉଠିତେ ଜୟଗୁରୁ ବସିତେ ଜୟଗୁରୁ	୨୦
ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ	୧୩	ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି	୨୦
ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଦ୍ଧଜୀବନେ.....	୧୩	ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ଚରଣୀ ମୋର.....	୨୧
ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ	୧୪	ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶ୍ରିତ	୨୧
ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ.....	୧୪	ଏ ନୟନ, ଅନା ଅନା	୨୧
ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ତ ମାଗେ ଚେତନା.....	୧୪	ଏ ମନ ଭାବେ କେତେ	୨୨
ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ	୧୪	ଏଇ ଜୀବନେ ଠାକୁର ତୁମେ ଏକା ନିଜର	୨୨
ଆଜି ଏ ଶୁଭଲଗନେ	୧୪	ଏଇ ପରା ସେଇ ଦୟାନିଧି ସଙ୍ଗତ	୨୩
ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ	୧୪	ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା	୨୩
ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର	୧୬	ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା	୨୩
ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ	୧୬	ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ.....	୨୪
ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ	୧୬	ଏଇ ଶପଥ ମୁଁ ନେଲି.....	୨୪
ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ.....	୧୬	ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ବାକ୍ୟ	୨୪
ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ	୧୭	ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି.....	୨୪
ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି	୧୭	ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର	୨୪
ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି.....	୧୭	ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ.....	୨୪
		ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ.....	୨୪

ସୂଚିପତ୍ର

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ.....	୨୬	କି ଦିଏ ପୂଜିବ ଗୁରୁ ଉପଚାର ପାବ କୈ.....	୩୩
ଏ ଦେହକୁ ତୁମ ମନ୍ଦିର.....	୨୬	କି ଭାଷାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇବି ମୋର.....	୩୪
ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭୁ.....	୨୬	କି ଶୋଭାରେ ଆଜି.....	୩୪
ଏ ନୟନ କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ.....	୨୭	କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ.....	୩୪
ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର.....	୨୭	କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ.....	୩୫
ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର.....	୨୭	କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ.....	୩୫
ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ.....	୨୮	କେତେ ଭାଗ୍ୟ ମୋର.....	୩୫
କଣ ଭରି ତୁ କର.....	୨୮	କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର.....	୩୫
କଣେ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା'.....	୨୮	କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ.....	୩୬
କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି.....	୨୮	କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର.....	୩୬
କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ.....	୨୯	କେବେ ହେବି ହରିଧନେ.....	୩୬
କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ.....	୨୯	କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା.....	୩୭
କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର.....	୨୯	କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର.....	୩୭
କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କି- । ବନ୍ଧୁଠାରେ.....	୩୦	କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି.....	୩୭
କରୁଣାମୟ ହେ କରୁଣା ସାଗର.....	୩୦	କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର.....	୩୮
କରୁଣା ସାଗର ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର.....	୩୦	କୋଟି ପୁଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ.....	୩୮
କଣ୍ଠକମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି.....	୩୧	କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଉଡ଼ମଣି.....	୩୮
କାହ୍ କିରେ ତୋର ବେଦ୍-ବିଚାରେ.....	୩୧	ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ.....	୩୯
କାମନା ବାସନା ସାରା ଜୀବନର.....	୩୨	ଖୋଜିଦେଲି ଏ ସାରା ସଂସାର.....	୩୯
କାଲି ମୋର ଥିଲ ଆଜି ବି ରହିଛୁ.....	୩୨	ଗଙ୍ଗା-ତରଙ୍ଗରେ ଧଉତ.....	୩୯
କାହୁରେ ମୋହନ ମୁରଲୀ.....	୩୨	ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର.....	୩୯
କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପ୍ରିୟବର.....	୩୨	ଗୁରୁ କେମନ ଧନ.....	୪୦
କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି.....	୩୩	ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ.....	୪୦
କି ଦେଇ ପୂଜିବି କହ.....	୩୩	ଗୁରୁ ଚରଣ ତଳେ ପ୍ରଣତି ଢାଳେ.....	୪୦

ସୁଚିପତ୍ର

ଜ୍ଞାନ ସୁତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ.....	୪୧	ଚାଲରେ ମନ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ.....	୪୮
ଗୁରୁ ତୋମାର ଆମି ତୋମାର ଆମି.....	୪୧	ଚିର ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ଯେ ଠାକୁର.....	୪୮
ଗୁରୁଦେବ ଦୟା କର ଅଧମ ସନ୍ତାନେ.....	୪୧	ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ.....	୪୯
ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ.....	୪୨	ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ.....	୪୯
ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ.....	୪୨	ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବନ୍ଧା ରଖ ଏ ମନ.....	୪୯
ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ.....	୪୨	ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ.....	୫୦
ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ.....	୪୨	ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ଆମେ.....	୫୦
ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ.....	୪୩	ଜଣାଉଛି ଯୋଡ଼ି କର ହେ ଠାକୁର.....	୫୦
ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ.....	୪୩	ଜୟଗୁରୁ ବୋଲି ଭାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଓ.....	୫୧
ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ.....	୪୩	ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ.....	୫୧
ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ.....	୪୪	ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜ୍ଞ ବନ୍ଦନ ହେ.....	୫୧
ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ.....	୪୪	ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ.....	୫୨
ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ.....	୪୪	ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି.....	୫୨
ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ.....	୪୪	ଜୀବ ଥିବା ଯାଏ ଦେବ.....	୫୨
ଘନ ଅକ୍ଷକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ.....	୪୪	ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ.....	୫୩
ଘନ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖୁ.....	୪୪	ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ.....	୫୩
ଘେନ ବନ୍ଦନ.....	୪୪	ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛୁ.....	୫୩
ଚରଣ ତଳରେ ତୋର.....	୪୬	ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଭଜାଣି.....	୫୪
ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି.....	୪୬	ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ.....	୫୪
ଚରଣ ସେବାରେ ନିତିଦିନ ବିତୁ.....	୪୬	ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ.....	୫୪
ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ.....	୪୭	ଜୀବନର କଳପନାର.....	୫୪
ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର.....	୪୭	ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା.....	୫୫
ଚାହେଁ ମନ ମୋର.....	୪୭	ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ.....	୫୫
ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ.....	୪୮	ଯାହା କର ହେ ଜଗତ ସାଇ.....	୫୫

ସୂଚିପତ୍ର

ଝରା ଲୁହ ସବୁ ଶୁଖିଗଲେ ଯାଉ.....	୫୫	ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ.....	୬୩
ଚିକି ମୋର ନାଆଟି.....	୫୬	ତୁମେ ମୋ ଗତି ତୁମେ ମୁକତି.....	୬୩
ତର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି.....	୫୬	ତୁମେ ମୋ ହୃଦର ତପନ କିରଣ.....	୬୩
ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ.....	୫୬	ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ତି.....	୬୩
ତାର ପାଦର ନୁପୁର ରୁଣୁରୁଣୁ.....	୫୭	ତୁମେ ମୋତେ ଖୋଜି ଆଣିଛ ଠାକୁର.....	୬୪
ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ.....	୫୭	ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ.....	୬୪
ତୁମ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ.....	୫୭	ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ.....	୬୪
ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି.....	୫୮	ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ.....	୬୫
ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି.....	୫୮	ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି.....	୬୫
ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ.....	୫୮	ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ.....	୬୫
ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ.....	୫୯	ତୁମରି ବିନା କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା.....	୬୫
ତୁମ ଦୟା ଦାନେ ଜୀବନ କୁସୁମ.....	୫୯	ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ.....	୬୬
ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି.....	୫୯	ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ.....	୬୬
ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ.....	୬୦	ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର.....	୬୬
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ.....	୬୦	ଦରଣେ ତବ କୋଟି ରବି.....	୬୭
ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି.....	୬୦	ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର.....	୬୭
(ତୁମେ) କେତେ ସତେ ଆପଣାର.....	୬୦	ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି.....	୬୭
ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର.....	୬୧	ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ ଏହି ନିବେଦନ.....	୬୭
ତୁମେ ତ ମୋ ଶକ୍ତି ରତନ.....	୬୧	ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞ୍ଚାଇ.....	୬୮
ତୁମେ ପରାଶପ୍ତିୟ ଠାକୁର.....	୬୧	ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ.....	୬୮
ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା.....	୬୨	ଦିନ ତୋମାର ଆନନ୍ଦେ ଯାବେ ଜପଲେ ଗୁରୁରୁ ନାମ.....	୬୮
ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି.....	୬୨	ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର.....	୬୮
ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର.....	୬୨	ଦୀନନାଥ ! ଏହି ଭିକ୍ଷା କରେଁ ଶ୍ରୀଚରଣେ.....	୬୯
ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ.....	୬୨	ଦୀନ ନାଥ ମାରୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ.....	୬୯

ସୂଚିପତ୍ର

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ	୨୯	ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି	୭୭
ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ	୭୦	ନୟନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ	୭୭
ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ	୭୦	ନାହିଁ ନୟନ ବନର ସୁମନ	୭୭
ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ	୭୦	ନାମ ଭଣୁ ଆ'ରେ ମନପକ୍ଷୀ ହେଲା ନ କରି	୭୭
ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ ! ମୋର ଗଳାର ହାର	୭୧	ନିଗମ ତାରକା	୭୮
ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର	୭୧	ନିଷ୍ଠୁର ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡିଥିଲି	୭୮
ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ	୭୧	ନିରାଶ ନ କର ଆଜି	୭୮
ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର	୭୧	ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ !	୭୮
ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି	୭୨	ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ	୭୯
ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ	୭୨	ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି	୭୯
ଦେଇ କି ଧନ ଡୋଷିବି ମନ	୭୨	ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା	୭୯
ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଧନ	୭୩	ପଢାରୀ ରେ! ତର ନାହିଁ ଆଖି	୭୯
ଦେଖି କହିଲୁ କିଏ ସେ ତୋର	୭୩	ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଟ ଶତଦଳ	୮୦
ଦେବେର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ତବ	୭୩	ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ	୮୦
ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ	୭୩	ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ	୮୦
ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ	୭୪	ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ	୮୦
ଧନ୍ୟ ହଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର	୭୪	ପରଶ ତୁମର ପ୍ରଭୁ କେତେ ସରସ	୮୧
ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ	୭୪	ପରାଶ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି	୮୧
ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର	୭୫	ପରାଶ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ	୮୧
ନ ଥିଲେ ଅପରାଧୀ ମୋହ ସରି	୭୫	ପରାଶପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି	୮୨
ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର	୭୬	ପରାଶରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ	୮୨
ନମୋ ନମୋ ନମଃ ପ୍ରଭୁ	୭୬	ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ତର	୮୨
ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ	୭୬	ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି	୮୨
ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ	୭୬	ପୁଣ୍ୟ ନଦୀର ଧାରେ ରେ	୮୩

ସୁଚିପତ୍ର

ଫୁଲ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର	୮୩	ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ବିଶ୍ଵବନ୍ଦନ	୯୦
ଫୁଲ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର	୮୩	ବନ୍ଦନା ଘେନା କର	୯୧
ଫୁଲ ଚନ୍ଦନର ପୂଜା ଉପଚାର	୮୪	ବନ୍ଦନଂ ଦେବ! ବନ୍ଦନଂ	୯୧
ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି	୮୪	ବନ୍ଦନ ନିଅ ଦେବ! ବନ୍ଦନ ନିଅ	୯୧
ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି	୮୪	ବନ୍ଦେ ନିଖିଳ ମାନସ ତବ	୯୨
ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ	୮୫	ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ	୯୨
ପ୍ରଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଲମ୍ବୁବନ	୮୫	ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦମ୍	୯୨
ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ	୮୫	ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ	୯୨
ପ୍ରଭୁ! ତୁମେ ପ୍ରଭାତର ପ୍ରଥମ କିରଣ	୮୬	ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ	୯୩
ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ	୮୬	ବନ୍ଧୁ! ଜୀବନ ସଙ୍ଗଳି ତୁମେ ମୋର	୯୩
ପ୍ରଭୁ ହେ ! ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ	୮୬	ବନ୍ଧୁ! ତୁମେ ମୋର ପରାଶର ପ୍ରିୟ	୯୩
ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ	୮୬	ବନ୍ଧୁ ତୋ ପ୍ରେମ ତୋରି ଲଗାଇ	୯୪
ପ୍ରଣତି ଘେନ ପଦେ ମଙ୍ଗଳମୟ	୮୭	ବନ୍ଧୁ ହେ! ଆଉ ତ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ	୯୪
ପ୍ରଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ଦ !	୮୭	ବନ୍ଧୁ ହେ! ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ	୯୪
ପ୍ରାଣନାଥ ! ଆଜି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ	୮୭	ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ତାକିବି ଆଉ	୯୫
ପ୍ରିୟତମ ! ତୁମେ ସିନା ଏକା ମୋ ଭୁଷଣ	୮୮	ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ	୯୫
ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର	୮୮	ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି	୯୫
ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ	୮୮	ବରଣ କରି ଶଙ୍ଖର	୯୬
ପ୍ରେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ	୮୮	ବାଇମନରେ	୯୬
ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ	୮୯	ବାଛି ବାଛି କେ ଦେଇଛି	୯୬
ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ	୮୯	ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ	୯୭
ବନ୍ଦନ ଘେନ ପ୍ରିୟତମ ତବ	୮୯	ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ଵନାଟ୍ୟକାର	୯୭
ବନ୍ଦନ ଘେନ ସୁନ୍ଦର ତବ	୯୦	ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ	୯୭
ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ	୯୦	ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର	୯୭

ସୁଚିପତ୍ର

ବାସନା ମୋହର ନାଥ	୯୮	ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ	୧୦୫
ବାହୁଡ଼ି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି	୯୮	ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା	୧୦୬
ବିତୁଁ ନିଶିଦିନ ସେବାରେ ତୁମର	୯୮	ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା	୧୦୬
ବିଦାୟ ବେଳାରେ	୯୯	ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା	୧୦୬
ବିବେକ ଆଖି ତୁ ଖୋଲରେ ମନୁଆଁ	୯୯	ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ	୧୦୭
ଭକତି-ପ୍ରଦୀପ ଜାଳିଦିଅ ଦେବ	୯୯	ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଥ ଥରେ ଫେରି	୧୦୭
ଭକତି ଭିଖାରି ଯେହୁ ନାଥ ତବ ଚରଣେ	୧୦୦	ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ	୧୦୭
ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ	୧୦୦	ମନ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ସିନା ତୁ ହେଉଛୁ ବାଲ	୧୦୮
ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ	୧୦୦	ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ	୧୦୮
ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ	୧୦୧	ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ	୧୦୮
ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ତୋର	୧୦୧	ମନର ଠାକୁର ଆଜି	୧୦୯
ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ	୧୦୧	ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ	୧୦୯
ଭବେର ଘାଟେ ଦିଛେନ ଖେୟା	୧୦୧	ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ	୧୦୯
ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି	୧୦୨	ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ	୧୧୦
ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ଘେନ	୧୦୨	ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି	୧୧୦
ଭାବ-ରାଇଜର ମଉତମଣି ସେ	୧୦୨	ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ	୧୧୦
ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ	୧୦୩	ମନଭୋଲା ଚପଲାର ମତ ଘୁରେ ମରୋନା	୧୧୦
ଭାସି ଚାଲ ମନ ମହାକାଳର ତରଙ୍ଗେ	୧୦୩	ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର	୧୧୧
ଭାଙ୍ଗିଲା ମେଲା ବିଦାୟ ବେଲା	୧୦୩	ମନୁଆଁ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା	୧୧୧
ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ	୧୦୪	ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି	୧୧୧
ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ	୧୦୪	ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ	୧୧୨
ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା	୧୦୫	ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି	୧୧୨
ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ	୧୦୫	ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ	୧୧୨
ମଉଳା ଜୀବନ ବେଳେ	୧୦୫	ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଶର କଥା	୧୧୩

ସୂଚିପତ୍ର

ମହକ ନ ଥିବା ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ.....	୧୧୩	ମୋ ଭିଜା ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇ.....	୧୨୦
ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର.....	୧୧୩	ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ.....	୧୨୦
ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ.....	୧୧୩	ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ.....	୧୨୦
ମାଧବ ହେ ଦୀନବାକ୍ସକ ମୋର.....	୧୧୪	ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ.....	୧୨୦
ମାଗୁଛି ପତାଇ ହାତ ମୋର ଦୁଇ.....	୧୧୪	ମୋତେ ସେବକ ପଣରେ ରଖ ହେ ଠାକୁର.....	୧୨୧
ମାଗୁଛି ହେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ସେବା କରି.....	୧୧୪	ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି.....	୧୨୧
ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ.....	୧୧୫	ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ.....	୧୨୧
ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର.....	୧୧୫	ମୋର ମଥା ନତ କରି.....	୧୨୧
ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ଚିର ଶରଣ.....	୧୧୫	ମୋକ୍ଷ ମୋହର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଁଇ ଗୁରୁ.....	୧୨୨
ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରୋଁ ମୁଁ ସିନା.....	୧୧୫	ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ.....	୧୨୨
ମୂଢ଼ରେ ଦୃଢ଼ କରିଥା.....	୧୧୬	ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଲଭବ.....	୧୨୨
ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ.....	୧୧୬	ରତନ ଆସନେ ବସେ ଗୌରୀ ଶଙ୍କର.....	୧୨୨
ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ.....	୧୧୬	ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା.....	୧୨୨
ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ.....	୧୧୬	ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ଉଭା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ.....	୧୨୩
ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ.....	୧୧୭	ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର.....	୧୨୩
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ.....	୧୧୭	ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର.....	୧୨୩
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ଏକା ହେ ସୁନ୍ଦର.....	୧୧୭	ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ.....	୧୨୩
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ବାଉଳା ବଇଁଶୀ.....	୧୧୮	ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ.....	୧୨୪
ମୁଁ ଯେ ନୀଳ କଇଁ.....	୧୧୮	ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସୁମରଣ କର.....	୧୨୪
ମୋ ଆକୃତି ଶୁଣ ଦିଅଁ.....	୧୧୮	ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞ୍ଜଳି ପାତିଛି.....	୧୨୪
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ.....	୧୧୮	ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା.....	୧୨୪
ମୋତେ ଆଜି ତୁମେ କୁହ ଠାକୁର.....	୧୧୯	ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ.....	୧୨୫
ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ.....	୧୧୯	ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି ମୋର.....	୧୨୫
ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ.....	୧୧୯	ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଶୁ.....	୧୨୫

ସୁଚିପତ୍ର

ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛି	୧୨୬	ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା	୧୩୩
ସପତ ସାଗର ସରଜିଛି ଯିଏ	୧୨୬	ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ	୧୩୪
ସବୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମିରି ଲୀଳା	୧୨୬	ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ	୧୩୪
ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ	୧୨୭	ହସରେ ହସରେ ମୁକୁତା ଝରେ	୧୩୪
ସେ ଯେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ	୧୨୭	ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ	୧୩୪
ସଂଘସେବୀ ଭକ୍ତଗଣ	୧୨୭	ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ	୧୩୫
ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ	୧୨୮	ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ	୧୩୫
ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ	୧୨୮	ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!	୧୩୬
ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ	୧୨୮	ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ	୧୩୬
ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ	୧୨୯	ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!	୧୩୬
ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ	୧୨୯	ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର	୧୩୬
ସାରା ବଗିଚାଟା ଫୁଲଭରା ଦେଖି	୧୨୯	ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ	୧୩୭
ସୁଆଦ ତା'ର କେ' ବାରିପାରେ	୧୩୦	ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଲକ୍ଷ୍ମର	୧୩୭
ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର	୧୩୦	ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର	୧୩୭
ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି	୧୩୦	ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ	୧୩୮
ସେତ ସକଳ ସାଧନ ଧନ ରେ	୧୩୧	ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ	୧୩୮
ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ	୧୩୧	ହେ ମହାନ, ମହିମାବନ୍ତ ମହାବାହୁ	୧୩୮
ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ	୧୩୧	ହେ ମହାମହୀମ ଭୁବନମୋହନ ନନ୍ଦନ	୧୩୮
ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି	୧୩୨	ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ	୧୩୯
ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ	୧୩୨	ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାପୁର	୧୩୯
ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ	୧୩୨	ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ	୧୩୯
ସେହି ଭାବ ଦିଅ ଆହେ ପ୍ରେମମୟ !	୧୩୨	କ୍ଷମାନିଧି ! କ୍ଷମା ଜମା ମାଗୁନାହିଁ	୧୩୯
ସେବକ ବ୍ରତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ	୧୩୩		

ସଂଗୀତ

ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି

ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି
ତୁମେ ତ ନେଇଛ କୋଳାଲ
ଦେଇଛ ଆଶରା ଅଭୟ ଚରଣେ
କରୁଣା ଦୁଆର ମେଲାଲ ।୦।

ରୋଗରେ ଶୋକରେ ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ
ଦେଖେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ସନ୍ନିଧାନେ
ମୋ ଭଙ୍ଗ ଦୁଆର ଜଗି ରହିଥାଅ
ମୋ ପାଇଁ ଦରଦ ବୁଝାଇ ।୧।

ମୋ ଆଖିରେ ମାଖି ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ
ଲିଭାଇ ଦେଉଛ ମାୟାର ସପନ
ଜନମ ଜନମ କେତେ ଯେ ବନ୍ଧନ
ଦେଉଅଛ ତୁମେ ତୁଟାଇ ।୨।

ନିରତ ବାରୁଛି ଏ ପରାଣ ମୋର
ତୁମେ ମୋର ସାଥୀ କୋଟି ଜନମର
ତୁମେ ଏକା ମୋର ଲୁହ ପୋଛା ବନ୍ଧୁ
ରହିଅଛ ମୋତେ ଅନାଇ ।୪।

କାନେ କାନେ ମୋର କହୁଅଛ କେତେ
ମଧୁଭରା ତୁମ ପ୍ରୀତି କଥା ଯେତେ
ମୁକତି ଧାମକୁ ନେଉଅଛ ଟାଣି
ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ ।୨।

ଏତେ ସ୍ନେହ ପାଇ ତେବେ ବି ଏ ମନ
ବିଷୟକୁ ଧାଏଁ ନ ମାନି ବାରଣ
ଆଖି ଲୁହ ଢାଳି କରେ ପଦେ ଅଳି
ନିଅ ଏ ମନକୁ ମନାଇ ।୫।

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପ୍ଳବ ଦାନର

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପ୍ଳବ ଦାନର ପ୍ରତିଦାନ ନାହିଁ ନାହିଁ
ସୀମାହୀନ ତୁମ ଅଭୁଲ ପୀରତି କେ ପାରିବ ମୂଲ ଦେଇ ।୦।

ରହିଅଛ ମୋର ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ ହୋଇ ।୨।

ବୁଝିତ ନପାରେ କାହିଁକି ଏଦିନ ପାଇଁ
ଦରଦ ତୁମରି ଉଛୁଳି ପଡୁଛି ଦୁଇ କୁଳ ସୀମା ତେଇଁ
କାହିଁକି କରୁଣା କୁବେର ଭଣ୍ଡାର ଦେଇଛ ମେଲି ମୋ ପାଇଁ ।୧।

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ହେ ପ୍ରିୟ-ବର !
ହସି ହସି ତୁମେ ବଢ଼ିଛ ଅଧମ ଉଚ୍ଚାର ଦାରୁଣ ଭାର
କୋଟି ଜନମର ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧନ ନିମିଷକେ ମୋର ଫେଇ ।୩।

ମାଆ ପରି ତୁମେ ସେନେହ ପରଶ ଦେଇ
ମୋ ଚଲା ପଥରୁ କାଢ଼ି ଦେଇ କଷ୍ଟ ରହିଛ ମୋତେ ଅନାଇ

(ଆଜି) ତୁମ ଆବେଶରେ ଏ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ
ବ୍ୟଥିତ ପରାଣ ଅକୁହା କୋହରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣା କରେ
ଲୋଚିଯାଏ ତୁମ ଚରଣ ତଳରେ କିଣା-ଦାସ-ଆଶ ବଢ଼ି ।୪।

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ ତୁମେ ବସିତ ରହିଛ ଦେବତା
ଅବୁଝା ଏ ମନ ଭାଳେ ଦୂରେ ତୁମେ ମୁରୁଖ ପଣିଆଁ ମୋରତା ।୦।

ପରଳ ଘେରା ମୋ ଆଖି ଦେଖେ ନାହିଁ ଏ ସବୁର ତୁମେ କରତା ।୨।

ଯାଦୁକର ପରି ଖେଳ କେତେ ଖେଳ
ଅନ୍ତରାଳେ ଲୁଚି ହସି ଖଳଖଳ
ତୁମ ଲୀଳା ଖେଳା ସେହିମତି ସିନା ତୁମେ ହଠ ବାଜି କରତା
ଏତେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ଜାଣି ପାଶୋରି ଦିଏ ମୁଁ ସେକଥା ।୧।

ମୃଗ ନାଭି ଗଂଧେ ମୃଗୁଣି ଆକୁଳ
ବାସ ଲାଗି ଖୋଜି ବୁଲେ ବନସ୍ଥଳ
ସେହିପରି ସିନା ଅନ୍ତର ମୋର ଆକୁଳେ ଖୋଜଇ ସବିତା
ନଜାଣେ ମୋଘର କୋଣରେ ଜଳୁଛି ଆଲୋକର ଦୀପ ସଳିତା ।୩।

ଦୂର ବନସ୍ଥଳ ବାସ ଚହଟାଇ
ବାସନା ବାରେ ମୁଁ ଆଖି ନ ଦେଖଇ
ଖୋଜି ବୁଲେ ଅଂଧ ନୟନ ନିରତ କି ପୁଲ କାହିଁ ତା ମମତା

କରାଉଛ ବୋଲି ସବୁ ମୁଁ କରୁଛି
ଶତତ ଏକଥା ପାଶୋରି ବସୁଛି
ଦୟାମୟ ପଦେ ଏତିକି ମାଗୁଣି ଭୁଲାଇ ନରଖ ଏ ମଥା
ପାଶେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ନିରନ୍ତର ଜଗାଅ ମନର ସତତା ।୪।

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର
ସେ ଅନନ୍ତେ ଅନ୍ତ ତୁମେ ଗୁରୁ ମୋର ।୦।

କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଝୁଲଇ ପୟରେ ତୁମର ।୧।

ଆକାଶର ନୀରବତା ସାଗରର ଗଭୀରତା
ମହାନହିମ ହେ ତୁମେ ତାର ସୀମା ରେଖା
ତୁମରିମଧୁ ପରଶେ ଗଗନେ ରବି ବିଳସେ
ଦୂର ନୀଳ ଘନ କୋଳେ ତମକି ତପଳା ଖେଳେ

ସୁଦୂର ଗହ୍ୱ ତାରକା ଭାସମାନ ନିହାରିକା
ତୁମରି ଲଳିତ ବିକଶନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରେଖା
ତନ୍ତ୍ର ଯୋଗ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ ସାଧନେ ତୁମେ ଅସୀମ
ଭକ୍ତଜନ ଦୁଃଖ ହାରୀ ପ୍ରଳୟ ଜଳେ କାଣ୍ଡରୀ
ତୁମେ ବଳବନ୍ତ ଏ ବିଶ୍ୱସୃଷ୍ଟିର ।୨।

ଅକ୍ଷରୀ ଜୀବନ ମେଘେ

ଅକ୍ଷରୀ ଜୀବନ ମେଘେ ତୁମେ ଧୃବ ତାରା ତ
ଦରଶାଅ ପଥ ମୋରେ ହେଲେ ପଥ ହରା ତ ।୦।

ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ମୋର ତ ।୨।

ରବି ଶଶୀ ଗ୍ରହ ତାରା
ତୁମରି କିରଣେ ଭରା
ପରାଶର ସାଥୀ ଏକା ତୁମେ ସିନା ଚିର ତ ।୧।

ତୁମେ ବରାଭୟ ଦାତା
ତିନି ଭୁବନ କରତା
ଜୀବନ ମରଣ ସବୁ ତୁମରି ବିଧାନ ତ ।୩।

ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ପିତା
ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭ୍ରାତା

ଯାବତ ଜନମ ଭାର
ଭେଟୁଛି ମୁଁ ଘେନା କର
ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ଗତି ଅଗତିର ତ ।୪।

ଅଭୟ ବାଣୀ

କହିଲେ ଠାକୁର ବିଦାୟ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣ ଏ କେତୋଟି ବଚନ
ମୋର ଚିରୋଧାନେ ରଖିବ ସ୍ମରଣେ, କରିବ ଯତନେ ସାଧନ
ବସ୍ତୁ ! ଲଢ଼ି ଯିବ ବାଧା-ବନ୍ଧନ ।୧।
ପାଳିଲେ ବଚନ, ତୁମକୁ ଜଗତେ ନାହିଁ ଶକ୍ତି ରୋଧ କରିବ
ହେବ ଅଗ୍ରସର ବିଶ୍ୱ ରାଜପଥେ, କିଏ ବାଧା ଦେଇପାରିବ
ବସ୍ତୁ ! ତୁମ ଆଗେ ସିନା ହାରିବ ।୨।
ହୁଅ ଗୃହବାସୀ ଅଥବା ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ନାହିଁ ଏଥି ବାଛବିଚାର
ମହତ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ଆଶୟ ନେଇଛ ମୋହର
ବସ୍ତୁ ! ଏକପଥେ ସଖା ସୋଦର ।୩।
ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନେ ଦ୍ୱନ୍ଦ ନ ରହିବ କିଞ୍ଚିତେ
ନିଜ ମୁଖେ ମୁହଁ କରୁଁ ଯା ପ୍ରକାଶ ଅନୁସରି ଯିବ ସୁଚିତ୍ତେ
ବସ୍ତୁ ! ଉପଦେଶ ମାନି ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ।୪।
ମୋର ଅନ୍ତର୍ଜନେ ଅସଲ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇବ ସବୁରେ
ମୋ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସେକାଳେ ପ୍ରେରଣା ରୂପରେ ପୁଷ୍ଟିବ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ
ବସ୍ତୁ ! ନ ପୁଷ୍ଟିବ ଶୁଦ୍ଧ ନହେଲେ ।୫।
ସଦ୍ଗୁରୁ-ଅବ୍ୟକ୍ତ-ଲକ୍ଷ୍ୟ ସବୁକାଳେ ପ୍ରକାଶ ନିର୍ମଳ ଅନ୍ତରେ
ରୂପାୟିତ ଯେବେ କରିବ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସଂଘବନ୍ଧ ହୁଅ ସକଳେ
ବସ୍ତୁ ! ଅଧିକ ସଂହତ ଭାବରେ ।୬।
ଆପାଶ ଚେଷ୍ଟାରେ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ମୋ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବ୍ୟକତ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଲୀନିଯିବ ଯେହୁ ଶିଷ୍ୟ ମୋର ସେହୁ ସେହି ସେ ପ୍ରେମିକ ଭକତ
ବସ୍ତୁ ! ସୁଖପାଏ ମୋତେ ପ୍ରକୃତ ।୭।
କହେ ବାରମ୍ବାର ମୋ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତାହାର ଅନ୍ତରେ ବିକଶି ଉଠିବ

ଅକୃତ୍ରିମ ପ୍ରେମବଳେ ସେ ହୃଦୟ ଶତଦଳ ରୂପେ ପୁଷ୍ଟିବ
ବସ୍ତୁ ! ପରାଶ-ଅଶାନ୍ତି ତୁଟିବ ।୮।
ଯେତେଦିନ ଥିବି ସ୍ଥୁଳଦେହ ଧରି ମୁଖ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମାନିବ
ଅନ୍ତର୍ଜନ ପରେ ବୁଦ୍ଧ-ଭାଷା ମୋର ବୁଝିବାକୁ କ୍ଷମ ହୋଇବ
ବସ୍ତୁ ! ଅନ୍ତରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇବ ।୯।
ଚିତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ କର ଅଭାବେ ତାହାର ମୋ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିକୃତ ରୂପରେ
ଦେଖାଦେବ ସିନା, ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ସମାହିତ ହୁଅ ଅନ୍ତରେ
ବସ୍ତୁ ! ଗଭୀରୁ ଅଧିକ ଗଭୀରେ ।୧୦।
ଚିତ୍ତଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକଦିଗେ ସର୍ବେ କର ଧ୍ୟାନ ଅବଲମ୍ବନ
ଶୁଣକ୍ଷୟ ପାଇଁ ଅପର ଦିଗରେ ଆଚର ନିଷ୍ଠାମ କରମ
ବସ୍ତୁ ! ସମଭାବେ ଦୁଇ ସାଧନ ।୧୧।
ତେବେ ସିନା ମୋତେ ଲଭିବ ପ୍ରକୃତେ ପୁଷ୍ଟିବ ପ୍ରେରଣା ରୂପରେ
ଅନ୍ତରେ ପାଇବା ଅସଲ ପ୍ରାପ୍ତି ବୁଝିବ ସେକାଳେ ସକଳେ
ବସ୍ତୁ ! କେଉଁ ନ କାନ୍ଦିବ ବିକଳେ ।୧୨।

ଅଛି ଚିରକାଳ ଥିବି ଚିରକାଳ ସମେହ ତିଳେ ଯେ କରିବ
ଅସ୍ଥିତରେ ମୋର ନାହିଁ ତ ବିଶ୍ୱାସ ଝୁରି ଝୁରି କାନ୍ଦି ମରିବ
ବସ୍ତୁ ! ବିଫଳ ଜୀବନ ହାରିବ ।୧୩।

ଏହି ଦେହକାଳେ ଦେଖୁଛ ସକଳେ ରହିଛି ବାହାରେ ତୁମର
ରକ୍ଷା କଲେ ଦେହ ସକଳ ହୃଦୟ ହେବ ମୋ ଆସନ ମନ୍ଦିର
ବସ୍ତୁ ! ଦେବତା ଆସନ ରୁଚିର ।୧୪।

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ ପ୍ରଣାମ କରି ମୁଁ ନାଥ କଲି ବରଣ ।୦।	ଗୋଲାପ ପାଖୁଡ଼ା ସରି ଶୀଘ୍ର ସୁନ୍ଦର ଭରି ଅଶେଷ ମୋ ଦରଶନ ଅଭିଳାଷ ଗଲା ପୁରି ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ ଏହି ଜୀବନ ।୩।
କୋଟି କୁମୁଦ ରୁଚିର ଦେବ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ପୟର ଅପଲକ ମୋ ପଲକ ଆହା କି ରୂପ ମଧୁର ଦେହ ମନ ସେଇ ପଦେ କଲି ଅର୍ପଣ ।୧।	ହୃଦୟ ଆବେଗ ନେଇ ଯେବେ ପଦ ଦେଲି ଛୁଇଁ କଳଙ୍କର ଦାଗ ସବୁ କୃପା କରି ଦେଲ ଧୋଇ ମରଣ ଜିଣା ଚରଣେ ଗଲି ଶରଣ ।୪।
କୋମଳ ପୟର ଦୁଇ ପରଶ ପାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ତରର ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ଯାହା ଲିଭି ନାହିଁ ସତ ହେଲା ଆଜି ପ୍ରିୟ ସେଇ ସପନ ।୨।	ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରେମସିନ୍ଧୁ ଧନ୍ୟ କଲ ଏ ଜୀବନ ପାଇଲି ଅମୃତ ବିନ୍ଦୁ ମାନସ କୁସୁମ କରେ ଘେନ ବନ୍ଦନ ।୫।

ଅରୁପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ

ଅରୁପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ - ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ ତୁମେ ହେ କରୁଣାନିଧି - ଭବ ଦୁଃଖହାରୀ ।୦।	ତୁମେ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନଦାତା ପ୍ରଭୁ ଦଇତାରୀ ।୨।
ତୁମେ ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ ତୁମେ ସୁଖର ଆଳୟ ଦୀନ ଚାରଣ ଭକତ ହୃଦୟ ବିହାରୀ ।୧।	ତୁମେ ପୁରୁଷ ଭଞ୍ଜନ ବିଶ୍ୱରୂପ ସତ୍ୟକାମ ସଗୁଣ ନିର୍ଗୁଣ ତୁମେ ପାପ ନାଶ କାରି ।୩।
ତୁମେ ପିତା ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ଭବ ଭୟ ତ୍ରାତା	ତୁମେ ଧର୍ମ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଜୀବର ଜୀବନ ତୁମରି ଚରଣେ ଦାସ ଶରଣ ଭିଖାରୀ ।୪।

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ ହୋଇବ ପ୍ରେମ ସଞ୍ଚାର ହେ ହେବି ପୂର୍ଣ୍ଣକାମ ଗାଇ ଗୁରୁ-ନାମ ବହିବ ପ୍ରେମାଶ୍ରୁଧାର ହେ ଶୁଷ୍କ ହେବ ପ୍ରାଣ ମନ ନିରେଖିବି ପ୍ରେମବୃନ୍ଦାବନ ହେ ।୧। ସଂସାର-ବନ୍ଧନ ହୋଇବ ମୋଚନ ପାହିବ ଅମା-ରଜନୀ ହେ ଏ ପାପ ଜୀବନ ହୋଇବ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରଶି ପରଶମଣି ହେ ସେହି ମୂରତି ମୋହନ ବିଶ୍ୱେ ଦେଖିବ ସଦା ନୟନ ହେ ।୨। କେବେ ହେବ ଦୂର କର୍ମଫଳ ମୋର ଜାତିକୁଳ ଅଭିମାନ ହେ ଲଙ୍କା-ଭୟପାଶ ହୋଇବ ବିନାଶ ଦମ୍ଭ ମାନ ଅପମାନ ହେ	ଧରି ବୈରାଗ୍ୟର ଝୁଲି ହେବି ବୋଲି ଭକ୍ତ-ପଦ ଧୁଲି ।୩। ହସିବି କାନ୍ଦିବି ନାଚିବି ଗାଇବି ପ୍ରେମେ ହୋଇ ଭନମଉ ହେ ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁଜଳେ ବୁଡିବି ଅତଳେ ବୁଡାଇ ସାରାଜଗତ ହେ ଦେଖି ସେ କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଭକ୍ତୁଲିବ ଆନନ୍ଦ ଲହରୀ ହେ ।୪। ମୋହନ ମୂରତି ସୁମଧୁର ଅତି ନିରେଖି ପରାଣ ଭରି ହେ ରୋମାଞ୍ଚିବ ତନୁ ଝରିବ ନୟନୁ ଅବିରଳ ନେତ୍ର-ବାରୀ ହେ ମେଘାଇବି ଚିର ଆଶ ମାଗି ପଦସେବା ଅଭିଳାଷ ।୫।

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ
ଆନ ସାହା କିଏ ଗୁରୁଦେବ ! ।୦।

ମଳିନ ମରମ ମଳିନ କରମ
ମଳିନ ଧରମୀ ମନ,
ମଳିନର ସଙ୍ଗ ମଳିନ ଏ ଅଙ୍ଗ
ମଳିନ ବାସ-ଭୂଷଣ,
ସରୋବର କାହିଁ ସେ ନୀରେ ଗାଧୋଇ
ଶୁଭ ହୋଇବ ଏ ଜୀବ ।୧।

ଖେଳର ଦରବ ମେଳ କରି ଦେବ !
ଦେଲ ତ ଭବେ ପଠାଇ

ସଂସାର ଲୀଳାରେ ଅସାର ଖେଳାରେ
ମାତି ଗଲା କାଳ ବହି,
ଏତିକି ମିନତି ତବ ପଦେ ମତି
ନିତି ନିତି ଖେଳୁଥିବ ।୨।

ପାଶକୁ ତୁମର ଆଶ କରି ମୋର
ତିଉ ହେଲେ ଆଶୁସାର,
ମଶାଏ ପବୁଡ଼ି ଖଣା-ପଥେ ନିତି
ନିବୁଡ଼ି ଯାଏ ପାଶୋର,
ପଞ୍ଜଳ ଏ ମତି ଶଙ୍ଖ ତଳେ ନିତି
ଲୋଡ଼ଇ ଆଶିଷ ତବ ।୩।

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ
ସବୁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ସାରି
କୋଟି ଜନମର କଳୁଷ କାଳିମା
ପଲକରେ ନେଲ ହରି ॥୦॥

ଅମା ରଜନୀର ଶେଷ ତାରା ଆସି
କହି ଦେଇ ଗଲା ମୋତେ ହସି ହସି
ଜଳି ନାହିଁ ଯିଏ ବେଦନା ନିଆଁରେ
ଦୁଃଖୀ କିଏ ତାହା ପରି ? ॥୧॥

ହଜିଗଲା ମୋର ସକଳ ଗରବ
ମାନ ସନମାନ ଧନ ଗଉରବ

ଏଇ ଯେ ତୁମର ନିଠୁର କରୁଣା
ପାରିବି ନାହିଁ ପାଶୋରି ॥୨॥

ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବେ ଅଛି ତୁମ ମନେ
ମଧୁମୟ ହୋଇ ଫୁଟୁ ଏ ଜୀବନେ
ପରମ ପ୍ରେମର ବିପୁଳ ଦାନରେ
ମୋ ଅନ୍ତର ଦିଅ ଭରି ॥୩॥

ଏ ପାରି ମୋହର ଯାବତ ବନ୍ଧନ
ଏ ପାରି ଲୁହର ସକଳ କ୍ରନ୍ଦନ
ଏହିଠାରେ ସବୁ ରହିଯାଉ ପ୍ରଭୁ
ଯିବି ଖାଲି ନାମ ଧରି ॥୪॥

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ତିଉ ମାଗେ ଚେତନା

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ତିଉ ମାଗେ ଚେତନା
ମନ ମାଗେ ଭୁଲିବାକୁ ଭବ ଦୁଃଖ ଯାତନା ।୦।

ଶିର ମାଗେ ପଦ ଛୁଇଁ
ପ୍ରଣତି ଢାଳିବା ପାଇଁ
କର ମାଗେ କରିବାକୁ ତବ ଶୁଭ ଅର୍ଚ୍ଚନା ।୧।

କାନ ମାଗେ ଶୁଣିବାକୁ
କଣ୍ଠ ମାଗେ ଗୁଣିବାକୁ

ତୁମ ଗୁଣ ଅତୁଳନ, ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗାରିମା ।୨।

ପ୍ରୀତି ମାଗେ ଅନୁରାଗ
ଭାବ ଭିଜା ଅନୁଭବ
ପ୍ରାଣ ମାଗେ ସାଧିବାକୁ ତୁମ ସୁର ସାଧନା ।୩।

ଲୁହ ମାଗେ ଝରିବାକୁ
ତୁମ ଲାଗି ଝୁରିବାକୁ
ଜୀବ ମାଗେ ଚରିବାକୁ ତେଜି ସବୁ କାମନା ।୪।

ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ

ଆଖିର ଲୁହରେ	ଶକତି କାହିଁ ମୋ	ସଂସାରେ ପଠାଇ ମୋତେ
ତୁମ ପାଇଁ ଝରୁଥିବି		ଜୀବନ ମରଣ ମଝିରେ ରଖିଛି
ତୁମ ପାଦଦୁଇ ଧୋଇବା ପାଇଁକି		କରମ ଜଞ୍ଜଳ ଯେତେ
ଗଙ୍ଗା ହୋଇ ବହୁଥିବି ।ଠ।		ଅଭୟ ଦିଅ ହେ ଅରୁଣ ସୁନ୍ଦର
		ଜଞ୍ଜଳ ଦୂରେଇ ଯିବ ।୨।
ସବୁ ବୁଝି ବୋଲି	ତୁମକୁ ଠାକୁର	
କହୁଛି ଅବୁଝା କଥା		ପରଖିବ ଯଦି କଷଟି ପଥରେ
ଦୁନିଆରେ ଏକା	ତୁମେ ପ୍ରିୟ ମୋର	ହାରି ଯିବି ଏକାଥରେ
ଆଉ ସବୁ ଖାଲି ତୁଛା		ଏତିକି ଅଳି ମୋ ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର
ଅସହାୟ ବୋଲି	ଶରଣ ପଶୁଛି	ନ ଯିବ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରେ
ପର ବୋଲି ନ ଭାବିବ ।୧।		ମରଣ କାଳରେ ମଧୁ ଚାହାଣିର
		ପରଶ ନିଃସ୍ୱଦ ଦେବ ।୩।
ଜୀବନ ଦେଇଛି	ମରଣ ଦେଇଛି	

ଆଜି ଏ ଶୁଭଲଗନେ

ଆଜି ଏ ଶୁଭଲଗନେ	ଅପାଶୋରା ଏ ଜୀବନେ	।୨।
ସଜପୁଷା ବାସ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି ଅରପୁଛି ଶ୍ରୀଚରଣେ		।ଠ।
କେଉଁ ମନ୍ତ୍ରେ ତୁମ ଅର୍ଚ୍ଚନା କରିବି	ତୁମ ପୀରତିର ପ୍ରୀତି ମୁଁ ଅଜଣା	
କିଛି ମୋତେ ଜଣା ନାହିଁ	କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବେ ଯାହା	
ତୁମ ମହାନାମ ମହାମନ୍ତ୍ର ଏକା	ଅନ୍ତ ହୀନ ବିରହର ଅଗ୍ନିତାପ	
ଏତିକି ଜାଣିଛି ସାଇଁ	କି ଜଳାଇ ପାରେ ନିଆଁ	
ତୁମରି ଆଶିଷ ଦାନେ	ପ୍ରେମ ପୁଲକିତ ପ୍ରାଣେ	।୩।
କେଉଁ ଜ୍ଞାନେ ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଜାଣିବି	ସ୍ଥୁଳ ସୁକ୍ଷ୍ମଭେଦ ତୁଟାଇ ମୋ ମନୁ	
ସେ ବିଦ୍ୟା ଅଜଣା ମୋର	ଦେଖାଇ ଆଲୋକ ପଥ	
ଏତିକି ମାତର ଜାଣିଛି ହେ ନାଥ	ତୁମ ପ୍ରେମ ଫାଶେ ବାନ୍ଧି ରଖିଥାଅ	
ତୁମେ ମୋ ସର୍ବସ୍ୱ ତିର	ମାଗୁଛି ପସାରି ହାତ	
	ଦେଇ ଆଶରା ଚରଣେ	।୪।

ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ

ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ, ଜଣାଉଛି ମଣିମା !	ସଂସାରର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହେ ଯାତ୍ରା ମୋ ଅନୁକୁଳ	।୪।
ପରଶୁଆଉ ଏ ଶିର ମୋ ତବ ଚରଣସୀମା ।୧।		
ତୁମେ ତ ହୃଦୟ-ଦେବତା ପିତା ତିନିଲୋକର,	କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାକରା ପଡିଛି ଆନ ଗତି ତ ନାହିଁ	
ତୁମେ ତ ଜଗତ-କରତା ସାର ଶୋଭା-ଆକର ।୨।	ବୁଡି ଦେବାକୁ ତ ହେବ ହେ, ମହାସାଗର ଏହିଃ	
ଅରୁଣ ଉଦୟ କାଳରେ ପଦେ ଏତେ ଗୁହାରି	ଦିଅ ଦେହ-ମନ-ପରାଣେ ମୋର ଶକତି ଭରି	
ପରାଣେ ପ୍ରେରଣା ଜଗାଇ ଦିଅ ଶକତି ଭରି ।୩।	ଆଗୁସାର ହେବି ନିରତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନ ଡରି ।୩।	
ତୁମରି ଆଶିଷ ଘେନି ମୁଁ ଶିରେ ହେ ଆଦିମୂଳ !	ନ ଭୁଲାଇ ମୋତେ ସଂସାର ଭ୍ରମ ଭଉଁରୀଜାଳ	
	ନ ଯାଉ ପାଶୋର ମନରୁ ତୁମେ ଠାକୁର ମୋର	।୭।

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର	ଦରଦୀ ଦିଅଁ ମୋ ଲୁହର	।୨।
ତୁମରି ହାତର ଗଢା କଣ୍ଢେଇ ମୁଁ		
ଖେଳନା ତୁମରି ଖେଳର	।୦।	ପାଶେ ପାଶେ ମୋତେ ନେଉଅଛୁ ଟାଣି ଅଯୋଗା ହେଲେ ବି ପାରୁଅଛି ଜାଣି ତୁମ ସେନେହର ଅନୁରାଗ କଣା
ଏ ଜୀବନ ବନ୍ଧା ତୁମରି ସାଥୀରେ		ଆବେଗ ଭରେ ମୋ ଅନ୍ତର
ଏ ପରାଣ ଛନ୍ଦା ତୁମରି ପ୍ରୀତିରେ		।୩।
ତୁମକୁ ନେଇ ମୋ ଧରମ-କରମ		
ତୁମେ ସରବସ୍ତୁ ମୋହର	।୧।	ଜନମ-ଜନମ ଆସିଛି ଗୋଡ଼ାଇ ଆସୁଥିବି ନାଥ ! ନ ଦେବ ଆଡେଇ ଚାହେଁନା ମୁକତି, ଚାହେଁ ତୁମ ପ୍ରୀତି ରଖ କରି କିଣା କିଙ୍ଗର।୪।
ତୁମେ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ କେତେ ଜନମର		
ତୁମେ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ମୋ ସୁଖ-ଦୁଃଖର		
ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ		

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ	ମଧ୍ୟେ ଖାଲି କଲବଲ ମାୟା ଆବେଶେ	।୨।
ବାନ୍ଧିରଖ ଏ ମନକୁ ତୁମରି ବଶେ	।୦।	
କିଏ ମୁଁ ତୁମର ବୋଲି ନ ଜାଣି ଆସିଲି ଚାଲି		ତୁମରି ବିନା ଇଚ୍ଛାରେ ଆସି ମୁଁ ନାହିଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ତୁମ ଅନିଚ୍ଛାରେ କାହିଁ ମନ କି ରସେ ।୩।
ଏବେ ଜାଣିଲେବି ମନ ଦୂରେଇ ବସେ ।୧।		
ଆଦିରେ ଥିଲି ତୁମର ଅନ୍ତେ ଯିବି ତୁମ ପୁର		ଲେଉଟାଣି ପଥଚାହିଁ ବସିଛି ମନ ମନାଇ ନେଇଯିବ କେବେ ପ୍ରିୟ ବାହୁଡ଼ା ରଥେ ।୪।

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ	ବୁହାଇ ଦିଅ ଠାକୁର	ଏ ରାସସ୍ଥଳୀ ବୃନ୍ଦାବନେ	ମିଳିଛି ଆମେ ମନ ଅଧୀରେ
ଆମ ଏ ଭକ୍ତ ସମ୍ମିଳନୀ	ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦର ।୦।	ମିଳନାନନ୍ଦ ପୁଲକ ଆଜି	ନ ଯାଉ ଆମ ଅନ୍ତର
		ଶୁଣିବୁ ଆମେ ତୁମରି ବାଣୀ	ହେ ପ୍ରିୟ ଆମ ଠାକୁର ।୩।
ମଧୁର ହେଉ ଏ ସମାବେଶ	ଏଇ ମିଳନ ବେଳା		
ସବୁରି ପ୍ରାଣ ପରଶ ପାଉ	ତୁମ ଅମୀୟ ଲୀଳା	ତୁମରି କୃପା ଆଶୀର୍ବାଦ	ପଡୁ ହେ ଝରି ସବୁରି ପର
ତୁମରି ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନାରେ	ପୁଲକ ଜାଗୁ ମନେ	ଲୀଳାରେ ତୁମ ଉଲ୍ଲାସ ଉଠୁ	ସବୁରି ମନ ଅନ୍ତର
ମିନତୀ ଆମ ଚରଣ ତଳେ	ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୧।	ହସି ଉଠୁ ଏ ଆନନ୍ଦଧାମ	ପାଇ ତୁମରି ମନ୍ତର ।୪।
କାୟାର୍ପଣ୍ଡୀ ହେଉ ମଧୁର	ସକଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୁନ୍ଦର	ସବୁରି ମଧ୍ୟ ତୁମରି ଛାଇ	ମଧୁର ଶିରି ରହିବୁ ଚାହିଁ
ପ୍ରତିଟି ଅଧିବେଶନ ହେଉ	ସରସ ଆଉ ମଧୁର	ଉଛୁଳି ଉଠୁ କଣ୍ଠେ ଆମ	ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କାର
ଜୟଗୁରୁ ଧ୍ବନିରେ ଉଠୁ	ଉଛୁଳି ସବୁ ଅନ୍ତର ।୨।	ସମ୍ମିଳନୀ ଦିବସ ତିନି	ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦର ।୫।

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ, କରୁଣା କର ଗୋସାଇଁ ।୦।	ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ତୁମରି ଆରତି ବଡି ନିତି ଜଳୁଥିବ କଣ୍ଠ ମୋହର ହେଉଥିବ ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ।୨।
ନୟନ ଯେ ଦିଶେ ହେଉବି ସେ ଦିଶେ ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବ କାନ ଶୁଣୁଥିବ ତୁମରି ଚରଣ ନୁହୁର ମଧୁର ରବ ତୁମ ପଦରଜ ଶିରେ ବୋଲି ହୋଇ ନାଚୁଥିବି ଥେଇ ଥେଇ ।୧।	ତୁମରି କରୁଣା ଦୁଆରେ ମୋ ହାତ ଅଞ୍ଜଳି ଥିବ ପାତି ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ବୋଲି ଭାଲୁଥିବ ମୋର ମତି ପାଗଳ ହେବି ମୁଁ ତୁମ ବିରହରେ ସଦା ଚେତନା ହଜାଇ ।୩।
ମନ ମୋର ତୁମ ପୀରତି ବିଦୁନେ ଆନ ରସେ ନ ରସିବ	

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ
ବହୁ ରଙ୍ଗ ବହୁ ମହକର
ଗୁରୁ ସେବା ପାଇଁ ମନେ ଆଶା ବଢ଼ି
ହୋଇ ଅଛୁ ଆମେ ଗୁଛା ହାର ।୦।
ଆମେ ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ
ଏକ ଆମ ଚିନ୍ତା ଏକ ମନ
ଆମେ ତ ସକଳେ ଭାଇ ଭଉଣୀ
ଆମେ ଏକ ନିଗମ ସଂସାର ।୧।
ଆମେ ଏକ ମନ୍ଦିରେ ଦୀକ୍ଷିତ
ଗୁରୁସେବା ଏକା ଆମ ବ୍ରତ
ଗୋଟିଏ ପଥର ଯାତ୍ରୀ ଆମେରେ
ଗୋଟିଏ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳ ।୨।

କେହି ନୁହେଁ ଏଠି ବଡ଼ ସାନ
ସକଳେ ତ ଅଯୋଗା ସନ୍ତାନ
ଗୁରୁ କୃପା ବଳେ ଆମେ ବଳିୟାନ
ଗୁରୁ ନାମ ଆମ ସହଚର ।୩।
ପ୍ରାଣର ନିବିଡ଼ ଆକର୍ଷଣେ
ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଅଛୁ ଟାଣ ପଶେ
ଏ ତନୁ ମନର ପ୍ରତି କଣିକାରେ
ମିଳନ ଆନନ୍ଦ ତୋଳେ ସ୍ଵର ।୪।
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଶ୍ରୀପଦେ ଲୁହ ଢାଳି
ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ କରୁ ଅଳି
ତୁମ ସେବା ପାଇଁ ଆମ ସଂଘ ପ୍ରୀତି
ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ହେଉ ଚିର ।୫।

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି !
ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ
ତୁଆରେ ତୁମରି ଭିଖାରୀ ପଣରେ
ଯାଉ ଏ ଛାର ଜୀବନ ।୦।
ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ଦୟାନିଧି,
ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ
ପାପୀ ଲାଗି ତୁମ ଦୁଆର ମୁକୁଳା
ରହିଥାଏ ଚିରଦିନ, ଦୟାନିଧି !
ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ।୧।
ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ, ଦୟାନିଧି !
ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ
ଶୁଣୁଥିବ ରୂପ ହେରୁଥିବ ଚିର
ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ, ଦୟାନିଧି !
ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ ।୨।
ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ, ଦୟାନିଧି !

ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ
ଜଗତରେ ଅଛି ଆଶ୍ରୟ ମୋହର
ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ, ଦୟାନିଧି !
ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ ।୩।
ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି, ଦୟାନିଧି !
ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି
ଜଗତର ଦୁଃଖ-ତାପ-ନାଶନକୁ
ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ, ଦୟାନିଧି !
ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ ।୪।
ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର, ଦୟାନିଧି !
ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର
ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଦିନ ଯାଉ
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର, ଦୟାନିଧି !
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ।୫।

ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି

ଆସ ସରବେ ବାହୁତୋଳି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୦।
ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର
ସକଳ ପ୍ରେମ ଆଧାର
ତାଙ୍କ ନାମ ସମ ନାହିଁ ସରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୧।

ଯେବେ ଚାହୁଁ ମୋକ୍ଷ ଧାମ
ଧର ଧର ଗୁରୁନାମ
କିବା ଦିବସ ବିଭାବରୀ ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୨।
ପାପ ତାପ ଯା ସଂସାରେ

ଦୂରେ ଯିବ ସେ ନାମରେ
ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ କେ ତୋହରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୩।
ଧନ ଧାନ୍ୟ ତୋ ଅସାର
ସବୁତ ଦୁଇ ଦିନର
ଗୁରୁନାମ ନ ଦିଅ ପାଶୋରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୪।

ପାର ହେବୁ ଏ ଜଗତ
ହୁଅ ତୁ ଗୁରୁ ଭକତ
ମୋହ ମାୟା ଯିବ ସବୁ ଚାଲି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୫।

ଆସିଲେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା

ଆସିଲେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା ଏକ ଠାବକୁ ତ ପୁଣି
ଏକଲ ପିତାର ସନ୍ତାନ ସଭିଏଁ ଏ କଥାକୁ ମନେ ଗୁଣି
ଆସ ମିଳି ସକଳେ
ଗାଅ 'ଜୟଗୁରୁ' ସଦା କାଳେ । ୧।

ଯା'ର ପ୍ରେମରସେ ନିମଗନ ହୋଇ ପ୍ରେମ ଧାମେ ଯିବା ଚଳି
ତାହାରି କରୁଣା ରସପାନେ ଚିତ୍ତ ରହିଥାଉ ସଦା ଭଳି
ଯହିଁ ଭକତ ଜନ
ନାମ ଗାଏ ତହିଁ ଶ୍ରୀଭଗବାନ । ୩।

ଏକ ମନ ଏକ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ଗାଅ ଗାଆଁରେ କଣ ମିଳାଇ
ଜୀବନ ମରଣ ସାଥୀ ହେବାକୁ ତ ଆଉ ଜଣେ କେହି ନାହିଁ
ଗୁରୁ ବିଦୁନେ କେହି
ଏ ଜଗତେ ତାଣକର୍ତ୍ତା ନାହିଁ । ୨।

ପ୍ରେମମୟ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନର ବିଗ୍ରହ ଭବଭୟ ନିବାରକ
ଆଶୀଷ ତାଙ୍କର ଲହ ଜଗତର ଚିତ୍ତ ସଂକଟ ନାଶକ
ଗୁରୁ ନାମଟି ଗାଇ
ଜୀବ ଯାଉ ଗୁରୁଦାସ ହୋଇ । ୪।

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର ଫେରିବା ପଥର ସାଥୀ
ଜୀବନ-ପୋଥିରେ ତୁମେ ହେ ଲେଖିଛୁ ଅମର ପ୍ରେମର ଗୀତି । ୦।

ପିତା ହୋଇ ମୋର ଦୁଃଖ ହର
ମାତା ହୋଇ କୋଳେ ତୋଳି ଧର
ଅମତା ବାଟରେ ଚାଲି ଯିବି କାଳେ ମାୟା ସପନରେ ମାତି । ୨।

ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ବୋଲି ତାକୁଥିବି
ନିତି ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବି
ଅଲିଭା ଗାରରେ ଲେଖୁଥିବି ବସି ତୁମରି ଅଭୁଲା ପ୍ରୀତି । ୧।

ତୁମ ଭାବ ନଇ ନୀରଧାର
ବାହି ନେଇ ଯାଉ ନାଆ ମୋର
ତୁମେ ଧ୍ରୁବତାରା ପାଶେ ଥିଲେ ପରା ହାରିଯାଏ ଅମାରାତି । ୩।

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର ମଣି ମରକତ ଝରେ
ନ ଦେଖିଲା ଆଖି ଖୋଜି ବୁଲେ ତାକୁ, ଦେଖିଲା ନୟନ ଝୁରୋଇ

ମଦନ ମୋହନ ବଦନ ଦେଖି
ନ ରହିବ କାହା ନୟନ ଲାଖି ?
ପାଷାଣ ପରାଣ ତରଳି ପଡେ ତା ପ୍ରୀତି ବୋଳା ଚାହାଣୀରେ । ୧।

ରୂପ ଲାଗି ଯେବେ ଏତେ ଆକୃଷ୍ଟା ବିରହ ଜାଗଲ ମନେ
କେତେ ପୁଲକିତ ନହେବ ପରାଣ ଅପରୂପ ଦରଶନେ !

ଭାବମୟ ତା'ର କମ ମୁରତି
ଜାଣିହୁଏ ନାହିଁ, ଟାଣେ ତା' କତି
କିଏସେ କଳିବ ସେ ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣି ଅନୁଭବ ଯା'ରେ ହାରେ । ୨।

ତାହାରି ପାଇଁ ତ ରାଧା ଝୁରି ମଲା ଯମୁନା ରହିଛି ସାକ୍ଷୀ
ଲାଜ ତର ସବୁ ଭୁଲି ଯାଇ ତାକୁ ଛାତିରେ ଧରିଲା ଜାକି
ବଇଁଶୀ କହିଲା ଶୁଣ ଗୋ ରାଇ
ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ
ଗହନ ମନର ଦହନ ନାଶିବା ପ୍ରୀତି ରତି ସୁଖ ସାରେ । ୩।

ତା' ପ୍ରେମ ପାଶରେ ବାନ୍ଧି ହେଲେ ଥରେ ସେ ବନ୍ଧନ ପିନ୍ଧେ ନାହିଁ
ଅଧୀର ମନର ମଧୁର ଗଣ୍ଡି ସେ ପ୍ରେମ ଦିଆ ନିଆ ପାଇଁ
ମିଠା ମିଠା ଲାଗେ ମୁରତି ଯା'ର
ଆହୁରି ମଧୁର ପୀରତି ତା'ର
ଭାବ ନଉକାରେ ବସି ପଡିଲେ ସେ ଭବ-ନଇ ପାର କରେ । ୪।

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା

କୋଟି ରୂପ ଜିଣି ପଦ୍ମାସନ ଠାଣି.

ପ୍ରାଣ ନେଲା କିଣି, ମନ ମୋହିଲା ।୦।

ସତେ ସଂସାର ସାର ସୁଷମା, ତାର କିଏ ବା ଦେବ ଉପମା

ଯିଏ ବିଶ୍ୱ ବଗିଚାର ମାଳୀ, ତାକୁ କିଏ ବା ପାରିବ କଳି

ଶୁଭି-ସୁଭିକୁ ଯେ ନ ହୁଏ ଗୋଟର

କବି, ମୁନି, ଜ୍ଞାନୀ ବୁଝି ହଜିଲା ।୧।

ପାଦ ପଙ୍କଜେ ରଙ୍ଗ ଅଳତା, କିଏ ପକାଇଛି ସତେ ଚିତା

ଯିଏ ସମରପେ ଦେହ ମନ, ତାକୁ ବରାଭୟ କରେ ଦାନ

କଟାକି ଶୋଭୁଛି ସୁଝାନ ବସନ

ଶତ ଶ୍ରେତପଦ୍ମ ନିୟା ପାଇଲା ।୨।

କେତେ ସୁପ୍ରଶସ୍ତ ବସ ସୁଳ, ସତେ ଲବଣୀ ପରି କୋମଳ

କେତେ ସୁଦୀର୍ଘ ସୁଚାରୁ ସ୍ୱପ୍ନ, ହସ୍ତେ ସୁଲଳିତ ମଣିବନ୍ଧ

ପୁତ ଉପବୀତ ବସରେ ଲମ୍ବିତ

ଭୁଜପାଶ ମନ ବାନ୍ଧି ରଖିଲା ।୩।

ସେହି କମନୀୟ ମୁଖ କାନ୍ତି, ଗଣ୍ଡେ କୁଞ୍ଚିତ ଅଳଙ୍କାରପତି

ସେହି ସୁରଙ୍ଗ କବା ଅଧର, ତହିଁ ଝରୁଛି କରୁଣା ଧାର

ଚନ୍ଦନର ବିନ୍ଦୁ ଲାଗେ ସତେ ଲମ୍ବୁ

ଲଲାଟ ଗଗନେ ଉଠି ଆସିଲା ।୪।

ଘେନ ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର, ଚିର ଦାସ ପଣେ ଘେନା କର

ଶିର ମୋର ପଦେ ଲୋଚୁଥାଉ, ମୁଖ ନିରନ୍ତର ନାମ ଗାଉ

ଏହି ମାତ୍ର ଅଳି କରେ ନିଉଛାଳି

କଞ୍ଚିପଦେ ଚିତ୍ତ ଲାଖି ରହିଲା ।୫।

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର ଗାଉଛି ତିନି ଭୁବନ

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ଭୁବନ-ନନ୍ଦନ ଜୟ ପରାଶର ଧନ

ହେ ବନ୍ଦନ ... ପ୍ରଣତି ମିନତି ଘେନ

ବିଶ୍ୱ ସମଗରା ଯହିଁ ଦେଖେ ତହିଁ ସବୁ ତୁମ ସରଜନ ।୬।

ଘରେ ପରବାସେ ମୁଖେ ଅବା ଦୁଃଖେ ତୁମରି କରି ଚିନ୍ତନ

ଅପାର ଆନନ୍ଦ ଲଭେ ଅବିରତ ତୁମେ ସଖା ଜୀବଧନ

ହେ ବନ୍ଦନ ... ମାଗୁଅଛି ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ

ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଏ ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାର ହେଉ ଗୁଣ ଗାନ ।୭।

ମୃତ ସଞ୍ଚିବନୀ ତୁମ ନାମ ଘୋଷି ସଞ୍ଚରେ ପିଣ୍ଡେ ପରାଶ

ସମରପି ତବ ପଦେ ଦେହମନ ମାଗୁଛି ଅଧମ ଜନ

ହେ ବନ୍ଦନ ... କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଦାନ

ଯାଉ ଏ ଜୀବନ କରି ଚିର ଦିନ ତୁମ କରମ ସାଧନ ।୮।

ଆହେ ପରାଶ ଧନ

ଆହେ ପରାଶ ଧନ ମୋର ରଜ୍ଜରତନ

ଗଳାମାଳି ଦୁଃଖହାରୀ ଜୀବଜୀବନ ।୯।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଠାକୁର ବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କର

ଯାହା ମାଗିଥିଲି ପ୍ରଭୁ କରିଛ ଦାନ ।୧୦।

ତୁମେ ଭକ୍ତ ଠାକୁର ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଅସ୍ଥିର

ଭକ୍ତ ଭାବ-ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତ ଧନ ।୧୧।

ଯେବେ ତାଙ୍କେ ଭକ୍ତ ତୁମେ ଶୁଣ ତୁରନ୍ତ

ଧାଇଁ ଆସ ପାଶେ ଯେବେ ଘୁଞ୍ଚେ କଷଣ ।୧୨।

ଯେବେ ମୁହିଁ ତାଙ୍କିଛି

ଅବା କିଛି ମାଗିଛି

ସବୁ ତୁମେ ଦେଇଅଛ ମୋତେ ହେ ଦାନ ।୧୩।

ଯେବେ ମୁହିଁ କାନ୍ଦିଲି

ତୁମ ରୂପକୁ ଭାଳି

ପ୍ରେମ ତୋରି ଲଗାଇଲ ବାନ୍ଧିଲ ମନ ।୧୪।

ତୁମ ଇଚ୍ଛା ଭୁଲିଲି

ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଚାଲି

ସବୁ ବିପଦ ମୁଣ୍ଡେଲ ଗଲି ଶରଣ ।୧୫।

ହେ ଶରଣ ରକ୍ଷଣ

ଠେଲି ଭବ କଷଣ

ମୋର ଭୁଲ କ୍ଷମା କରି (ପଦେ) ଦିଅ ଶରଣ ।୧୬।

ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ

ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ
ତୁମ ବିନା ମୋର ଆଉ କିଏ ସେ ହେବ ? ।୦।

ଆସିଥିଲି ଖାଲି ହାତେ ମୁଁ ଏକା ଏକା
ଯଦି ତାଲି ନୀରବରେ ହୋଇ ମୁଁ ଏକା
ଯିବାବେଳେ ଧନ ଜନ କି କାମ ଦେବ ? ।୧।

କିଛି ମୋର ନାହିଁ ଲୋଡ଼ା ସବୁ ଦେଇଛି
ସୁଖେ ଦୁଃଖେ ସବୁବେଳେ ପାଶେ ରହିଛି

ତେଣୁ ଅଧମ ତୁମର ରଣୀ ରହିବ ।୨।

ଆଣିଛ ଠାକୁର ମୋତେ ତୁମେ ଇଚ୍ଛାକରି
ଫେରିବି ସୁଧାମେ ପୁଣି ତୁମ କାମ ସାରି
ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବା କରାଇ ନେବ ।୩।

ଏ ଜୀବନେ କିଛି ଯେଣୁ ନ ପାରିବି ଦେଇ
ତୁମ ରୂପ ଧ୍ୟାୟି ଯିବି ଲୋଚକ ଝରାଇ
'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଖାଲି ସଙ୍ଗେ ମୋ ଯିବ ।୪।

ଉଠିତେ ଜୟଗୁରୁ ବସିତେ ଜୟଗୁରୁ

ଉଠିତେ ଜୟଗୁରୁ ବସିତେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ଜପେର ମାଲା
ଝୁଲିତେ ଜୟଗୁରୁ ପିନ୍ଧିତେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ପ୍ରାନ୍ତେର ଆଲା
ସାର କରେଛି
ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର କରେଛି
ଆମାର ରୂପାର ସୋନାର ମହାମନ୍ତ୍ର -
ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର କରେଛି ।୧।

ଦର୍ଶନେ ଜୟଗୁରୁ ଝର୍ଷନେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ମନ୍ତ୍ରେର ସାର
ନିଶ୍ଵସେ ଜୟଗୁରୁ ପ୍ରଶ୍ଵସେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ପ୍ରାନ୍ତେର ହାର
ହାର କରେଛି
ଜୟଗୁରୁ ନାମେର ହାର କରେଛି
ପୁଣ୍ୟ ଭୁବନ ଚାୟନା ଆମି -
ଜୟଗୁରୁ ନାମେର ହାର କରେଛି ।୨।

ସଂପଦେ ଜୟଗୁରୁ ବିପଦେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ପରମ ଧନ
ହରସେ ଜୟଗୁରୁ ବିଷାଦେ ଜୟଗୁରୁ - ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ରସାୟନ
ଆର କି ଆଛେ
ଏମନ ରତନ ଆର କି ଆଛେ
ପ୍ରାଣାରାମ ଶାନ୍ତିଧାମ -
ଏମନ ରତନ ଆର କି ଆଛେ ।୩।

ରୋଗେତେ ଜୟଗୁରୁ ଶୋକେତେ ଜୟଗୁରୁ -

ଜପ ସବେ ଅନିବାର
ଶୟନେ ଜୟଗୁରୁ ସପନେ ଜୟଗୁରୁ -
ଜୟଗୁରୁ ବେଦେର ପାର
ଆର କି ଆଛେ
ପ୍ରେମେ ରସାୟନ ଆର କି ଆଛେ
ରୋଗେ ଶୋକେ ଶାନ୍ତି ଦିତେ -
ପ୍ରେମେ ରସାୟନ ଆର କି ଆଛେ ।୪।

ଜୀବନେ ଜୟଗୁରୁ ମରନେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ସେ ମହାନାମ
ଜୟଗୁରୁ ବଲିଆ ଏ ତନୁ ତେଜିଲେ - ପୂର୍ଣ୍ଣହୃଦେ ମନସ୍କାମ
ଆର କି ଆଛେ
ଏମନ ସମ୍ବଲ ଆର କି ଆଛେ
ତାରକ ବ୍ରହ୍ମ ମହାନାମ - ଏମନ ସମ୍ବଲ ଆର କି ଆଛେ
ଭବପାରେ ଯେତେ ବଲେ - ଏମନ ସମ୍ବଲ ଆର କି ଆଛେ ।୫।

ସବେ ଜୟ ଗାଅରେ
ଜୟଗୁରୁ ମହାମନ୍ତ୍ରେ ସବେ ଜୟ ଗାଅରେ
ଜୟଗୁରୁ ମହାନାମେ ସବେ ଜୟ ଗାଅରେ
ପ୍ରେମାନନ୍ଦେ ନେତେ ନେତେ ସବେ ଜୟ ଗାଅରେ

ସକଳ ବେଦେର ସାର ପ୍ରେମେର ପାରାବାର
ଗୁରୁ ଜୟ ଗୁରୁ ଜୟ ଗୁରୁ ଜୟ ଗୁରୁ ଜୟ ।୬।

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି
ବିହ୍ନି ଆଣିଲା ଧରା ତଳେ ଚାନ୍ଦ କି ! ।୦।

ଅତୁଳ ଶୋଭା ଦିଏ ଆନନ୍ଦ ଭରି
ଭାବିଲେ, ସୁଧା ଧାର ପତଳ ଝରି
ମନ କହେ ନିରତ ହେରୁଥିବ କି ।୧।

ସଜାଇ ହୃଦୟର ଆସନ ମୋର
ବସାଇ ପାରିଲେ ମୁଁ ବନ୍ଦି ପୟର
ପାଆନ୍ତି ପରା ସତେ କୋଟିନିଧି କି ।୨।

ବଚନରେ ଅଛି ସେ କି ମଧୁରତା !
ନୟନରେ ପୁରିତ ସ୍ନେହ-ମମତା
ଅଧର ହସ ଢାଳି ଦିଏ ସୁଧା କି ? ।୩।

ସେ ନାମଟି ଶୁଣିଲା ଦିନୁ ଏ କାନ
ହରାଇ ବସିଲାଣି ବିବେକ ଜ୍ଞାନ
ହେରି ନୟନ ମନ ଉଠେ ପୁଲକି ।୪।

ସେ କଷ୍ଟସ୍ୱର ସତେ କେତେ ମଧୁର
ଭବ-ମାୟା, ଜଞ୍ଜଳ ଯାଏ ପାଶୋର
ସଙ୍ଗ ଲଭିବି ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ କି ? ।୫।

୧ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର

୧ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର ଉଛୁର ହେଉଛି ବେଳ ଯିବି ମୁଁ ଘର ।୦।	୧ ପାଖେ ଉଆଁସି ରାତି ସେ ପାଖେ ପୁନେଇ ଚାନ୍ଦ ୧ କୁଳ ବିରହ ଝୁରେ ସେ କୁଳ ମିଳନ ଛନ୍ଦ ସେପାରିକି ଯିବାପାଇଁ ମନ ମୋର ତରତର ।୨।
ଆସିଥିଲି ନେବାପାଇଁ କିଛି ସୁଖ କିଛି ହସ ୧ ପାରିର ଦୁନିଆରୁ କିଛି ଫୁଲ କିଛି ବାସ ୧ ଫୁଲ ଦେଇଛି କଷ୍ଟ ୧ ସୁଖ ବେଦନା ଭାର ।୧।	୧ ପୁର ଜୀବନ ମାୟା ସବୁ ସେ ପାରିର ଛାଇ ରୂପ ମୋର ଖୋଜି ବୁଲେ ସ୍ୱରୂପ ଲାବଣ୍ୟ କାହିଁ ବାହାରେ ନାଉରୀ ନାବ ବେଗେ ପାଲ ଡୋଳିଧର ।୩।

୧ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶ୍ରିତ

୧ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶ୍ରିତ ଆଶ୍ରିତମାନଙ୍କ ଯେହୁ ବରାଭୟ ହସ୍ତ ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୧।	ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୨।
ପରମବ୍ରହ୍ମ ରୂପରେ ନିତ୍ୟ ବିରାଜିତ ମନ ବୁଦ୍ଧି ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଯେ ଅଟେ ଅତୀତ	ଜ୍ଞାନପ୍ରେମଘନର ଯେ ଅଟନ୍ତି ମୂରତି ସଦ୍‌ଗୁରୁ ରୂପରେ ଜୀବେ ଦିଅନ୍ତି ମୁକ୍ତି ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୩।

୧ ନୟନ, ଅନା ଅନା

୧ ନୟନ, ଅନା ଅନା ଭୁବନ ମୋହିନୀ ବାମା ନୀଳ ନୀରଦ ଜିଣି ତ୍ରିନୟନ-ମୋହିନୀ ନୀଳନୟନୀ ରୂପ ଶ୍ୟାମା ।୦।	ଲୋଳ-ରସନା ଜନ-ମାତା ତାଜିନୀ, ଯୋଗିନୀ- ସଙ୍ଗ ବିଳାସିନୀ ଶକ୍ତିମୟୀ ଜଗତ ଜିତା ଖପରଧାରିଣୀ ଭାମା ।୨।
ନୀଳ-କମଳ ପଦ ଦଳିତ ଶମ୍ଭୁ-ମଦ ନୀଳବସନା ହରନାରୀ ନୀଳ କଣ୍ଠେ ନୀଳ ନାଗ-ହାର ଝୁଲି ଆନନ ଶଶୀ-ଶିରୀହାରି ଚାରୁ ନିତମ୍ବିନୀ ରାମା ।୧।	ପାପ ବିନାଶିନୀ ତ୍ରିଭୁବନ ପାଳିନୀ ଜୟ ଜନନୀ ଜଗନ୍ନାଥୀ ସତତ କୃପାଳିନୀ ଭବ-ଭୟ ବାରିଣୀ ଶରଣାଗତ-ଗତି ଦାତ୍ରୀ ରଚତୁ ନିରତ ମୁଖେ ମା' ମା' ।୩।
କାଳୀ କରାଳିନୀ ନର-ଶିର-ମାଳିନୀ	

୪ ମନ ଭାବେ କେତେ

୪ ମନ ଭାବେ କେତେ
କାହିଁ ଭାସି ଭାସି ଯାଉଛି ସତେ ରେ ॥୦॥

କାଳ-ପାରାବାର କାହିଁ କେତେ ଦୂର
ଆଜି ଅନ୍ଧ ସୀମା ନାହିଁ ଯାହାର
ଭାସେ ତହିଁ ଏକା ଜୀବନ ନଉକା
ଅନ୍ଧିମ ମିଳନେ ମତି ଆତୁର ସେ
ବାଧା ବନ୍ଧନ
ତୁରୁ ୪ ମାନ
ଧାଏଁ ଅନ୍ଧକାର ବିଜନ ପଥେ ସେ
ଅନନ୍ତ ରେ ଅନ୍ତ ହେବ କେମନ୍ତ ସେ ॥୧॥

ସେହି ଯେ ମୋହର ଅତି ଆପଣାର
ପରାପର ତିଳେ ନାହିଁ ବିଚାର
ଅଥଳ ସାଗରେ ନାଆ ଗଲାବେଳେ

ଆଖି ମାରି ଚାହେଁ ଥରକୁ ଥର ସେ
ବିଦ୍ୟୁ ଝଲକେ
ଆଖି ପଲକେ
ରାହା ବତାଏ ଅକୁଳ ପଥ ସେ
ଅଛି ମୁହିଁ ବୋଲି ଦେଇ ସଙ୍କେତ ସେ ॥୨॥

ଅବ୍ୟୟ ଅରୂପ ସେ ଯେ ବିଶ୍ୱରୂପ
ଅଜର ଅମର ଚିର ସୁନ୍ଦର
ତାହାର ତୁଳନା ସେହି ଏକା ସିନା
ସବୁ କଳପନା ମାନ ର ହାର ସେ
ଗୁରୁ ପଦରେ
ଅମୃତ ଝରେ
ଲୋଡେ ନିତି ମତି ଥିବି ତା ସାଥେ ମୁଁ
ପାଦ ଧୁଳି ଝରୁଥିବ ମୋ ମାଥେ ରେ ॥୩॥

୪ଲ ଜୀବନେ ଠାକୁର ତୁମେ ଏକା ନିଜର

୪ଲ ଜୀବନେ ଠାକୁର ତୁମେ ଏକା ନିଜର
ତୁମେ ମୋ ଆଶା ସାହା ଭରସା ଦୟାସାଗର ।୦।

ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା
ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ ଭାଇ
ତୁମରି ସ୍ନେହ ଶରଧା ସତେ
ତୁଳନା ତା'ର ନାହିଁ
ହେ ବିଶ୍ୱପତି ! ତୁମେ ମୋ ସାଥୀ ଜନ୍ମଜନ୍ମର ।୧।

ଅନ୍ତରଯାମୀ ଅନ୍ତର କଥା
ସବୁ ତ ଜାଣୁଅଛ
କେବେ ନିଜର ପାରିନି କରି
ତୁମେ ତ କରିଅଛ

ଭୁଲ୍ୟାଏ ମୋତେ ମାୟା ସଂସାର ନିଶିବାସର ।୨।

ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରଇ ଯେବେ
ସଂସାର କଥା ନେଇ
କାନ୍ଦନା ଧନ ! ମୁଁ ପରା ଅଛି
କୁହ ତ ବୋଧ ଦେଇ
ପିକା-ପଣତେ ପୋଛି ତ ଦିଅ ଲୁହ ମୋହର ।୩।

ଏତିକି ଅଳି ପାଦରେ ତୁମ
କରୁଣା ଚିକେ ହେଉ
ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ତୁମରି ପାଶେ
ମନ ମୋହର ଥାଉ
ସେବି ମୋ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଜୀବନ ରଙ୍ଗ ପୟର ।୪।

ଏଇ ପରା ସେଇ ଦୟାନ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗତ

ଏଇ ପରା ସେଇ ଦୟାନ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗତ

ଭୟେ ଥରୁଥିଲେ ସେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ।୩।

ଏଇ ସେଇ ଦୟାନ୍ତ୍ରୀ

ସୁରଙ୍ଗ କମଳ ଚରଣଯୁଗଳ

ହେରୁଥାଆ ନିରବଧି - ସଙ୍ଗତ ।୦।

କ୍ରମେ ତତ୍ତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ପ୍ରେମ ସାଧି

ସିଦ୍ଧ ରକ୍ଷି ଶିବ ସ୍ୱରୂପ ହେଲେ

ଜୀବରେ ଶିବତ୍ୱ ଦେଖି ତମକ୍ଷୁଦ୍ର

ହେଲେ ମାତା ଭଗବତୀ-ସଙ୍ଗତ

ପୟରେ ପଡ଼ିଲେ ଲୋଚି

ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ସେ ଯେ ବିଶ୍ୱରୂପ

ବନ୍ଦେ ଭୁବନାତ୍ମଜ ତପୋନିଧି

ଜୀବ ଉଦ୍ଧାରଣ ଭକତ ତାରଣ

।୪।

କାରଣେ ଜନ୍ମିଲେ କୃପା-ବାର୍ତ୍ତା ।୧।

ବହୁନୟ ଗିରି ଗିରିରୁ ତନୟା

ପୂର୍ବଜନ୍ମେ ବାସ୍ତିତ ବଞ୍ଚାମୃତ

ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ସତ୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ଜଗନ୍ନାଥ

ସଂସାର ପାଶେ ରଖିଥିଲେ ବାନ୍ଧି ।୨।

ଶ୍ରୀମୁଖ ମାଧୁରୀ ହେରି ନେତ୍ର ଭରି

ଧନ୍ୟ ହୋଇବି ଥଲି ଆଶା ବାନ୍ଧି

ଭାଙ୍ଗିଲା ମୋ ଆଶା ବଢ଼ିଲା ପିପାସା

ଆଖି ପଲକ ହେଲା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ।୫।

ଶଇଶବ କାଳେ ମାତାଙ୍କ ଆଦେଶେ

ଚକ୍ଷୁ ମଞ୍ଜୁପରେ ଜଳାନ୍ତେ ଦୀପ

ପ୍ରକଟ ହୋଇଲେ ମାତା ଦଶଭୁଜା

ଲୀଳାମୟଙ୍କର ଅପ୍ରାକୃତ ଲୀଳା

କହ କେ ସହଜେ ପାରିବ ବୁଝି

ସେ ସିନା ବୁଝିବ ଏ ପରମ ଲୀଳା

ମରମେ ତାଙ୍କୁ ଯେ ରଖିଛି ବାନ୍ଧି ।୬।

ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା

ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା ଦୀନବନ୍ଧୁ

ଶୟନେ ସୁପନେ ପୁଣେ ଜାଗରଣେ

ସାରା ଜୀବନର ସୋହାଗ ସରାଗ

ଭାଳିଦିଏ ସବୁ ଏଇ ଶ୍ରୀଚରଣେ ।୦।

କାନ ଶୁଣୁ ତୁମ ଚରଣ ନୁପୁର

ରୁମୁଝୁମୁ ରୁମୁଝୁମୁ ଝୁମୁ ସ୍ୱର

ପାଦ ମୋର ଚିର ଅନୁସରୁ ଥାଉ

ତୁମ ଚଲାପଥ ଯେଣେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ।୨।

ଯେତେକ ଅଛି ମୋ କଣ୍ଠର ସୁର

ଭରୁ ସବୁ ତୁମ କର୍ଣ୍ଣ ଗୁହର

ସଙ୍ଗତ ମୋର ଇଚ୍ଛିତ ପାଉ

ତୁମ ରୂପ ଗୁଣ ଗାନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ।୧।

ବାରଦୁଆରିଆ ଭିଖମଗା ଝୁଲି

ଚିରଦିନ ଲାଗି ହୋଇଥାଉ ଖାଲି

ଥାଳମୋର ପୁରି ଯାଉ ଏ ଥରକ

ତୁମରି କରୁଣା ଦାନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ।୩।

ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା

ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା

ମୋତେ ବାଉଳା କଲା

ତା ସୁର ମଧୁରେ ମତି ଭିଜାଇ ଦେଲା ।୦।

ସେ ଦିନ ସଂଜବେଳେ

ପ୍ରେମ ଯମୁନା କୁଳେ

ବୁକୁରେ ବୁକୁ ଥାପି

ଜୀବନ ଦେଲି ବିକି

ସୋହାଗ ସାଗରେ ମୋତେ ହଜାଇ ଦେଲା ।୨।

ଏଇ ଜଣକ ମୋର

ଚିତ୍ତ ଚୋରା ନାଗର

ତାହାରି ଲାଗି ଖାଲି

ନିଦ ସପନ ଭୁଲି

ଦିବସ ରଜନୀ ମୋର ସମାନ ହେଲା ।୧।

ଏ ଗୁଣମଣି ମୋତେ

ବାନ୍ଧି ରଖିଲା ଚିତ୍ତେ

କୋଟି ସରଗ ସୁଖ

ଦେଲା ଏ ପଦ୍ମମୁଖ

ଜୀବନ ଜଂଜାଳ ସବୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଲା ।୩।

ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ

ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ

ମାଟିର ଦୀପାଳି ଜଳେ

ଆଖିର ଲୁହରେ ମାଟିର ମଣିଷ

ତୁମ ଅରବନା କରେ ॥୦॥

ମଳିନ ମାଟିର ଏଇ ମଣିଷ ପାଇଁ

ଆସିଛି ଠାକୁର କେତେ କରୁଣା ନେଇ

ଭଗବାନ ହୋଇ ବସିଛି ମୋ ଲାଗି

ଧୂଳିର ଧରଣୀ ପରେ ॥୧॥

ନ ଥିଲା ସଂସାରେ ଯାହା ଥିଲା ମୁଁ ଦେଲି

ଉଷିବ ନାହିଁ ଦେବତା ଅଳପ ବୋଲି

ଗିରି ଶିରେ ଚାହାଁ ବୁଡି ଆସେ ବେଲ

ଜୀବନ ବାରୁଣୀ ତୀରେ ॥୨॥

ଆସିଥିଲି ତବ ଶୁଭ କରମ କରି

ଗଲା ବେଳେ ଯିବି ତୁମ ଚରଣ ଧରି

ତୁମେ ଚଉବାହା ହେବନି କି ସାହା

ଭବ-ପାରାବାର ନୀରେ ॥୩॥

ଏଇ ଶପଥ ମୁଁ ନେଲି

ଏଇ ଶପଥ ମୁଁ ନେଲି

ସେଦିନ ମାଗିବି କ୍ଷମା, ପାରିବି ମୁଁ

ଯେବେ 'ତୁମେ ମୋର' ବୋଲି

।୦।

ଅଳି କରିବାର ସାଜେ ସିନା ଏକା ଆପଣା ଜନ ପାଶରେ

ମୁଖ ଫିଟିବ କି ଯେତେ ଦୁଃଖୀ ହେଲେ, ଠାଏ ଯେବେ ଦୂରେ ତୁରେ

ନଭକରପଣେ ସିଉକାର ମିଳୁ, ଏତିକି ମିନତି କଲି ।୧।

ଜାଣି ବା ନ ଜାଣି, ବୁଝି ବା ନ ବୁଝି, ଆବରିଛି ଯେତେ ଦୋଷ

ଜଣାଇବାକୁ ତ' ଛାଡିରେ ମୋହରବଳ ପାଉନାହିଁ ଲେଖ

କ୍ଷମା ଆଉ ସତେ ମାଗିବି କିପରି, ଶଙ୍କ ନିଶିଦିନ ମଲି ।୨।

ନାଗରା ବାବୁଛି ତୁମେ ତ' ଅକୂଳ କ୍ଷମା-ପାରାବାର-ପତି

ଅପରାଧ ମୋର ସୀମା ନାହିଁ ବୋଲି, ବାବୁଛି ମୁଁ ନିତି ନିତି

ଅଧମଜନରେ ତୁମ ବିନେ ଆଉ ଶମିବ କିଏ କିପରି ? ।୩।

ଦଣ୍ଡିବା ଶକତି ଯାର ଥାଇ ପରା, ସେ ପୁଣି କ୍ଷମା ଆବରେ

ମିଛ କି ଏ କଥା କହ କୃପାନିଧି ! ଅନାଇଁ ଅଧମେ ଥରେ

କୋଟି ଅପରାଧ କ୍ଷମାକର ନାଥ ! ଚରଣେ ଶରଣ ଗଲି ।୪।

ଏକ ଲକ୍ଷେ ଏକ ବାକ୍ୟେ

ଏକ ଲକ୍ଷେ ଏକ ବାକ୍ୟେ ଏକ ହୁଅ ଭାଇ !

ଧନ୍ୟ ହୁଅ ମୃତ୍ୟୁ ଜିଣା ମହାମନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାୟି, 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଗାଇ ।୦।

ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଗଲା ହସି ଖେଳି

କର୍ମ ହେଲା ଶେଷ ଆସ, ଆସ ବେଗେ ଚଳି, ସର୍ବେ ଏକ ଇଚ୍ଛା ଧରି ।୧।

ନୁହଁ କେହି ପାପୀ ତାପୀ, ସର୍ବେ ଭାଗ୍ୟବାନ

ଦେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ, ଉଠ, ଜାଗ ଭଗବାନ, ଜାଗ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ।୨।

ନୟନେ ଲୋତକ ଭରି, ଅନ୍ତରେ ଭକତି

ହାତେ ଅସୀ ଥିଲା ମୁଞ୍ଚି, ବାହୁରେ ଶକତି, ଧର ବଜ୍ର ଦୃଢ଼ ମତି ।୩।

ବହୁମୂଲ୍ୟ ଉପଚାରେ ନାହିଁ ପ୍ରୟୋଜନ

ଥିଲେ ଆଶ ଦୁଃଖୀ ପାଇଁ ହୃଦେ ଏକ କୋଣ, ଥିଲେ ତିଳେ ହେଲେ ସ୍ଥାନାଟା

ନିଜେ ଅରଜିବା ଦ୍ରବ୍ୟେ କର ଅରବନା

କଷ୍ଟ କି କୁସୁମ ହେଉ ନ କର ଗୋଚନା, ଖାଣ୍ଟି ହେଲେ ନାହିଁ ମନା ।୪।

ଅଛି ଯେବେ ତତ୍ତ୍ଵ ରକ୍ତ, କି ସମବେଦନା

ଆସ ଧରି ଯିବା କରି ସଂଗ୍ରାମ ସାଧନା, ଏହି ଚରମ ସାଧନା ।୫।

ନାହିଁ ପରାଜୟ ଏଥି, ନାହିଁ ଅପମାନ

ଅଜେୟ ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣେ ହୁଅ ଆଗୁଆନ, ତିରୁବନେ ବଳବାନ ।୬।

ଏକ ମନେ ଚାଲ, ଭୟ ହୋଇବ ଖଣ୍ଡିତ

ବିଜୟ ଗୌରବେ ପଥ ହେଲାଣି ମଣ୍ଡିତ, ଗାଅ ବିଜୟ ସଙ୍ଗୀତ ।୭।

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି

ଘୁମର ଅମଳ ତୁଟାଇ ଦିଅ ହେ ଚାହିଁବି ନୟନ ମେଲି ।୦।

ପିତା ପରା ତୁମେ ନ ହୁଅ ନିଠୁର

ଭେଟିବି ବୋଲି ମୋ ଅନ୍ତର ଆକୁଳ

ଆଶିଷ ତୁମର ପାଉଛି ନିରତ ଖୋଜେ କାହିଁ ତୁମେ ବୋଲି ।୧।

ରହି ଦୂରେ ଦୂରେ ଅଗୋଚରେ କାହିଁ

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝି ସାଇଁ

ଦେଖି ତ ନ ପାରେ ଆଖିରେ ମୋହର ଭରିଛି ମୋହର ବାଲି ।୨।

ଏ କି ଜାତି ପ୍ରେମ ବୁଝି ତ ନ ପାରେ

କଳନାକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝି ମତି ହାରେ

ଛଳନା ନ କର କରୁଣାମୟ ହେ ଝୁରି ଝୁରି ନିତି ମଲି ।୩।

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର !

ତୁମେ ତ କାଣ୍ଡାରୀ କର ଭବ-ନଦୀ ପାର । ୨।

ତୁମ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ଧ୍ୟାୟି ଯାଉ ପ୍ରାଣ ମୋର । ୦।

ତୁମ କଥା ହେଉଛି ହେଉଛି

ମହିମା ତୁମର ଶୁଣି

ତୁମ ନାମ ଭଜି ଭଜି

ତୁମ ଉପଦେଶ ଶୁଣି

ଏ ସଂସାର-ଯାତ୍ରା ଶେଷ ହେଉ ଜୀବନର । ୧।

ଦୁଃଖ-ସାଗରେ ଥିଲେ ବି ଆନନ୍ଦେ ହେବି ବିଭୋର । ୩।

ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି

ଆହେ ଗୁରୁଦେବ ଶେଷ

ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ପତି

ତୁମେ ତ ମୋ ଗୁରୁ ଇଷ୍ଟ

କୃପା କରି ଦିଅ ପଦସେବା ଅଧିକାର

। ୪।

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ ! ପଡିଲା ମନେ

ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବୁ କାନେ

। ୩।

କେତେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ଆମ ଆଜି ଜୀବନେ । ୦।

ରଖିଛୁ ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି

ଦୂରେ ଦୂରେ ଥିଲ କାହିଁ କେଉଁ ଦେଶେ ଭାବଗ୍ରାହୀ

ଧୋଇଦେବୁ ଆଜି ନାଥ ଢାଳି ତରଣେ

। ୪।

ଏବେ ପଡିଲା କି ଆମ ତାକ ଶ୍ରବଣେ । ୧।

ସୁନ୍ଦର ଏ ଲୀଳା ଦେଖି ହେଉ ସତେ କେତେ ସୁଖୀ

ତୁମ ପାଇଁ କେତେ ପରା ବହିଛି ଲୋଚକ ଧାରା

ତୁମ ଛବି ହେରୁ ଆଜି ପ୍ରତି ନୟନେ

। ୫।

ବୁଝିଲୁ ପାରିଛ ବାରି ଶେଷରେ ଦିନେ

୨।

କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଘେନା କର ପ୍ରାଣନାଥ

ଅନ୍ତର ଦେବତା ତୁମେ ବିଜେ ହେ ଆନନ୍ଦଧାମେ

ମାଗୁଣି ତରଣେ ଆମ ଏ ଶୁଭ ଦିନେ

। ୬।

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ! ପଡିଲା ମନେ

ନୀର ଆଖି ତଳେ ମୋର

ଛଳଛଳ ନୀର କିପାଁ କମ ନୟନେ ? । ୦।

ଧରା ପଡିଛ ଏଥର

ଗୋପନ ମରମ ତଳେ

ଆଉ କାହିଁ ପଳାଇବ କହ ବଦନେ ? । ୨।

ସପନ ବେଦନା ଖେଳେ

ଆତୁର ମୋ ଲାଗି ପରା

ମଣିଥିଲି ସେ ଏକା ମୋ ସାଥି ଜୀବନେ;

ଆହେ ତ ଲୋଚକ ଧାରା

କାନ୍ଦିଛି କେତେ ମୁଁ ସତେ

ବୁଝିଲି, ପାରିଛ ବାରି ମୋର ମରମେ । ୩।

ବନ୍ଧି ମୁଁ କରୁଛି କେତେ

ସତ କହ ହେ ଠାକୁର

ନାଶ ମୋ ବିରହକ୍ରାନ୍ତା, ଆସ ସଦନେ । ୧।

ଆଉ ନ କରିବ ପର

ଦୂରେ ଦୂରେ ଥାଅ ରହି

ଠାବ ଦେବ ନିରବଧି ରଙ୍ଗ ତରଣେ,

ତାକିଲେ ଉତ୍ତର ନାହିଁ

ଜନମେ ଜନମେ ଥିବ ସାଥି ଜୀବନେ । ୪।

ଏବେ ପଡିଲା କି ମୋର ତାକ ଶ୍ରବଣେ ?

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ ପତିଲା ମନେ
କେତେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ମୋର ଆଜି ଜୀବନେ ।୦।

ରଖିଛି ନୟନ ଭରି
ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି
ଧୋଇଦେବି ଆସ ନାଥ ଛାଳି ଚରଣେ ।୧।

ମନର ଦେବତା ଆସ
ଏ ଦୀନ କୁଟିରେ ବସ
ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବି କାନେ ।୨।

ବିପଦ ବାରଣ ନାମ
ତୁମର ତ ଭଗବାନ
ତେଣୁ ତୁମ ଛାୟା ହେରେ, ବିପଦ ଦିନେ ।୩।

ସଂପଦ କାଳରେ କାହିଁ
ତୁମ ଛବି ଭେଟେ ନାହିଁ
ବିପଦ ତେଣୁ ମନାସେ ଲୋଭ ତୁମ ଦରଶନେ ।୪।

ସୁନ୍ଦର ଏ ଧରା ଦେଖି
ତୁଏ ମନେ ବଡ଼ ଖୁସୀ
ବିକ୍ଷାଣୀର ଭେଟ ପାଇଁ ଖୋଜିହୁଏ ଅନୁଦିନେ ।୫।

କୋଟି କୋଟି ନମସ୍କାର
ଚରଣେ ମୋ ଘେନା କର
ଶରଣ ଦିଅ ଚରଣେ ଅନ୍ତିମରେ ଏଇ ଦୀନେ ।୬।

ଏ ଦେହକୁ ତୁମ ମନ୍ଦିର

ଏ ଦେହକୁ ତୁମ ମନ୍ଦିର, ହୃଦୟକୁ ତୁମ ସିଂହାସନ
କରି ଦିଅ ପ୍ରଭୁ କୃପା ବହି, ପଦେ ଏହି ନିବେଦନ ।୦।

ଏ ଜୀବନ ଏକ ଅବୁଝା ତଟିନୀ
ସୁଖ ଦୁଃଖ ଦୁଇଧାର
ଅଜ୍ଞାନ-ଅନ୍ଧାର କାମନା ଜୁଆରେ
ଭାସିଯାଏ ବହୁ ଦୂର
ହେ ଭବନାଭରୀ କର ପାରି, ଦେଇ ତୁମ ଦରଶନ ।୧।

ଦୂର କରି ଖେଦ ସକଳ ବିଭେଦ

ଚିତ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ତୁମ ଛବି
ଜନମେ ଜନମେ ତୁମ ରୂପ ହେରି
ଜୀବନ ଧନ୍ୟ କରିବି
ଭଜି ଭଜି ଲୁହ ବରଷାରେ ଚାହିଁଛି ଏଇ ନୟନ ।୨।

ମରଣ ଦୁଆରେ ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା
କରିବ ଯେବେ ଅଧୀର
ମନରେ ସାଇତା ଯେତେ ତୁମ କଥା
ସ୍ମୃତି ପଟେ ଜାଗୁ ମୋର
ଏହି ଅଳି, ଜୀବ ଗଲାବେଳେ କରିଦିଅ ପଦେ ଲୀନ ।୩।

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭୁ

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭୁ! ତୁମ ଆସନ ମନ୍ଦିର
ମୁଦିଲେ ନୟନ ଯେହ୍ନେ ଦେଖଇ ରୂପ ତୁମର ।୦।

କେତେ କେଉଁ କାଳ ଧରି
କଳ୍ପେ ରହିଛି ପୁରି
ନିତି ନୁଆ ଆବର୍ଜନା
ହେଉ ଅଛି ତହିଁ ଜମା
ଜିପରି କରିବି କୁହ, ସେ ସବୁକୁ ପରିଷ୍କାର ।୧।

ଶୁଣିଛି ମାତର ଥରେ

ନାମ ଯେତେ ପାପ ହରେ
ସେତେ ପାପ ଅରଜିବ
ପାପୀ ପକ୍ଷେ ଅସମ୍ଭବ
ଶିଖାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! ସେ ନାମର କଉଶଳ ।୨।

ହୃଦୟ ବେଦୀ ଉପରେ
ରାଜୁଥାଅ ନିରନ୍ତରେ
ତୁମ ପଦ ସେବୁଥିବି
ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି
ଶୁଣୁଥିବି କାନେ କାନେ, ତବ ବାଣୀ ସୁମଧୁର ।୩।

ଏ ନୟନ କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ

ଏ ନୟନ, କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ

ଭୁବନ-ନୟନ, ମନ ବିମୋହନ, ଭବ ସଙ୍ଗତ ନାଶନ ।୦।

ଅଧରେ ବିକଶେ ହ୍ରାସ ମନୋହର

ଭଲ୍ଲସାଇ ଦିଏ ବିଶ୍ୱ ଚରାଚର

ଶିରେ ବିରାଜଇ କେଶ ମନୋହର ତିନି ଜଗତପାବନ ।୨।

ଚରଣରୁ ଝର ଅମୀୟ ନିର୍ଝର

ଲିଭାଇ ଦିଏ ଯେ ଭବ ଦାବାନଳ

ତୃଷ୍ଣିତ ଚାତକ ସମାନ ଭକତ ଲୋଚେ ଯେଉଁ ସୁଧାପାନ ।୧।

ଅକଳଙ୍କ ଶଶୀ ପୁଣି ଝଲମଲ

ଜ୍ଞାନ, ପ୍ରେମ ଭରା ନେତ୍ର ସୁମଞ୍ଜୁଳ

ଅମାନାଶୀ ତେଜ ପୁଣି ତହିଁ କରେ ଜଗତ ଦୁଃଖ ନାଶନ ।୩।

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର ସେ ଯେ ନାଥ

ଶିରିମୁଖରୁ ତା ଝରେ ସୁଧାଧାର ମାଗ ତୁ ପତାଇ ହାତ ।୦।

ଚାନ୍ଦ ମୁଖେ ତାର ଭରିଛି ପୁଲକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳାଇ ଦେବ ଚିତ୍ତ ।୨।

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଯେତେ ଆସୁ ତୋ ଜୀବନେ

ପସରା ତିଳେକ ନ ରଖ ତୁ ମନେ

ଦିଅରେ ଅଜାତି ସବୁ ତା ଚରଣେ ନୁଆଁଇ ନିତି ତୋ ମାଥ ।୧।

ଜାକି ଧର ରଂଗ ଚରଣ ଯୁଗଳ

ତାକି ନାମ ମାଗ କରୁଣା କେବଳ

ଫାଙ୍କି ଆନ ଯେତେ ଦିଶେ ଝଲମଲ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଦାରା ସୁତ ।୩।

ପାଶୋରି ଦିଅ ତୁ ଆଖିର ପଲକ

ରବିରେ ଶଶୀରେ ହେଉ ତା ଝଲକ

ଆଖିରେ ତାର ତୁ ମିଶାଇ ଦେ ଆଖି

ସପନ ବେତନ ସବୁରି ସେ ସାକ୍ଷୀ

ଯିବାବେଳେ ଭତି ତୋର ପ୍ରାଣପକ୍ଷୀ ମଶାଇ ନେବ ସେ ପଥ ।୪।

ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର

ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କା'ର

‘ଜୟଗୁରୁ’ ନାମ ଏକା ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ତୋର ।୦।

ଦି’ଦିନିଆ ଦୁନିଆରେ ଗୁରୁ ନାମ ସାର

।୨।

ତିନି ଭୁବନେ ସେ ନାମ ସାଧନାର ଧନ ରେ

ତା’ ବିନା ମୁକତି ପଥ ନାହିଁ ନାହିଁ ଆନ ରେ

ସଂସାର ମାୟାରେ ବୁଡି ନ ଦୁଅ ବିଭୋର ।୧।

ଅନ୍ଧ ଏ ନୟନ କିଛି ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ରେ

କାଳ ଆସେ, ଚାଲିଯାଏ କୋଟି ପ୍ରାଣ ନେଇ ରେ

ଏ ଜଗତେ ଆଜି କଥା କାଲିକି ଅନ୍ତର ।୩।

ଅନା ଅନା ଭବ-ନଳ କେତେ ଖରେ ବହେ ରେ

ଅସାର ସଂସାର କଥା କହି କହି ଯାଏ ରେ

ବାଉଳା ନ ଦୁଅ ଆଉ, ଗୁରୁ ନାମ ଜପ ରେ

ସରିଯିବ ଜୀବନର ସବୁ ଦୁଃଖ ତାପ ରେ

ପାର କରି ଦେବେ ଗୁରୁ ଭବ-ନଳ ଧାର ।୪।

ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ

ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ ପାଇବା ନାହିଁ କାହିଁରେ
ଆମ ଦୁଃଖରେ ତାପରି ଦୁଃଖୀ ଆଉ କେ ନାହିଁ ନାହିଁରେ ॥୦॥

ଭକତ ହିତ ସାଧନେ ରତ ନିଜକୁ ଭୁଲି ଯାଇ ରେ ॥୨॥

ପଥ ଅନେକ ବହୁତ ଦୂର
ଦେଖିଲା ତା'ର ଆଖି
ଅରମା ବୋଲି ବାଟ ଉଗାଳି
ବୁକୁରେ ନେଲା ଜାକି
କହିଲା କାନେ ଧୀର ବଚନେ, 'ଟିକିଏ ସୁଖ ପାଅ ରେ,
ସେବକ-ପଣେ ଜୀବନ-ରଣେ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ଯିବୁରେ ॥୧॥

ହୃଦୟ ଭରା ପୀରତି ତାର
ମମତା ମଧୁଝରା
ଆଶିଷ ତାର ସେନେହ ମଖା
ବଚନ ଅପାସୋରା
କରୁଣା ଭରା ନୟନ ଝରା ଚାହାଣି ଛୁଇଁ ଛୁଇଁରେ
ମନ ଗହନ ଯୁଗ ସପନ ଜାଗଇ ଚେଇଁ ଚେଇଁରେ ॥୩॥

ଭକତ ତାର ଗଳା ର ମାଳି
ଭକତ ଭଗବାନ
ଭକତ ବିନୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଟିଏ
ସମ୍ବଳ କଉପୀନ
ଭକତ ସାଥେ ନରକ ପଥେ ଯିବାକୁ ବାଟ ଚାହିଁରେ

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ନାହିଁ ଦେଖିଲେ
ଅଧୀର ତାର ମନ
ଅଳି ଅଝଟ ନାହିଁ ଶୁଣିଲେ
ବିକଳ ତାର ପ୍ରାଣ
ପରାଣ ଭରି ଆନନ୍ଦ ଶିରୀ ଦେବାକୁ ଅଛି ରହିରେ
ଦୁଃଖର ସାଥୀ ସୁଖର ସାଥୀ ଜୀବନ-ସାଥୀ ହୋଇ ରେ ॥୪॥

କଣ ଭରି ତୁ କର

କଣ ଭରି ତୁ କର ଗୁରୁନାମ ଗାୟନ
ଭୁମାନନ୍ଦ ରସ ପାନ କରୁଥା ରେ ମନ ।୦।
ବାଇମନ ! ନିରବଧି ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ରେ
ଜଗତ-ଜଞ୍ଜାଳୁ ତୁହି ଗତି, ମୁକ୍ତି ପାଅ ରେ
ପୁରିବ ମନକାମନା, ଜୀବ ହେବ ଧନ୍ୟ ରେ ।୧।

ନାହିଁ ନାହିଁ ଏ ଜଗତେ ଦୟାମୟ ଆନ ରେ
ଗୁରୁ ବିନେ ନ ହୋଇବେ କେହି ନିଜ-ଜନ ରେ
ମଧୁର ମଧୁର ନାମ ଅମୃତ ସମାନ ରେ ।୨।
ଗତି, ମୁକ୍ତି-ବିଧାତା ଏକା ଗୁରୁ ନାମ ରେ
ଗୁରୁନାମ ଜପ, ତୋ ପୁରିବ ମନସ୍କାମ ରେ
ତର ନ ଥିବ ତୋହର ଯମର ଭୁବନ ରେ ।୩।

କଣେ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା'

କଣେ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା' ଦିଅ ମା' ଗାଇବି ତାଙ୍କରି ନାମ
ଝଙ୍କାର ତୋଳୁ ସେ ସୁର ଲହରୀ ମନେ ମୋ ଦିବସ ଯାମ ।୦।
ଅମୃତମୟୀ ନାମଟି ତାଙ୍କରି
ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ସେ ସବୁରି
ଦେ ମା' ଅଭୟ 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଜପୁଥାଏ ଅବିରାମ ।୧।

ଶକତି ଦିଅ ମା' ସେବିବି ପୟର
ଭକତି ଦିଅ ମା' ଅନ୍ତରେ ମୋହର
ଅପରୂପ ରୂପ ହେରି ତାଙ୍କ ସଦା ନାତି ଉଠୁ ପ୍ରାଣ ମନ ।୨।
ତୁହି ମା' ଅରୂପା ତୁହି ଅପରୂପା
ଜଗଜ୍ଜନନୀ ମା' ତୁହି ବିଶ୍ୱରୂପା
ବରାଭୟକରୀ ତୁହି ମା' ଶଙ୍କରୀ ପୁରାଥ ବାସନା ମମ ।୩।

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି
ଏତେ ଭୁଲ୍ଲମାନ ହେଲୁ, ସତେ ତୁ କିପରି ରେ ।୦।
ଆସିବା ବେଳେ କହିଛୁ ଭୁଲି ଯିବୁ ନାହିଁ
ତୁ ତାଙ୍କ ପଦ-ସେବକ ସେ ତୋହର ସାଇଁ
ଦୁନିଆଁକୁ ଆସି, ମନୁ ଦେଲୁ ଦୂର କରି ରେ ।୧।

ଚିଦାନନ୍ଦମୟ ସେ ଯେ ନିତ୍ୟ ସନାତନ
ଗୁରୁରୂପେ ବିରାଜିତ ସେହି ଭଗବାନ
ଗତି, ମୁକ୍ତି କାରଣ, ସବୁ ସେ ତୋହରି ରେ ।୨।
ଆଶେ-ପାଶେ ଘଟେ ଘଟେ ଅଦେଖାରେ ଥାଇ
ସୁଖ, ଦୁଃଖ, ଭଲ, ଭେଲ, ସବୁ କରେ ସେହି
ନ ଖୋଜି ତାହାଙ୍କୁ ହେଉ ତୁ ବାଉଳା ପରି ରେ ।୩।

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ ସଜନୀ !
ଦମ୍ବ-ଶିଖରୀତୁଳ ଭାଜିଲା ରେ ।୦।

କି ଆଚମ୍ବିତେ ଆସି
ଗଲା ଶୁଦ୍ଧ ପରଶି
କୁଳ-ଧରମ-ମାନ ଡେଜିଲା ରେ ।୧।

ଚିତ୍ତ ଚିତ୍ତ ବିକଳ
ନୟନୁ ଝରେ ଜଳ

ନାସା ତ ଅନିଳ ବରଜିଲା ରେ ।୨।

କି ସୁରେ ସେ ବଜାଏ
ମରମ ଦହିଦିଏ
ବିବେକ, ଚେତନା ତ ହଜିଲା ରେ ।୩।

ସେ ରୂପ ନ ହେରିଲେ
ଜୀବ ଥିବ କି ଭଲେ
କେ ବିଧି ତାହାରେ ସରଜିଲା ରେ ।୪।

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହ୍ନୁ

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହ୍ନୁ
କି ମଧୁର ସ୍ଵରେ ବଜାଏ ବେଣୁ
ପତର ଗହଳେ ପ୍ରୀତି ରସିଆ
ଦେଖିଲେ ସେ ଛବି ନ ଯାଏ ମନୁ ।୦।

ରଜିମା ଅଧରେ ଭଙ୍ଗୀ ଦେଖାଇ
ରସିକ ନାଗର ଉଭା ଲୋ ସହି !
କେତେ ମନ ଲୋଭା ଶ୍ୟାମଳ ତନୁ
ଅଦେଖାରେ ନୀର ଝରେ ନୟନୁ ।୧।

ଫୁଲଠାରୁ ତାର କୋମଳ ଦେହ
ବଜ୍ରଠୁ କଠିନ ତାର ହୃଦୟ

କୁହୁକ ପାଠରେ ପଣ୍ଡିତ ଯେଣୁ
ଭାରି ତର ଲାଗେ ବାଇଲେ ବେଣୁ ।୨।

(ସେ) ଭଗୀରୀ ହସାର ହସ ମୁଖକୁ
ଦେଖିଛି ଯେ ଥରେ ପତାର ତାକୁ
ବରତିଛି କି ତା ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନୁ
ଝୁରି ଝୁରି କ୍ଷୀଣ ହୋଇଛି ତନୁ ।୩।

ଭୁଲିଛି ସହି ଲୋ ସକଳ ଆଶ
ପତି ଶାଶୁଗୃହ ସଂପଦ ବାସ
ନାଶ ଗଲେ ଯାଉ ଅସାର ତନୁ
ଅଭିଳାଷ ଶ୍ୟାମ-ଚରଣ-ରେଣୁ ।୪।

କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ୍ଠ ହାର

କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ୍ଠ ହାର
ମନ-ସୁତାରେ ଗୁଛ ତୁ ପଦକ ତାହାର ।୦।

ଧରି ଗୁରୁ ନାମ ଗୋଟି
ସୁତା ମୂଳେ କର ଗଣି
ବୁକୁରେ ଦୋଳାଇ ନାଚ, ନାଚ ନିରନ୍ତର ।୧।

ଜୟଗୁରୁ ସ୍ଵର ଧର
ଗଳା ତୁ ସାଧନ କର
ଗାଇ ସେହି ନାମ, ତୋଳ ସ୍ଵରର ଝଙ୍କାର ।୨।

ଶୁଣି ତୋର ମଧୁ-କଣ୍ଠ
ଦୃଢ଼ କାଟିବ ରେ ବାଟ
ଦୂରରେ ଲୁଚିବେ ଯାଇଁ ମୋହ, ମାୟା ଘୋର ।୩।

ଗତିଯାଏ ପରା ଦିନ
କର ମନ, ଗଣି ଧନ
ଗୁରୁ ନାମ ରତ୍ନ ସଞ୍ଚି ପୁରାଅ ଅମାର ।୪।

ଏ ମର ସଂସାରେ ଭାଇ
ଆନ କେହି ସାହା ନାହିଁ
ଜ୍ଞାନ-ବତୀ ଜାଳି, ଗୁରୁ ହେବେ କର୍ଣ୍ଣଧାର ।୫।

କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କି- । ବନ୍ଧୁଠାରେ

କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କି- । ବନ୍ଧୁଠାରେ ଏତେ ଛଳନା	ମନଟା କହୁଛି ପାଶେ ପାଶେ ଅଛ
ଏ ତିନି ଭୁବନେ ଶକତି କାହାର କରିବ ତୁମକୁ କଳନା । ୦।	ମିଳନର ବେଳ ଢୁଙ୍ଗେନା କି- । ଇଁ କାରଣ ପାଏନା । ୨।
ତୁମ ପରା ବନ୍ଧୁ ଥାଉ ଥାଉ ମୋର ରିପୁଏ କରନ୍ତି ସଦା ହରବର କହିବି କହିବି ଦୁଃଖ ଭାର ମୋର ତୁମ ଆଗେ କହି ପାରେ ନା ପ୍ରଭୁ ! ତୁମ ଦରଶନ ପାଏନା । ୧।	ଆଉ କେତେଦିନେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ବଶ ହେଲେ ନାହିଁ ରିପୁଗଣ ମୋର ଅବଶ ହେଲାଣି ସାଧନ ଶରୀର ପୁରାଅ ମୋ ମନ-ବାସନା ଆଉ ମୋତେ ପର କରନା ପ୍ରଭୁ ! ତୁମ ବିନା ଦିନ ଯାଏନା । ୩।
ବହୁଦିନେ ଭେଟ ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ ଭୁଲାଇବା କଥା ଭୁଲିଯାଅ ସାଇଁ	

କରୁଣାମୟ ହେ କରୁଣା ସାଗର

କରୁଣାମୟ ହେ କରୁଣା ସାଗର ଦୟାମୟ ତୁମେ ଦୟାର ସାଗର ତୁମେ କ୍ଷମାମୟ ତୁମେ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ନାଥ ମୋ ପ୍ରଣତି ନିଅ । ୦।	ତୁମେ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ତୁମେ ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମ ସର୍ବ ଦେବମୟ ତୁମେ ପରମବ୍ରହ୍ମ ତୁମେ ନିରାକାର ତୁମେ ହିଁ ସାକାର ତୁମ ପାଦ ପଦ୍ମେ କୋଟି ନମସ୍କାର । ୨।
ତୁମେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ତୁମେ କୃପାସିନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭାବଗାହି ତୁମେ ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱପତି ଅଗତିର ଗତି ହୃଦୟନାଥ ହେ ଘେନ ମୋ ପ୍ରଣତି । ୧।	ତୁମେ ହିଁ ନିର୍ଗୁଣ ତୁମେ ହିଁ ସଗୁଣ ତ୍ରିଗୁଣ ଅତୀତ ତୁମେ ନିସତ୍ତ୍ୱଗୁଣ୍ୟ ତୁମେ କଳ୍ପତରୁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ଅନାଥ ନାଥ ହେ ତୁମକୁ ଢୁହାର । ୩।

କରୁଣା ସାଗର ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର

କରୁଣା ସାଗର ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ ତୁମରି ସେବକ ପଣେ ଏ ଜୀବନ ତବ ପଦେ ଖଟୁ ଥାଉ ହେ ପ୍ରଭୁ ନ ଲୋଡେ କିଛି ମୁଁ ଆଉ । ୦।	ତୁମେ ହେ ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ମୋ ଜନମ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପ୍ରେମ ପାଇଁ ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ସ୍ୱାମୀ ତୁମ ସେବା ତୁମେ ଶିଖାଇଛ ମୋତେ ଦୟାବହି ମହାବାହୁ ହେ ପ୍ରଭୁ ନ ଲୋଡେ କିଛି ମୁଁ ଆଉ । ୨।
ଅଭାଗା ଜନରେ ଦେଇଛ ଶରଣ କରିଛ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ବାରଣ ରକ୍ଷଣ ଏ ପରାଣ ଧନ ତୁମେ ବିପଦ ଭଞ୍ଜନ ତବ ଦୟା ଦାନେ ଏ ଦିନ ପରାଣ ତୁମରି ସେବାରେ ଯାଉ ହେ ପ୍ରଭୁ ନ ଲୋଡେ କିଛି ମୁଁ ଆଉ । ୧।	ଏତିକି ମାଗୁଣି ହେ ପରାଣମଣି ଶୁଣ ମୋ ଜୀବନ ଧନ କିବା ଦିବା ନିଶି ଗାଲ ତୁମ ଗୁଣ ବିତୁ ଏ ସାରା ଜୀବନ ଯିବା ଯିବାବେଳେ ହେ ଜୀବନସ୍ୱାମୀ ଆଖି ରୁପ ଝରୁ ଥାଉ ହେ ପ୍ରଭୁ ନ ଲୋଡେ କିଛି ମୁଁ ଆଉ । ୩।
ମୋ ଅନ୍ତର କଥା ଜାଣ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ	

କଟକମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି

କଟକମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି ମୋ ଘେନ ପ୍ରିୟ ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଅ । ୦।		ତୁମେ ଅପାସୋରା ହୁଅ	ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଅ । ୨।
ଶୋକେ ବା ଆନନ୍ଦେ	ଆଶା ନିରାଶାରେ	ଆତ୍ମ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା	ଲାଗି ଯେବେ ମନ
ତୁମେ ପାଶେ ଅଛ	ଅତି ନିକଟରେ	ଆନ ପ୍ରାଣେ କଷ୍ଟ	ଦିଏ ଅନୁକ୍ଷଣ
ଜାଣଲ ସେ କଥା	ଆହେ ଜ୍ଞାନଦାତା	ଟାଣେ ବାନ୍ଧି ତାକୁ	ମଣ କରି ନିଅ
ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଅ	ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଅ । ୧।	ଦାସ-ସାଜ ତାକୁ ଦିଅ	ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଅ । ୩।
ମୋ ସଂଶୟେ ଯେବେ	ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ !	ଅବଶ ଚନ୍ଦ୍ରର	ପୁମ ଘେରା ଆଖି
ନାମ ଭୁଲି ମନ	ହୁଅଇ ଅଥୟ	ଶେଷ ଶୟନରେ	ହାତ ଦେଲେ ଟେକି
ପାସୋରା ମନକୁ	ସ୍ନେହ ତୋରେ ବାନ୍ଧି	ଆହେ ଚିତ୍ତଚୋର	କରୁଣା ସାଗର !
		ହାତ ଧରି ସାଥେ ନିଅ	ହେ ପ୍ରିୟ ଆନନ୍ଦମୟ ! । ୪।

କାଜ୍ କିରେ ତୋର ବେଦ୍-ବିଚାରେ

କାଜ୍ କିରେ ତୋର ବେଦ୍-ବିଚାରେ

ସକଳ୍ ବେଦେର୍ ସାର୍ ଗୁରୁ ନାମ୍ ରାଖ୍ ନା ହୃଦୟେ ଧରେ -୦-

ଗୁରୁ ରୂପେ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ମାନୁଷେର୍ ଦେହ ଧରେ

ନିଜେର୍ କର୍ମ ନିଜେ ଶିଖାୟ ଦୀକ୍ଷା ଦିୟେ ଘରେ ଘରେ -୧-

ଗୁରୁ ଆମାର ଆମି ଗୁରୁର୍ ଆର୍ କିଛି ନାଲ ତ୍ରିସଂସାରେ

ଯେ ବୁଝେକେ ସେଇ ପେୟେକେ (ତାର୍) ମାୟାର ବାଧନ୍ ଗାଈ ଦୂରେ -୨-

ଏ ତୀର୍ଥ ଓ ତୀର୍ଥେର୍ ମନ୍, ମିଛେ ଘୁରିୟ୍ ଆଁଧାର୍ ଘୋରେ

ସର୍ବ ତୀର୍ଥ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରନ ସ୍ମରନେ ଶମନ ପାଲାୟେ ଦୂରେ -୩-

ତେତ୍ରୀଶ୍ କୋଟି ଦେବତା ଆଛେନ୍ ଶ୍ରୀଗୁରୁର୍ ଏଇ କଲେବରେ

ସକଳ୍ ପୂଜାର୍ ଫଲ୍ ପାବି ତୁଇ ଗୁରୁର୍ ଚରନ୍ ପୂଜା କରେ -୪-

ଗୋଲୋକ୍ ଭୁଲୋକ୍ କାଶୀ ବୃନ୍ଦାବନ୍ ଓରେ ମନ୍ ତୁଇ ଶୁଦ୍ଧିୟ୍ ଯାରେ

ଗୁରୁ ରୂପେ ହୃଦ୍ ମାୟାରେ ବସେ ଆଛେ ଚିନ୍ତା ନାରେ -୫-

ଫଲେର୍ ଆଶାୟ୍ ତାଲେ ତାଲେ ଜଲ୍ ଭାଲିୟ୍ ତୁଇ ମୂଲ୍ କ୍ଷେତ୍ରେ

ଜହ୍ନେଜହ୍ନେ ସର୍ବ ଖୋୟାଲୀ (ତବ୍) ଗୁରୁର୍ ଚରନ୍ ଚିନ୍ତା ନାରେ -୬-

ବହୁ ଜହ୍ନେର୍ ପୂର୍ବ ଫଲେ ସର୍ବଗୁରୁର୍ ଚରନ୍ ମିଲେ

ପେୟେକେ ତାର୍ ଅଭୟ ଚରନ୍ ରାଖ୍ନା (ହୃଦୟେ) ଧରେ ଯତନ୍ କରେ -୭-

କାମନା ବାସନା ସାରା ଜୀବନର

କାମନା ବାସନା ସାରା ଜୀବନର ତବ ପଦ ଦରଶନ

ଅନ୍ତିମଦିନେ ତୁମେ ଦୟାମୟ ! ଚାହିଁବି ମୋଲି ନୟନ । ୦।

ମାଗୁଣି ମାତର କରୁଣାର ବିନ୍ଦୁ

ଚାଖିଛି ଥରେ ଯେ ତବ ପଦ ମଧୁ, ସେ କି ଆଶାକରେ ଆନ ?

ନାମ-ମକରମ ପାନେ ବିଭୋର ସେ, ଛାର ତା' ସଂସାର ଜ୍ଞାନ । ୧।

ସାଧନ, ଭଜନ, ପୂଜନ ସକଳ

ଛାଡ଼ିଦେଇ ମୁଁ ଯେ କରିଅଛି ମୁଳ

ପ୍ରତି ନିଃଶ୍ଵାସରେ ତୁମ ନାମ ଜପୁଥିବି ବସି ଅନୁଦିନ

ଶେଷ ହେଉ ସେହି ନିଃଶ୍ଵାସ ମୋର, କରି ତୁମ ନାମ ଗାନ । ୧।

ଭକତ ତୁମର ଜଗତେ ଯେ ଜନ

ତୁମରି ସ୍ନେହରେ ଭରା ତା'ର ମନ

ତୁମବିନେ ପ୍ରେମ-ବୀରିଧି ଜଳରେ ଭସାଇବ କିଏ ଆନ ?

ନିରାଶ ନ କର ଜଗବନ୍ଧନ ହେ ! ଅଭିଳାଷ ଏତେ ଘେନ । ୩।

ଆଶା ମୋର ଆନେ ନାହିଁ କୃପାସିନ୍ଧୁ !

କାଲି ମୋର ଥିଲ ଆଜି ବି ରହିଛି

କାଲି ମୋର ଥିଲ ଆଜି ବି ରହିଛି

ଆସିବା କାଲିକୁ ଥିବ ରହି

ଏ ମାୟା ସଂସାରେ ତୁମ ବିନୁ ଆନ

ମୋର ହୋଇ ଜଣେ କେହି ନାହିଁ । ୦।

'ଏତିକି ନିଠୁର' କହିବାକୁ ଭାଳି

ଭରା ଆଖି ଲୁହ ଢାଳୁଥାଇ । ୧।

ତୁମ ସରି କେହି ସିନିହ ସୋହାଗେ

ଆଦରେ କୋଳାଇ ନେବ ଅନୁରାଗେ

ଅବୁଝା ମନର ମଉଳା ସରାଗେ

ସରସ କରିବ ସାଉଁଳାଇ । ୧।

ଦୀନହୀନ ବୋଲି ଏତେ ସଉଭାଗ୍ୟ

ଶିରି ଲଭିବାକୁ ନୁହେଁ ମୁହିଁ ଯୋଗ୍ୟ

ଏ ଭାବ ମନେ ମୋ ଉଇଁଲେ ହେ ପ୍ରିୟ

ମରିଗଲା ପରି ଲାଗୁଥାଇ । ୩।

ତୁମେ ପାଶେ ଥାଉ ଭବ-ବତାସୀରେ

ଦୋହଲା ମନେ ମୋ ଅଭିମାନ ଭରେ

କାଳ କାଳ ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମରି ପୁଣି

ତୁମେ ମୋର ହୋଇ ଥିବ ରହି । ୪।

କାହୁଁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ

କାହୁଁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ ଆଉ ବଜାନା

ସେ ସ୍ଵର ମୋ କାନେ ପଶି

ସରମ ଦେଲାଣି ନାଶି

ସହିବି ମୁଁ କେତେ ନିନ୍ଦା ଗଞ୍ଜଣା । ୦।

କହୁଛି ମରମେ ପଶି

ସେ ପରା ତୋହର, ଲୁହ ଝରାନା । ୧।

କରିଛି ବୋଲି ଜୀବନେ ତୋତେ ଭରସା

ଛଡ଼ାଇ ନେଲୁ ତୁ ମୋର ସକଳ ଆଶା

କେତେବେଳେ କିଏ ଆସି

ତୋହରି ପାଇଁକି ଶ୍ୟାମ କଳଙ୍କ ହାର

ପିନ୍ଧିଛି ଗଳାରେ କରି କେତେ ଆଦର

ଦେବାକୁ କଳଙ୍କ ଦାଉ

କାହିଁକି ତୁ ଭଲ ପାଉ

ନେବାକୁ ତୋ ମନ କିପା ଚାହେଁନା । ୨।

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହୁ ପ୍ରିୟବର

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହୁ ପ୍ରିୟବର

ବୁଝିତ ପାରେନା ମନ ମୋର

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଖେଳ ଲୁଚକାଳି

କାହିଁକି ସତେ ଏ ଛଳକର । ୦।

ଆଶିଷ ତୁମର ଚଲାପଥେ ମୋର

ବୀରି ମୁଁ ପାରୁଛି ଅନିବାର । ୧।

ମନ ଘରେ ଫୁଟେ ତୁମ ଛାଇ

ଆଖିରେ ଛବିର ଭେଟ ନାହିଁ

ବାରୁଛି ମୁଁ ନିତି ମନ ମନ୍ଦିରେ ମୋ

ନିଶିଦିନ ବସି ଖେଳାକରା ୧।

ମୋତେ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ବୋଲି

ଅନୁଭବ କରେ ନିତି ଖାଲି

କିଏ ତୁମେ ମୋର ଜନନୀ ପିଅର

କି ବୋଲି ତାକିବି ମନବୋର । ୩। ଯାହା

ଲଜ୍ଜା ତୁମେ ହୁଅ ତାହା

ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ଚିର ସାହା

ଯାହା ପଛେ ହୁଅ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର

ତୁମେ ଏକା ମୋର ମୁଁ ତୁମର । ୪।

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି	କାହିଁକାନ୍ତି ଶେଷେ ତୋର ଜୀବ ଯିବ ଚାଲିରେ । ୨।
କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି	
ଯେ ତୋହର ଗଣ୍ଡିଧନ ଜୀବନ ଶଙ୍ଖଳାରେ । ୦।	ନିଦ୍ରା ଜାଗରଣ ସ୍ୱପନରେ ତୋର ଜଣେ
	ଇହ ପରକାଳ ଜଗିଛନ୍ତି ଅନୁକ୍ଷଣେ
ଦୁଇଦିନିଆଁ ସଂସାରେ ମାତି ଅଛ ହେଲୁ	ତାଙ୍କ ପରି ଆପଣାର କିଏ ହେବ ସରିରେ । ୩।
ପରକୁ ନିଜର ବୋଲି ଆଦରି ଧରିଲୁ	
ଅତି ଆପଣାର ଜନେ ଦୂରେ ଦେଲୁ ଠେଲି ରେ । ୧।	ଏବେ ତା ଆଦର ଲାଗି କର ତୁ ଯତନ
	ମନଭରି କର ସଦା ଗୁଣ ଗୁଣ ଗାନ
ଯିଏ ଯେତେ ପ୍ରିୟ ବୋଲି କୋଳରେ ଧରିଲୁ	ଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମି ନେବେ କୋଳେ ତୋଳିରେ । ୪।
ସେତିକି ଦୁଃଖର ବୋଝ ଶିରେ ଚଢ଼ାଇଲୁ	

କି ଦେଇ ପୁଞ୍ଜିବି କହ

କି ଦେଇ ପୁଞ୍ଜିବି କହ?	ବନ୍ଧୁ କରେ ମୋର ଦେହ । ୨।
ମନ , ଧନ ଯାହା ଆରପିବି , ତାହା	
ତୁମେ କି ହେ ଦେଇ ନାହିଁ ? । ୦।	ଦୟାମୟ ତୁମେ ବୋଲୁଛ ପରା
	ପସାରିଛି କିପାଁ ମୋହର ପସରା?
ତୁମେ ତ' କହୁଛ , ତୁମେ କୁହାଉଛ	ନିରିମମ ବୋଲି କହିଲେ ତୁମକୁ
ତୁମେ ତ' କରୁଛ , ତୁମେ କରାଉଛ	ଦୋଷ ଲେଖିବ କି ଦିଅଁ ? । ୩।
କି ବୋଲି , କିପରି ତାଜିବି ତୁମକୁ	
ତୁମେ ତେବେ କହି ଦିଅ । ୧।	ତରି ଯାଅ ନାହିଁ ଜୀବନର ସାଇଁ
	ବେଶି କିଛି ମୋର ମଣିବାର ନାହିଁ
ମନ ଭରି ଯେବେ ତାଜିବି ବିଚାରେଁ	ପୂଜା ବଦଳରେ ଦିନ ଅନ୍ତେ ଥରେ
କାହୁଁ କିଏ ଆସି ଚଉଦିଗ ଘେରେ	ମନର ପ୍ରଣତି ନିଅ । ୪।
ମାୟାର ମୋହିନୀ ମୋହ ଜାଲେ ଛନ୍ଦି	

କି ଦିଏ ପୁଞ୍ଜିବ ଗୁରୁ ଉପଚାର ପାବ କୈ

କି ଦିଏ ପୁଞ୍ଜିବ ଗୁରୁ ଉପଚାର ପାବ କୈ	
ଅନୁ ପରମାନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱେ କି ଆଛେ ଆର ତୋମା ବୈ	-୦-
ଚରନେ ଦିବ ତୁଲସୀ, ସେଓ ତ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରେୟସୀ	
(ସେ ଯେ) ପରଭୁକ୍ତା ମ୍ଲାନ ବାସି, ତୋମାରୁ ଯୋଗ୍ୟ ହଲ କୈ	-୧-
ଧୂପ ଦୀପ ଫୁଲ ଫଲ, ତୁମି ବାୟୁ ତୁମି ଜଳ	
ତୋମା ଦିଏ ତୋମାୟ ପୁଜେ, ଫଲଭାଗୀ କିସେ ହଲ	-୨-
ଶିବ ବିଷ୍ଣୁ ଭଜେ ନାନା, ତୋମାୟ ତ କେଉ ଚିନେନା	
ତୁମି ମୁଲ୍ ସବାଇ ଶାଖା, ଏ କଥା ଲୋକେ ବୁଝେ କୈ	-୩-
ମାୟାରୁ ଫାଶୀ ବେଶେ ଗଲାୟ, ମୁଲ୍ ଛେଡେ ଜଲ୍ ଢାଲେ ଶାଖାୟ	
ଗଂଗାଜଳ ଶୁଦ୍ଧ କରେ, ଦିଏ ପଂଚଗବ୍ୟ ଦୈ	-୪-
ମାୟାରୁ ଆଡାଲ୍ ଦିଏ ଘିରେ, ଦେଖଛ କୌତୁକ ଦାତାୟ ଦୂରେ	
ତୁମି ଆମାୟ ଦେଖ ଗୁରୁ, ଆମି ତୋମାୟ ଦେଖୁ କୈ	-୫-

କି ଭାଷାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇବି ମୋର

କି ଭାଷାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇବି ମୋର

ସହଜେ ମୁଁ ନିରିମାଣି ଅଜ୍ଞାନୀ ମାତର ।୦।

ହୃଦ ଜନ ବୋଲି ମୋର ଜଗତେ ପ୍ରଚାର

ସାଧନ ଭଜନେ ନାମ ଲେଖା ନାହିଁ ଯାର

ତଥାପି ଶରଧା ତୁମେ ବହିଛ ଠାକୁର ।୧।

ସ୍ରୋତରେ ମୁଁ ଗଲେ ପତି ତୁମେ ଟାଣି ଧର

ବିପଦେ ଛାଡ଼ିଲେ ରତି ହୋଇଛ ହାଜର

ପ୍ରତି କ୍ଷଣେ ରଖିଅଛ ମୋଠାରେ ନଜର ।୨।

କାହାରି ରୋଷରେ କେବେ ହୋଇଲେ ଶିକାର

ତୁମର ଦରଦୀ ପ୍ରାଣ ହୁଅଇ କାତର

ତୁମ ପରଶେ ନିମିଷେ ହୋଇଯାଏ ଦୂର ।୩।

ଦୁନିଆଁ ହାତରେ ଏକା ତୁମେ ଆପଣାର

ତୁମ ପ୍ରୀତି ମୂଲ ପାଇଁ ନାହିଁ କିଛି ମୋର

ଭରିଛ ଆଶିଷ ଦାନେ ଏ ମୋର ଅନ୍ତର ।୪।

ମାୟା ଭଉଁରୀରେ କାଳେ ଛାଡ଼ିଯିବ କର

ସଦଗୁରୁ ଲଲାକା ନାମେ ଟାଣିଅଛ ଘେର

ବିଶ୍ୱ ବନ୍ଦନୀୟ ତବ ପୟରେ ଜୁହାର ।୫।

କି ଶୋଭାରେ ଆଜି

କି ଶୋଭାରେ ଆଜି ରତନ ଆସନେ ରସିକ ନାଗର ଭଭା ।୦।

କୋଟି ପ୍ରଭା ଜିଣି

ପଦ୍ମାସନ ଠାଣି

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରଦ ଶୋଭା

ଲାଜ ପାଉଛି କିବା

ଲାଗେରେ ମୋତେ ସହୃଦୀ

ମରମ ଦିଏ ଦହି

ଗଢ଼ିଛି କେଉଁ ବିହି ଉପମା ତା'ର ନାହିଁ

ତତ୍ତ୍ୱ କାଞ୍ଚନ ବର୍ଣ୍ଣ ଆହା କି ମନଲୋଭାରେ ।୧।

ଶିରେ କୁଞ୍ଚିତ କେଶ

ଅଧରେ ମୃଦୁ ହାସ

ଗଲେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମାଳ

ଦିଶେ କେତେ ମଞ୍ଜୁଳ

ନାୟା, କର୍ଣ୍ଣ, ଗଣ୍ଡଦେଶ ସକଳ ଶୋଭା ଶେଷ

ପତି ବରତା ବ୍ରତ ବୃଷ୍ଟି କରେ ନିରତ

ନିୟତ ତା' ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲୋଚେ ମୋ ମନଭୁଞ୍ଜରେ ।୨।

ଚିତ୍ତତୋରା ମୂରତି

ସତୀକୁଳକୁ ଗତି

ଛତାଏ ଭବ ଭୀତି

ବଜାଏ ବିଭୁ ପ୍ରୀତି

ସେ ରୂପ କି ମାଧୁରୀ ରହିଛି ସତେ ପୁରି

ହେରି ନୟନ କୋଣୁ ଆନନ୍ଦେ ବହେ ବାରି

ମନ ବାହେଁ ନିରତ ଖଟକ୍ତି ପଦ ସେବାରେ ।୩।

ସୁଧାଝରା ଚରଣ

ଅକ୍ଷୟ ଶାନ୍ତିଧାମ

ସକଳ ଚାର୍ଯ୍ୟ ଠୁଳ

ତିଜଗତେ ଅତୁଳ

ସେ ପ୍ରଭୁ ପଦତଳେ

ପ୍ରୀତି ପ୍ରଣତି ଭାଳେ

ଏକାନ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଭାଳେ ମୋ ପ୍ରଭୁ କେତେବେଳେ

ଲେଖିବେ ମୋ କପାଳେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ମହାନାମରୋଷା

କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ

କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ

ତୁମ ରୂପ ଦରଶନ

ପରାଶେ ପୁଲକ ଜଗାଏ ଝଲକ

ଆଶେ ମୋ ବେନି ନୟନ ।୦।

ପଦଯୁଗ ତୁମ ମୁନିଜନ ବନ୍ଧ୍ୟ

ସରସିକ ସମ ଚାରୁ

କଟି ତଟେ ଶୋହେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମେଖଳା

ପାଟ ପୀତାମ୍ବରୀ ସରୁ

କିଙ୍କିଣି କଙ୍କଣ ବାଜେ କଣ କଣ ପ୍ରେମେ ଶୁଣେ ବେନି କର୍ଣ୍ଣ ।୧।

ସୁଦୀର୍ଘ ବିଶାଳ ତୁମ ବସସ୍ଥଳ

ଶୋହେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ମାଳ

ଝୀନ ଉପବୀତ ସ୍ନେହେ ସୁଶୋଭିତ

ବହେଁ ବାହୁଣର ବଳ

ନୟନଯୁଗଳ ପ୍ରେମେ ଢଳ ଢଳ ବଚନ ଜିଣେ ପରାଶ ।୨।

ବଜିମ ଭ୍ରାତା କହେ କେତେ କଥା

ଓଝେ ମଧୁ ମକରନ୍ଦ

ଶ୍ରୀମୁଖ ସୁଷମା ନାହିଁ ତା ଉପମା

ସତେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ଚାନ୍ଦ

ଆଶିଷଭରା ଏ ମଧୁର ବଚନେ ତୃପ୍ତ ଦେହ ମନପ୍ରାଣ ।୩।

ଯୋଗୀ ମୁନିରାଶି ଧ୍ୟାନ ନେତ୍ରେ ବସି

ଦେଖନ୍ତି ଯାହା ନିରତେ

ଲଭୁଛି ଆଜି ମୁଁ ସେ ରୂପ ଦର୍ଶନ

କେତେ ସଉଭାଗ୍ୟ ସତେ

ଏତେ କୃପା ମୋତେ କରିଛ ଠାକୁର ପ୍ରଣମେ ତୁମ ଚରଣ ।୪।

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ
ଏ ରସ ପିଇଲେ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ନାଶ । ୦।

ମୁକ ବାବାଳ ହୋଇବ
ପଞ୍ଜୁ ଗିରି ଲଙ୍ଘି ଯିବ
ଅନ୍ଧ ଆଖି ଦେଖିବରେ ପରମପୁରୁଷ । ୧।

ନାମ ତରୁ ତାଳେ ତାଳେ
ଭକତି ସୁମନ ଦୋଳେ
ମୁକତି ଫଳ ଚାଖି ତୋ ମେଣ୍ଟିବ ପିଆସ । ୨।

ଭବସିନ୍ଧୁ ଉର୍ମିମାଳା
ନାମ ତୋ ତାରଣ ଭେଳା
ନାମ ଗାଇ ହୁଅ ବାଇ ନାମରେ ବଳାଅ ଆଶ । ୩।

କୁଞ୍ଜ କୋକିଳ ଗାଏରେ

କୁଞ୍ଜ କୋକିଳ ଗାଏରେ
ଅଜଣା ବଂଶୀ କେ ବାଏ । ୦।

ଶିହରଣ ଖେଳେ ପରାଣେ ସହୀ ରେ
ତା ପାଶେ ମୋ ମନ ଧାଏଁ ରେ ।
(ସେ ଯେ) ପୀରତି ଚତୁର କାହୁଁ, ବାର ବାର ବାଏ ବେଶୁ
ଉଛୁଳାଏ ତନୁ ମନ ନବୀନ ପୁଲକେ ପ୍ରାଣ
ମୋର ହୃଦୟ ନବାଇ ଦିଏ ରେ । ୧।

ଶ୍ୟାମ ପୀରତି ଯେତିକି ମିଠା, ତହିଁ ରହିଛି ଅନେକ କଷ୍ଟ
ଯିଏ ପାଇଛି ତାହାରେ ଭଲ, ତାର ଜୀବନଟା କଲବଲ
(ସେ) ଭରା ଲୁହ ଆଖି ଭଲ ପାଏରେ
(ସେ) ଅସଲି ନାଗରତିଏ । ୨।

ପ୍ରୀତି ସୁଆଦ ଚଖେଇ ଦେଇ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଦିଏ ନାହିଁ
ସେ ଯେ ସୁଆଦିଆ ପ୍ରେମଖଣି ଯିଏ ଭାବରେ ପାରିଛି କିଣି
(ତାର) ପରମବନ୍ଧୁ ବୋଲାଏ ରେ
(ଭବେ) ଭାଗ୍ୟବାନ ଏକା ସିଏ । ୩।

କେତେ ଭାଗ୍ୟ ମୋର

କେତେ ଭାଗ୍ୟ ମୋର ସତେ ହେ ଠାକୁରା
ତୁମ ଶରଣ ମୁଁ ପାଇଅଛି
ଚରଣ ସେବାରେ ଜୀବନ ବିତୁଛି
ଆଉ ମୋର ଲୋଡା ନାହିଁ କିଛି । ୦।

ଚରଣ ବନ୍ଦନା କରୁଥାଇଁ
ନେତ୍ର ନୀର ଢାଳି ଧୋଇଦେଇ
ମନ-ସୁମନରେ ସଜାଇ ସେ ପଦ
ସୌରଭ ଆୟାଶ କରୁଅଛି । ୨।

ଦେଇଛ ଜୀବନେ ଯେଣୁ ଧରା
ତୁମ ସଙ୍ଗ ସୁଖ ଅପାସୋରା
ସକଳ ବାସନା ପୂରଣ ହୋଇଛି
ତୁମ ପଦସେବା ମିଳିଅଛି । ୧।

ପାଇବାକୁ ଆଉ ନାହିଁ କିଛି
ତୁମ କୃପା ଯେବେ ମିଳିଅଛି
କୃତଜ୍ଞତା ଭରା ଅଞ୍ଜଳି ମୋ ଘେନ
ପଦପାଦେ ଦେବ ଢାଳୁଅଛି । ୩।

କେତେ ସୁଧା ବୋଲା ଆଶିଷ ତୁମର

କେତେ ସୁଧା ବୋଲା ଆଶିଷ ତୁମର,
ମୋ ପରି ଅଧମ ଜନ ପାଇଁ
ଚଲାପଥ ମୋର କଷ୍ଟକମୟ,
କୁସୁମିତ କଲ ପ୍ରାଣ-ସାଇଁ । ୦।

ଘୁଞ୍ଚାଇଛ ଦୁଃଖ ଯାତନା ସକଳ
ତପତ ପରାଣ କରିଛ ଶୀତଳ
ସିଞ୍ଚି ଦେଇ ପ୍ରାଣେ ବିରୁଦ୍ଧ କରୁଣା,
ଅପସରି ଗଲା ଦୁଃଖ କାହିଁ । ୧।

ମାଗିବା ଆଗରୁ ଦେଇଅଛ ସବୁ
ଭକତ କୁ କେତେ ଭଲ ପାଅ ପ୍ରଭୁ

ଭକତ ପାଇଁକି ବ୍ୟଥା ପାଉଥାଅ,
ତା କରମ ଫଳ ବୋଝ ବୋହି । ୨।

ଏତେ ଦରଦିଆ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ବୋଲି
ମରମେ ମରମେ ଏବେ ମୁଁ ବୁଝିଲି
ଭରମରେ କିଛି ମାଗିବିନି ଆଉ,
ସରମେ ହୃଦୟ ହୁଏ ଦହି । ୩।

ଗୋଟି ଗୋଟି କେତେ କହିବି ଠାକୁର
କୋଟି କୋଟି ଜୀବ କରୁଛ ଉଦ୍ଧାର
ରତି ରତି ମୁଖେ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ
ଦିନ ଯାଉ ପାଦପଦ୍ମ ଧ୍ୟାଇ । ୪।

କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ

କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ
ପ୍ରଭୁ ପାଇଲି ମୁଁ ତୁମ ସରି
ସୀମାହୀନ ମୋର ଦୁଃଖ ଜଞ୍ଜଳକୁ
ନେଇ ଆପଣାର କରି ଗୋ ।୦।

ପାଶେ ପାଶେ ରହି ଶିଖାଇ ମଣାଇ
ମୁକତିର ପଥ ଦେଲ ତ ଦେଖାଇ
ଟିକିଏ ମାତର ଭଲ ପାଇବାକୁ
ହାତ ପାତି କଲ ଅଳି ଗୋ ।୧।

ସୁଖ ଦୁଃଖ ରୋଗ ଶୋକ ଆଦି ମାନ
ତୁମକୁ ପାଇବା ସୋପାନ ସମାନ

ଗୋଟିକରେ ପାଦ ଦେଲେ ତୁମେ ଆସି
ନେବ ପାଶେ ହାତ ଧରି ଗୋ ।୨।

ଲୋଡା ଏଥି ପାଇଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ
ମନ୍ଦ ତନ୍ଦ୍ର ଯୋଗ ଜାଗ ଆୟୋଜନ
ସକଳ ଆନନ୍ଦ ମୂଳ ପରା ତୁମେ
ତୁମ ପଦ ସୁଖ ଝୁଲି ଗୋ ।୩।

କି ଦିବା ଜାମିନୀ ତୁମ ନାମ କରି
ଅନ୍ତର ଜପା ମାଳି ଗୋ
ପ୍ରଭୁ ପାଇଲି ମୁଁ ତୁମ ସରି ।୪।

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର
କେବେ ଆଉ ନାଶିବ, ଏ ମନ ଅକ୍ଷକାର - ଘନସୁନ୍ଦର ହେ ।୧।

ଜଗତ ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ମଜ୍ଜିରହେ ଚିତ୍ତ
ଭୁଲାଇବ ଜୀବରେ ତୁଚ୍ଛ-ଅରଜନ ବିତ୍ତ - ଜଗଜୀବନ ହେ ।୨।

କେବେ ଅପସରିବ ମୋ କାମ, କ୍ରୋଧ, ଆଶା
କେବେ କହୁ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମନର ପିପାଶା - ଦୀନବାନ୍ଧବ ହେ ।୩।

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଥାଇ ଦେଖା ତ ନ ଦିଅ
ଅମୀୟ-ଝରା ସେ ସୁରେ ମୂରଲୀ ବଜାଅ - ନବଶେଖର ହେ ।୪।

ପାଶୋରି ସଂସାର ହେବ ତବ ପଦେ ଲୟ
ତୁଟିବ କେବେ ହେ ସତେ ପ୍ରପଞ୍ଚର ଭୟ - ମଧୁସୂଦନ ହେ ।୫।

ପରାଶର ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ଜଗବନ୍ଧୁ
ଅଘ-ତମସା ନାଶନେ ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣଭଦ୍ର - ପ୍ରାଣବଲ୍ଲଭ ହେ ।୬।

ଅନାଥ ବସୁଳ କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ
ଶ୍ରୀପଦ ନଳୀନ କେବେ ହେରିବ ନୟନ - ମନମୋହନ ହେ ।୭।

ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ, ହେ ମଧୁସୂଦନ !
ଅଜ୍ଞାନ-ଅନ୍ଧାର ନାଶ କର ଜନାର୍ଜନ - ପ୍ରାଣବଲ୍ଲଭ ହେ ।୮।

ଅପଘନ ତବ ନବଘନ - ଛବି ହରା
ସପନେ ନାତିବ ଆସି, ସେ ମୂରଲୀ ଧରା - ଜୀବତାରଣ ହେ ।୯।

କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଘେନ, ଦୋଷ କର କ୍ଷମା
ପାପହାରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ! ଅସୀମ ମହିମା - ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ହେ ।୧୦।

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ ଧନୀ ହେ
ତୁମେ ହେବ ଗଳା ରତ୍ନ ମଣି ।୦।

ହରି ପ୍ରେମାମୃତ ପାନେ ମୁଁ ନିରତ କ୍ଷୁଧା ତୃଷ୍ଣା ପାଶୋରିବି
ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ଜାୟା ଜଗତର ମାୟା ମନୁ ଦୂରେ ବରଜିବି
ବାୟା ହେବି ହରିନାମ ଶୁଣି ହେ ।୧।

ବସନ ଭୂଷଣ ଅଶନ ବ୍ୟସନ ତହିଁ ତୁଲେ ମୋର ମନ
ସବୁ ସମରପି ତବ ନାମ ଜପି ହୋଇବି ମୁଁ ନିରିଧନ
ମନ ଘର ହେବ ନାମ ଖଣି ହେ ।୨।

ବେଉସା ମେଲିବି ଧନୀ ବୋଲାଉବି ତୁମ ପଦ ମୂଳଧନେ
ସୁଧ ବଢାଇବି ଭଣ୍ଡାରେ ରଖିବି ସାଇତି ନାମ ରତନେ
ଏତେ ମାତର ମୋର ମାରୁଣି ହେ ।୩।

କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା

କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା

ଯା ଲାଗି ଏ ମନେ ଏତେ ବ୍ୟଥା

ତୁମ ପ୍ରୀତି ଭାଳି ଆଖି ନୀର ଜାଳି

କ୍ଷୀଣ ହେଲାଣି ଏ ଚନ୍ଦ୍ରଲତା ॥୧॥

ଯମୁନା ଘାଟକୁ ଜାଣି ଜାଣି

ମିଛେ ମିଛେ ଯାଏ ଜଳ ଆଣି

ଆପଣା ରେ ଭୁଲି ନିରେଖିବି ବୋଲି

ତୁମ କମନୀୟ ରୂପ ରେଖା ॥୨॥

ଭାବ କୁଞ୍ଜରନେ ଯିବି ବୋଲି

ଦିନେ ଅଧେ ଯେବେ ମନ କଲି

କାମନା ଚତୁରୀ ନଶୟର ନିନ୍ଦା

ଅପବାଦେ ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ॥୩॥

ଆକୁଳ ନୟନେ ତୁମ ପାଇଁ

ବାତାୟନ ପଥେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ

ଆଶା ଆଶା ରେ ନିଶିଦିନ ସରେ

ସରେ ନାହିଁ ଖାଲି ଆକୁଳତା ॥୪॥

ଝୁରି ଝୁରି ଗଲା ଏତେ ଦିନ

ନିଠୁର ନହୁଅ ଜୀବଧନ

କୃପା କରି ଆସ ପୂଜିବି ପୟର

ଗାଲ ଗାଲ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଥା ॥୫॥

କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର

କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର

ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି

ଅଭିମାନ ଭରେ କହିଛି ଖାଲି ଯା

ତୁମେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଲ ବୋଲି ।୦।

ଏତେ ଭଲପାଅ ଜାଣି ମୁଁ ନଥିଲି

ମିଛେ ମିଛେ କେତେ ଅନୁଯୋଗ କଲି

ଅସାର ସଂସାରେ ଦୁଃଖ ପାରାବାରେ

ତୁମେ ନାଉରିଆ ଭୁଲି ମୁଁ ଗଲି ।୧।

ଜୀବନେ ଯେବେ ମୁଁ ପାଇଅଛି ଦୁଃଖ

ଦେଖିଛି ତୁମରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ

ଭୁଲି ମୁଁ ଯାଇଛି ନିମିଷକେ ପୁଣି

ତୁମେ କିଏ ମୋର ଥିଲ ବୋଲି ।୨।

ଲୁହ ଟୋପେ କେବେ ଝରିଗଲେ ମୋର

ଲାଗିଛି ଯେମିତି କେହି ନାହିଁ ମୋର

ସୁଖରେ ତୁମକୁ ଭୁଲିଛି ଠାକୁର

କାନ୍ଦିଛି ମୁଁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ବୋଲି ।୩।

ପ୍ରାରବ୍ଧ କରମ ଭୋଗିଛି ଯେବେ ମୁଁ

ଦୁଃଖର ପାହାଡ଼ ଛିଡ଼ିଛି ଭାବେ ମୁଁ

ସୁଖ ସାଗରରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେବେ

କହିନି ମୁଁ ତୁମ କରୁଣା ବୋଲି ।୪।

ବିପଦେ ଆପଦେ ପାଇଛି ପରଶ

ଜାଣି ଅଜଣା ମୁଁ ସେ ତୁମ ଆଶିଷ

ପରଶିଛି କେତେ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ତୁଲେ

ଜାଣି ଜାଣି ଦୁଃଖ କାରଣ ହେଲି ।୫।

ପ୍ରତି ଲୁହ ବିନ୍ଦୁ ତୁମକୁ ଦେଇଛି

ତୁମେ କନ୍ଦାଉଛ ବୋଲି ମୁଁ କହିଛି

କହିନାହିଁ କେବେ ହସିଛି ମୁଁ ଯେବେ

ତୁମରି କରୁଣା ପାଇଛି ବୋଲି ।୬।

ପଛେ ପଛେ ଅଛ ଜଗୁଆଳ ହୋଇ

କୃତଜ୍ଞତା କେବେ ଜଣାକରି ନାହିଁ

କ୍ଷମା କରିଦିଅ ସବୁ ଅପରାଧ

ତୁମ ପାଦେ ଦିଅଁ ଶରଣ ନେଲି ।୭।

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବନ୍ଦନା ସୁରେ ସୁରେ

ଗୁରୁ ପ୍ରେମମୟ ପଦ ଦରଶନ

ଜୀବ ଜୀବନ ର ତାପ ହରେ ॥୦॥

ନାହିଁ ତାଙ୍କ ସମ କରୁଣା ନିଧାନ

ଜୀବନ ଭୁବନ ତାଙ୍କରି ବିଧାନ

ପରମ ପୁରୁଷ ସେହି ଜଗଦୀଶ

ପୁରି ରହିଛନ୍ତି ତିନି ପୁରେ ॥୧॥

ସତ୍ୟ ଲୋକ ପାରେ ଅରୂପ ମନ୍ଦିରେ

ଚିର ବିରାଜିତ ନିତ୍ୟ ଜଗତରେ

ସେ ନିର୍ଗୁଣ ବ୍ରହ୍ମ ନୟନାଭିରାମ

ପ୍ରେମମୟ ଆଜି ଧରା ତଳେ ॥୨॥

ପାପୀତାପୀ ଜନ ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ

ତାଙ୍କ ବିନା ଦୟାମୟ ଆଉ ନାହିଁ

ତାଙ୍କରି ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ

ବିଶ୍ୱ ନିତି ପ୍ରଣିପାତ କରେ ॥୩॥

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର
ଦରଶନେ ସବୁ ଦୁଃଖ ଘୁଞ୍ଚିଲା ମୋର ।୦।

ସୁରଙ୍ଗ ପଦସୁଗଳ ଦରପୁଷ୍ପତା କମଳ
ମନଭୁଙ୍ଗ ଗଲାଲାଖି ହୋଇ ବିଭୋର ।୧।

କାନ୍ତି ତ-କବରଣ ଅଙ୍ଗଗନ୍ଧ ମୋହେ ମନ
ବନ୍ଧକୁ ଲମ୍ବିଛି ଚାରୁ ଯୋଡ଼ା କୁନ୍ତଳ ।୨।

ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଭଙ୍ଗିମା ଜଗତେ ନାହିଁ ଉପମା

ନଧର ଅଧରେ ହାସ କେତେ ରସାଳ ।୩।

ଜଳଦ ଗମ୍ଭୀର ବାଣୀ ଧନ୍ୟ ହେଲା କାନ ଶୁଣି
ସରଜିଲା ହୃଦକୋଣେ ଦିବ୍ୟ ଝଙ୍କାର ।୪।

ସତେ ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ ନୟନ ନିରେଖୁଥିବ
ସନ୍ତାପ ହରା ରୂପ ସେ ନିଶି ପାଶୋର ।୫।

ଜୀବନର ଅଭିଳାଷ ତା ପଦ ଯୁଗ ପରଶ
ପିଣ୍ଡରୁ ପରାଣ ହେବା ବେଳେ ବାହାର ।୬।

କୋଟି ପୁଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ

କୋଟି ପୁଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ
କିପରି କରିବି ସେବା ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ।୦।

ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ତବ ପାଶେ କାଟିବି ଜୀବନ
ମାତ୍ର କାଟି ପାରୁନାହିଁ ସଂସାର ବନ୍ଧନ
ବିତିଯାଉ ଏ ଜୀବନ ତୁମ ନାମ ଗାଇ ।୧।

ଜୀବନ ନାବରେ ପରା ତୁମେ ହେ କାଣ୍ଡରୀ
ଏ ଭବ ସାଗରୁ କେବେ କରି ଦେବ ପାରି
ବସି ରହିଲି ମୁଁ ସେହି ଶୁଭ ଦିନ ଚାହିଁ ।୨।

ଏତିକି ଗୁହାରି ପଦେ ଘେନ ହେ ଠାକୁର
ତୁମ ପାଶେ ଯିବି ବୋଲି ମନ ତର ତର
ଆଉ କିଛି ମାଗିବାକୁ ମନ ବଳୁ ନାହିଁ ।୩।

କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଉତମଣି

କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଉତମଣି ପାଞ୍ଚଟି ଅକ୍ଷରେ ନାଆଁ
ଭୁବନମୋହନ ପିତା ତୁମର ମାଣିକ୍ୟସୁନ୍ଦରୀ ମାଆ
ଦେଖି ହସେ ସାରା ଦୁନିଆଁ ।୦।

ଧାରା ଶିରାବଣ ମଧୁଝରା ଯାମିନୀ
ଝିଙ୍କାରୀ ଶବଦେ କଂପି ଉଠେ ମେଦିନୀ
ଜୋଛନା ବଉଦେ ଲୁଚି ଖେଳଇ ଶଶୀ
ନିଦ୍ରା ନିମଗନେ ଥିଲେ ଜଗତବାସୀ
ଚଉଦ ଭୁବନ ଆନନ୍ଦେ ମଗନ ବହେ ମୃଦୁ ମୃଦୁ ବାଆ
ଦେଖି ହସେ ସାରା ଦୁନିଆଁ ।୧।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶେ ସ୍ଥାପିତ ଜିଲା ନଦୀୟା
କୁତବପୁର ଥିଲା ଛୋଟିଆଁ ଗାଆଁ
ବାରଣତ ଛୟାଅଶୀ ସାଲ କାଳରେ
ଶ୍ରାବଣ ପୂନେଇଁ ରାତି ତିନି ପ୍ରହରେ
ସିଂହ ରାଶିରେ ଜନମ ନେଲ ଆହେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ
ଦେଖି ହସେ ସାରା ଦୁନିଆଁ ।୨।

ଗୋପନ ରାଇକୁ ଆସି ଏ ଭୂମଣ୍ଡଳେ

ଖେଳିଲ ମାଣିକ୍ୟ ଦେବୀ ପଣତ ତଳେ
କୁଞ୍ଚିତ କେଶ ମଧ୍ୟରେ ଶୋଭେ ବଦନ
କଳା ମେଘ କୋଳେ ଦିଶେ ଚନ୍ଦ୍ର ଯେସନ
ଅଝଟ ହୋଇଲେ ମା' ଡାକୁଥିଲେ, ଆ-ଧନମଣି ଆ-
ଦେଖି ହସେ ସାରା ଦୁନିଆଁ ।୩।

ତନ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ପ୍ରେମ କରି ସାଧନ
'ଗୁରୁ' ଭାବେ ନିବିକଲୁ ଅବତରଣ
ଗୁରୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ଆସି ଏହି ଜଗତେ
କରୁଣା ବରଷି ଉଦ୍ଧାରିଲ ଭକତେ
ଦୟା ବହି ଚିତ୍ତେ କରି ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ ପାଦତଳିଆ
ଦେଖି ହସେ ସାରା ଦୁନିଆଁ ।୪।

ଗୋପନେ ରହିଲ ଏ ଉତ୍କଳ ମାଟିରେ
ନୀଳସିନ୍ଧୁ ତୀରେ ନୀଳାଚଳ କୁଟୀରେ
ଏ ପୁଣ୍ୟ ଲଗନେ ପ୍ରଭୁ ମାଗୁଣି ମୋର
ଥାପି ଦିଅ ହୃଦେ ବେନି ରଙ୍ଗ ପୟର
ଆଜି ତବ ଶୁଭ ଜନମ ଦିନରେ ଭକତରେ ହୁଅ ସାହା
ଦେଖି ହସେ ସାରା ଦୁନିଆଁ ।୫।

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ ଖୋଜି ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ
ପାଇବା ପରି ମୁଁ ପାଇଛି
ବୁଝିବା ପରି ମୁଁ ବୁଝି ନାହିଁ ସିନା
ଚାହିଁବା ପରି ମୁଁ ଚାହିଁଛି ।୦।

ପୂଜା ଆରାଧନା ନ ଜାଣେ ତ କିଛି
ମାଜି ମୋ ହୃଦୟ ସଜାଇ ରଖିଛି
ନେବାପାଇଁ କେବେ ମାଗି ନାହିଁ କିଛି
ଯାହାଥିଲା ସବୁ ଦେଇଛି ।୧।

ଭିଜିନାହିଁ ତବ ଭାବଜଳଧିରେ
ମଜି ନାହିଁ କେବେ ଭକତି ବିଭୋରେ
ଭଜିବା ପରି ମୁଁ ଭଜିନାହିଁ ସିନା
ତବ ଗୁଣଗାନ ଗାଇଛି ।୧।

ଅରଜି ନାହିଁ ମୁଁ ତବ ସେବାଧର୍ମ
ବରଜି ପାରିନି କୁବୁଦ୍ଧି କୁକର୍ମ
ରାଜୀବ ଯୁଗଳ ପଦକୁ କେବଳ
ଭରସା କରି ମୁଁ ରହିଛି ।୩।

ଖୋଜିଦେଲି ଏ ସାରା ସଂସାର

ଖୋଜିଦେଲି ଏ ସାରା ସଂସାର
ନିରାଶ୍ରୟ ଜନପାଇଁ ଛାୟା କାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ
ଖୋଜିଲି ଗିରି, କାନନ , ଭୀମ ମରୁଥଳ
ଦଇବ ଭେଟିଲେ ଶେଷେ କଳ୍ପତରୁ ମୂଳ
ସମ୍ପଦର ସାର ସେ ଯେ ଗୁରୁପଦତଳ ।୧।

ମନ୍ତ୍ର ଜପେଁ ମୁକତି ଆଶରେ
ଫଳ ନାହିଁ ତହିଁ କିଛି ଏବେ ମୁଁ ମନେ ବାରୁଛି
ମୁକତି ସହଜ ଗୁରୁନାମ ଭଜନରେ
କିଏ ଫଳ ଯାଗ , ଯଜ୍ଞ , ତୀର୍ଥ ସ୍ନାନରେ ?
ସବୁ ପର ଠୁଳ ଗୁରୁ ପଦ-ସରୋଜରେ ।୩।

ବୁଡ଼ିଗଲି ସୁଷ୍ମ ଧୀଆନରେ
ସମାଧି ରସର ଜାଗି, ମନ ଅତି ଅନୁରାଗୀ
ଏତେକାଳ ପରେ ଆଜି ଆଖିମେଲି ହେଉଁ
ରସ ପରିଣତି ଯେଉଁ ଦିବ୍ୟ ମୂରତିରେ
ଆତ୍ମାରାମ ଗୁରୁ ମୋର ସେ ଯେ ଧରତିରେ ।୨।

ନୟନରେ ସେ ଅଙ୍ଗ ଝଲକ -
ବିଳାସ ନ କଲେ ତହିଁ ମନ-ଭାନ୍ତି ଘୁଞ୍ଚେ ନାହିଁ
ଚିନ୍ତାୟ ର ଚକ୍ରତନ୍ୟ ହେଲେ ଜାଗରୁକ
ଅପସରି ଯିବ ହେଲେ ସବୁ ଚିନ୍ତା ଦଳ
ଅମାୟେରା ଏ ପରାଶ ଲଭିବ ଆଲୋକ ।୪।

ଗଙ୍ଗା-ତରଙ୍ଗରେ ଧଉଡ଼

ଗଙ୍ଗା-ତରଙ୍ଗରେ ଧଉଡ଼
ଜଟା କଳାପ ଯା' ର
ଅତି ରମଣୀୟ ଦିଶଇ
ଶୋଭା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାର ।୧।

ନାରାୟଣ ପ୍ରିୟ ରୂପେ ଯେ
ପୁଜ୍ୟ ତିନି ଭୁବନେ
ମଦନ-ଗରବ ନାଶି ଯେ
ଖ୍ୟାତି କାମ- ଦହନେ ।୩।

ବାମ ଅଙ୍ଗେ ବାମାଗଭରୀ
ମୋଦେ ବିରାଜି ଯହିଁ
ଉପମା ଦେବାକୁ ସିତିରେ
ଶିରୀ ସମ୍ପଦ ନାହିଁ ।୨।

ବାରାଣାସୀପୁରେ ବିରାଜ
ବିଶ୍ୱନାଥ ପୟର -
ପୁଜନ କରୁଛି ନିରତ
ଭେଟି କୋଟି ଜୁହାର ।୪।

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର ଗାଆ
କୋଟି ପାରିଜାତ ମଧୁର ମଧୁର
ପ୍ରେମବୋଳା ଗୁରୁ ନାଆଁ ।୦।

କଳସୀ କାଖରେ ଭାବମୟୀ ରାଜି
ବାଇ ହେଲା ଦିନେ ସେଇ ନାମ ଗାଇ
ଖସି ପଡ଼ିଲା ତା ଦୋହଲା କଟୀରୁ
ଚହଲା କଳସୀ ଆହା ।୧।

ନାରଦ ବୀଣାରେ ଗୁରୁ ନାମ ସୁର
ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ମହେଶ୍ୱର
ନାମ-ତରୁ ତାଳେ ଘୁମୁରି ପାରା ତୁ
ଘୁମୁ ଘୁମୁ ଗାଇ ଯାଆ ।୧।

ଅମୃତମୟ ସେ ଗୁରୁ ନାମ ଏକା
ତା ବିନା ଜୀବନ ଲାଗେ ଫିକା ଫିକା
ପ୍ରାଣଭରା ପ୍ରେମ, ପ୍ରେମଭରା ନାମ
ବତାଇ ଦେବରେ ରାହା ।୩।

ଗୁରୁ କେମନ ଧନ

ଗୁରୁ କେମନ ଧନ ଚିନ୍ତାରେ ମନ

ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ ସେ ଯେ ପତିତପାବନ

।୦।

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମେ ପୁଣ୍ୟପଥକ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଚରନ୍ ମିଳେ

ତରେ ଯାୟ ସେ ହେସେ ଖେଳେ, ଧନ୍ୟ ତାର ଜୀବନ ।୨।

(ସେ ଯେ) ବିସ୍ମନାଦ କଲାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ

ଗୁନାତୀତ ଧ୍ୟାନାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ

ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ଯେଇ ଜନ ପାୟ ତା'ର ଦରଶନ

ଯା'ର ଲାଗି ଯୋଗୀ ଗଣି ଧ୍ୟାନେ ନିମଗନ ।୧।

ପୁଣ୍ୟବଳ ନା ଥାକିଲେ ତା'ର ଜୀବନ ଯାୟ ବିଫଳ

ତା'ର ଭାଗ୍ୟେ ନାହିଁ ମିଳେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରନ୍

(ଗୁରୁର) ଅଭୟ ଚରନ୍ ଯେଲେ ପରେ କାଲେର ଭୟ ଯାବେ ଦୂରେ

କାଲେର କାଲ ମହାକାଲ, ଓଇ ଚରନେର ଭରସା କରେ

ଉମେଶ ତୋର ନାଲରେ ଭୟ ପେନ୍ଥେଇସ ତା'ର ଚରନ୍ ଅଭୟ

(ଏଖନ୍) ଶମନ ତୋରେ କରବେରେ ଭୟ କରିସ୍‌ରେ ଯତନ

ହୃଦ୍‌ ମାଝାରେ ରେଖେ ତା'ରେ କରିସ୍‌ରେ ପୂଜନ ।୩।

(ସେ ଯେ) ଅହେତୁକ କୃପାସିନ୍ଧୁ ପତିତଜନାର ବନ୍ଧୁ

ବିତରିୟେ କୃପାବିନ୍ଦୁ ପାର କରେ ଦୀନଜନ

(ଯଦି) ପାର ହବି ଭବନଦୀ ଚିନ୍ତ ନିରବଧି

ତା'ର କୃପାର ନାଲ ଅବଧି ଅକୂଳେର କାଷ୍ଠାରୀ

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ ପଞ୍ଚୁ ଲଘୁ ଗିରି

ଜଳରେ ଭାସଇ ପଥରସୋଲ ଖଣ୍ଡି ପରି ।୧।

ମୂକ ହୋଇଯାଏ ବାତାଳ ପଦ୍ମ ଗିରି ଶିଖରେ

ଫୁଟି ପାରେ ଗୁରୁ କୃପାରୁ ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ ।୨।

ଦୁଷ୍ଟର ଏ ଭବ ଜଳଧି ଗୁରୁ କୃପା ହୋଇଲେ

ଗୋସ୍ଥ ସମାନ ହୁଅଇ ଜୀବ ତରଇ ହେଲେ ।୩।

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ ଜୀବ ଶିବ ହୁଅଇ

ତାଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ଦୁଃସାଧ୍ୟ କିଛି ତିଲୋକେ ନାହିଁ ।୪।

ପଶୁତୁକୁ ଧ୍ୟାନ କରଇ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ

ଦେବତ୍ୱ ଲଭିବା ପାଇଁ ଦେଇ ପ୍ରେରଣା ବଳ ।୫।

ସବୁ ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ଗୁରୁ କୃପାରୁ

ଦାରୁ ହୁଏ ଦୃବ ପଲକେ

ଦୃବ ହୁଅଇ ଦାରୁ ।୬।

ନିରକ୍ଷର କୃପା ଲଭିଣ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ହୁଅଇ

ଶୁଦ୍ଧ ସୁତି ଶାସ୍ତ୍ର ସକଳ ତାର ମୁଖୁ ଝୁରଇ ।୭।

ସାଧନ ଭଜନ ଅଟଳ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତର

ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହୁଏ ଲଭିଲେ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ ।୮।

ଧନ ମାନ ବିଦ୍ୟା ଗୌରବ

ଲୋଡ଼ା ହୁଅଇ ନାହିଁ

କୃପା ଆକର୍ଷଣ ପାଇଁ କିଛି ମୂଳ ଅଟଇ ।୯।

କାମନା ବାସନା ବରଜି

ଶୁଦ୍ଧ କରି ଅନ୍ତର

ବ୍ୟାକୁଳ ଅନ୍ତରେ ତାକଇ

ତାଙ୍କୁ ଯେ ନିରନ୍ତର ।୧୦।

ଗୁରୁ କୃପା-ବୀରି ବରଷେ

ସଦା ଶିରେ ତାହାର

ଗୁରୁ ଚରଣ ତଳେ ପ୍ରଣତି ଢାଳେ

ଗୁରୁ ଚରଣ ତଳେ ପ୍ରଣତି ଢାଳେ

କରେ ଧରି ପୁଷ୍ପଞ୍ଜଳି ଲୋଚୁଛି ପଦକମଳେ ।୦।

ଉଭା ହୁଅ ମୋ ମନ-ଦେଉଳେ ।୧।

ନ ଜାଣେ ପୂଜନ ରୀତି ତବ ଆରାଧନା ବିଧି

ଜାଣୁଛି କେବଳ ପ୍ରଭୁତବ ପଦେ ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି

ଅଷ୍ଟସିଦ୍ଧି ଗୁରୁ କୃପା ବଳେ ।୨।

ବାଞ୍ଛା ମୋର ନିତ୍ୟଲୋକେ ନିତ୍ୟ ସଖୀଗଣ ତୁଲେ

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ମହିମା ଗାଇ ନାଚିବି ପ୍ରେମ ବିଭୋରେ

ବୁଡ଼ାଅ ପ୍ରେମସିନ୍ଧୁ ଜଳେ ।୩।

କୋଟି ଅପରାଧ ମୋର କ୍ଷମିବ ପରାଣେଶ୍ୱର

ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ଛାଡ଼

ପାଶେ ଯିବ ଜୀବ ଯିବା ବେଳେ ।୪।

ନାହିଁ ମୋ ଭକତି ବଳ ଦିଅ ବିଶ୍ୱାସ ଅଟଳ

ପୂଜିବି ଚରଣ ବେନି ନେତ୍ର ଢାଳି ଅଶ୍ରୁଜଳ

ଜ୍ଞାନ ସୁତାରେ ତୁ ଗୁହରେ ମନ

ଜ୍ଞାନ ସୁତାରେ ତୁ ଗୁହରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରୂପୀ ପୁଷ୍ପା ସୁମନ

ସୁତାଗଲେ ଛିତି ପତିବରେ ଝଟି

ସେ ପୁଲର ଯେତେ ପାଖୁଡ଼ା ମାନ ।୦।

ବାର ଚିନ୍ତା ଛାଡ଼ି ତାର ଚିନ୍ତା କର

ଭବରେ ନରୁଡ଼ି ଭାବରେ ତୁ ବୁଡ଼

ହୃଦ ସିଂହାସନେ ବସାଇ ପାରିଲେ

ଦୂରେ ଘୁଞ୍ଚିଯିବ ଭବ ବନ୍ଧନ ।୨।

ଉଛୁର ନକରି ନିତି ତୁ ଭଜରେ

ନାମ ହେବ ସାହା ଜୀବନ ସଂଜରେ

ମରଣ ଦୁଆରେ ଉଦ୍‌ଭାବେଇ ବାରେ

ଦେଖା ଦେବେ ଗୁରୁ ପରମ ବ୍ରହ୍ମ ।୩।

ମିତ ସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ି ସତ୍‌ସଙ୍ଗ କର

ତାରୁ ରୂପ ଛାଡ଼ି ଗୁରୁ ରୂପ ହେଉ

ବିଷୟ ବରଜ ଗୁରୁବାଣୀ ହେଉ

ପାଇବୁ ପରମ ପଦ ଦର୍ଶନ ।୩।

ଗୁରୁ ତୋମାର ଆମି ତୋମାର ଆମି

ଗୁରୁ ତୋମାର ଆମି ତୋମାର ଆମି ତୋମାରି-ଇ ତୋ ଆମି

(ତେମନି) ଲତାର ମତନ ଆମାର ହିଦୟ ରତନ ଜଡ଼ିୟେ ଥାକି ଆମି --।୩।

(ଆବାର) ତୁମି ଆମାର ଆମି ତୋମାର ଆମାର ସକଲ ତୁମି -- ।୦।

(ଗୁରୁ) ଆମି ରଥ ତୁମି ରଥୀ

ଆମାର ସକଲ କାଜେ ତୁମି ସାଥୀ

(ଗୁରୁ) ତୋମାର ବଲେ ସବାଇ ଚଲେ, ଯେମନ ଚାଲାଓ ତୁମି --।୧।

ତୋମାର ଧନେ ଆମି ଧନୀ

ତୋମାର ଜ୍ଞାନେ ଆମି ଜ୍ଞାନୀ

(ଆମାର) ପିତା ମାତା ବନ୍ଧୁ ଭ୍ରାତା, ସକଲ-ଇ ତୋ ତୁମି -- ।୪।

ବାର୍ତ୍ତା ବିନା ମୀନ ଯେମନ

(ଗୁରୁ) ତୋମାର ଛାତା ଆମି ତେମନ

ପ୍ରାଣେ କତ ଛାଲା ଯାଏକି ବୋଲା, ସବ ଯାନ ଅନ୍ତରଯାମୀ --।୨।

(ଆମାର) ପ୍ରାଣ ତୁମି, ପ୍ରିୟ ତୁମି

(ଆମାର) ଭକ୍ତି ତୁମି, ମୁକ୍ତି ତୁମି

ସାଧନ ତୁମି, ଭଜନ ତୁମି, ତୁମି ହିଦୟ ସ୍ବାମୀ --।୫।

ଲତା ଯେମନ ତରୁ ଘିରେ

ଓସେ ଜଡ଼ିୟେ ଧରେଥାକେ ତା'ରେ

(ଆମାର) ତୁମି ବିନା କେ ଆଉ ଆଛେ

(ଗୁରୁ) ଆମାର ଯା'ସବ ତୋମାର କାଛେ

(ଏବାର) ଆମାର ଆମି ନିଲେ ତୁମି, ତୋମାର ହୁଇଲାମ ଆମି --।୬।

ଗୁରୁଦେବ ଦୟା କର ଅଧମ ସନ୍ତାନେ

ଗୁରୁଦେବ ଦୟା କର ଅଧମ ସନ୍ତାନେ

ଅଧମ ବୋଲେ ଦିୟେନା ଫେଟଲ,

ରେଖା ରାଜା ଚରନେ ।୦।

ହୃଦି ଆଲୋ କରେ କୃପା କର ଭକ୍ତି ଦିୟେ ପ୍ରାଣେ

ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ତୋମାରି ହାତେ,

ନା ଦିଲେ ତା ପାବୋ କେମନେ ।୧।

ରେଖା ଚରନ ଯୁଗଲ ହୃଦୟେ ମୋର,

ଦେଖତେ ପାଇ ଯେନ ପ୍ରତିଷ୍ଠନେ

ଆଉ ଆଖୀ ନୀରେ ଧୋୟେତେ ପାରି

(ତୋମାର) ରାଜାଚରନ ମନେ ପ୍ରାଣେ ।୨।

(ତୋମାର) ଜଲେ ଧୋୟେତେ ପାରି

ତୋମାର ଅଭୟ ଚରନ ମନେ ପ୍ରାଣେ)

ଆଉ କୋନୋ ସାଧ ନାଜକ ମନେ,

ରେଖା ଆମାୟେ ଧଇ ଚରନେ

(ଆମାୟେ) ଚରନ ଛାତା କରୋ ନା ଯେନ

ଜୀବନେ କିମ୍ବା ମରନେ ।୩।

ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ

ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ, ନାହିଁ ନାହିଁ ତ	ପିତା ପରି ଭଲ ପାଇ ତ
ଭକତ ଜନର ଲହ ପରକାଳ ତାରଣ କାରଣ ସେହି ତ ।୦।	କୁପଥରୁ ଟାଣି ସୁପଥେ ନିଅନ୍ତି
	ପଛେ ପଛେ ସଦା ଧାଇଁ ତ ।୩।
ଗୋଟିଏ ରୂପରେ ଜନମ ହୋଇଣ	
କୋଟି ରୂପେ ପରକାଶ ତ	ହୃଦୟ-କନ୍ଦରେ ତାମସ ବିନାଶି
ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ବିକଶିତ କରି	କୁଣ୍ଡଳିନୀ କରେ ଜାଗ୍ରତ
ପ୍ରେମବାରି ବୁଝାଇଲେ ତ ।୧।	ତାଙ୍କ କୃପା ବଳେ ପଦ୍ମପୁଲ ପରି
	ପ୍ରଜ୍ଞା କେନ୍ଦ୍ର ପୁଟି ଉଠେ ତ ।୪।
ତାଙ୍କରି ଆଶିଷେ ମୁକ ଗୀତ ଗାଏ	
ପଞ୍ଜ୍ଞ ଲଙ୍ଘେ ଗିରିମାଳ ତ	ଏମନ୍ତ ସାମନ୍ତ ତିରୁବନେ ନାହିଁ
ଦୁଃଖ ତାପହାରୀ ସେ ଏକା ସବୁରି	ପରାବର ବ୍ରହ୍ମ ସେହି ତ
ତାଙ୍କ ପରି ସାହା ନାହିଁ ତ ।୨।	ମୁଁ ଜଣେ ପତିତ କର ଯୋଡି ମାଗେ
	ଚିତ୍ତ ରହୁ ପଦେ ନିରତ
ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି ଯା'ରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି	ନାହିଁ ନାହିଁ ତ ... ।୫।

ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ

ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ	ମଲାବେଳେ ବାଇ ହୋଇ ହେବୁ ଖାଲି ଛାନିଆ ।୧।
ସବୁଲୀଳା ସବୁଖେଳା ମାତ୍ର ଦିଦିନିଆ	
ଜାଣିଆ ଏଇ ମିଛ ମାୟାଘେରା ଦୁନିଆଁ ।୦।	ଯେବେ ପାରିବୁ ଭବୁ ତରିବୁ
	ଦିଅ ନାମରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଭଲ କହି ଯା କିଛି ଦେଇ ଯା ଏଇ ଭବ ସଂସାରେ	ନାମ ରତନ କଲେ ଯତନ
ନାମ ଗାଇ ଯା ମନ ଦେଇ ଯା ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପୟରେ	ଯାଇ ହୋଇବୁ ମୋକ୍ଷ
ନିଜେ ତୁ ନୋହୁ ନିଜର କିଏ ବା ହୋଇବ ତୋର	ଭଳିଗଲେ ଶରୀର
ବୃଥା କୁ-କରମେ ମାତି ଗଲାଣି ତୋ ଦିନ ବିତି	ନାମ କରି ଗଳାହାର
	ଏ ମାୟା ସଂସାରୁ ତର
	ଗୁରୁପଦେ ମନ ଦେଇ ନ ହୁଅ ଅମାନିଆ ।୨।

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ	ଗୁରୁ ଚିନ୍ତା ବିନେ ସିନ୍ଧ ଯତି କାହିଁ
ନାମ ଗାଇ ନାଚ ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ତୁହି	ଗୁରୁ ଭଜନ ବିନେ ଗତିମୁକ୍ତି ନାହିଁ
ଗୁରୁଚରଣ ବିନେ ମୋକ୍ଷଧାମ କାହିଁ	ଗୁରୁ ସଖା ସମ ଆନ ସଖା କାହିଁ
ଭଜ ମୁଦ ମତି ଗୁରୁ ନାମ ତୁହି ।୦।	ଗୁରୁଚରଣେ ମାଗ କୃପା ଭିକ୍ଷା ତୁହି ।୨।

ଗୁରୁ କୃପା ବିନେ ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି କାହିଁ	ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ମଧୁ ପିଇ ପିଇ
ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ	ହେଲେ ତରିବୁ ଭବସିନ୍ଧୁ ନାମ ଗାଇ
ଗୁରୁ ଚରଣରେଣୁ ଅଙ୍ଗେ ବୋଲି ହୋଇ	ଗୁରୁ ନାମ ଗଙ୍ଗା ଜଳ ପୁଣ୍ୟ ମୟୀ
ପଦେ ପ୍ରଣତୀ କର ଭକ୍ତିଅର୍ପଣ ଦେଇ ।୧।	ବୁଡି ରହୁ ତୁ ମନ ଗୁରୁ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ।୩।

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ ତାଳେ ତାଳେ ନାଚରେ	ଅଜଣାତେ କାଳ ଆସି ଦେବ ତୋ ଗଳାରେ ଫଣୀ
ଯେତେ ତୋର ଭୟ ସବୁ ପତିଯିବ ପଛରେ ।୦।	ରଖିବେ ଏକା ସେ ଗୁରୁ, ପତାଅ ତୁ ହାତରେ ।୩।
ପ୍ରେମସୁଧା କରି ପାନ, ହୁଅ ମତୁଆଳ ମନ	ଅଙ୍ଗେ ଗୁରୁପଦ ଧୂଳି - ଏତେ ବେଳୁ ହୁଅ ବୋଲି
ମାୟା ମୋହ ପାଠ ଯେତେ ପଢ଼ିଛୁ, ତୁ ପୋଛରେ ।୧।	ଗୁରୁନାମ ଦିବାନିଶି ଭଜ ଧୀର ଚିତ୍ତରେ ।୪।
ଜାଣୁ କି ନା ଏ ସଂସାର - ଦି'ଦିନର ଖେଳଘର	ବୋଲ ମାନ, ବାଇମନ ! କର ଗୁରୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ
ଆଖି ଥାଉଁ ଥାଉଁ ସିନା ଅନ୍ଧ ହେଉ ମିଛରେ ।୨।	ସେ ଏକା ଜୀବନ ସାହା, ଆଉ ସବୁ ତୁଚ୍ଛ ରେ ।୫।

ଗୁରୁ ନାମ ରଚରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରଚରେ ମନ		ଭୋଗରେ ତୁ ନ ରଖ ମନ	
ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ଆନ ଶରଣ	।୦।	ତୁଛ ସୁଖ ଆଶା କରି, ମରାଚିକା	
		ପଛରେ ନ କର ଅନୁଧାବନ	।୨।
ପାପୀ, ତାପୀ ଅଛ ଯେ ଯହିଁ			
ଗୁରୁ ନାମ ଗାଅ ରେ ଭାଇ !		ଦି' ଦିନର ସୁଖରେ ଭୁଲି	
ସାରା ଜନମର କଲୁଷ-କାଳିମା		ମିଛେ ମିଛେ ନୁହଁ ବାଉଳି	
ଧୋଇଯିବ ନାମ କଲେ ଭଜନ	।୧।	ପିଇ ନାମାମୃତ, ରସେ ଅବଗାହି,	
		ନିଶି ଦିନ ରହ ପ୍ରେମେ ମଗନ	।୩।
ତେଜ ମନୁ ଗରବ, ମାନ			

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ		ତାଳମାନ ତୋର ଦେବେ ଭଜାଇ ।୨।	
ବାଇ ହେବୁ ବୋଲି ସେ ନାମ ଗାଇ ।୦।			
ଗାଇବୁ ତୁ ସେ ନାମ ଯେବେ		ରହିବାକୁ ଭଗାରି ଦୁରେ	
ଶୁଣି ଜନେ ପାଗଳ ହେବେ !		ଅଳି କର ଗୁରୁ ଛାମୁରେ	
ସେଇ ସୁର-ଛନ୍ଦ ତାଳମାନ ଜଗି		ଗୁରୁ ଚାହିଁଦେଲେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ	
ଗାଇ ଜଗତରେ ଦିଅ ମତାଇ ।୧।		ଛାଏଁ ସେ ତୋ ପାଶୁଁ ଯିବେ ପଳାଇ ।୩।	
କଠିଣ ସେ ପୀରତି-ଗୀତି		ଏଥର ତୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଭେଟି-	
ନ କଲେ ତୁ ପଥର ଛାତି		ଦେବୁ କହୁ ତୋର କେଉଁଟି	
ଗାଇଲା ବେଳକୁ ରିପୁକୁଳ ଆସି		ଧନ, ମାନ ଯାହା ସବୁ ତାଙ୍କ ଦାନ	
		ମନ ତୋର ଦିଅ ଗୁରୁଙ୍କ ଧ୍ୟାୟି ।୪।	

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ ଚିତ୍ତ ଥାଉରେ		ବୃଥା କେତେ ତୀର୍ଥ ଆସିଲୁ ମୁରି	
କୋଟି ଜନ୍ମର କଳୁଷ ଯାଉ ।୦।		ଗୁରୁ ପଦ ଭୁଲି ବହି ଜଟା ଝୁଲି	
		ବୃଥା କେତେ କଷ୍ଟ ପାଉରେ ।୩।	
ଏ ଭବ ସାଗରେ ଅଥଳ ଜଳ			
ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ ମିଳଇ ଥଳ,		ପଢି ଗୀତା ବେଦ ପୁରାଣ ନିତି	
କାମ କ୍ରୋଧ ଆଦି ରିପୁ କବଳରୁ		ତକେଁ ନ ତୋର ଯାଉଛି ବିତି	
ଯାହା ଯୋଗେ ରକ୍ଷା ପାଉରେ ।୧।		ଅସଲ ହଜାଇ ନକଲରେ ମାତି	
		ପଣ୍ଡିତ ପଣ ଦେଖାଉରେ ।୪।	
ଦୈତ ଭାବ ଦୂର ହୁଅଇ ତୋର			
ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ହୁଏ ଗୋଚର		ଗୁରୁ ବାକ୍ୟ ସର୍ବ ବେଦର ସାର	
ଯୋଗ ପଥେ ତୋତେ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି		ଗୁରୁ ପଦ ତୀର୍ଥ ମୁକତି ଦ୍ଵାର	
ଆତ୍ମଜ୍ୟୋତି ବାଉ ଦାଉରେ ।୨।		ସବୁ ନାମ ତେଜ ଗୁରୁ ନାମ ଭଜ	
		ଅଛି ଯେତେ କାଳ ଆଉରେ ।୫।	
ଗଙ୍ଗା ଗୟା କାଶୀ ପ୍ରୟାଗ ପୁରୀ			

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ

ଥାକେ ଯେନ ମନ ତବ ଶ୍ରୀଚରନେ
ଆମି ଅତି ଦୀନ ଭଜନ ବିହୀନ
କୃପା କର ପ୍ରଭୁ ତବ ନିଜ ଗୁନେ ।୦।

(ଥାକି) ଯେ ଭାବେ ଯେଖାନେ ଜୀବନେ ମରନେ
ମଜେ ଥାକି ଯେନ ତବ ଗୁନ ଗାନେ
(ତବ) ପ୍ରେମମୟ ମୂରତୀ ଯେନ ନିରବଧି
ଲେଖେ ଥାକେ ଆମାର ଏ ଦୁଃଖି ନୟନେ ।୧।

(ଆମାର) ଦେହ ମନ ପ୍ରାଣ କରି ସମର୍ପନ
ଅବିତାରେ କରି ଆଦେଶ ପାଲନ
(ତାତେ) ଯାୟ ଯାବେ ପାନ ଓହ୍ଲେ ଭଗବାନ
(ଯେନ)ଭୁଲିନାଁ, ଭୁଲିନାଁ, ତୋମା ହେନ ଧନେ ।୨।

(ଆମି) ଭୁଲିନାଁଁ ଭୁଲିନାଁଁ -
ତୋମା ହେନ ଧନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ

ଓ ରାଜା ଚରନ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ନାମ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ
ସଂପଦେ ବିପଦେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ
ରୋଗେ ଶୋକେ ମହାଦୁଃଖେ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ
ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ
(ତୋମାର) ପ୍ରୀତି ଭରା ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ
ପାତକୀ ତାରନ ନାମ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ
ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ

ଯଶନ ଯେଖାନେ ଥାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ତାକି
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ

(ସଦା) ତବ ନାମ ଜପି ତବ ରୂପ ଦେଖି
ତୋମାରି ଆନନ୍ଦେ ଆନନ୍ଦେତେ ଥାକି
ତୋମାରି ସେବାୟ ଯେନ ଦିନ ଯାଏ
(ଆମାର) ଅନ୍ୟ ଆଶା ଯେନ ନାଥାକେ ଜୀବନେ ।୩।

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ
ଦୂର ହେବରେ ଭବ-ଦୁଃଖ-ପରାଣ ।୦।

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ଧିଆନେ ମନେ
ଅନନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ରଚେ ଯାହାର ନାମେ
ସେହି ତ ପ୍ରାଣଧନ ତିଭୁବନ କାରଣ
ପାପୀ ତାପୀ ତାରଣ ସେ ଯେ ଦୟା ନିଧାନ
ଗାଅ ଗାଅ ସେ ନାମ ନିଶି ଦିବସ ।୧।

ଚେତନରେ ଜୟଗୁରୁ ହେଜ ରେ ତୁହି
ସପନରେ ହେଉ ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ଛାଇ
ସକଳ କରମରେ ସେ ନାମ ସୁମରରେ
ସକଳ ବାଟ ସେହି ଦେବେ ତୋତେ ବତାଇ
ଅବାଚେ ଯିବା ପାଇଁ ଆଶା ବଳିବ ନାହିଁ
ଗୁରୁ କୃପାରେ ଲଭିବୁ ରେ ସନ୍ତୋଷ ।୨।

ସୁମନ କୁମନ ଦୁହେଁ ଜଗିଆ ଥାଇ

କାହାରି ତୁଲେ କାହାରି ପତଲ ନାହିଁ
ସୁମନ ରାହା ସାହା କୁମନ ଭାଙ୍ଗେ ତାହା
ଗୁରୁ ଭରସା ଏକା ତୁଟିବ ସବୁ ଧୋକା
ସେ ଏକା କରିବେ କୁମନରେ ବିନାଶ ।୩।

ସୁମନ କହୁଛି ତର ଭବ-ସାଗର
କୁମନ ପଛରୁ ପାଦ ଟାଣୁଛି ତୋର
ଗୁରୁ ତୋ ନାଉରିଆ କାତ ଧରି ସେ ଠିଆ
କଲେ ତୁ ତାଙ୍କ ଆଶ କୁମନ ଯିବ ନାଶ
ସହଜେ ପହଞ୍ଚିବୁ ତୁ ମୁକତି ଦେଶ ।୪।

ଗୁରୁନାମରସ ପିଇ ପାଗଳ ହୁଅ
ଆଶିଷ ଆଶାରେ ଭିକ୍ଷ ଥାଳ ପତାଅ
ଧନ ଜନ ଗରବ ଦି'ଦିନିଆଁ ପରବ
ଗୁରୁପଦ ଶରଣ ଏକା ଅମୂଲ ଧନ
ନିଆଁ ଯୋଡିବ ନାହିଁ ଖଟ ଲୁଗିବ ନାହିଁ
ମାଗ ରେ ମନ ହୋଇ ତୁ ଗୁରୁଦାସ ।୫।

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ ବୁଡି ରହ ମନ ନିଶି ଦିନରେ
ଅକ୍ଷୟ ଆନନ୍ଦ ଲଭିବୁ ତୁ ଦୂରେ ପୁଞ୍ଜିଯିବ ତୋର ଦୁରୁଦିନ ରେ ।୦।

ପଲ୍ଲବିବ ଶୁଷ୍କତରୁ ନୀରଭରା ହେବ ମରୁ
ଉଛୁଳିବ ପ୍ରେମ-ଜେଉ ନୀରସ ଜୀବନରେ ।୧।

ଗୋଟିଏ କଉଡି ତୋର କୋଟିଏ ଧନ ସମ୍ଭାର
ପାଲଟିବ ନେଲେ ତୁହି ଗୁରୁର ଶରଣରେ ।୨।

ସଂସାର ନଦୀ ଦୁସ୍ତର ସହଜେ ହୋଇବୁ ପାର
କୁଳରେ ଲାଗିବ ନାଆ ଏତାଇ ପବନରେ ।୩।

ନାମ ପରଶଇ ରସ ରସେ ହୁଏ ପ୍ରାଣ ବଶ
ବଶ ନ ହୋଇଲେ ହେବ ନିରାଶ ଜୀବନରେ ।୪।

ଗୁରୁନାମୁଁ ବଳି ନାହିଁ ଜଗତେ ମଧୁର କେହି
ନୋହିଲେ ନାମ ରସିକ ଜୀବ ଅକାରଣରେ ।୫।

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ କହିବି ମୁଁ କାନେ କାନେ
କହିବି କହିବି ବୋଲି ଗୁମରୁଛି ଯାହା ମୋର ମନେ ମନେ ।୦।

ଯେବେ ବିପଦ ମଝିରେ ହୁଏ ମୁଁ ଅଧିର ଅତି
ଧିର ହୁଏ ଆଖି ପଲକରେ ତୁମ ପଦତଳେ ମଥା ପାତି
ଶୁଖିଯାଏ ମୋର ଆଖି ଲୁହ ଧାର ହେବି ତୁମ ଚନ୍ଦ୍ରାନେ ।୧।

ଯେବେ ଦୃଷ୍ଟି ଭୋଗିଥାଏ ସାରାଦିନ ଉପବାସୀ
ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ ଦୃଷ୍ଟି ଦୂରୁଦିନେ ହୁଅ ମୋ କୁଟୀର ବାସୀ
କିଏ ତୁମେ ମୋର କିଏ ମୁଁ ତୁମର ଏ ବିଚାର ଥାଉ ମନେ ।୨।

ଯେବେ ଛାତିଯିବି କୁଟୁମ୍ବ ବାନ୍ଧବ ଦୁନିଆଁ ମାୟାବନ୍ଧନ
ଆରପୁରେ ଥାଇ ନ ଦେଖିବି ମୁହିଁ ଆଉ କାହାରି ବଦନ
ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ମୋର ମାଗୁଣି ମାତର ସଙ୍ଗେ ଯିବ ଅନୁଦିନେ ।୩।

ଘନ ଅକ୍ଷକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ

ଘନ ଅକ୍ଷକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ
ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୦।

ଆଖି ଆଗେ ଆଗେ କାଳ ବିଭାବରୀ
ତରାଉଛି ମୋରେ ଚିତ୍ତ ଯାଏ ଥରି
ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ହେ
ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୧।

ଭକତ ବସ୍ତ୍ର ତୁମେ ବୋଲି ଗୁରୁ

ଏ କାନ ଶୁଣିଛି ଦୁନିଆଁ ମୁଖରୁ
ଜିଇ ରହିଛି ସେ ଆଶା ନେଇ ହେ
ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୨।

ଅକ୍ଷାରେ ଝଲସେ ତୁମ ଆଖିତାରା
ତୁମ ଭକତଟି ନୁହେଁ ପଥହରା
ପ୍ରାଣ ମନ ତୁମକୁ ଖୋଜଇ ହେ
ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୩।

ଘନ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖୁ

ଘନ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖୁ
ଅଜାଣତେ କେତେବେଳେ ଲାଖିଗଲା ଆଖି
(ମୁଁ) ମୁଢ଼ ନ ପାରିଲି ଜାଣି
କରୁଣା ନିଧାନ ନେଇ ମନ ପ୍ରାଣ କିଣି ।୧।

ନେଲ ଯେବେ ଭୃତ୍ୟ କରି ରଖି ଚିରଦିନ
ଶ୍ରୀପଦ-ନଳିନ ନିତି ହେବୁ ଏ ନୟନ
ଏତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ମନର
ଚରଣ ସେବାରେ ବିତିଯାଉ ଦିନ ମୋର ।୨।

ଧେନୁ ପଛେ ରଖୁଆଳ ଧାଉଁଥିଲା ପରି
ଭକ୍ତ ପାଶେ ପାଶେ ଅଛ ଦିବସ ଶର୍ବରୀ

ଭକ୍ତ ହୃଦିଗଲେ ପଥ
ସତ୍ୟ ପଥ ଦରଶାଅ ଅନାଥର ନାଥ ।।୩।

କଳି କେ ପାରିବ କେବେ ବରଷାର ଧାରା
ଗଣନା କରିବ କିଏ ଆକାଶର ତାରା
ତୁମ ମହିମା ତେସନ
ସେ ଏକା ଜାଣିଛି ଯା'ରେ ହୋଇଛ ପ୍ରସନ୍ନ ।।୪।

ଭୁଲିଯିବି ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ତୁମର ବୋଲି
ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳୁ କେବେ ଦେବ ନାହିଁ ଠେଲି
ମୋର ଆନ ଗତି ନାହିଁ
ଅଗତିର ଗତି ତୁମେ ଡିଜଗତ ସାଇଁ ।।୫।

ଘେନ ବନ୍ଧନ

ଘେନ ବନ୍ଧନ ଘେନ ବନ୍ଧନ
ସଦଗୁରୁ ରୂପରେ ତୁମେ ଜଗତଗୁରୁ ମହାନ ।।୦।

ବିଶ୍ୱଜନନୀଙ୍କ ଦାନ ଯେତେ ସ୍ଥଳ ଦ୍ରବ୍ୟଗଣ
ଜାଗ୍ରତରେ ସବୁ ତୁମେ ନେଇକର ଆପ୍ୟାୟନ ।।୧।

ପୁଣି ସ୍ୱପନରେ ବୁଡି ମନ ଶକ୍ତି ଅନୁସରି

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଦ୍ୱନ୍ଦ ରସ ସୁଷ୍ଟେକର ଆସ୍ବାଦନ ।।୨।

ତୁରୀୟ ଜ୍ଞାନେ ବଳାସୀ ସକଳ ଦେବ ବିନାଶୀ
ବିଶ୍ୱେ ପରମାତ୍ମା ରୂପେ କରୁଛ ଅବଲୋକନ ।।୩।

ହେ ଚୈତନ୍ୟ ସର୍ବାତୀତ ହେ ଗୁରୁ ଦେବ ନିରତ
ସ୍ୱରୂପେ ଆମକୁ ଦେବ ଦିଅ ବାରେ ଦରଶନ ।।୪।

ଚରଣ ତଳରେ ତୋର

ଚରଣ ତଳରେ ତୋର

ଘେରି ଆସେ ଅମା ଘୋର ।୨।

ଧନ-ମାନ-ଯଶ-ପଉରୁଷ ବୋଲି

ସଂପଦ ଯାହା ବୋଲ,

ସବୁତକ ଠୁଳ ମୋର ।୧।

ମାଗୁଣି ମାତର ଘେନ ମାଆ ମୋର,

ଦିଅ ଶୀତରଣେ ଛାଇ

ତିନି ଜଗତର ସଂପଦ ବଦଳେ

ଆଉ କିଛି ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ

ଚରଣ-ଶରଣ-ଗତି ହେଉ ମୋର

ନିବେଦନ ଘେନା କର ।୩।

ସୁମରିଲେ ତୋର ଶ୍ରୀପଦ-ପଙ୍କଜ

କୁବେର-ଭଣ୍ଡାର ପାଏଁ

ତେଣୁ ସିନା ମାଆ ତାରା ତିନୟନୀ !

ମଧୁର ତୋ ନାମ ଗାଏଁ

ପାଶୋରିଲେ ତିଳେ, ଜୀବନ-ମେଘରେ

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି
କେଉଁ ସରଗ ମୁଁ ମାଗିବି ଆଉ
ଅନ୍ୟ କିଛି ପୁଣ୍ୟ ଦିଅ କି ନଦିଅ
ଶିର ଶିରିପଦ ପରଶ ପାଉ ।୦।

ଜଗତକୁ ଦେଲ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ
ତୁମ ଜ୍ଞାନପ୍ରେମ ମଣିକାଞ୍ଚନ
ମୁହଁଜନ ଠାରୁ ଆହୁରି ମୁହଁ ମୁଁ
ମୋଠାରେ କିଛିତେ କରୁଣା ହେଉ ।୨।

ତୁମେ ସତ୍ୟଶିବ ଚିରସୁନ୍ଦର
ତିନିଭୁବନର ରତନ ସାର
ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରିୟ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ
ଏତିକି ବିଶ୍ୱାସ ମନରେ ଥାଉ ।୧।

ବୁଣିଦେଲେ ତୁମେ କରୁଣା ମୁଠେ
ଶୁଖିଲା ମରୁ ରେ କମଳ ପୁଷ୍ପେ
ସେହି କରୁଣା ତ କୋଟି କଲବଲ୍ୟ
ଗୋଟିଏ କଣିକା ମୋ ଲାଗି ଥାଉ ।୩।

ଚରଣ ସେବାରେ ନିତିଦିନ ବିତୁ

ଚରଣ ସେବାରେ ନିତିଦିନ ବିତୁ
ଜୀବନ ସ୍ୱାମୀ ହେ ! ଶୁଣ ଗୁହାରୀ
ଗାଈ ଗାଈ ତବନାମ ଗୁଣମାନ
ନାତୁଥିବି ସୁଖ ଦୁଃଖ ପାଶୋରୀ ।୦।

ବସିଅଛୁ ତୁମେ ହୃଦୟ ଆସନେ
ନିଶିଦିନ ମୁହିଁ ରଖିଥିବି ମନେ
ତୁମେ ଏକା ମୋର ଆଉ ସବୁ ପର
ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ଲାଗି ଅଛନ୍ତି ଘେରି ।୧।

ପାପତିକ୍ତା ଯେବେ ଚିତ୍ତକୁ ଘାରିବ
ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ପରାଣ ବାରିବ

ସେ କାଳରେ ନାଥା କର ହେ ଏତିକି
ଲାଜ ସରମରେ ଯାଏ ମୁଁ ମରି ।୨।

ଏ ଦୁନିଆଁ କୋଳାହଳର ମଝିରେ
ତବନାମ ବାଜୁଥିବ ମୋ କାନରେ
ସକଳ କରମେ ନୟନେ ନୟନେ
ଦିଶିଯାଉ ଥାଉ ରୂପ ତୁମରି ।୩।

ସବୁଠାରେ ତୁମେ ରହିଅଛ ପୁରି
ପଶୁପକ୍ଷୀ କୀଟ ଅବା ନର ନାରୀ
ସମାନ ହେରିବ ଏ ମୋ ବେନି ନେତ୍ର
ପାତର ଅନ୍ତର ଭାବ ବିସୋରି ।୪।

ତାହାଁରେ ବାରେ ତାହାଁରେ

ତାହାଁରେ ବାରେ ତାହାଁରେ	ଉଇଁ ଆସଇ କି ନବ ନୀରବ	।୩।
କୁଞ୍ଜେ କି ଶୋଭା ଆଜ !	ଅଧରେ ମୁରଲୀ ଅଧୀରେ ବାଜେ	
ବିରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ବରଜରାଜ	କଟି ତଟେ ଝୁନ ବସନ ସାଜେ	
ହାରେ ଚନ୍ଦ୍ରହାସ ତନୁ ଠାଣିକି	ମଣ୍ଡିଛନ୍ତି ସଜ-କୁସୁମ ଶେଯ	।୪।
ତନୁ ଠାଣି ନିଏ ମନ କିଣି କି !	ଜିଣି ପାରିଜାତ ଅଳସ ଗନ୍ଧ	
ମଣି ମରକତ ମଣଇ ଲାଜ	ଅଙ୍ଗ ସୁବାସ ବହେ ମୟ ମୟ	
ପଦଯୁଗେ ନବ କମଳ କାନ୍ତି	ପରଶି ଯାଏ ଗୋ ପରାଶ ଆଜ ।୫।	
ଦଶନ ଯେସନ ମୁକୁତା ପତି	ଏଇ ଚିତ୍ତତୋରା ପ୍ରୀତି ପାଇଁକି	
ଜିଣଇ ଅଧର ତରୁଣ ତେଜ	ମନ ହୁଏ ଦେବି ଜୀବନ ବିକି	
ନୀଳ ଲୟବର ନିୟେ ନୟନ	ବରଜି ସଜଳ ସରମ ଲାଜ	।୬।
କେଶ କାନ୍ତି ଆହା କି ଶୋଭାବନ		

ତାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର

ତାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର	ପାଶେ ପାଶେ ରହି ମଣାଉଛ ପଥ	
ତୁମେ ଅଭାଗୀରେ ତାହିଁଛ	ଅମତା ମାତି ମୁଁ ଧାଏଁ ଅବିରତ	
ମାଗିନି କିଛି ମୁଁ ଲୋଡିନି କେବେ ମୁଁ	ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପରା	
ଜୀବନ-ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ ।୦।	ପଛେ ପଛେ କେତେ ଧାଇଁଛ	।୩।
ଦେହ ମନ ପ୍ରାଣ ତୁମ ଦୟାଦାନ	ଝରାଇନି ଲୁହ ତୁମ ପାଇଁ କେବେ	
ଅନୁଭବ କରେ ଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବନ	ଝରିଛି ଲୁହ ମୋ ଅସାର ଦରବେ	
ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଝରେ ଯେବେ ଲୁହ	କାହିଁକି ମୋ ଲାଗି ନୟନ ତୁମର	
ମୋ ମଥା ଆଉଁସି ଦେଇଛ ।୧।	ଲୁହ ଛଳ ଛଳ କରିଛ ?	।୪।
ଅନ୍ତର ଭରି ମୁଁ ତାକିନାହିଁ ଦିନେ	ନ ଭୁଲେ ତୁମକୁ ଜୀବନେ ମରଣେ	
ଅନ୍ତର ମୟିରେ ବସିଛ ମଉନେ	ଦାସ ପଣେ ରଖ ଜନମେ ଜନମେ	
କେତେ କଥା କାନେ କହୁଛ ଗୋପନେ	ଅଲୋଡା ମୋହର ଏ ଜୀବନ ଭାର	
କେତେ ସତେ ଭଲ ପାଉଛ ।୨।	ହସି ହସି ତୋଳି ନେଇଛ	।୫।

ତାହେଁ ମନ ମୋର

ତାହେଁ ମନ ମୋର	ଗାଆନ୍ତି ସେ ନାମ ନିରନ୍ତର ।୦।	
ମନ ବୀଣା ତାରେ ସୁର ବାନ୍ଧି,	ବନାନୀ ପାଦପ ଛାୟା କୋଳେ	
ଧରଣୀର ରେଣୁ ରେଣୁ ଭେଦି	ଗିରିଦରି ଝରଣାର ଜଳେ	
ନିଶି ଦିବସରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଜାଗରେ ଗାଉଥିବି ସେ ନାମ ମଧୁର ।୧।	ସେ ନାମ ମାଧୁରୀ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ଭରି ଖେଳି ଯାଉଥିବ ବହୁଦୂର ।୪।	
ବନେ ବନେ କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ବୁଲି,	ବସନ୍ତର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧନ ଶିରୀ	
କୋକିଳର ସୁରେ ସୁର ମେଲି	ଜୋଛନା ଧଉତ ବିଭା ବରୀ	
ଭ୍ରମର ଗୁଞ୍ଜନ ତାଳେ ଗୁଞ୍ଜରଣ କରୁଥିବ ସେ ସୁର ଲହର ।୨।	ସେ ସୁର ଲହରୀ କ୍ଷୟନରେ ଥରି ଗାଉଥିବ ସଙ୍ଗୀତ ମଧୁର ।୫।	
ନୀଳ ପାରାବାର ଫେନରାଶି	ସେ ପଦ ସରୋଜ ସ୍ୱରି ସ୍ୱରି	
ସୁନୀଳ ଅମ୍ବର,ରବି,ଶଶୀ	ନାମ ଭଜନକୁ ଆଶା କରି	
ଶୁଣି ସେ ସଙ୍ଗୀତ ହେବେ ପୁଲକିତ ଆନନ୍ଦରେ ହୋଇବେ ବିଭୋର ।୩।	ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ଆହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଏତିକି ପଦେ ମିଳିତ ମୋର ।୬।	

ତାଲ ମନ ! ଯିବା ତାଲ

ତାଲ ମନ ! ଯିବା ତାଲ, ଶ୍ରୀଗୁରୁଚରଣ ତଳେ
ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋକ୍ଷ ଲଭିବାରେ ଅବହେଳେ ।୦।

ନାହିଁ ଲହ-ପରକାଳ
ନାହିଁ ଯାତନା ଜଞ୍ଜାଳ
ସତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ତହିଁ ଠୁଳ ବିହରିବା ସୁଖଭୋଳେ ।୧।

ଶୋକ-ତାପ ମୋହ-ମାୟା
ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା
ଅଜ୍ଞାନ-କୁହୁତିଛାୟା ଭୁଲାଇବ ନାହିଁ ଛଳେ ।୨।

ଅନନ୍ତ ଆଶିଷଧାର
ବହେ ଯହିଁ ନିରନ୍ତର

ସନ୍ତରଣ କର ବନ୍ଧୁ! ସେହି ମହିମା-ସଲିଳେ ।୩।

ଦି'ଦିନ ଭବ-ବନ୍ଧନ
ସାର କେବଳ କନ୍ଦନ
ନିତ୍ୟ ପ୍ରେମ-ଆନନ୍ଦରେ ସନ୍ତରିବା ଅବହେଳେ ।୪।

ଗୁରୁନାମ ରଚି ମୁଖେ
ଗୁରୁପଦ ସେବି ସୁଖେ
କାମନା-ବାସନା ଦିଅ ଭାଳି ସେହି ପଦତଳେ ।୫।

ପୁରିବରେ ମନୋରଥ
ସେହି ଏକା ମୋକ୍ଷପଥ
ଗୁରୁ ଏକା ସାହାହେବେ ଜୀବନର ସଞ୍ଚଳେ ।୬।

ତାଲରେ ମନ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ

ତାଲରେ ମନ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ
ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଧାମକୁ ।୦।

ଛଅରାଗ ସଙ୍ଗେ ଛତିଶ ରାଗିଣୀ
ହୋଇ ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ଅର୍ଘ୍ୟଥାଳି ଘେନି
ପାଛୋଟି ନେବେରେ ଦେଉଳ ଦୁଆରୁ
ଲଭିବୁ ପରମ ପଦକୁ ।୧।

ରୋଗ ଶୋକ ଜରା ଜନମ ମରଣ
ସଂସାର ଲୀଳାର ନିତ୍ୟସଙ୍ଗମାନ
ପାରିବେ ନାହିଁରେ ତୋତେ କାବୁକରି

ଲଭିବୁ ପରମ ସୁଖକୁ ।୨।

ଅହଂ ଅଭିମାନ ମିଥ୍ୟା ଭୟ ଛତା
କାମ କ୍ରୋଧ ଲୋଭ କପଟ ବେଭାର
ହୋଇ ଉପେକ୍ଷିତ ପଳାଇ ଯିବେରେ
ଛାଏଁ ସେ ଆପଣା ମନକୁ ।୩।

ସୁଖଦୁଃଖ ହାନିଲାଭ ଦୁନ୍ୟମାନ
ସକଳ ହେବେ ସେ ତୋ ପକ୍ଷେ ସମାନ
ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୁଡି ରହିଥିବୁ
ତୁଚ୍ଛକରି ମୋକ୍ଷ ପଦକୁ ।୪।

ଚିର ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ଯେ ଠାକୁର

ଚିର ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ଯେ ଠାକୁର !
ଚିର ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ
ଜାଣି ଜାଣି ପୁଣି ଅଜଣା ହେଉଛି
ଦେଖୁ ଦେଖୁ, ଦେଖୁ ନାହିଁ ।୦।

ଆଖି ଆଗେ ମାୟାଜାଲ ଘେରା
କୁଟ-କପଟରେ ମନ ଭରା
ଚିର ଚଞ୍ଚଳ ଚିତ୍ତ ସତତ
ସପନକୁ ସତ ମଣ୍ଡୁ ଥାଇ
ପର ଜନେ ମୋର ବୋଲି ମୁଁ ଆଦରି
ଆପଣା ଜନରେ ପାଶୋରାଇଁ ।୧।

କରାଉଛ ତୁମେ ଛପି ରହି

ଗରବେ କହେ ମୁଁ 'କଲି ମୁହିଁ'
ସୁଖବେଳେ ତୁମ ନାଆଁ ଧରେ ନାହିଁ
ଦୁଃଖବେଳେ କହେ 'ରଖ ସାଇଁ'
ଶପଥ କରି ମୁଁ କହୁଛି ଠାକୁର !
ଏ କଥା ତୁମର ପାଦ ଛୁଇଁ ।୨।

ଅବୁଝା ମୋ ପରି ନାହିଁ କେହି
ଅପରାଧୀ ମୋ ସୀମା ନାହିଁ
'ମୁଁ କାର' ମୋହର ଏକାନ୍ତ ଦୋଷ
ଅଭିମାନେ ଖାଲି ଫୁଲୁଥା
ଦୟାମୟ ! ତୁମେ ଯାହାରେ ଯା' ଦିଅ
କ୍ଷମାଟିକ ଥାଉ ମୋହପାଇଁ ।୩।

ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ

ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ
ସୁରଭିତ କୁଞ୍ଜେ ତବପଦ କଞ୍ଚେ
ବନ୍ଦନା ଘେନ ବାରେ ମମ ।୦।

ବହୁଲ ମଳୟାନୀଳ ପଞ୍ଚମେ ଗାଏ କୋକିଳ
ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଜରଣ ଶଶୀକର ସୁଶୀତଳ
ମୟେ ହସେ ବସନ୍ତ ସରବେ ସେବା ନିରତ
ହେରି ତବ ରୂପ ଅନୁପମ ।୨।

ବନ୍ଦେ ଉପବନ ଗିରି ନଦୀ କାନନ
ଝରଣାର କଳକଳ ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ତାନ
ବିକଶିତ କୁସୁମ ଶୋଭଇ ଅତି ସୁଷମ
କୁଞ୍ଜିତ ବନେ ବିହଙ୍ଗମ ।୧।

ବନ୍ଦନା କରେ ତବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ
ହେ ମୋର ଚିର ବାଞ୍ଛିତ! କରୁଣା କର କିଞ୍ଚିତ
ତବ ଚରଣେ କୋଟି ପ୍ରଣାମ ।୩।

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ ?
ସେ ତ ନର ଦେହେଁ ବହୁପରମ ରେ ।୦।

ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଶିବ, ଗୁରୁ ନାରାୟଣ
ଅଖଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳେ ବ୍ୟାଘ୍ର ତ୍ରିଭୁବନ
ପରମାତ୍ମା ପଦ କରାନ୍ତି ଦର୍ଶନ
ଯାହା ଧ୍ୟାନେ ଯୋଗୀ ମଗନ ରେ ।୧।

ବିନ୍ଦୁନାଦ କଳାତୀତ ନିରଞ୍ଜନ
ଧ୍ୟାନର ଅତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ
ଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ୱମାଳା ଅଙ୍କର ଭୂଷଣ
ଭୁଞ୍ଜିମୁକ୍ତି ଲାଭେ କାରଣ ରେ ।୨।

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରୁ ଭାଗ୍ୟ ଅରଜନ
କଲେ ପୁଣ୍ୟ ପଟଳ ପାଲଟୁ ଦର୍ଶନ
ଅହେତୁକ କୃପା ବିମୁ ବିତରଣ

କରି, ତାରେ ଦୀନ ଅଧମ ରେ ।୩।

ଠୁଳ ହୁଏ ଯାର କୋଟି ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟ
ସଫଳଜନ୍ମା ସେ ତିନି ଲୋକ ଧନ୍ୟ
ମିଳଇ ଅମୂଲ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଚରଣ
ହସି ହସି ବରେ ମରଣ ରେ ।୪।

ଘଟଣା ବଳରେ ଅଭୟ-ଚରଣ
ପାଇ ଧନ୍ୟ ଯେହୁ କରେ ନର ଜନ୍ମ
ମହାକାଳ ଭୟେ କରେ ପଳାୟନ
ନିଅ ଗୁରୁପଦେ ଶରଣ ରେ ।୫।

ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଇ ଦରଶନ
ମୁକ୍ତିପଥେ ଜୀବେ କରନ୍ତି ଚାଳନ
କିଏ ତାଙ୍କ ପରି କୃପା ପରାୟଣ
ଭବ-ପାରାବାର ତାରଣ ରେ ।୬।

ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବନ୍ଧା ରଖ ଏ ମନ

ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବନ୍ଧା ରଖ ଏ ମନ
ଦଣ୍ଡି ନ ପାରିବ ଆଉ ରବିନନ୍ଦନ ।୦।

ନଶ୍ୱର ଶରୀର ଆଶ୍ରୟ କରି
ତୁମକୁ ଜୀବନେ ଦେଲି ପାସୋରି
ଏ ଭବ-ସାଗରେ ମୁଁ ମୀନ ପରି
ଜଞ୍ଜଳ ଜାଲରେ ପଡି ମୁଁ ମଲି
ଉଦ୍ଧାର କର ହେ ମନମୋହନ ।୧।

ଧର୍ମହୀନ-ଚିତ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ

କର୍ମହୀନ-ବିତ୍ତ ସଞ୍ଚି ରଖଇ
ବିଷୟ-ମୋହରେ ମନ ମଜାଇ
କରୁଣାର ଧନ ଦେଲି ହଜାଇ
ଅସରା ଲୁହରେ ଭିଜେ ନୟନ ।୨।

ଦୂର କରିବନି ପଦ-ସେବାରୁ
ପର ଭାବିବନି କୃପା ଦେବାରୁ
ଗଲାବେଳେ ଉଡି ମୋ ପ୍ରାଣପକ୍ଷୀ
ରହିଥିବ ଏକା ତୁମେ ତା ସାକ୍ଷୀ
ଅଭୟ ପଦରେ ଦେବ ଶରଣ ।୩।

ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ

ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ

ଅଥଳ ଅକ୍ଳଳ ସଂସାର-ସାଗରେ

ତୁମେ ଏକା ମୋର ତାରଣ ତରୀ । ୦।

ଏ ଦୁନିଆ ଅନ୍ଧାରୀ ଘରେ

ଦୁରୁ ଦୁରୁ ହୃଦୟ ଥରେ

ତାଳି ଦେବି ଯେବେ ରଖ ରଖ ବୋଲି

ଶୁଣିବ ମୋ ଡାକ ଶ୍ରବଣ ଡେରି । ୧।

ଦୁଃଖ ଦିନେ ତୁମ ଶ୍ରୀମୁଖ

ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଭୁଲିବି ଦୁଃଖ

ଅମଳ କମଳ ପଦ ରଜ ବିନା

ମାରିବି ଆଉ ମୁଁ କି ସୁଖ ଶିରୀ । ୨।

ଏ ଜୀବନ ମଉଳା ଫୁଲ

ମାଗେ ଖାଲି ଏତିକି ମୂଲ

ତୁମ କୁଞ୍ଜବନେ ଫୁଟି ଚହଟିବ

ଅରୁପ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱରୂପ ଧରି । ୩।

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ଆମେ

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ଆମେ ନାନା ଜାତି ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ଫୁଲ

ଆସରେ ସଜଳେ ତା'ଆ ପାଆ ତଳେ ଲୋଟିଯିବା ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମାଳ । ୦।

ତା' ରୂପ ଜୋଛନା ଆମରି ସୁଷମା

ତା' ଗୁଣ ଗାରିମା ଆମ ମାଧୁରିମା

ତା' ପ୍ରେମ ପୀୟୂଷ ଆମରି ଆୟୁଷ ବାଟ ଅବାଟରେ ସେ ଜଗୁଆଳ । ୧।

ନାହିଁରେ ଭାବନା ଏପାର ସେପାର

ଆମେ ତା'ର ନିତ୍ୟ ଲୀଳା ସହଚର

ତା' ଭାବ ଭାବନା ନବ ନବ ରୂପେ ରୂପାୟିତ ହେଉ ନିତ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ୨।

ତା' ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟାପକ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ

ସଂଘବନ୍ଧ ହୋଇ ଆସ ତ୍ୟାଗୀ ଗୃହୀ

ଆମେ ତ ସକଳ ଏକଇ ପିତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମ ଏକ ତା' ପଦତଳ । ୩।

ଯେଦି ତା' ଇଚ୍ଛା ଭୁଲିଯିବୁ ଭାଇ

ସେ ଦି ବୁଝିବୁ ସେ ଅନ୍ତରେ ନାହିଁ

ଆମ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ହୋଇଲେ ବିଲୟ ତା' ଇଚ୍ଛା ଫୁଟିବ ହୋଇ କମଳ । ୪।

ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଜୀବନେ ମରଣେ

ଶୋକ ସାନ୍ତ୍ୱରେ ବିରହ ମିଳନେ

ଇହ ପରକାଳ ପ୍ରୀତିର ସମ୍ବଳ ଦେବତା ସେ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦର । ୫।

ଚିତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ମରମେ ପିଆନ

ଗୁଣସୟ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାମ କରମ

ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ତା' ଇଚ୍ଛା ସକଳ ବ୍ୟକତ ହୋଇବ ହୋଇ ମଧୁର । ୬।

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର ! ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର

ଅକ୍ଷିପ୍ତ ଜନ ବୋଲି ପାଦ ତଳୁ କରି ଦିଅନାହିଁ ଦୂର । ୦।

ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ତୁମେ କାହିଁ ପାଇଁ

ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଧରା ଦିଅ ନାହିଁ

ଯେତେ ଅପରାଧ କଲେ ମୁହିଁ ପରା ତୁମ ପୟର କିଙ୍କର ? । ୧।

ବିଜୁଳି-ଝଲକ ପରି ଥରେ ଥରେ

ତୁମ ରୂପ ଫୁଟି ଲିଭେ ଏ ଆଖିରେ

ଘେରି ଆସେ ପଲକରେ ଏ ଜୀବନ-ଆକାଶରେ ଘନ ଘୋର । ୨।

ଅତି ଭଲ ତୁମ ପ୍ରେମ ମୋହୁଠାରେ

ବଳ କାହିଁ ତୋଳି ରଖିବି ଛାଡିରେ

କହି ଦିଅ ଆଖି ପତା ତଳେ ମୋର କିପରି ରହିବ ଚର । ୩।

ତୁମ ବିନେ ଆଖି ନ ଚାହିଁବ ଆନେ

ଜୀବଧନ କରି ରଖିବି ଜୀବନେ

ତୁମ କଥାରେ ମୁଁ ବିଷୟ ବାସନା ପଲକେ କରିବି ଦୂର । ୪।

ଥରେ ଯେବେ ସଉଭାଗ୍ୟବଳେ ମୋର

ଦରଶନ ନାଥ ପାଇବି ତୁମର

ପଦଯୁଗ ଛନ୍ଦି ଧରିବି, ନଥିବ କାହିଁ ପଳାଇବା ବଳ । ୫।

ଛାଡି ଦେବି, ଶୁଣି ମନ କଥା ମୋର

ମନମତ ଯେବେ ହୋଇବ ଠାକୁର !

ପାର କରିବ ଏ ଭବନଦୀ, ମୂଲ ଦେଇ ନ ପାରିବି ତାର । ୬।

ଜୟଗୁରୁ ବୋଲି ଭାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଓ

ଜୟଗୁରୁ ବୋଲି ଭାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଓ	ଜୟଗୁରୁ ସଂଘକରି ହୋଲେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳା
ଜୟଗୁରୁ ବୋଲେ ସବେ ପାରେ ଚଳେ ଯାଓ ।୦।	ଜୟଗୁରୁ ଭକ୍ତ ମାଝେ ଚଳେ ଲିଲାଖେଲା ।୫।
ଜୟଗୁରୁ ମହାମନ୍ତ ଜପି ମନେ ମନେ	ଜୟଗୁରୁ ମହାନାମ ସର୍ବନାମ ସାର
ଜୟଗୁରୁ ତାକି ମୋରା ଆଜୁଲ ପରାନ୍ତେ ।୧।	ଜୟଗୁରୁ ମୁଲାଧାର ଉପାୟ ସବାୟ ।୬।
ଜୟଗୁରୁ ସତନେ ଚରନ ସାଜାଏ	ଜୟଗୁରୁ ସକଳେରେ ପ୍ରିୟତମ ହଏ
ଜୟଗୁରୁ ଦରଶନେ ଜୀବନ ଝୁରାଏ ।୨।	ଜୟଗୁରୁ ନିରନ୍ତର ବୋଲି ସୁଖମୟ ।୭।
ଜୟଗୁରୁ ଭକ୍ତି ରସେ ଭାସି ଅଶ୍ରୁଜଳେ	ଜୟଗୁରୁ ଆଦିଗୁରୁ ଜାନି ଏଇ କ୍ଷନ
ଜୟଗୁରୁ ବାହୁ ତୁଲେ ନାତି ତାଲେ ତାଲେ ।୩।	ଜୟଗୁରୁ ତିବେନିତେ ଆମ୍ଭ ନିମଜନ ।୮।
ଜୟଗୁରୁ ନାମ ନିଏ ଭଠି ଶଯ୍ୟା ହତେ	ଜୟଗୁରୁ ପିତାମାତା ଆତ୍ମିୟ ସୁଜନ
ଜୟଗୁରୁ ମୁଖେ ବୋଲି ପଥେ ଯେତେ ଯେତେ ।୪।	ଜୟଗୁରୁ ସଂସାରେତେ ବନ୍ଧନ କାରନ ।୯।

ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ

ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ (ପ୍ରଭୁ) ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ	ଘେନ ଭକତ ବନ୍ଧନ ବନ୍ଧୁ ପୟରେ ॥୨॥
ଜୟ ଭୁବନନନ୍ଦନ ମାଣିକ-ହୃଦ ଚନ୍ଦନ	
ଘେନ ଭକତ ବନ୍ଧନ ବନ୍ଧୁ ପୟରେ ॥୦॥	ଜୟ ଆରତ ଧ୍ବଂସନ ଜଗତଜନ ରଞ୍ଜନ
	ଜୟ ଗରବ ଗଞ୍ଜନ ଜୟ ହେ ଆରତତ୍ରାଣ
ଜୟ ଜଗତ ବନ୍ଧନ 'ଜୟଗୁରୁ' ନିରଞ୍ଜନ	ଘେନ ଭକତ ବନ୍ଧନ ବନ୍ଧୁ ପୟରେ ॥୩॥
ଜୟ ପତିତପାବନ ଘେନ ହେ ଅଭିନନ୍ଦନ	
ଘେନ ଭକତ ବନ୍ଧନ ବନ୍ଧୁ ପୟରେ ॥୧॥	ତବ ଶୁଭ ଆଗମନ ଆଜି ଏହି ଶୁଭଦିନ
	ଚରଣେ ପ୍ରଣତି ଘେନ ହେ ପ୍ରଭୁ ଜୀବଜୀବନ !
ଜୟ ମଦନମୋହନ ଜୟ ହେ ମନମୋହନ	'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଗାଇ ବନ୍ଧୁ ପୟରେ
ଜୟ ସୁନ୍ଦର ବଦନ ଜୟ ପ୍ରଭୁ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ	ଘେନ ପ୍ରୀତି ପୁଷ୍ପଞ୍ଜଳି ଶୁଭ ବାସରେ ॥୪॥

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜ୍ଞ ବନ୍ଧନ ହେ

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜ୍ଞ ବନ୍ଧନ ହେ	ତୁମେ, ରିପୁଦଳ-ମଦ-ଗର-ଗଞ୍ଜନ ହେ
ଜୟ, ଭକତ ହୃଦୟ-ତଟ ଚନ୍ଦନ ହେ	କର, ଅମୀୟ ବରଷି ଭବରଞ୍ଜନ ହେ ।୩।
ଜୟ, ମରତ-ଭୁବନ ରୁଚି-ନନ୍ଦନ ହେ	
ଘେନ, ଶରଣାଗତ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେ ।୧।	ତୁମେ, ବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ହେ
	ତୁମେ, ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ତିନି ବିଶ୍ୱର ହେ
ତୁମେ, ଶ୍ୟାମକାନ୍ତ ରୁଚି ସୁନ୍ଦର ହେ	ତୁମେ, ନିତ୍ୟ, ଆନ ସବୁ ନଶ୍ୱର ହେ
ତୁମେ, ପ୍ରଳୟ ପୟୋନିଧି ମନ୍ଦର ହେ	ତବ, ଆଶିଷ ସଂପଦ ନିଃସ୍ୱର ହେ ।୪।
ତୁମେ, ସୁକ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ବେଦ ଛନ୍ଦର ହେ	
କର, ଉତ୍କଳ ମୁଦମନ-କନ୍ଦର ହେ ।୨।	ଦିଅ, ଶୁଦ୍ଧ ପୁତ ମତି ଅନ୍ତର ହେ
	ଦିଅ, ପ୍ରେମ-ଭକ୍ତି-ଯୁକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରର ହେ
ତୁମେ, ଅକ୍ଷ ନୟନ ଯୁଗ ଅଞ୍ଜନ ହେ	ଦିଅ, ଅନ୍ତେ ଠାବ ପଦପ୍ରାନ୍ତର ହେ
ତୁମେ, ଶଙ୍କତି ମନ ଭୟ-ଭଞ୍ଜନ ହେ	ଗୁରୁଦେବ ! ଗୁହାରି ନିରନ୍ତର ହେ ।୫।

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ
ଜୟ ହେ ବିଶ୍ଵ-ବରେଣ୍ୟ !
ବନ୍ଦନା କରେ ନିଖିଳ ବିଶ୍ଵ
ଭକତି ପ୍ରଣତି ଘେନ ।୦।

ତୁମେ ହିଁ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ହିଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ତୁମେ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରଶାନ୍ତ
ନାହିଁ ଥଳ କୁଳ ନାହିଁ ଆଦି ଅନ୍ତ
ସ୍ଵରୂପ ଦର୍ଶନେ ଦିଅ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ।୧।

ତୁମେ ନିରାକାର ତୁମେ ହିଁ ସାକାର
ତୁମେ ମୂଳାଧାର ବ୍ରହ୍ମ ପରାପୂର
ତୁମେ ହିଁ ମଧୁର ତୁମେ ହିଁ ବିଧୁର
ଜ୍ୟୋତି-ପାରାବାର ଭୁବନ ନନ୍ଦନ ।୧।

ଜୟ ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଶିବ ସ୍ଵରୂପ ହେ
ଆଦି ଅନାଦିର ବିଶ୍ଵରୂପ ହେ
ତୁମେ ହିଁ ଅରୂପ ତୁମେ ହିଁ ସ୍ଵରୂପ
ଅପରୂପ ତୁମେ ଘେନ ବନ୍ଦନ ।୩।

ଜୟ ବିଶ୍ଵପତି

ଜୟ ବିଶ୍ଵପତି ଶିବ ସ୍ଵରୂପ ହେ
ପରମାନନ୍ଦ ଦାୟୀ ତନ୍ମୁ ରୂପ ହେ
ଜୟ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ଜଗତ ଲକ୍ଷ୍ମର
ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମସ୍କାର ।୧।

ଜୟ ସକଳ ବିରୂପ ଆଶ୍ରୟ ହେ
ଜୟ ବ୍ରହ୍ମସ୍ଵରୂପ ସଦାଶୟ ହେ
ସତୀ ପ୍ରାଣାଧିକ ପ୍ରିୟ ପତୀଶ୍ଵର
ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମସ୍କାର ।୨।

ଜୟ ପୂଜ୍ୟ ନମସ୍ୟ ହୃଦୟଧାର
ଜୟ ସ୍ଵାମୀ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ଅଧୀଶ୍ଵର

ଜୟ ନୟନ ତାରକା ଜ୍ଞାନାଧାର
ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମସ୍କାର ।୩।

ଜୟ ପତ୍ନୀ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାୟକ ହେ
ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମା ଶିବ ଲୋକପାଳକ ହେ
ପତି ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ଵରୂପ ନିର୍ଗୁଣାଧାର
ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ଦୀନା ନମସ୍କାର ।୪।

ଜୟ ଭୁବନ ମୋହନ ପୂର୍ଣ୍ଣଭର
ଜୟ ପତ୍ନୀପ୍ରାଣାଧିକ ଦୟାସିନ୍ଧୁ
ଦାସୀ ସର୍ବ ଦୋଷ ନାଥ କ୍ଷମାକର
ତବ ପଦକଞ୍ଚେ କୋଟି ନମସ୍କାର ।୫।

ଜୀବ ଥିବା ଯାଏ ଦେବ

ଜୀବ ଥିବା ଯାଏ ଦେବ ଏ ଦେହରେ ମୋର
ହାତ ମୋର ଚଳୁଥାଉ ଚରଣେ ତୁମର
ହେ ଠାକୁର ! ଏହି ମିନତି ମୋହର ॥୦॥

ପାଦ ମୋର ଚାଲୁ ତୁମ ଚଉପାରେ ଚିର
ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଥାଉ ତୁମ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର
ହେ ଠାକୁର ! ଏହି ମିନତି ମୋହର ॥୧॥

ଆଖି ମୋର ଦେଖୁଥାଉ ଛବିଟି ତୁମର
ଅଦର୍ଶନେ ଝରୁଥାଉ ନୟନରୁ ନୀର
ହେ ଠାକୁର ! ଏହି ମିନତି ମୋହର ॥୨॥

କାନ ମୋର ଶୁଣୁ ତୁମ ବନ୍ଦନା ଝଙ୍କାର
ଅନ୍ତରେ ମୋ ଭରୁ ତୁମ ବାଣୀଟି ମଧୁର

ହେ ଠାକୁର ! ଏହି ମିନତି ମୋହର ॥୩॥

ତୁମ ଅଙ୍ଗସାସ ବାରି ନାସିକା ମୋହର
ଆଗମନୀ ବାଉଁ ଦେଉ ଅଜପାରେ ମୋର
ହେ ଠାକୁର ! ଏହି ମିନତି ମୋହର ॥୪॥

ଏ ଦେହ ଏ ମନ-ପ୍ରାଣ ସବୁ ତ ତୁମର
ଲାଗି ରହୁ ନିରନ୍ତର ସେବାରେ ତୁମର
ହେ ଠାକୁର ! ଏହି ମିନତି ମୋହର ॥୫॥

ସେବାର ଆନନ୍ଦ ଭରି ଏ ଦେହ ମୋହର
ଜୀବନେ ମରଣେ ହସ୍ତ ଚରଣେ ତୁମର
ହେ ଠାକୁର ! ଏହି ମିନତି ମୋହର ॥୬॥

ଜୀବନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ

ଜୀବନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ସୁମରି ତୁମରି ଗୁଣ ଅସୁମାରୀ, ବିତୁ ଏ ସାରା ଜୀବନ । ୧।	ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଣି ସେ ସୁଖ ସୁପନ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ହେଲେ ଚିରାଭ୍ୟନ୍ତ ମନ ପୂର୍ବ କୁସଂସ୍କାର ହେଉନାହିଁ ଦୂର, ହତାଶ ମଣେ ଜୀବନ । ୪।
ଜନମି ଥିଲେ ହେଁ ତବ ସେବା ପାଇଁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ ହୋଇ ତଳାଉଛି ମୋର ଜୀବନ-ନଉକା, ହୋଇ କାଣ୍ଡରୀ ବିହୀନ । ୨।	ହୃଦୟର ପୁଞ୍ଜିଭୂତ କୁ-ସଂସ୍କାର ଦୂର କରି ଆହେ ଦୟାର ସାଗର ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନରେ ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଦିଅ ଅନୁଦିନ । ୫।
ଜୀବନର ଯେଉଁ ଭାର ଗୁରୁତର ଦେଇଅଛ ଆହେ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ! ଅବହେଳା କରି ଦୂରେ ଦେଲି ଠେଲି ହୋଇ ମନର ସୁଜନ । ୩।	ତୁମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସଦା ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପରେ ଫୁଟି ଉଠୁ ମୋର ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଅବିରାମ ଗତି କରୁ ଏ ଜୀବନ । ୬।

ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ

(ଦେବ) ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ ନ ସରେ ନୟନୁ ସପନ ପ୍ରତାରଣା କରି ପ୍ରତାରିତ ହୁଏ ତେବେବି ନ ବୁଝେ ଏ ମନ ॥ ୦।	ସଂସାରକୁ ଦିଏ ମୁଁ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ତୁମ କାମ ପାଇଁ ମୁଁ ଦିନ ଅକ୍ଷମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୋର ଗତ ସ୍ମୃତି ହୁଏ ନ-ମାନଙ୍କ ଅନୁଶାସନ ॥ ୩।
କ୍ଷମତା ର ମୋହ କରଇ ପାଗଳ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ମୋ ପରାଣ ଆକୁଳ ଅଭିମାନ ମୋର ପାହାଡ ସମାନ ମଥା ନୋଇଁବାକୁ ବିମନ ॥ ୧।	ମନ ମୋର କେଉଁ କାମନାରେ ଭରା ହୃଦୟ ବିଷ୍ୟ ଭୋଗର ପସରା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସକଳ ବିଷୟ ରସରେ ରହିଥାନ୍ତି ସଦା ମଗନ ॥ ୪।
କୀର୍ତ୍ତି ଆଶାରେ ମନ୍ଦିର ତୋଳାଏ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପଣର ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଏ କରମ ନାମରେ ଅକରମ କରେ ତୁମ ପାସେ କରି ଗୋପନ ॥ ୨।	ଭାଙ୍ଗିଦିଅ ମୋର ଗରବ ଗୁମାନ ଲିଭାଇ ଦିଅ ଏ ମାୟାର ସପନ ତୁମେ ହୁଅ ମୋର ପ୍ରିୟଦମି ପ୍ରିୟ ଏତିକି ଚରଣେ ଜଣାଣ ॥ ୫।

ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛି

ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛି କେତେ ମୋତେ ନ ଦେଲ କିଛି ବୋଲି କହିବି କି ହେ ଆଉ ? ଜୀବନ ପ୍ରିୟତମ ହରିଛି ମୋ ଭରମ ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ । ୦।	ଦେଖିବୁ ପ୍ରିୟ ରାସ, ଅଦୂରେ ଗୋଲକରେ ଅଦୂରେ ପଥେ ଆଜି ମିଳନ ତା'ର ସାଥେ ବିଜୟ ରଥେ ତୋର ଜୀବନ ଆଲୋକରେ । ୨।
କୁଳର ଜନପ୍ରାଣୀ କେତେ ମିଳାଅ ଆଣି ନୟନ ପଲକରେ ଲୁଚାଅ ଜାଣି ଜାଣି ବୃଥା ମୁଁ ଅଭିମାନୀ ହୃଦେ ଧରଇ ଟାଣି ମରତ ପ୍ରବାସୀ ମୁଁ ନଜାଣି ଆଣେ ଦାଉ । ୧।	ସାତ୍ରା ପଥ ତୋର ପଲକେ ହେବ ଶେଷ ଶେଷ ରେ ସନ୍ଦେହ ସକଳ ତୋର କ୍ଳେଶ ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଜି ପୁଣ୍ୟ ଦରଶନେ କ୍ଷୁର୍ତ୍ତ ସବୁ ପାପ ଦୁଷ୍ଟଚିର ରାହୁ ଜୀବନ ଦେବତା ମୋ ଜୀବନ ପଥେ ବିଜେ ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ । ୩।
ତାଳରେ ତାଳ ମନ ନିତ୍ୟ ମଧୁବନ	

ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି

ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି
ତୁମେ ନାଉରିଆ ମୋର ବାହିବ ତରଣୀ ।୦।

ମରମ କଥାଟି ଆଜି ଫିଟାଇ କହୁଛି ସାଙ୍ଗ
ଫଗୁଣ ଗଲାଣି ଚାଲି, ଆଉ ତ ଫେରିବ ନାହିଁ
ଏତିକି ଭରସା ମୋର ତୁମ କର କରଣି ।୧।

ଟେକି ଦେଲି ଆହୁଲାଟି ତୁମ ହାତକୁ ଏ ଥର
ଆଜି ଯାଏ ଯାହାକୁ ମୁଁ କହୁଥିଲି ମୋର ମୋର
ତୁମ ହାତ ଲାଗି ହେବ ସୁନ୍ଦର ମୋ ସରଣୀ ।୨।

ଏ ଜୀବନ ଆଉ ପାଖେ କାମନାର ପର ପାରେ
ଥାପି ଦେବି ପାଦ ମୋର ସେ ଆଲୋକ ମୁଲକରେ
ପଛକୁ ପକାଇ ଦେଇ ଧୂଳିର ଏ ଧରଣୀ ।୩।

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ
ଜୀବ ଯିବା ବେଳେ ପାଶେ ପାଶେ ଯିବ ।୦।

ତୁମ ମୁରତି ମୋ ହୃଦେ ବସାଇ
ତୁମ ପ୍ରେମଜଳେ ଚିତ୍ତ ଭସାଇ
ତୁମ ସୁର ତାନ ହେ ମୋ କାନେ ଭରିବ
ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୧।

ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ରୂପ ସୁନ୍ଦର

ଆନ କଥାକୁ ମୁଁ ଥିବି ବଧିର
ନୟନର ନୀର ହେ ଶୀଘ୍ରଦେ ଝରିବ
ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୨।

ଘୋଡ଼ି ଆସିଲେ ସେ ଘୋର ଅନ୍ଧାର
ରତ୍ନଥିବି ତୁମ ନାମ ମଧୁର
ସବୁ ଦୁଃଖ ସାରିବ ସଂସାରୁ ତାରିବ
ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୩।

ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ

ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ
ଅଭାଗୀ ଜୀବନେ ଆଜି କେତେ ଭାଗ୍ୟ ହୋଇଛି ରେ ।୦।

ନୟନରୁ ଦୁଃଖ ବାରି
ଦିନେ ପଡ଼ୁଥିଲା ଝରି
ଅଦେଖା କର ପରଶେ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇଛି ରେ ।୧।

କରମ କଷଣ ଗାର
ଜୀବନ ଜଞ୍ଜଳ ଭାର

ଶିରେ ବହିଥିଲି ଯାହା ସବୁ ତ ସେ ନେଇଛି ରେ ।୨।

ତା ମୋହନ ବେଶୁ ସୁରେ
ପାଗଳ କରିଛି ମୋରେ
ସେଇ ସୁର ପଛେ ପଛେ ମନ କେତେ ଧାଇଁଛି ରେ ।୩।

ତା ଗୁଣ ଗାଇବି କେତେ
ପ୍ରେମରେ ବାନ୍ଧିଲା ମୋତେ
କୋଳେ ତୋଳି ନେବ ବୋଲି କଥା ମୋତେ ଦେଇଛି ରେ ।୪।

ଜୀବନର କଳପନାର

ଜୀବନର କଳପନାର ତ ତୁମେ ବାହାର
କାହୁଁ ଚିହ୍ନିବି ମୁଁ ଛାଇ ମାତର ।୦।

ନର ଦେହ ରୂପରେ ସତେ ଦେଖାଦେଇ ସିନା ମରତେ
ଏ ତୁମର ଲୀଳା କିଏ ସେ କଳିବ, ଭାଳିଲେ ତ ଘୁରି ଯାଉଛି ଶିର ।୧।

ଯୋଗୀ ମନ ଧୀଆନେ ଯୋଗୀ ତ୍ୟାଗୀ ଜନ ଗହଳେ ତ୍ୟାଗୀ
ବିବେକର ତୁମେ ବିବେକ ଗୋସାଇଁ, ଜଗତ ଜନର ଜାଣ ଅନ୍ଧର ।୨।

ଆପଣାରେ ଆପେ ପ୍ରକାଶ ଜ୍ଞାନାଲୋକେ ଜ୍ୟୋତି ବିକାଶ
କୋଟିଶଶୀଜିତ ବଦନ ସୁନ୍ଦର, ପ୍ରେମ ପାରାବାର ରତନ ସାର ।୩।

ଚେତନର ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱମୟ ବିଶ୍ୱ ବରେଣ୍ୟ
ରସରାଜ ତୁମେ ସରାଗ ସୋହାଗ, ତୁମ୍ଭି ରୂପରେ ଠୁଳ ସଜଳ ।୪।

ପାଗଳ ମୁଁ ତୁମ ନାମରେ ଆନ ଆଶା ନାହିଁ ମନରେ,
ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର ତିଳେକ ମାତର, ଶୋଚନା ତହିଁକି ନାହିଁ ଠାକୁର ।୫।

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା ମରଣରେ ବାସ୍ତବ ଚହଟିବ
ନଥିଲେ ଗଗନେ ନିବିଡ଼ ନୀରବ ନୀରଧାର କାହୁଁ ବରଷିବ ।୦।

ଅନାଥର ନାଥ ଅଗତି ଗତିଛି
ଅମର ମନ୍ଦିରେ କିଏ ନେଇ କହ
ପ୍ରୀତିପଲଙ୍କରେ ବସାଇବ ।୨।

ଜୀଇଁ ଥାଉଥାଉ କରିଥିଲେ ଗାନ
ଦୁଃଖହାରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ମାନ
ମରଣେ ସେ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ମନ
ପର ପୁଲକରେ ପୁରିଯିବ ।୧।

ପୁଜିଥିଲେ ସିନା ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ
ମରଣ ହୋଇବ ଅମୃତ ସୋପାନ
କୋଟି ଜନମର ଶୂନ୍ୟଭିକ୍ଷା ଝୁଲି
କରୁଣା ଦାନରେ ଭରିଯିବ ।୩।

ପର କରିଦେଲେ ପରମ ପତିଙ୍ଗି

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ
କହ ଦୟାମୟୀ କରୁଣା ସାଗରୀ ତୋ ପଦେ ମିଳିବ ସ୍ଥାନ ।୦।

ଆନନ୍ଦମୟୀ ଗୋ ତୋ କରୁଣା ବିନେ
ସୁଖ ଲେଖ ନାହିଁ କାହାରି ଜୀବନେ
ତକାଇ ରହିଛି ସେ ଦିନ ଯେବେ ଗୋ ପୁଜିବି ତୋର ଚରଣ ।୨।

ଭୋଗଇ ଯେ ଜନ ଘୋର ଦୁରୁଦିନ
ମାଆ ତାଙ୍କ ଏକା ତା'ର ଜୀବଧନ
ବିପଦ ସାଗର ଚରଣୀ ତାରିଣୀ ଦୟାମୟୀ ତୋ ଶରଣ ।୧।

ପୁଲକେ ନାତିବି ତୋହୁ ନାମ ଗାଇ
ମାଆ ବିନା ମୋର ଜଗତେ କେ ନାହିଁ
ଅସାର ସଂସାରେ ସୁସାର ଏକା ତୋ ମାଆ ଭଜନ ପୂଜନ ।୩।

ଯାହା କର ହେ ଜଗତ ସାଇଁ

ଯାହା କର ହେ ଜଗତ ସାଇଁ
ସବୁ ମୋହରି ମଂଗଳ ପାଇଁ
ଅବୁଝା ଏ ମନ ଭରେ ଅଭିମାନ
ଖାଲି ମାୟାରେ ହୋଇଣ ବାଇ

୭୫୦୫୫

ଯେ ଦିନ ତୁମକୁ କଲି ନିଜର
ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ସବୁ ହୋଇଲେ ପର
ସକଳ ମୁରୁଛି ତୁମକୁ ଚାହୁଁଛି
ଉଦ୍ଧାର ହେ କୃପାବହି

୭୫୨୫୫

ଭୋଗୁଛି ମୁଁ ଯେତେ ଦୁଃଖ କଷଣ
ସେ ସବୁତ ତୁମ କରୁଣା ଦାନ
ଧୋଇଦେବା ପାଇଁ କଳଂକ କାଳିମା
କନ୍ଦାଉଛ ଦୁଃଖ ଦେଇ

୭୫୧୫୫

ଏତେ ଦରଦିଆ ଠାକୁର ତୁମେ
ବିଶ୍ୱ-ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ନ ଥିବେ ଜଣେ
କରୁଛି ମିନତୀ ପଦ ତଳେ ନିତି
ଜୀବ ଯାଉ ନାମ ଗାଇ

||୩||

ଝରା ଲୁହ ସବୁ ଶୁଖିଗଲେ ଯାଉ

ଝରା ଲୁହ ସବୁ ଶୁଖିଗଲେ ଯାଉ
ଭରା ବହୁଥାଉ ଭକତି ଝର
ଝୁରୁ ଥାଉ ମନ ତୁମରି ପାଇଁକି
ଦିବା ନିଶୀଥିନୀ ହୋଇ ବିଭୋର ।୦।

ତେସନେ ଦୁନିଆଁ ରଙ୍ଗ ଖେଳ ମେଳେ
ତୁମ ସ୍ମୃତି ଥାଉ ସଦା ଅମର ।୨।

ହସ କାନ୍ଦ ଭରା ଏ ଜୀବନ ସତେ
ସେନେହ ମମତା ମଧୁର ଯେ କେତେ
ସବୁରି ଭିତରେ ତୁମରି ମୁରଲୀ
ମିଳନ ଆଶାରେ କରୁ ଅଧୀର ।୧।

ଭାବ ଫୁଲବନେ ତୁମରି ଗୁଞ୍ଜନ
ଅନ୍ତରେ ଜଗାଏ ଦିବ୍ୟ ଶିହରଣ
ମନ ମଧୁକର ନ ରସିବ ଯେବେ
କିଏ ମେଞ୍ଚାଇବ ତୃଷ୍ଣା ମନର ।୩।

ଶିଶୁ ଖେଳୁଥାଏ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ ମେଳେ
ଖେଳ ଶେଷେ ଖୋଜେ ମାଆକୁ ବିକଳେ
ପୀରତି କୁସୁମ ଚିର ଅମିଳନ
ପାରିଜାତ ଗନ୍ଧ ନୁହେଁ ତା ସମାନ
ନିବେଦୁଛି ପଦେ ପ୍ରଣତି ସରାଗେ
ଘେନା କର କରି ପଦ-କୋୟର ।୪।

ଚିକି ମୋର ନାଆଁଟି

ଚିକି ମୋର ନାଆଁଟି
ସାଧନା ତା' ନାଆଁଟି
ତୁମେ ନାଉରିଆ ମୋରେ ବତାଇଲ ରାହାଟି । ୦।

ତର ଲାଗୁଥିଲା ଦେଖି ଭବ ଜଳ ରାଶି
ଆହା ବୋଲି କହି ତୁମେ ସାହା ହେଲ ଆସି
ଦର ହସି ଚାହିଁଲ
ନଉକାଟି ବାହିଲ
ଜାଣେ ନା ମୁଁ କେତେ ଦୂରେ ତୁମ ଘର ଗାଆଁଟି । ୧।

ଝଟ ବରଷା ବେଳରେ ନାଆଁ ଯାଏ ଥରି
କିଛି ଭୟ ନାହିଁ ବୋଲି କୁହୁ ଆଖି ଠାରି
ଜହ୍ନ ଭଲ ଆସଇ
ନାଆଁ ଭାସି ଚାଲଇ

ତନୁ ଛୁଇଁ ଯାଏ ଶେଷେ ସୁଲୁ ସୁଲୁ ବାଆଁଟି । ୨।

ଶିଖାଇଲ ଯେଉଁ ଗୀତ ଯେଉଁ ସୁର ତାନ
ପାଶୋରି ନ ଦେଉ ଏଇ ଅଭିମାନୀ ମନ
ତୁମ ପ୍ରେମ ଆଦର
ସତେ କେତେ ମଧୁର
ତୁମ ବିନା ସାଥୀ ମୋର ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି । ୩।

ଭରା ଦରିଆ ତ ଖାଲି ଢେଉ ଛଳ ଛଳ
ଆଗରେ ଅଧଳ ଜଳ ପଛରେ ଅଧଳ
କହୁ ମୋର ନାଉରୀ
କେତେ ବାଟ ଆହୁରି ?
ମନ ହୁଏ ତୁମ ପ୍ରେମ ଗୀତି ନିତି ଗାଆନ୍ତି । ୪।

ତର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେଉ

ତର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେଉ
ଧଳକଳ ନ ଦିଶଇ କେସନେ ହେବି ମୁଁ ପାରି । ୦।

କୁହୁଡି ଘେରା ଏ ମେଘ
ପବନ ବହଇ ବେଗ
ସାହା ନାହିଁ, ସାଥୀ ନାହିଁ ବଳହୀନ ଭାରି । ୧।

ଦେଖି ମୋତେ ଦୀନ ଅତି
କେ ଅଛି ଦୟାକୁମାରି?

ମୂଲ ବିନା କରିଦେବ ପାରି ଭବବାରି । ୨।

ଶୁଣିଛି ସାଧୁ ବଚନ
ତାକିଲେ ଧରି ତା ନାମ
ଅଛି ଜଣେ ଦୁରୁଦିନେ ଶୁଣେ କାନ ତେରି । ୩।

ତେଣୁ ନଦୀ ତୀରେ ବସି
'ଜୟଗୁରୁ' ବୋଲି ଘୋଷି
ତାକେ ଗୁରୁଦାସ ପାର କର ହେ ନାଉରୀ ! । ୪।

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ ମିଳେ ନାହିଁ ନାହିଁରେ
ସେ ଯେ ସହଜ ମନରେ ବାସ ରବଇ ପାଶେ ଥାଇ ପାଶେ
ଥାଇ ଥାଇ ରେ । ୦।

ଭାବକୁ ସେ ନିକଟରେ ତରକେ ସେ ବହୁ ଦୂରେ
ପଶ୍ଚିତ କି ତରକରେ ତାକୁ ପାଇ ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୧।

ରସିକ ଭକତ ସଙ୍ଗେ ବିହରେ ସେ ନାନା ରଙ୍ଗେ
ଭକତ ମନ ସେ ସୁଖେ ଯାଏ ବହି ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୨।

କାହ୍ନୁ ରୂପେ ଦ୍ଵାପରରେ ଗୁଆଳିଏ ଗୋପପୁରେ
ବାନ୍ଧିଥିଲେ ତା'ରେ ପ୍ରେମତୋରି ଦେଇ ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୩।

ପ୍ରେମିକର ବାନ୍ଧବ ସେ ପ୍ରେମିକ ମନରେ ରସେ
ଦୃଷ୍ଟ ଶୋକ ତାପ ତାର ହରି ଦେଇ ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୪।

ସେ ଦିନ କେବେ ହୋଇବ ସିନ୍ଧୁରେ ବିନ୍ଦୁ ମିଶିବ
ଗୁରୁଦାସ ନିଶିଦିନ ଅଛି ଚାହିଁ ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୫।

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ
ମୋର କାନରେ କଲାଣି ଗୁଣୁଗୁଣୁ
ଭୁଲି କି ସତେ ପାରିବି ତାରେ ନିତି ନିତି ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ । ୦।

ପୀରତି ତାର ଅତି ଉଦାର ପରାଣ ଦେଲା ଭିଜାଇ
ସରମ କଲେ ସୋହାଗ ତାର ବସିନି ସିନା ହଜାଇ
ତାର ପ୍ରେମର ସମୁଦ୍ର ଛଳ ଛଳ
ତାର ପାଦର ପଦୁଆଁ ଢଳ ଢଳ
ଗଲେ ପଛକେ ଜୀବନ ଯାଉ ପୀରତି ମଧୁ କିଣୁ କିଣୁ । ୧।

ଆଖିରେ ଦେଲା ନୂଆ କଢ଼ଳ, ରାତିକି କଲା ଉଜ୍ଜଳ

ଆଦର ତାର ମଧୁର ଭାରି, ତୁଟାଇ ଦେଲା ଜଞ୍ଜଳ
ତାର ବଇଁଶୀ ତାକଲ ରାଇ ରାଇ
ମୁଁ ଯେ କେମିତି ପାରିବି ଘରେ ରହି ?
ଯାଉ ମୋ ଦିନ ତାହାରି ଗୁଣ ଭକତି ସୁତାରେ ବୁଣୁ ବୁଣୁ । ୨।

ହସିତ ତାର ମୁକୁତା ଝରା ଦେଖିଲେ ମନ ପୁରଇ
ଦରଦ ଭରା ମରମ କୋଣେ ବିରହୀ ତାରେ ଝୁରଇ
ମୋର କାନରେ ମନ୍ତ୍ରର ଫୁଙ୍କି ଦେଲା
ମୋର ଛାତିରେ ତା ଛବି ଆଙ୍କି ଦେଲା
ପର କି ଆଉ ମଣିବି ତାରେ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ? । ୩।

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ
ତୋ ବିନେ କେ ସାହାରେ ମୋ ତରୀ ଲଗାଏ ତୀରେ । ୦।

ଏକେ ତ ମେଘ ଭରା ଅମାଘେରା ରାତି
ଏ ମେଘେ ନାହିଁ ତାରା ନାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ
ଉତ୍ତରା ପିଟେ ବାଆ
ପାଣି ଥରେ ଲହରୀରେ । ୧।

ଜାଣେନା କାହିଁଥାଉ କେତେ ଦୂରେ ଗାଆଁ

ଭରମେ ଥରେ ହେଲେ ଧରି ନାହିଁ ତୋ ନାଆଁ
ଶୁଣିଛି ଲୋକ ମୁଖେ
ତୋ ଘର ସବୁରି ଘରେ । ୨।

ସୁଖରେ ଖୋଜି ନାହିଁ ତାକୁଛି ଦୁଃଖରେ ଆଜି
ମୋ ଟାଣ ଦମ୍ଭ ଯେତେ ସବୁତ ଗଲାବୁ ଭାଜି
ସଂପିଲି ପଦେ ପାଣ
ରଖ, ମାର ତୋ ଖୁସିରେ । ୩।

ତୁମ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ

ତୁମ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ ଠାକୁର
ତୁମ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ତୁର୍ଣ୍ଣ କରି ଦିଅ ମୋର କ୍ଷୁଦ୍ର ଇଚ୍ଛା
ତବ ପଦେ ହେଉ ଲୀନ । ୦।
କେତେ ଜନମର କାମନା ବାସନା
ଦଳି ଦେଇ ପଦେ କରିଦିଅ ତୁନା
ପୁଟି ଉଠ ନାଥ ସକଳ କରମେ
ଏ ଜୀବନ ତବ ଦାନ । ୧।

ମୋହୁ ସିନ୍ଧୁ ଗର୍ଭେ ବାସନା ତରଙ୍ଗେ
ଖେଳିଛି କେତେ ମୁଁ ଏହି ଭବରଙ୍ଗେ
ତୋଳି ନେଇ ପଦେ ଦେଇଅଛୁ ସ୍ଥାନ
ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି ଜୀବନ । ୨।
ଇଚ୍ଛାମୟ ପ୍ରଭୁ ତୁମରି କରୁଣା
ଜନମେ ଜନମେ ନ ହେଉ ହେ ଉଣା
ସେବକ ପଣରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ
ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ । ୩।

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି ଜୀବନ ଗଲା ମୋ ସରି ଏ ଜୀବନ ଶେଷେ ଆହେ ପ୍ରାଣଧନ ରଖିବ ନିଜର କରି ତୁମ ପ୍ରିୟଜନ ପରି	୧୦୧	କାନେ ମୋର ଯାଏ ଭରି ନବୀନ୍ଦ୍ର ଅଥୟ କରି	୧୩୧
ଭାବିଛି କେତେ ମୁଁ ସବୁ କଥା ଭୁଲି ତୁମକୁ ଦେଖିବି ଖାଲି ଛାଇ ଆଲୁଅର ରଙ୍ଗ ଆଣି କିଏ ମୋ ଆଖିରେ ଦିଏ ଭରି ମୋ ମନ ମୋର ବଇରୀ	୧୦୨	ଶରଣ ମନାସି ବସିଲେ ତୁମର କେ ଦିଏ ବାରଣ କରି ମରଣ ଦୁଆରେ ନେଇଯାଏ ମୋତେ ତୁମଠୁ ଅନ୍ତର କରି ବିଷୟ ବିଷକୁ ଭରି	୧୪୧
ଚରଣ ଛୁଇଁବି ହାତ ବଢାଇଲେ ପାରେନା ଶୀଘ୍ର ଧରି ସୁନ୍ଦର-ସୁନ୍ଦର ତୋଳେ ପଦେ ଦେବି ପାଏ ନାହିଁ ପ୍ରାଣ ଭରି ବିବେକ ଯାଏ ମୋ ହାରି	୧୦୩	ଜୀବନେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଇବି ମୁଁ କେତେ ଆଶା ଥିଲି କରି ସବୁ ଟାଣ ପଣ ପାଣିର ଗାର ମୋ ଲାଜରେ ଗଲିଣି ସରି ଅପରାଧ କରି କରି	୧୪୨
ତୁମ ଗୁଣମାନ ଶୁଣିବା ମାନସେ ବସିଲେ ମୁଁ ଜାନ ତେରି ପଞ୍ଚମ ତାନରେ ପ୍ରକୃତିର ଗାନ		ଆଉ କିଛି ରାହା ନାହିଁ ହେ ଠାକୁର ବାର ବାର ଗଲି ହାରି ଗୁହାରିଆ ତବ ଦୁଆରେ ପଡିଛି ଝରାଇ ନୟନୁ ବାରି ଶୀଘ୍ର ଭରସା କରି	୧୪୩

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ କାରଣ ମୋ ଜୀବନ-ବ୍ରତ କେବଳ ତୁମରି ମହାନ ଇଚ୍ଛାର ପୂରଣ ॥୦୧॥	ନାହିଁ ମୋ ଭକତି ପଦେ ମଥା ଛୁଇଁ ତୁମରି କୃପାର କଣିକା ରେ ହୁଏ ସଜଳ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟ ସାଧନ ॥୦୨॥	ନାହିଁ ଦୃଢ ମତି ମାଗୁଛି ଶକତି ରେ ହୁଏ ସଜଳ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟ ସାଧନ ॥୦୩॥
ତୁମରି ସଂସାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ହେ କରୁଣାମୟ ! ନାହିଁ ଆନ ଆଶ ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ॥୦୪॥	ଭଜନ ପୂଜନ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମନ ମୁଁ ମାତି ମଣିଷ ତୁମେ ତ କୁଶଳି କାରିଗର ବୁଝେ ମରମ ॥୦୫॥	ସବୁତ ଅସାର ଯେବେ ନୁହେଁ ସ୍ଥିର ତୁମେ ତ କୁଶଳି କାରିଗର ବୁଝେ ମରମ ॥୦୬॥

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁଭାର ମୋତେ ଦେଇଅଛ ଦୟାବହି ରହି ପାଶେ ମୋର ଦିଅ ହେ ବତାଇ ପଥ କାହିଁ ନ ହୁଏ ୧୦୧	ସିଂହାସନ ତଳେ ନଇବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ମୋର ହୋଇ ଭବେ କିଛି ମାତ୍ର ନାହିଁ ଯେଣେ ଚାହେଁ ଦେଖେ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ତୁମେ ତ ଜଗତ ସାଇଁ ୧୦୨
ଅନ୍ତର ଯାହାର ମରୁଭୂମି ସମ ପୃଷ୍ଠିବଳି ପୁଲ ତହିଁ ପ୍ରିୟତମ କି ଦେଇ ପୂଜିବି ଚରଣ ଯୁଗଳ ନିସ୍ତ ଆଜି ତ ମୁହିଁ ୧୦୩	ନିତି ନିତି ଛାକୁ ଅଛି ଆଖି ଜଳ ଭାବୁ ଅଛି ସେହି ମୋର ପୁଣ୍ୟ ବଳ କରୁଣା ନିଧାନ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବି କଟାକ୍ଷରେ ଦେଲେ ଚାହିଁ ୧୦୪

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ
ଭାଙ୍ଗିଦେଲା ମୋର ଅନନ୍ତ ଜନମ
ମାୟା ଘେରା ମୋହ ବନ୍ଧନ ।୦।

ବିନା ଶୁକୁଳରେ ବିକି ହେବା ପାଇଁ
ତନୁ ମନ ମୋର ଚେତାହରା ହୋଇ
ଆସିଛି ହେ ନାଥ ନ କର ନିରାଶ
ଦିଅ କଞ୍ଚପଦେ ଶରଣ ।୧।

ଆନ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ ଏ ଜୀବନେ
ଶ୍ରୀଚରଣ ସେବା ଅଭିଳାଷ ବିନେ
ଜାଣେନା ଛାମୁରୁ କି ଆଜ୍ଞା ମିଳିବ
(ତରେ) ଛୁଇଁ ନ ପାରଇ ଚରଣ ।୨।

ସଂସାର ଖେଳାରେ ଯାହା ବା ସରିଲା
ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଏତିକି ରହିଲା
ଏ ତୁମ କରୁଣା ପଥେ ନୋହି ବଣା
ଆସିଛି ତୁମ ସନ୍ନିଧାନ ।୩।

ଏକା ନିଶ୍ବାସରେ ଆସିଛି ମୁଁ ଧାଇଁ
ନିରାଶ ନ କର ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ବୁକୁ ଫାଟି ଯାଏ କାଳେ ଦୀନବନ୍ଧୁ
ନ ନେଇ କରିବ ବାରଣ
ଶୁଣିଛି ଜାଣିଛି ତୁମ ପୀରତିର
ରୀତି କାଳେ କାଳେ ଏସନ ।୪।

ତୁମ ଦୟା ଦାନେ ଜୀବନ କୁସୁମ

ତୁମ ଦୟା ଦାନେ ଜୀବନ କୁସୁମ,
ଫୁଟାଇଛ ପ୍ରଭୁ ଏ ଧରାଧାମେ
ହେ ଚିର ବାଞ୍ଛିତ, ମୋର ପ୍ରିୟତମ
ଅଞ୍ଜଳି ଦିଏ ତୁମ ଚରଣେ ॥୧॥

ଧରାଇଛ ମୋତେ ତୁମ ଚଲାପଥେ
ଝରିପଡିଥିବି ମୁଁ ତୁମ ପଦ ପ୍ରାନ୍ତେ
ଆଦରେ ନେଇଛ ପାଦରେ ତୋଳି ହେ
କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟ ମୋର ଜୀବନେ ॥୨॥

ମାଳାହୋଇ ଝୁଲେ ଗଳାରେ ତୁମର
ତୁମ ସୌରଭେ ମୋ ମନ ବିଭୋର

ମୋର ସୌରଭ ତୁମ ଦୟାଦାନ
ଲଭିବି ତୁମ ଏ ମନ କଣେ ॥୩॥

ପାଖୁଡା ମେଲି ମୁଁ ତୁମ ଅଭିସାରେ
ନୀରବ ନିଶିଥେ କାନରେ କାନ୍ତାରେ
ତୁମ ପୀରତିର ମୂରଲୀ ସୁରରେ
ହଜାଇ ନିଜକୁ ପରାଣେ ମନେ ॥୪॥

ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ ଯେ ଚିର ଅମଳିନ
ତୁମେ ମୋ ପରାଣ, ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ
ତୁମରି ଚରଣ ସେବାରେ ପ୍ରିୟ ହେ
ଲାଗି ରହି ଥାଏ ସେବକ ପଣେ ॥୫॥

ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି

ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି
ବଗିଚାର ଫୁଲ ହୋଇ
ହସି ହସି ପଛେ ମଉଳି ଯିବି ମୁଁ
ଘାସ ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ।୦।

ତୁମ ପଦ ରେଶୁ ମୋ ଉପରେ ପଡୁ
ଦଳି ପଛେ ହୋଇଯାଏ
ଖୁସିରେ ନାଚିବି ଖୁସିରେ ଗାଇବି
ଏ ଜୀବନ ଥିବା ଯାଏ ।୧।

ଲାଗି ପାରିଲିନି ସେବାରେ ତୁମର
ସେ କଥା ମନରେ ଗୁଣି
ସନ୍ତାପିତ ଅଶ୍ରୁ ଭାଳେ ମୁଁ ଚରଣେ
ବେଦନାର ଅର୍ଘ୍ୟ ଘେନି ।୨।

ଚଲା ପଥେ ତୁମ ଲୋଟିବି ପ୍ରଭୁ ହେ
ଚରଣ ପରଶ ପାଇଁ
କୋଟି ଜନମର କଳୁଷ କାଳିମା
ପୋଛିବି ପରାଣ ସାଇଁ ।୩।

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ ମୋର ଚିନି ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ
ରଖ, ମାର, ତୁମ ମନ ଏତେ ଜଣାଉଛି ପଦେ ମଥା ନୋଇଁ ।୦।

ଜନମ ମରଣ ମୋର
କୋଳରେ ଏକା ତୁମର
ତୁମ ତୁଲେ ଖେଳ ବୁଲ ତୁମେ ଏକା ସିନା ମାଆ, ବାପ, ଭାଇ ।୧।

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହେଁ
କଣ୍ଠ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଏ
ମୁଖ ତୁମ କଥା କହେ ମନ, ମଥା ସଦା ତୁମ ଲାଗି ବାଇ ।୨।

ପତିଲେ ତୁମରି କଥା
ଆଉ ସବୁ ଲାଗେ ପିତା
ପଳାଏ ସଂସାର ଚିନ୍ତା ମୋଦେ ପୁଲକି ଉଠଇ ସାରା ଦେହି ।୩।
ମୋର ମୋର ବୋଲେ ଯାହା
ସବୁତ ତୁମରି ଦିଆ
ମୋର ଏକା ତୁମ ପାଆ ସତେ ଅସରା କୁବେର ଧନ ସେହି ।୪।
ମାଗୁଣି ଶୁଣ ଠାକୁର !
ନ କରିବ କେବେ ପର
ଏ ମିଳନ ରହୁ ଚିର ମୋର ଜନମ ମରଣ ସାଥୀ ହୋଇ ।୫।

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି
ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଙ୍ଗଳି ହେ
ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ
ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।୦।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ
ବିରାଜ ପରାଣେଶ୍ବର ପରାଣ ନିକଟ ହେ
ଦୂରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା
ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ ।୧।

ପ୍ରେମଅଶ୍ରୁ ଧୋଇ ଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା
ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ
ପାନ କରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରି
ନୀତିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨।

ତୁମଛତା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ
ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ ଦର୍ପଣେ ହେ
ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ
ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ ।୩।

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି ସତେ ନେଲା ଏ ମନକୁ କିଣି
ନ ହେଉଲା ଆଖି ଭବେ କାହିଁ କିଛି ତୁମ କମ ଶିରୀ ଜିଣି ।୦।

ସଜ ସରସୀଜ ଲାଜେ ଗଲା ସରି ସରମରେ ପଦତଳ ନେଲା ବରି
ଏକ ପୁନେଇଁରେ କୋଟି ଚାନ୍ଦ ଶୋଭା ମନ କୁଞ୍ଜେ ହସିଲାଣି ।୧।

କାହିଁକାହିଁ ବୋଲି ଖୋଜିଖୋଜି ସୁଖ ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ଫେରାଇଲୁ ମୁଖ

କରୁଣା ସାଗର ପାଶେ ପାଶେ ଥିଲ ମୁଁ ନ ପାରିଲୁ ଜାଣି ।୨।

ଏତେ ସୁଖ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ସାଇତା ତୁମ ପାଶେ ଅଛି ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ତା
ତୁମ ପାଶୁଁ ଦୂରେ କାହିଁ ଆନ ପୁରେ ଯିବା ମନୁ ହଜିଲାଣି ।୩।

ପ୍ରେମ କରୁଣାର ନୟନ ଯୁଗଳ ଆମ ପାଇଁ ସତେ ସଦା ଛଳଛଳ
ଆଉ ତେଜି କାହିଁ ନ ଯାଅ ଗୋସାଇଁ ମାଗୁ ପଦେ ଯୋଡି ପାଣି ।୪।

(ତୁମେ) କେତେ ସତେ ଆପଣାର

(ତୁମେ) କେତେ ସତେ ଆପଣାର !
ମାଟି ଦୁନିଆଁର ମିଛ ମଣିଷ ମୁଁ
କି ଜାଣେ ତୁମ ବିଭୋର ।୦।

ଦେଇଛ ଆଶରା ଅଭୟ-ଚରଣେ
ନବ ଜୀବନର ରାହା ଏ ପରାଣେ
ନେଇଛ ଆଦରି ଜନମ ଜନମ

ଅକଳନ ପାପ ଭାର ।୧।

ମୋ ଦୀନ କୁଟୀରେ ଅଛ ଇଚ୍ଛା କରି
ଜଳ-ତୁଳସୀରେ ଅନୁରାଗ ଭରି
ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ସାହା ହୋଇଥାଅ

ପାଶେ ପାଶେ ରହି ମୋର ।୨।

ଅଯୋଗା ହେଲେ ବି ପାରୁଅଛି ବାରି
ଅଯାଚିତ ତୁମ ସ୍ନେହ ଅସୁମାରି
ଅତି ଭୀତି-ଭରା ଏ ଭବ-ସାଗରେ
ନେଉଅଛ ଧରି କର ।୩।

ହେ ଦରଦୀ ବନ୍ଧୁ ଲୁହପୋଛା ସାଥୀ !
କି ଭାବେ କହିବି ଅନ୍ତରର ଆର୍ତ୍ତ
ଏ ବୁକୁ-ଦୋହଲା ଉଛୁଳା ଲୁହରେ
ଖାଲି କ୍ଷମା ମାଗେ ଏ କିଙ୍କର ।୪।

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର

ଶୟନେ, ସପନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ

ତୁମେ ହେ ଭରସା ଦିଅ । ୦।

ପାଶୋରି ତୁମକୁ ଭୁଲି ମୋହଜାଲେ

ପାଶରୁ କରୁଛି ଦୂର

ତୁମେ ହେ ପିଅର, ପରାଶରେ ମୋର

ତାଙ୍କ ଦିଅ ନିରନ୍ତର । ୧।

ଦୟାମୟ ବୋଲି ଗୁହାରି ଜଣାଅଁ

ବିପଦେ ହେଲେ କାତର

ମା ଭୈ, ମା ଭୈ, କହୁ ତୁମେ ପିତା

ମରମେ ଜାଗି ମୋହର । ୨।

ପରାଶର ପ୍ରିୟ ! ଜୀବନ ଯୌବନ

ସବୁ ତ ଦାନ ତୁମର

କି କି ପାଶୋରି ପାରିବୁ ହେ ତବ

କରୁଣା ସ୍ନେହ ଆଦର । ୩।

ଚରଣପଙ୍କଜ ମାଗୁଛି, ତିଳେ ହେଁ

ମନରୁ ନ ହୁଅ ଦୂର

ସୁଖେ, ଦୁଃଖେ ଅବା ସଂପଦେ, ବିପଦେ

ପ୍ରଣତି ଘେନ ଠାକୁର ! । ୪।

ତୁମେ ତ ମୋ ଗଣି ରତନ

ତୁମେ ତ ମୋ ଗଣି ରତନ - ଜୀବନଧନ

ଅଗତି ଗତିର କାରଣ - ମନମୋହନ । ୦।

ତୁମେ ମୋର ଚଳତନ୍ୟ

ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ

ଜଗତ ଜନ ପ୍ରାଣରାମ - ଜୀବଜୀବନ । ୧।

ଅନ୍ଧାରର ତୁମେ ଦୀପ

ତୁମେ ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପ

ବିପଦ କାଳେ କୋଳେ ଘେନ - ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ । ୨।

ଆସେ ଯେବେ କୃପାସନା

ତୁମେ ତ ଦିଅ ଚେତନା

ମାଗୁଛି ଚରଣେ ଶରଣ - ପ୍ରଣତି ଘେନ । ୩।

ତୁମେ ପରାଶପ୍ରିୟ ଠାକୁର

ତୁମେ ପରାଶପ୍ରିୟ ଠାକୁର

ଜୀବନେ ମରଣେ ଚରଣେ ତୁମର

ଶରଣ ମାଗେ କିଙ୍କର । ୦।

ମନ ଚାହେଁ ରୂପ ଧରି ରଖିବାକୁ

ଆଖି ଲୁହ ଚାହେଁ ପାଦ ଧୋଇବାକୁ

ପଥବଣା ହେଲେ ଦେଖାଇବ ରାହା

ଅଧମ ଜନର ତୁମେ ଏକା ସାହା

କରୁଣା ଦାନରେ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ

ଏ ମୋର ଶୂନ୍ୟ ଅନ୍ତରାତ୍ମା

ବିରହିଣୀ ରାଧା ଭାବ ନାହିଁ ମୋର

ବାଜେନା ମୋ କାନେ ବଜୁଣୀର ସୁର

ଅଧମ ବୋଲି ମୁଁ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର

ପାଦତଳୁ କେବେ କରିବି ଦୂର

ଏ ଜୀବନ ଭାର ନେଇଅଛ ମୋର

କହିଛ ତୁମେ ଠାକୁର । ୧।

ଜୀବନ ନାବରେ ତୁମେ ହେ କାଷ୍ଠରୀ

ସଂସାର ଭିତରେ ଗଲିଣି ମୁଁ ସରି

ଆଦର୍ଶ ସେବକ ନୁହେଁ ମୁଁ ଠାକୁର

ନିଜ ସୁଖ ଇଚ୍ଛା ବିତିଗଲା କାଳ

ସେବକ ପଣରେ ରଖ ଏ ଦାସରେ

ଭିକାରୀ ତୁମ ପ୍ରେମର । ୩।

ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା

ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା	ଆଦରବୋଲା ଶାସନ କରି	
ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ ସଖା	ଦେଇଛ ମୋତେ ଦେଖା	।୨।
ତୁମେ ମୋ ବିଦ୍ୟା ତୁମେ ମୋ ବୁଦ୍ଧି		
ତୁମେ ମୋ ପ୍ରଜ୍ଞା ଶିଖା ।୦।	ଅଝଟ ହୋଇଲେ ଆକଟ କରିଛ	
	ମଧୁର ବାଣୀରେ ହୃଦୟ ଭରିଛ	
ମଧୁ ସକାଳର ତୁମେ ହିଁ ଆଶିଷ	ତୁମରି କଥା ଜୀବନେ ମୋର	
ସଞ୍ଜ ନଇଁଲେ ତୁମେ ମୋ ବିଶ୍ୱାସ	ସ୍ନେହ-ଶାସନ ଶିକ୍ଷା	।୩।
ସଂପଦେ ତୁମେ ବିପଦେ ତୁମେ		
ତୁମେ ମୋ ମାନରଖା ।୧।	ମାନିବି ଠାକୁର କଥାଟି ତୁମର	
	ତୁମେ ପାଖେ ରହି ହେବି ମୁଁ ନିଜର	
ଅମତା ପଥରେ ପାଦ ପଡିଗଲେ	ସେବା କରିବି ସେବକ ହେବି	
ତୁମ ପଥ ଛାଡି ଅପଥରେ ଗଲେ	ସେହି ମୋ ମହା-ଦୀକ୍ଷା	।୪।

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି ସାଥୀ ତୁମ ବିନା କେ ମୋର	ବିପଦର ଭୟେ ନ ଯିବି ମୁଁ ଦୂରେ	
ତୁମରି ଆଲୋକ ମଧୁ ଝଲକରେ ଚଳୁଅଛି ପାଦ ନିଶିବାସର ।୦।	ଥିଲେ ନାଥ ସଦା ତୁମେ ମୋ ପାଶରେ	
	ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ନ ଝୁଙ୍କିବି ବାରେ ଲଭୁଥିବି ତୁମ ସ୍ନେହ ଆଦର ।୨।	
ତୁମ ଗୀତ କରି କଣ୍ଠ ତଟ ମାଳି		
ଦୂରୁଗମ ପଥ ଯିବି ମୁହିଁ ଚଳି	ପୂର୍ଣ୍ଣକର ପ୍ରଭୁ ସଜଳ ବାସନା	
ଅଭୟ ମନ୍ତ୍ରର ଦିଅ ଦୟାକରି ପାର ହେବି ମୋହ ମାୟା ସାଗର ।୧।	ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ତୁମେ ସିନା	
	ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ପଦେ କରେ ଜଣା କ୍ଷମ ଯେତେ ଅପରାଧ ମୋହର ।୩।	

ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର

ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର	ସବୁ ପାଶୋରିଲେ ହେଲେ କୋଳେନିଅ ଟାଣି ଗେଲେ	
ସବୁ ଦିଅ ମୋତେ ବାଛି ବାରିଲିଣି ଏଥର ।୦।	ତେବେକେ ଏ ଭୁଲ୍ ମନ ତୁମକୁ କରୁଛି ପର	
	ଅଜାଣ ପଣର ମୋର ନାହିଁ ନାହିଁ ପଚାନ୍ତର ।୨।	
ମୁଁ ଯେବେ ଚାହିଁଲି ଲିମ୍ବୁ ତୁମେ ଆଣି ଦିଅ ଆମ୍ବ		
କେତେ ସୁଖ ପାଅ ସତେ କେତେ କର ଆଦର	କହ କହ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ତୁମେ ତ ପରାଣ ବନ୍ଧୁ	
ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ସିନା ମୋହର ।୧।	କହ ମୋତେ କେବେ ହେବି ତୁମ ଲାଗି ପାଗଳ	
	ଭାଳିବି ତୁମ କରଣି ସବୁ ମୋର ମଙ୍ଗଳ ।୩।	

ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ

ତୁମେ ପଚାରୁଛ - ମୁଁ କିଏ ?	ମୁହିଁ କୋମଳ, ମୁହିଁ ମଧୁର	
ସିଏ ପଚାରୁଛି ମୁଁ କିଏ ?	କେବେ କଠିନ, କେବେ କଠୋର	
ମୁହିଁ ସେ ବ୍ରହ୍ମ ପରମ ଆତ୍ମା	ମୋହରି ପୋଥି ପୁରାଣ ଶୁଣି	
ଘର କରିଛି ଏ ମର ଦେହେ ।୦।	ସବୁରି ଆଖି ଫିଟି ଯାଏ ।୨।	
ନୁହେଁ ମୁଁ ଦେହ, ନୁହେଁ ମୁଁ ପ୍ରାଣ	ମୋହରି ପ୍ରେମ ସଭିଳି ଦେଇ	
ନୁହେଁ ମୁଁ କାନ ନୟନ ମନ	ସବୁରି ପ୍ରେମେ ବନ୍ଧା ମୁହିଁ	
ଦେହରେ ଥାଇ ତୁମରି ମୁଖେ	ଭକତ ପାଶେ ବସି ମୁଁ ନିତି	
ମୋହରି ଗୀତ ମୁଁ ଗାଏ ।୧।	ସୁଖ ଦୁଃଖର କଥା କହେ ।୩।	

ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ

ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ ମୁଁ କି ଭବ-ଜଳଧିରେ ଯିବି ଭାସି ? ତୁମ ବିନା ଥାଉ କ୍ଷମତା କାହାର କ୍ଷମିବ କିଏ ମୋ ଦୋଷ ରାଶି ? ।୦।	ତରଣ ସେବାରେ କରି ଅଶହେଳା ହରାଇ ଦେଇଛି କେତେ ମଧୁବେଳା ଅନୁତାପ କରି ଜୀବନ ବିତୁଛି ବାରେ ମୋତେ ଚାହିଁ ଦିଅ ହସି ।୧।
ପାଶୋରି ତୁମକୁ ବାସନା ବଶରେ ମଜ୍ଜି ଗଲି ସିନା ଅସାର ସଂସାରେ ଭାବଭୁଲ୍ଲା ମନ, ପଥଭୁଲ୍ଲା ପାଦ ତଳକୁ ତଳକୁ ଯାଏ ଖସି ।୧।	ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଠାକୁର ରଖ କରି ମୋତେ ତରଣ କିଙ୍କର ତୁଟିଯାଉ ସବୁ ବାସନା ଜଞ୍ଜଳ ଫିଟି ଯାଉ ସବୁ ମାୟା ଫାଶି ।୩।

ତୁମେ ମୋ ଗତି ତୁମେ ମୁକତି

ତୁମେ ମୋ ଗତି ତୁମେ ମୁକତି ଛନ୍ଦା ଛରଣେ ଭାଲେ ପ୍ରଣତି ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଚିର ଆରାଧ୍ୟ ଜନମ ମରଣ ଚିର ସାଥୀ ଘେନ ମିନତି ପରାଣ-ପତି ବେଳ ତ ଯାଉଛି ବିତି ॥୧॥	ଉଜଳୁ ଥାଉ ରଜନୀ ଦିନ ଅସାରେ ସାର ତୁମେ ଠାକୁର ହୃଦେ ପୁଷ୍ପ ଶ୍ରୀମୁରତି ॥୨॥
ଏ ମୋର ମନ ହେଉ ସୁମନ ଶୋଭୁ ଶ୍ରୀପଦେ ନୋହି ମଳିନ ଜୀବନ ଦୀପ ତୁମରି ଲାଗି	ଅମୀୟ ତବ ଅଭୟ ସୁର ଶୁଣୁ ଏ କାନ ନୋହି ବଧୀର ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ବାସେ ପୁଲକ୍ଷୁ ଚିତ୍ତ ନାମାମୃତେ ହୋଇ ବିଭୋର ଏ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ସିନ୍ଧୁରେ ମିଶୁ ହେଉ ତବ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ॥୩॥

ତୁମେ ମୋ ହୃଦର ତପନ କିରଣ

ତୁମେ ମୋ ହୃଦର ତପନ କିରଣ ଆହେ ପରାଣ ଠାକୁରା ହୁଅ ପରକାଶ ଅନ୍ତରେ ମୋହର ଅଜ୍ଞାନତା ହେଉ ଦୂର ॥୧॥	ପରସ୍ତରେ ଭେଟି ହେଉଥିବେ ଡୋଷି ନ ଥିବ ବିପତ୍ତିଘେରା ॥୪॥
ଶତଦଳ ପଦ୍ମେ ହୁଅ ବିରାଜିତ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ରୂପ ଧରି ସେ ରୂପ ଧୁଆନେ ମନସାଧ ମେଣ୍ଟୁ ଅରିଗଣ ଯାକୁ ହାରି ॥୨॥	ସତ୍ ଚିନ୍ତନରେ ମଗନ ରହନ୍ତୁ ଅବାଳ ବୃନ୍ଦ ବନିତା ନ ରହୁ ଜଞ୍ଜଳ ନ ପଶୁ କନ୍ଦଳ ବିକଶୁ ବିଶ୍ୱଭ୍ରାତୃତା ॥୫॥
ତୁମ ଆଦେଶରେ ହେଉ ଶାନ୍ତ କାନ୍ତ ଧରଣୀର ରୂପ ରାଶି ନ ହେଉ କାନ୍ଧାର ବିକଶିତ ହେଉ ମାନବର ସୁଖ-ଶଶୀ ॥୩॥	କଢି ସମ ଶିଶୁ ହୁଅନ୍ତୁ ପୁଷ୍ପିତ ସୁଗନ୍ଧିତ ବାସ ଧରି ଦେଶ ଦଶ ପାଇଁ ଅର୍ପନ୍ତୁ ଜୀବନ ତ୍ୟାଗପୂତ ବରି ଧରି ॥୬॥
ସକଳ ହୃଦୟେ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ ଅମିୟ ସେ ଭାବଧାରା	ଏହି ମାତ୍ର ଅଳି କରେ ଶ୍ରୀପୟରେ ଆହେ ଜଗତର ନାଥ ହୋଇଯାଉ ଧ୍ୟାନ ସକଳ ଅହଂତ୍ୱ ଏ ଜୀବନ ହେଉ ଶାନ୍ତ ॥୭॥

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ ମୁଁ ତୁମ କରୁଣାଜଳେ ପୁଷ୍ପା କୁମୁଦ ।୦।	ନାଚିବ ପରାଣ ମୋର ଝରିବ ନୟନୁ ନୀର ବାଇ ହେବି ପାଇ ତୁମ ପ୍ରୀତି ସୁଆଦ ।୩।
ତୁମ ପ୍ରେମ ଜଳେ ଭାସି ଶିହରିବ ତନୁରାଶି ମଜ୍ଜି ଯିବି ଶୁଣି ତୁମ ମୂରଲୀ ନାଦ ।୧।	ଜନମ ଜନମ ଧରି ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମରି ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ମରୁ ନବନୀରଦ ।୪।
ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ଦେଖିବି ପରାଣ ସାଇଁ ପିଇବି ମୁଁ ରୂପମଧୁ ହରାଇ ନିଦ ।୨।	ଆସିଲେ ସେ ଅମାରାତି ପାଶୋରି ନ ଦେବ ସାଥୀ ମୋ ଆଶା ଭରସା ଏକା ତୁମରି ପଦ ।୫।

ତୁମେ ମୋତେ ଖୋଜି ଆଣିଛ ଠାକୁର

ତୁମେ ମୋତେ ଖୋଜି ଆଣିଛ ଠାକୁର

ତୁମକୁ ମୁଁ ଖୋଜି ନାହିଁ

ତୁମେ ମୋତେ ସବୁ ଦେଇଛ ଜୀବନେ

କିଛି ମୁଁ ପାରିନି ଦେଇ ।।୦।।

ଅନ୍ଧକାରେ ଯେବେ ହେଲି ବାଟବଣା

ତୁମେ ବତାଇଲ ତୁମରି ଠିକଣା

ତୁମ ବତା ବାଟେ ଚାଲି ଚାଲି ଦିନେ

ତୁମକୁ ଭେଟିବି ମୁହିଁ ।।୧।।

ଦେବି ଦେବି ବୋଲି ଯାହା ବିଚାରୁଛି

କିଛି ନୁହେଁ ମୋର ଅନ୍ତରେ ଜାଣୁଛି

ତୁମ ଧନେ ପରା ପୃଥୁଛି ତୁମକୁ

ମୁଁ କିଛି ପାଇବି କାହିଁ ? ।।୧।।

ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳ ମୋର କାହିଁ କେତେ ଦୂରେ

ସେ ଲାଗି ଶୋଚନା ନାହିଁ ତ ମନରେ

ତୁମ ନାମ ଧରି ପହଞ୍ଚିବି ଦିନେ

ସବୁ ବାଧାବିଘ୍ନ ତେଜ୍ଜ୍ୱଳ ।।୪।।

କେ କେତେ ଦିଅନ୍ତି ଶୁଣୁଛି ଜାନରେ

ଶୁଣି ଶୁଣି ଏବେ ଭାବୁଛି ମନରେ

ଶରଧା ଚିକିତ୍ସା ମାତରକ ବିନା

କିଛି ତ ନ ଲୋଡ଼ ସାଇଁ ।।୨।।

ମୋ ଭିତରେ ଯେଉଁ 'ମୁଁ' ଚିଏ ଅଛି

ତୁମ ପାଦ ତଳେ ଦେବି ନେଇ ଭେଟି

ରୂପାନ୍ତର ତାକୁ କରାଇ ଦେବ ହେ

ତୁମ ପ୍ରେମଜଳେ ଧୋଇ ।।୫।।

ତୁମେ ଶୁଣ, ତୁମେ ବୁଝ

ତୁମେ ଶୁଣ, ତୁମେ ବୁଝ, ତୁମେ ଅମୃତମୟ ଓଁକାର

ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗ, ଅପବର୍ଗ, ତୁମେ ଜୀବନର ମଧୁ ଝଙ୍କାର ।।୦।

ତୁମେ ସୂକ୍ଷ୍ମ, ତୁମେ ଦୃଢ଼, ତୁମେ ଚିନ୍ତା ଚିର ସୁନ୍ଦର ।।୧।

ତୁମେ ତିନି ଭୁବନର ତତ୍ତ୍ୱ

ତୁମେ ମର ହୃଦୟର ସତ୍ୟ

ତୁମେ ଭକ୍ତି, ଅନୁରକ୍ତି, ତୁମେ ପରମାନନ୍ଦ କନ୍ଦର ।।୧।

ତୁମେ ନୂଆ ଫକ୍ସର ସୂର୍ଯ୍ୟ

ତୁମେ ଆମ୍ଭାର ଅଲଗ୍ନର୍ଯ୍ୟ

ତୁମେ ଶାନ୍ତ, ତୁମେ କାନ୍ତ, ତୁମେ କୋଟିଏ କରୁଣା ଆଧାର ।।୩।

ତୁମେ ପୀରତି ରସର ସାର

ତୁମେ ଭକ୍ତର ଗଳାହାର

ତୁମେ ଧର୍ମ, ତୁମେ କର୍ମ, ତୁମେ କଞ୍ଚ-ଚରଣେ ଜୁହାର ।।୪।

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ

ଜାଣେ ତୁମେ ଦୟାମୟ ।।୦।

ମଣେ ଯେବେ ନିରାଶ୍ରୟ ।।୧।

ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଭେ

ଶୁଭେ କି ଅଶୁଭେ

ଯେତେ ଦୂର ଯାଏ

ଆଖି ଚାହିଁ ରହେ

କ୍ଷୀଣ ଦୀପ ଶିଖା

ଜଳି ଉଠି ଲିଭେ

ସବୁ ତ ଅନ୍ଧାରମୟ ।।୧।

ମୁଦିଲେ ନୟନ

ହସି ହସି ଦିଏ

ମେଲିଲେ ଆଖି ସେ

ଜଣେ କିଏ ଆସି

ମଥା ମୋ ପରଶି

ଦୂର ପରବାସି

ତା ଠାବ ବତାଇ ଦିଅ ।।୩।

ସୁଖ ବେଳେ କାହିଁ

ଖୋଜୁଛି ତୁମକୁ

କି ବିଚିତ୍ର ସତେ

ତାକି ନାହିଁ ଥରେ

ଦୁଃଖର ଅନ୍ଧାରେ

ଦେଇ ଠେଲି ମୋତେ

କେବେ ତ ଦୂରେ ନ ରହ ।।୪।

ସଂଶୟ ଦୋଳାରେ

ଦୋଳି ଖେଳେ ମନ

କେବେ ମିଳେ କେବେ ନ ମିଳେ ସନ୍ଧାନ

ଆଶୀଷ ତୁମରି ଲଭୁଛି ମାତର

ତୁମେ ହେ ଜାଲିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ

ତୁମେ ହେ ଜାଲିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ ଅମାୟେରା ଏହି ଘରେ
ବିଭୋର କରୁଛ ବିଶ୍ୱମରମ ମହା ସଙ୍ଗୀତ ସ୍ୱରେ ।୦।

ରୁଦ୍ଧ ତୁଆର ମୁକ୍ତି କରିଛ ଶୁଦ୍ଧ ସାଧନ ବଳେ
କାନେ କାନେ ତୁମେ ଶୁଣାଇଛ ଗୁରୁ ! ଓଁ କାର ମନ୍ତ୍ରରେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୧।

ନବ ଆଦରଣ ଦରଶାଇ ତୁମେ ଦୀକ୍ଷା ଦେଇଛ ମୋରେ
ବିଞ୍ଚି ଦେଇଛ ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ବେଦନା ଆତୁର ଘରେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୨।

କୃପଥ ବିପଥ ବାରି ଚଳାଇଛ ସୁପଥେ ଏ ଜୀବନରେ
ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଜାଳି ମୋହଯୋରା ନୟନରେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୩।

ଜୀବନର ଏଇ ଅଭିଯାନ ମୋର ସପନ କର ହେ ବାରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଶୂନ୍ୟ ପରାଣ ପୀରତି ରସର ଧାରେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୪।

ଘନ ବନ୍ଧୁର ସଂସାର ପଥେ ଦୁରୁଦୁରୁ ବୁକୁ ଥରେ
ଘୁଞ୍ଚୁ ଯାବତ ବାଧାବନ୍ଧନ ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୫।

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି ତୁମେ ଜଗତର ତାତ
ଶରଣାଗତରେ କରୁଣା ବିତର ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ନାଥ ।୦।

ଦୀନହୀନଜନ ବିପଦ ବାରଣ ତୁମେ ଏକା କୃପାସିନ୍ଧୁ

ନିଖିଳ ଭୁବନ ଜନର ତୁମେ ତ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାଣ ବଂଧୁ ।୧।

କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଅଧମ ଦାସର ଘେନାକର ଦୟାମୟ
ଚରଣତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି ନିବାର ଏ ଭବଭୟ ।୨।

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି
ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଂଖାଳି ହେ
ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ
ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।୦।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ
ବିରାଜ ପରାଣେଶ୍ୱର ପରାଣ ନିକଟ ହେ
ଦୂରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା
ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ ।୧।

ପ୍ରେମଅଶ୍ରୁ ଧୋଇଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା
ଫୁଟାଇ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ
ପାନକରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରୀ
ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨।

ତୁମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ
ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ-ଦର୍ପଣେ ହେ
ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ
ବାହୁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ ।୩।

ତୁମରି ବିନା କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା

ତୁମରି ବିନା, କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା
ଦିନେ ନ ଦେଖିଲେ ଆଖି ରହି ପାରେନା
ତୁମରି ବିନା ।୦।

କୁମୁଦ ହସଇ ଦେଖି ତମ ମଧୁ ଜ୍ୟୋଛନା
ମୋ ମନ ନାଚି କରେ ତବ ପଦ ବନ୍ଦନା
ନିତି କେତେକଥା ଭାବେ ଗୋପନ ମରମ ତଳେ
ଭାବେ କହି ଦେବି ଖୋଲି ମନ ବେଦନା
ତୁମରି ବିନା ।୧।

ଜୀବନ ବେଦର ତୁମେ ପରା ମହାଓଁକାର

ମୋ ମନ ବୀଣାର ତୁମେ ସାତ ସୁର ଝଙ୍କାର
ନୟନରେ ନୀର ଭରେ ମନଝୁରେ ସେଇ ସୁରେ
ନ ଗାଇଲେ ତୁମ ନାମ ବଞ୍ଚିପାରେନା
ତୁମରି ବିନା ।୨।

ଜୀବନ ସଳିତା ଲିଭିଗଲେ ଇହକାଳରୁ
କରିବନି ଦୂର ତୁମରି ମମତା କୋଳରୁ
ତୁମ ଅପରୂପ ଛବି ସଦା ମୁହିଁ ଦେଖୁଥିବି
ଚରଣ ସେବକ କରି ରଖିବ ସିନା
ତୁମରି ବିନା ।୩।

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ କି ଆନନ୍ଦମୟ !
ଆବିଳ ସଂସାରେ ଯିବା ଆସିଛି ସମୟ । ୧।

ନ ଗଲେ ଅତଳ ହେବ ମୋ ସଂସାର ବୋଲି
କୃଷ୍ଣାଙ୍କର ସିନା ଆସି ନିଏ ଠେଲି ପେଲି । ୨।

ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣେ ଆସି ରହିଥିଲି ପାଶେ
ଆନନ୍ଦ ପାଇଛି ଏତେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସକାଶେ । ୩।

ଛାଡ଼ି ଯିବି ଏ ଭାବନା ରୁଷ୍ଟ କରେ କଥା
ଅଶ୍ରୁ ରାଶି ମୁଦେ ଆଖି ନଇଁ ଯାଏ ମଥା । ୪।

କିପରି କହିବି ଯିବି ଏତେ ସ୍ନେହ ଛାଡ଼ି ?
ଶୋକର ଉଜ୍ଜ୍ୱାଳ ଆସେ ବୁକୁ କଣ ମାଡ଼ି । ୫।

କିଏ ଜାଣିଥିଲା କ୍ଷଣକର ଆତ୍ମାଦନେ
ଏତେ ସୁଖ ଢାଳି ଯିବ ପଙ୍କଜ ଜୀବନେ । ୬।

ବୁଡ଼ି ନ ଯିବ ସଂସାର ଥିଲେ ଆଉ କ୍ଷଣେ
(କିନ୍ତୁ) ମୁକ୍ତ ମନ ସାଧେ ଦାଉ ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ । ୭।

(ତେବେ) ନିଅ ଟାଣି ଏ ମନକୁ କର ପଦେ ଲୀନ
ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏହି ଭିକ୍ଷା ରହୁ ଚିର ଦିନ । ୮।

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ ତୁମେ ତ ନ କର ଅନ୍ତର
ମୁଖ ଖୋଲି ମୁହଁ ନ କହିଲେ ହେଲେ ତୁମେ ତ ବୁଝୁଛ ଅନ୍ତର । ୦।

ଜୀବନର ଯେତେ ବେଦନା କଷଣ
ନ କହିଲେ ହେଲେ ସବୁ ତୁମେ ଜାଣ
ଅଦେଖାରେ କାହିଁ ଥାଇ ପ୍ରିୟବର ଭଣ ତ ମୋହନ ମନ୍ତର । ୧।

ସୁଖ ନ ପାଇଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ ହେଲେ
ଜାଣୁଛି ମୁଁ ତୁମେ ସୁଖ ପାଆ ଭଲେ

ତିଳେ ହେଲେ କାହିଁ ସ୍ୱାର୍ଥ ନ ଥାଇତ ନାହିଁ କେ ବାନ୍ଧବ ମୋହର । ୨।

ଘେରି ଅଛି ଚନ୍ଦ୍ରଦିଗେ ମୋ ଅକ୍ଷର
ଭବ ପାରାବାର ନାହିଁ କୂଳ ତାର
ଯେତେ ତାକ ଦେଲେ ତବ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ଦେଖି ହୁଏ ମୁଁ କାତର । ୩।

ଜଳାଇ ଆଲୋକ ଜୀବନେ ନିରତେ
ରଖିଛ ତୁମେ ହେ ଅପାଶୋରା ସତେ
ମାୟା ମୋହ ଘନ ତମସାରେ ଘେରା ଚନ୍ଦ୍ରଦିଗେ ଏହି ସଂସାର । ୪।

ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର

ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର
କଲ କି ମନ ପାଶୋରା
ଘେନ କି ନ ଘେନ ମନ ନିବେଦନ,
ଭକତି-ମିନତିଭରା । ୦।

ପୁଣ୍ୟ ଭାରତମାତାର ତୁମେ ତ
ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଉଡେ ଖ୍ୟାତିନେତ
ଧରମର ତୁମେ ବିଜୟ-ତିଳକ
ଲେପିଦେଲ ଦେଶସାରା
ଭେଦାଭେଦ ବୁଲି ମିଶାଇ ଯାଇଛ
ମନର ମିଳନ ଧାରା । ୧।

ତୁମେ ତ ଯୋଗର ପରମ ସାଧକ
ପ୍ରେମ-ତନ୍ତ୍ରର ତୁମେ ଆରାଧକ
ସବୁ ମତବାଦୀ ସାଦରେ ସଂପାଦି
ତୁମେ ଚିର ଅପାଶୋରା

ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ପୁଣି ଶୁଭ ତୁମେ ଶୁଣୀ,
ଆପଣାର ଜନ ପରା ? । ୨।

ଗଲ ତୁମେ ତୁମ ଶୁଭବାଣୀ ଭଣି
ସେ ତ ଦୀନ-ହୀନ - କଷ୍ଟର ମଣି
ଅବୋଧ ମନର ଆମା-ଗଗନର
ତୁମେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତାରା,
ମହିମା ସୁମରି ପୁଲକରେ ବେନି-
ନୟନ ଲୋଚକଭରା । ୩।

ଦୂରେ ଥିଲେ ତୁମେ ପାଶେ ଥିଲାପରି
ଅନୁଭବେ କର-ପରଶ ତୁମରି
ସୁଖେ ଅବା ଦୁଃଖେ ଶିରପରେ ରହି
ଘୁଞ୍ଚାଏ ଭବ-ଭାରା,
ଯେତେ ଦୋଷ କଲେ କ୍ଷମିବ ନାହିଁ କି
କ୍ଷମାର ସାଗର ପରା । ୪।

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି ବିଜିତ ଜମ କାନ୍ତି
ତୁଟିଲା ମନ ପରାଣୁ ମମ ସକଳ ଭ୍ରମ ଭ୍ରାନ୍ତି ।୦।

ତବ ନୟନ ଜ୍ୟୋତି ଲଭି ନବ ଅରୁଣ ଜାଗେ
ବିଶ୍ୱଜନ କର ପ୍ରସାରି ଆଶୀଷ ତବ ମାଗେ
ଜାନନ ଭରି କୁସୁମ ଦଳ ପ୍ରଣମେ କର ପାତି ।୧।

ବନଗହନ ଲତାପତର ଚାମର ଢୁଳାଏ
ମଧୁମଳୟ ସମୀରେ ଚାଲି ଆଲତ ଚଳାଏ
ବିହଗଦଳ କାକଳିରେ ଗାଏ ଜୟ ଗୀତି ।୨।

ସାଗରର ଉର୍ମି ତବ ଚରଣ ପଖାଳେ
ବରଣକରେ ଗଗନ ରବି ଶଶୀ ତାରକା ମେଳେ
ନିଖିଳ ଭବ ଶରଣ ତବ ମାଗେ ଶୀର ପାତି ।୩।

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର
ଅଭକତ ବୋଲି ମୁହିଁ ହୃଦ ମୋର ଅନ୍ଧକାର ।।୦।।

ତବ କୃପାଲୋକ ପାଇ, ଘନକାଳିମା ଘୁଞ୍ଚଇ
ଗୁରୁନାମ ରତୁଥାଉ, ଏ ପରାଣ ନିରନ୍ତର ।।୧।।

କର ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ, ଅପସରୁ ଦୂରୁଦିନ

ଫେଟି ଦିଅ ମାୟାଜାଲ, ଦୂରେ ଯାଉ ଅହଂକାର ।।୨।।

ଭେଦାଭେଦ ଭୁଲିଯାଇ, ନାମ ରସେ ହୁଏ ବାଇ
ସମ ନିରେଖୁ ନୟନ, ନ ହେଉ ନିଜ ବା ପର ।।୩।।

ତୁମେ ତ ଜୀବନ ସାଥୀ, ତୁମ ବିନେ କେ ନାହାନ୍ତି
ସାହା ହୁଅ କୃପାନିଧି, ଏତିକି ମିନତି ମୋର ।।୪।।

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି,
ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ ପ୍ରେମ ପାଗଳ କରି ।୦।

ପଲକ ପାଶୋରା ହେଉ ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହିଁ
ବାଉଳା କର ହେ ମୋତେ ସରଗ ଶୋଭା ଦେଖାଇ
ତୁମ ନାମ ଗୀତ ସୁର କାନରେ ମୋ ଦିଅ ଭରି ।୧।

ହାତକୁ ଚଳାଅ ମୋର ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ
ଭୋକ ଶୋଷ ମେଣ୍ଟି ଯାଉ ପିଇ ନାମ କୃପା ଜଳେ
ସୁଖ ଦୁଃଖ ଏକା ହେଉ ତୁମରି ଦାନ ସୁମରି ।୨।

ଯାହୁ ତୁମେ କର ସବୁ ମୋହରି ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ
ତୁମ ବିନେ ନ ମାଗିବି କାହାକୁ ହାତ ପତାଇ
ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଖାଲି ତୁମ ଲାଗି ହେବି ଝୁରି ।୩।

ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ ଏହି ନିବେଦନ

ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ ଏହି ନିବେଦନ
ନିରନ୍ତର ତବ ନାମ କରିବି ସ୍ମରଣ ।୦।

ଏହା ଛଡା ନ ରହିବ ଲତର କାମନା
ଏହି ମାତ୍ର ଭିକ୍ଷା ମୋର ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ।୧।

ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏହି ଅହଞ୍ଜର
ଏକମାତ୍ର ଅରଜିବ ପ୍ରବଳ ସଂସ୍କାର ।୨।

ଏଥିଲାଗି ଯେବେ କାଳେ ନ ମିଳେ ମୁକତି
ତଥାପି ରଖିବି ମନେ ଅନନ୍ତ ତୃପ୍ତି ।୩।

ତୁମରି ଦୃଷ୍ଟି ଭିତରେ ତୁମରି ଜଗତେ

ପତିଥିବି ଯହିଁ ତହିଁ ତୁମରି ଲକ୍ଷିତେ ।୪।

ଧୂସ ପରେ ରଚନାର ଅଭିନବ ରୂପ
ଦେଖି ଦେଖି ଆସିଯିବ ଅସଲ ସ୍ୱରୂପ ।୫।

ମିଳାଇ ନ ପାରେ ଯେବେ ତବ ଯନ୍ତ୍ରେ ସ୍ୱର
ତବ ନାମେ ବାଇ ଯିବି ଭଙ୍ଗ ବୀଣା ମୋର ।୬।

ଶୁଣୁ ବା ନ ଶୁଣୁ କେହି ଥିବ ଅହଞ୍ଜର
ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏତିକି ସଂସ୍କାର ।୭।

ପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ
ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ଏ ସାରା ଜୀବନ ।୮।

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞ୍ଚାଇ

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞ୍ଚାଇ
ଜୀବନର ସୁଖ ଦୁଃଖ ଠୁଳ କରି କର ଦେଉଛି ବଢାଇ । ୦।

ଜୀବନେ ପୁରଣ ନ ହେଲା କାମନା
କେତେ ମୁଁ ଫେରିବି ଦୁଆରୁ କୁହନା
ଦୂରେ ଦୂରେ ଆଉ ନ ରଖ ଦାସରେ, ମିନତି ଶୁଣ ଗୋସାଇଁ । ୧।

ବାସନା ବେଦନା ହେଲା ଗୁରୁଭାର
ସହି ନ ପାରୁଛି ଆଉ ହେ ଠାକୁର

କରି କଲବଲ କହୁ ଜିବା ଫଳ, କାହିଁକି ରଖ ବଞ୍ଚାଇ । ୨।

ଆଶା ପିପାସା ମୋ କେବେ ନ ମେଣ୍ଟଇ
ଖୋଜିଲିଣି ଆଉ ଦାନୀ କେହି ନାହିଁ
କାହାର ଦୁଆରେ ମାଗିବି ଭିଖ ମୁଁ, ଦିଅ ହେ ମୋତେ ବତାଇ । ୩।

ରଖ କରି ମୋତେ ତରଣର ଦାସ
ଜୀବନ ଯାକର ଯେତେ ଭୋକ ଶୋଷ
ମେଣ୍ଟିଯାଉ ନାଥ ପୁରୁ ମନୋରଥ, ତୁମକୁ ହାତ ପତାଇ । ୪।

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ
ତବ ପଦେ ମତି ରଚି ସଦା ଯେନ ରୟ । ୧।

ତବ ପଦ ହୃଦେ ଯେନ ଦୂରେ ନାହିଁ ଯାଇ
ଯଜନ ଯେ ଭାବେ ଆଜି ତବ ଶୁନ ଗାଇ । ୨।

ନିବାରିତେ ନାରି କଭୁ କୁମତି ପ୍ରବଲ
କୃପାନାଥ କୃପା କରେ ଦାଓ ହୃଦେ ବଲ । ୩।

ପରନିନ୍ଦା ପରଚର୍ଚ୍ଚା ହୃଦେ ରାଖ ଦୂରେ
ତବଗୁନ ଗାଥା ଯେନ ପ୍ରାନ୍ତେ ସଦା ଝୁରେ । ୪।

ଅହଙ୍କାର ଅଭିମାନ କିଛୁତେ ନା ଯାୟ
କରୁନାର ଦାସ କରେ ରାଖ ରାଜ୍ୟ ପାୟ । ୫।

ବିଷୟେ ସହଜେ ହୟ ଆସକ୍ତି ଯେ ମନ
ତେମତି ତୋମାତେ ଯେନ ଲିପି ଥାକେ ମନ । ୬।

ଲୋକମାନ୍ୟ ନାହିଁ ତାଇ କର ଦୀନହୀନ
ଦୀନନାଥ ଏସ ହୃଦେ ପୁରାଇଲା ଦିନ । ୭।

ଅସଂଖ୍ୟ ଆମାର ତୃଟି କରି ସଂଶୋଧନ
କୃତାର୍ଥ କର ହେ ଦାସେ ଏହି ଅକ୍ତିଞ୍ଚନ । ୮।

ଦିନ ତୋମାର ଆନନ୍ଦେ ଯାବେ ଜପଲେ ଗୁରୁର ନାମ

ଦିନ ତୋମାର ଆନନ୍ଦେ ଯାବେ ଜପଲେ ଗୁରୁର ନାମ
ଜପ ଜପ ଗୁରୁନାମ, ଜପ ଜୟଗୁରୁ ମହାନାମ
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବଲେ ଗାହୁ ଅବିରାମ । -୦-

ଶୁଭବରନ ଭୁବନମୋହନ ଗୁରୁ ରାଧାଶ୍ୟାମ
ଗୁରୁର ପଦେ ଶରନ ନିୟେ ଜପ ଗୁରୁର ନାମ ॥ -୨-

ସାର କର ସଦ୍‌ଗୁରୁର ବାକ୍ୟ, ମିତ୍ରବେ ମନସ୍କାମ
ଆପନ ଘରେ ଆପନି ଗିୟେ ଦେଖି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ॥ -୩-

ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁ ଶିବ ରାମ
ଗୁରୁ ସେବାୟ ମୋଷ ମିଲେ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମ ॥ -୧-

ଗୁରୁନାମାଶ୍ରୟ ସଙ୍ଗତି ତାପତୟ - ଆଗୁନେ
କୀର୍ତ୍ତନ କର ନାମ ସତତ ସଂଯତ ମନ ସମାନ୍ତେ
ଗୁରୁ ନାମ ଭରସା, ନାମ ସହାୟ, ନାମ ଶାନ୍ତିଧାମ ॥ -୪-

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର
ତୁମେ ମୋ ଦୁଃଖପାଶୋରା ମୋ ଜୀବନ ଗଳାହାର । ୦।

ମୁଖେ ଧରି ତୁମ ନାଁ
କେତେ ଦୂର ତୁମ ଗାଁ
ପଚାରି ପଚାରି ବାଟ ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆର । ୧।

ତୁମେ ଗୁରୁ ନିରଞ୍ଜନ
ଭକତ ଗଣି ରତନ

ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋଷ ସବୁ ତ ତୁମେ ମୋହର । ୨।

ତାରିଲଣି କେତେ ପାପୀ
କେତେ କେତେ ଅନୁତାପୀ
ମୁଁ ଜଣେ ପାତକୀ ବୋଲି କେମିତି ପାଶୋରି ଦେଲ ? । ୩।

କଷଣ ନାଶନ ବୋଲି
ତୁମକୁ ଆଶରା କଲି
ଦିନେ ତ ତାରିବ, ଯେତେ ଉଛୁର କରୁଛ କର । ୪।

ଦୀନନାଥ ! ଏହି ଭିକ୍ଷା କରେଁ ଶ୍ରୀଚରଣେ

ଦୀନନାଥ ! ଏହି ଭିକ୍ଷା କରେଁ ଶ୍ରୀଚରଣେ ତବ କଥା ରଖିଥିବି ମନନେ-ସ୍ମରଣେ ।୧।	ଯୁଷ୍ଟିଯାଉ ଅବସାଦ ଦେହର ଜଡ଼ତ୍ୱ ।୪।
ବାହାରେ କି ହେଲା ନାହିଁ ନ କରି ଶୋଚନା କରିବି ପ୍ରଥମେ ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ମାର୍ଜନା ।୨।	ଉଚିତ ଭାଷଣେ ନୋହୁଁ କିଛି ଅନ୍ତରାୟ ଯଥା କର୍ମ ହେଉ ଚିତ୍ତଶୁଦ୍ଧିର ସହାୟ ।୫।
ପରଦୋଷ ଖୋଜି ବୁଲି ନ ଧାଇଁବ ମନ ଲାଗିଥିବି ସଦା କରି ଆତ୍ମସଂଶୋଧନ ।୩।	ନିରଳସ ଭାବେ ତବ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିଯିବି ହେଉ ତହିଁ ପ୍ରାଣର ଝୁରଣ ।୬।
ବଚନେ ଆଳାପେ ହେଉ ରସନା ସଂଯତ	ନ ମାନିବି କାହିଁ କେଉଁ ବାରଣ ବନ୍ଧନ ଯହିଁ ଥାଏଁ ରହିଥାଉ ତବ ପଦେ ମନ ।୭।

ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ

ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ ।୦।

ଦୀନ ହୀନ ଏଇ ଦୁର୍ବଳ ସନ୍ତାନ
ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଥିର କରିମନ
ଜନମେ ଜନମେ ଜୀବନେ ମରଣେ
ତୁମ ନାମ ରତୁଥାଉ ।୧।

ଆଦେଶ ତୁମର ହେଉ ଶୀର ତାଜ
ତୁ ଆଁ ଜଞ୍ଜାଳ ମଣି ମନେ ବ୍ୟାଜ
କେବଳ ତୁମରି ଶ୍ରୀଚରଣ ଧୂଳି
ଲଭିବାରେ ଆଶା ରହୁ ।୨।

ନିରତେ ଜଣାଇ ଦୂରରୁ ଜୁହାର
କର ଯୋଡ଼ି ମାଗୁଥିବି ମୁହିଁ ଛାର
ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ସେବାରେ
ଅଧିକାର ମହାବାହୁ ।୩।

ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ମୁଖେ ରଚି
ସାରା ଜୀବନଟା ଯାଉ ମୋର କଟି
ତୁମରି କରୁଣା ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ପାଇ
ତୃଷ୍ଣାମୋର ମେଣ୍ଟୁ ଥାଉ ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ
ଭୁଲି ଭବମାୟା ଲଭି ତବ ଦୟା ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ।୦।

ଭାସିଯିବା ବେଳେ ସବୁ ଭବ ତାପ
ମାନ ଅଭିମାନ ବେଦନା ବିଳାପ
ବଜାଉଥିବି ମୁଁ ଶେଷ ବଢ଼ଣୀରେ ତୁମ ନାମ ଜୟ ଗାନ ।୧।

ସରି ଆସୁଥିବ ଦୂର ଯାତା ପଥ
ଶୁଣୁଥିବି ଖାଲି ମଜଲ ସଂଗୀତ

ତୁମ ମଣିମୟ ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ନିଶି ହେବ ଅବସାନ ।୨।

ହେରିବି ନୟନେ ହିରଣ୍ମୟ ରୂପ
ଭୁବନ ମୋହନ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ
କୋଟି ଜନମର କାଳିମା ତୁଟିବ ଭାବରେ ଲୋଚିବ ମନ ।୩।

ଲଭିବି ସେ କାଳେ ଅମର ଜୀବନ
ଚିତ୍ତ ହେବ ଚିର ଆନନ୍ଦ ମଗନ
ପ୍ରଣତି ଜଣାଇ କହିବି ପ୍ରଭୁ ହେ ! ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦିଅ ସ୍ଥାନ ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ ବହିଛି ତୁମେ ଠାକୁର
ଶିରେ ମୋର ଲଦି ଦିଅ ଦୁନିଆଁର ଦୁଃଖ ଭାର ।୦।

ଦୁଃଖୀ ପାଶେ ତୁମେ ଯେବେ
ଭଭା ଦୁଅ ନାଥ ତେବେ-
ସୁଖ ମୋର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ, ଚିର ଦୁଃଖୀ ମୋତେ କର ।୧।

ହେରି ତୁମ ଶିରୀ ମୁଖ
ନ ବାରିବି ସୁଖ-ଦୁଃଖ

ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଖାଲି ଦିଶିବ ସାରା ସଂସାର ।୨।

ବୁକୁଭରା ଖରଣ୍ଡାସ
ରଖିଛି, ବିଞ୍ଚିବି ଆସ
ପାଦ ଧୋଇ ଦେବାପାଇଁ ସାଇତିଛି ଆଖି ନୀର ।୩।

ହସି ଖାଲି ଦିଅ ଚାହିଁ
ଆଉ କିଛି ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ
ମୁଁ ଜଣେ ଦୀନ ଭିଖାରୀ, ଝୁଲିରେ ମୋ ଦୟା ଭର ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ ସବୁ ଦୀପ ଶିଖା ଲିଭେ ।୨।

କେବେ ମୁଁ କହିବି ତୁମେ ମୋ ବାନ୍ଧବ
ତୁମେ ଏକା ସାହା ଭବେ ।୦। ଚାରି କାତ ମୋର ଭାଙ୍ଗି ତ ଗଲାଣି
ଅବାଚେ ପଡ଼ିଛି ଏକା
ସାତପର କରି ସଭିଏଁ ଗଲେଣି
ଗଲେଣି ସଲ ସଙ୍ଗତ
କେମିତି ବଞ୍ଚିବି କା ହାତ ଧରିବି
ଦୁରେଇ ଦିଅନ୍ତି ସର୍ବେ ।୧। ଅବହେଳା କରି ଅପସରି ଗଲେ
ଅଲୋଡ଼ା ହେଲି ମୁଁ ଯେବେ ।୩।

ଏକୁଟିଆ ହୋଇ ପଥ ପଟାରେ ମୁଁ
ପଟାରେ କିଏ ନିଜର
ସାତ ବାଙ୍କ କରି ଶତ ମୁଖ ଫେର
ଏତେ ଦୁଃଖ ଦେଖି ନୀରବ ରହିଛି
କଥା କୁହ କଥା କୁହ
ଦୂରେ ଥାଅ ପଛେ ଧୀରେ କହି ଦିଅ
ମୋ ପ୍ରାଣବାନ୍ଧବ ଏବେ ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ ନିରେଖିଲେ ସେ ରୂପ ଥରେ
କି କରି ତୁମକୁ ବସାଇବି ପ୍ରଭୁ ପ୍ରେମନୀର ନୟନୁ ଝରେ
ମଳିନ ଏ ମୋର ହୃଦ ଆସନେ ।୦। ବଚନ ମୁଖରୁ ନ ଫୁଟଇ ଖାଲି
ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ଅକା ନୟନେ ।୨।

ଆନ ମନେ ତୁମକୁ ଯେବେ ପୁରି ଉଠେ ହୃଦୟ ମୋର
ଅନାଏ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ହେ ତେବେ ବହି ଯାଏ ଆନନ୍ଦ ନୀର
ପ୍ରେମେ ଭୋଲ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଆପେ ଗଭୀର ପ୍ରେମର ତରଙ୍ଗରେ ବୁଡ଼ି
ପାଶୋରି ଯାଏ ତ ମୁହିଁ ଜୀବନେ ।୧। ଖୋଜି ବୁଲେ ଖାଲି ନାଉରୀ ଜଣେ ।୩।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ ! ମୋର ଗଳାର ହାର

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ ! ମୋର ଗଳାର ହାର

ତୁ ଅଟୁ ମୋହର ମୁହିଁ ତୋହର ॥୨॥

ଏ ସାରା ଜଗତେ ତୁମ ବିନେ ସତେ

ନାହିଁ କେହି ବନ୍ଧୁ ମୋର ନିଜର ॥୦॥

ଦୁଃଖ ଆପଦରେ ସୁଖ ସମ୍ପଦରେ

ଭରା ହୋଇ ପାଶେ ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ

ଦେଇଛ ସାହସ ମୁଖରେ ମୋ ହସ

ସତେ ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ଜନ୍ମଜନ୍ମର ॥୧॥

ମାୟାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସ୍ୱଭାବ ହରାଇ

ଭୁଲିଯାଏ ଯେବେ ତୁମକୁ ଗୋସାଇଁ

ହୋଇ ହସ ହସ କୁହ ମୋତେ ଦାସ,

ତୁମେ ମାତା ପିତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ଭ୍ରାତା

ତୁମେ ପ୍ରିୟ ସଖା ତୁମେ ପ୍ରାଣତାତା

ତୁମେ ମୋର ଗୁରୁ ବାଞ୍ଛା-କଳ୍ପତରୁ

ତୁମେ ଅଟ ଏକା ସର୍ବସ୍ୱ ମୋର ॥୩॥

ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ଘେନ ପ୍ରାଣପତି

ତୁମଠାରେ ରହୁ ମୋ ଅବଳା ଭକ୍ତି

ତୁମରି ପ୍ରାପତି ଶୁଣୁଥାଉ ନିତି

ଏକମାତ୍ର ଆଶା ଦୀନ ଦାସର ॥୪॥

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର ଲୋଡିନାହିଁ କେବେ ଜୀବନେ,

ଅମା ନିଶୀଥରେ ତାଜିଛ ତୁଆରେ ଭାଳିନାହିଁ ଯାହା ସପନେ ।୦।

କିଲିଛି ତୁଆର ଅତିଥିରେ ମୁହିଁ ସେଦିନ ନିଠୁର ପରାଣେ,

ତେବେ ହେଲେ ତୁମେ ରୁଷି ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ଶରଣ ଦେଇଛ ଚରଣେ ।୧।

ପାଶରୁ ତୁମର ପଳାଇଲେ ଦୂରେ ଆସି ହସ ହସ ବଦନେ,

ଆଦରେ କୋଳରେ ବସାଇଛ ମୋରେ ବାନ୍ଧି ପ୍ରେମଭୁଜ- ବନ୍ଧନେ ।୨।

ଭୁଲା ପଥୁକୀ ମୁଁ ପଥ ଯାଏଁ ଦୃଢ଼ି ତାକ ଦେଇଛ ମୋ ଶ୍ରବଣେ,

ଫେରି ଆସ ବୋଲି କେତେ ଥର ସତେ ଅମୀୟ ମଧୁର ବଚନେ ।୩।

ଶତ ଅପରାଧେ ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ବିକଳ ଧରମେ କରମେ

ବିପଦ-ତମସା ନିବାରିଛ ତୁମେ ବିସାରି ବିମଳ କିରଣେ ।୪।

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ ଖାଲି ଯିବା ଆସିବାର ଖେଳ

ବେଳହୁଁ ବିଚାର କର ।୩

କୋଳି ଖାଇ ମଞ୍ଜି ପୋତିବୁ ପାଷ୍ଟିଛୁ

ମନ ତୁ ଏତେ ପାଗଳ ।୦

ଦିନେ ଆସିଥିଲୁ ତୁ ଲଙ୍ଗଳା ପୁଣି ଫେରିବୁ ହୋଇ ପୁଛୁଳା

ଏ ପାରି କରମ ସେପାରିରେ ତୋର

କିଏ ଯାଉଛି କିଏ ଆସୁଛି କିଏ ଗଣିଲି ବାନ୍ଧି ଚାହିଁଛି

ହେବ ନିୟନ୍ତା ଭୋଗର ।୪

ମଝି ଦରିଆରେ କିଏ ଭବୁତୁରୁ

ପାଉନାହିଁ ଥଳକୁଳ ।୧

ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଆଶରା କର ସାଥୀ ଇହ ପର କାଳେ ତୋର

ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ ନେବେ ସେ

ତଳୁ ତଳ ବରତା ଖସୁଛି ଥାଇ ଉପରେ ଆନ ହସୁଛି

ମାତି ଯିବୁ ଛିପ ଖାଲ ।୫

ମଝି କହେ ଭାଇ ତୋ କାମ ସରିଲା

ଆସୁଛି ମୋ ବେଳ କାଳ ।୨

ତୋର ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ପୁଣି ସାର୍ଥକ ହେବ ଜନମ

ଆନନ୍ଦ ଧାମରେ ତାଙ୍କରି ସେବାରେ

କେବେ ହେଲେ ତ ଚିତ୍ତିଲୁ ନାହିଁ ଆସିଥିଲୁ ଭବେ କାହିଁ ପାଇଁ

କାଟିବୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ।୩

କିସ କରି ଯିବୁ କିସ ଘେନି ଯିବୁ

ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର

ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର !

ଦୁଃଖୀ ହେଲି ବୋଲି ଦୁଃଖ ନାହିଁ

ତୁମ ପାଦ ତଳେ ମଥା ମାତି ଦେଲେ

ଦୁଃଖ ମୋର ଯାଏ ଦୂର ହୋଇ ।୦।

ମୁଁ ଯେ ଦୁଃଖୀ ବୋଲି ତୁମେ ଦୁଃଖୀଧନ

ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ ପତିତପାବନ

ମୁଁ ଯେ ବିନ୍ଦୁ ବୋଲି ହେ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ !

ଆସିଛ ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ।୧।

ଦୁନିଆ ହସଇ ଦୁଃଖ ଦେଖି ମୋର

ଅପବାଦ ବୋଝ ଅଜାତି ମଥାର

ଦୁଃଖ ଲିଭିଯାଏ ଆଖିର ଲୁହରେ

ତୁମ ମୁଖ ଥିଲେ ଚାହିଁ ।୨।

ଦୁଃଖ-ସୁଖର ଏ ଅଜବ ଦୁନିଆଁ

ସଂସାରର ସାର ଖାଲି ଦିଆନିଆ

ତୁମ ପାଦେ ପତି ଭକତି ମାଗୁଛି

ଦୁଃଖକୁ ସହିବା ପାଇଁ ।୩।

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି
ଧରିଲେ ଯା' ନାମ ଥରେ ପାପୀ ଯାଏ ତରି ।୦।

ଚରଣେ ମାଗିଲେ ଯାରମିଳେ କ୍ଷମାର ଭଣ୍ଡାର
ଜୀବନର ସବୁ ଅପରାଧ ଯାଏ ସରି ।୧।

ନାମ ଧରି କଲେ କାମ ନାହିଁ ଯା ଆଶିଷ ସମ
ଯମଦଣ୍ଡ ନ ବାଧଇ ଯାରେ ଅନୁସରି ରେ ।୨।

କୋଟି ପାପ ଥିଲେ କରି କା ନାମ ଗାଇଲେ ସରି
ତରେ ହେଲେ ପାପୀତାପି କାହା ନାମ ଧରି ରେ ।୩।

ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କର ନାମଟି ତାର ସୁମର
ସେହି ଏକା ବୁଝିବାତା ନିଏ ପାପ ହରି ରେ ।୪।

କରି ସେ କରାଉ ଥାଇତା ବିନା କେ ଆନ ନାହିଁ

ଜଗତେ ବୋଲାଅ ସିନ୍ଧ ତା ନାମ ସୁମରି ରେ ।୫।

ସେହି ଜଗତ କରତା ସେହି ଏକା ପିତା ମାତା
ଭଗାରି ନୁହଁଇ କାର ସେ ପରା ସବୁରି ରେ ।୬।

ସବୁରି ମଙ୍ଗଳ ଚାହେଁ ହେଉ ଯେତେ ଦୋଷୀ ଯିଏ
ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରେ କିଏ ତାର ପରି ରେ ।୭।

ତାର ସରି ଗୁରୁ ଆଉ ଜଗତେ ମିଳିବେ କାହୁଁ
କ୍ଷମା ଶବ୍ଦ ଯାହାର ପଦେ ଅଛି ଭରି ରେ ।୮।

ଯେତେ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଥରେ ତା ନାମ ସୁରିଲେ
ଜାଣି ରଖ ସବୁ ପାପୁ ହୋଇଯିବୁ ପାରି ରେ ।୯।

କୋଟି ଅପରାଧ କରି ଥରେ ବୋଲ ଗୁରୁ ହରି
ଯମ ଜଞ୍ଜାଳ ଯେତେକ ନେବେ ଗୁରୁ ହରି ରେ ।୧୦।

ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ

ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ
ଲୁଟିବାରେ ସମରଥ ନୋହେ ଆନରେ ।୦।

ଏ ଧନ ଲଭିବା ପାଇଁ କରଣୀତ ଲୋଡା ନାହିଁ
ନାହିଁରେ ବିଚାର ତହିଁ ନିଶି ଦିନ ରେ ।୧।
ନିରିମଳ କର ହୃଦ ଦୂର କର ଭେଦ, ବାଦ
କର ଗୁରୁ ଶିରୀପଦ ବିଭୁ ଜ୍ଞାନ ରେ ।୨।

ନ ହୁଅ କଠୋର ମତି ଶୁଣାଅ ମଧୁ-ଭାରତୀ

ସମାନ ଦେଖୁ ଜଗତି ତୋ ନୟନ ରେ ।୩।
ନିଗୁଢ଼ ପୀରତି-ତୋରେ ବାନ୍ଧିରଖ ମନତୋରେ
ସଂପି ଦିଅ ପ୍ରାଣ ତାରେ ଅନୁକ୍ଷଣରେ ।୪।

ସେ ତୋର ତୁ ତାର ବୋଲି ଟାଣ କରି ମନେ ଭାଳି
ଚାଲୁ ଜଞ୍ଜାଳ ଠେଲି ତା ଚରଣରେ ।୫।
ଗନ୍ତାଘର ଭରିବାକୁ ମାଗତୁ ସେ ଦେବତାକୁ
ଲଭି ତା ପଦରେଶୁକୁ ହେବୁ ଧନ୍ୟରେ ।୬।

ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ

ଦେଇ କି ଧନ, ତୋଷିବି ମନ ? ।୦।

କୁସୁମ ଜାନନେ ବୁଲି - ବାସପୁଲ ମୁଁ ବାଛିଲି
ସରାଗେ ପରାଗ ବୋଲି - ଅଛି ସେ ପାଖୁଡା ମେଲି
ଭ୍ରମର କହିଲା କାନେ
ଏ ପରା ତୁମରି ଦାନ ।୧।

ପଖାଳିବି ପାଦ ବେନି - ଭାଳି, ଗଲି ଜଳ ଆଣି
ଶୁଣିଲି ସେ କୁଳୁ ଭଣି - ଗୀତ ଗାଇ ନାତେ ପୁଣି
ଲହରୀ ତାଳେ ଜଣାଏ
ତୁମେ ତାର ଜୀବଧନ ।୨।

ସୁବାସ ତୁଆ-ଚନ୍ଦନ - କରିବାକୁ ଅରପଣ
ଭାଳିଲା ମୋର ଏ ମନ - କରିଗଲି ଆହରଣ
ସବୁଥିରେ ବାରିଲି ମୁଁ
ତୁମ କାରିଗରିପଣ ।୩।

ଯାହା ଦେଖୁଛି ନୟନ - ସବୁ ତ' ତୁମରି ଦାନ
କି ଘେନି ମୁଁ ଅରତନ - କରିବି ଭଲା ଚରଣ ?
ନାହିଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ
କୁହାରୁଛି ନିଃଶରଣ ।୪।

ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ

ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ		ସେନେହ ମମତା ମଥା ନୟନ	।୩।
ଅପରୂପ ରୂପ ଜଗମୋହନ	।୦।	ନ ଧର ଅଧର ପାଶ ମଣ୍ଡନ	
ଆହା କି ଶୋଭା ସେ ଚାରୁ ଚରଣ		ଘନ କୃଷ୍ଣ କେଶ ଜଟା ସୋହନ	।୪।
ଅମଳ କମଳ ଯେ ନାମ ରଣ	।୧।	ନିରେଖିଲେ ଥରେ ରୂପ ନୟନ	
କଟିତଟେ ରାଜେ ଶୀତ ବସନ		ବିକି ହୋଇଯାଏ ମନ ପରାଣ	।୫।
ଗଲେ ତୋଳେ ମାଳା ସେ ତ ସୁମନ	।୨।	ରଙ୍ଗ ଚରଣରେ କରେ ଜଣାଣ	
ବିଭା ବିଭାସିତ ବିଧୁ ବଦନ		ନ ଲିଭୁ ନୟନୁ ସେ ଅପସନ	।୬।

ଦେଖି କହିଲୁ କିଏ ସେ ତୋର

ଦେଖି କହିଲୁ କିଏ ସେ ତୋର		ସପନକୁ ସତ ମଣିରେ ମନୁଆଁ ! ମନୁଁ ତାକୁ ନ ପାଶୋର	।୨।
ସାରା ଦୁନିଆଁ ତ ଯେ ଯାହାର	।୦।		
		ସବୁଠାରୁ ସୁଖ ପାଏ ସେ ତ ତୋତେ	
ସୁଖ ପାଏ ତୋତେ ସେଇ ଏକା ତୋର		ସୁଖ, ଦୁଃଖ ସାଥୀ ଚିର	
ଦେହଟାକୁ ଲୋଭ ଯା'ର		ଦିନକ ଭିତରେ ବାରେକ ମାତର	
ସୁଖପାଇ ତୁ ତ, ଖରା ବରଷାରୁ		ତାକି ତାକୁ ତୁ ପଚାର	
ରଖେ ବୋଲି ତୋର ଘର		ମନର ଆସନ ପାତରେ ମନୁଆଁ ! ତା ପାଦ ଠାପନ କର	।୩।
ମତା ପୋତା ବାସିଦିନରେ ମନୁଆଁ, କିଏ ସେ କହ କାହାର ?	।୧। ।୨।		
		ଫୁଲ ଫଳ ଲାଞ୍ଜ ଦେଇ ତାକୁ ସତେ	
ବେଳ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ଥିରକର ବାବୁ !		କରିବୁ କି ଆପଣାର ?	
ଆପଣାର ଯେ ତୋହର,		ଆଖି ମେଲି ଯାହା ବୁଝାନ୍ତେ ଦେଖୁଛୁ	
ଜନମକାଳରୁ ମରଣ ଯାଏ ସେ		ସବୁ ଦରବ ତ ତା'ର	
ସାଥୀ ଏକା ଜୀବନର		କି ଦେଲେ ତୋର ସେ ହେବରେ ମନୁଆଁ ! ତାକୁ ଏକା ତୁ ପଚାର	।୪।

ଦେବେର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ତବ

ଦେବେର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ତବ ଚରଣ ଯୁଗଳ		କି ଧନ ତୋମାରେ ଦିବ କି ଆଛେ ଆମାର	।୩।
କି ଦିଏ ପୂଜିବ ଆମି କି ଆଛି ସମ୍ବଳ	।୧।		
		କି ଦିଏ ପୂଜିବ ତୋମାୟ ଦୀନହୀନ ଆମି	
ଏଇ ଦେହ ଧନ ଜନ ତୋମାରି ସକଳ		ଯେ ଧନେ ପୂଜିବ ତୋମାୟ ସେଇ ଧନ ତୁମି	।୪।
ଗ୍ରହନ କରିୟାଁ କର ଜୀବନ ସଫଳ	।୨।		
		ଆର୍ କିଛି ନାହିଁ ତାଇ ଏଇ ନିବେଦନ	
ଏଇ ଚରାଚର ବିଶ୍ୱ ସକଳି ତୋମାର		ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଏଇ ରୂପେ ଦାଓ ଦରଶନ	।୫।

ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ

(ମୋର) ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ		ଭିଖାରୀର ଆଶା ଖାଲି କରୁଣା କଣାକ ପାଇଁ ।୧।
(ମୋର) କମଳ ଚରଣ ଧୂଳି ଚାହିଁ ଚାହିଁ ।୦।		
		କାହିଁକି ଲୋଡିବି ଆଉ ଜାଣେ ଯାହା ପଲକର
ବାସବ ଗାରିମା ଅବା କୁବେର ଧନ ଭଣ୍ଡାର		ଭିଖାରୀ ମୁଁ ସତ ବାକି ସେ ଧନ ଅଲୋଡା ମୋର
ସବୁ ତ ସେ ପଦତଳ ଚିର ସାଇତା ସମ୍ବାର		ଜୀବନର ଆଶ ଏକା ଥିବି ପଦେ ଦାସ ହୋଇ ।୨।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦ
ବିତରିଗଲ ଭକତେ ଅତୁଳ ଆନନ୍ଦ
ତୁମ ଉପଦେଶ ଯେତେ
ହେଉ ଜୀବନର ଚିର ସାଥୀ ଏ ମରତେ । ୧।

ବିଧିବରେ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ଜନନୀ ପିଅର
ରଖିଲେ ନଳିନୀକାନ୍ତ ନାମଟି ତୁମର
ତୁମେ ଧରାକୁ ଆସିଲ
ଭକତି କମଳ ଜନ ମନେ ପୁଷ୍ପାଇଲ । ୨।

ପିନ୍ଧି ତୋର କଉପୁନି କଣ୍ଠେ ବାନ୍ଧି ମାଳି
ଭକତି ବିହୁନେ ମିଳିବେ କି ବନମାଳୀ

ଶିଖାଇଲ ତୁମେ ଜନେ
ଘରେ ବସି ତାକଦେଲେ ମିଳିବେ ସେ ଦିନେ । ୩।

ଆଖି ଆଗେ ସିନା ତୁମ ମର ଦେହ ନାହିଁ
କଥା କହୁଅଛୁ ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଇ
ମନ ପୁରାଇ ତାକିଲେ
ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଆସି ଦେଖା ଦିଅ ଭଲେ । ୪।

ଥାଅ ପଛେ ଦୂରେ ତୁମ ଉପଦେଶ ବାଣୀ
ଶୁଭୁଥାଉ କାନେ କାନେ ଏତିକି ମାରୁଣି
ଜୟ ହେ ଚିର ଅମର
ଘେନା କର ଚରଣରେ ଭକତି ଛୁହାର । ୫।

ଧନ୍ୟ ହଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର

ଧନ୍ୟ ହଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର
ରାତୁଲ ଚରଣ ପରଶିୟା
ଦୀନ ହୀନ ଜନ ହଇଲ ଧନ୍ୟ
ତବ କୃପାକଣା ଲଭିୟା ।
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତୁମି ଗୁରୁରୂପେ ଆସି,
ପୁରାଣ ଧରାର ଦୁଃଖତାପରାଶି
ଶୁଷ୍କ ହୃଦୟ ସିଞ୍ଚ କରଗୋ
କରୁଣା-ଅମୃତ ସିଞ୍ଚିୟା ॥

ନିଗମାନନ୍ଦରୂପେତେ ଏବାର
ପ୍ରକାଶିଲେ ଯଦି ଭୂତଲେ
ଅନାଥ କାଙ୍ଗଲ ମୋରା ଯାତି
ଠାଁଲ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ-ତରୁମୂଳେ ।
ଭଜନବିହୀନ ମୂଢ଼ ଅଭାଜନେ
ନିଜ କୃପାଗୁଣେ କ୍ଷମିୟା
ଧନ୍ୟ କର ଗୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କରୁଣ
କରୁଣାକଣା ପ୍ରଦାନିୟା ॥

ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ

ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ
କରେ ତବ ପ୍ରଣିପାତ
ହେ ମୋର ପ୍ରାଣର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା
ହେ ମୋର ଜୀବନ ନାଥ !
ତୁମରି କୃପାର ଆଲୋକ ବିତରି
ଅନ୍ଧକାର ନାଶିଦିଅ
'ଅହଂ ମମତା' ଯୁଷ୍ଟାଇଣ ପ୍ରଭୁ
ତୁମରି କରିଣ ନିଅ ।
ଦେହର ଜଡତା ମନର କାଳିମା
ପୁଷ୍ପିଯାଉ ମୋର ଦୂରେ
ଅନ୍ତର ପୁର ପୁରି ରହିଥାଉ
ତୁମରି ମୋହନ ସ୍ଵରେ ।
ଶୁଷ୍କ କର ହେ ବୃକ୍ଷି ମୋହର
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵେ ଚାଳିତ କର
ତୁମରି ଅଭୟ-କର ପ୍ରସାରିଣ
ଆତ୍ମଜ୍ଞ କୋଳରେ ଧର ।
ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ବିଦୂରିତ କର
ଅଶୁଭ ସଂସ୍କାରରାଶି
ଅଜ୍ଞାନର ମୂଳ ଚିର ଦିନ ପାଇଁ
ଦିଅ ହେ ଠାକୁର ନାଶି ।
ଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ନିରେ ପୋତିଦେଇ କାଟ
ସକଳ କରମ ତୋର

ପ୍ରେମ-ପ୍ରାବନରେ ଭସାଇ ଦିଅ ହେ
ଦଗଧ ହୃଦୟ ମୋର ।
ସେ ମରୁ ହୃଦରେ ହେଉ ଜାଗରଣ
ପ୍ରେମର ବୃନ୍ଦାବନ
ନିତ୍ୟଲୋକର ଆଭାସ ପୁଷ୍ଟ ହେ
ମୋ ଅନ୍ତରେ ଅନୁକ୍ଷଣ ।
ମଦନେ ମୋହିଣ ସାର୍ଥକ କର
ମଦନମୋହନ ନାମ
ହୃଦରେ ସର୍ବଦା ଜାଗୁ ହେ ଠାକୁର
ତୁମରି ମୋହନ ଠାମ ।
ତୁମକୁ କେବଳ ଦେଖିବି ଠାକୁର
ସକଳ ହୃଦ ମଧ୍ୟରେ
ତୁମକୁ ଘେରିଣ ହେଉ ଜାଗରଣ
ଜଗତ ନୁଆ ଭାବରେ ।
ପ୍ରତି ଅଶୁ ମଧ୍ୟେ ତୁମରି ବିକାଶ
ଦେଖିବାକୁ ଯେହ୍ନେ ପାଇ
ତୁମରି ରୂପର ମାଧୁରିମା ମଧ୍ୟେ
ନିଜକୁ ଯାଏ ହରାଇ ।
ତୁମରି ମଙ୍ଗଳ-ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଯେପରି
ଦେଇପାରେ ସଦା ଜୟ
ନିର୍ଭର କରିଣ ତୁମରି ଉପରେ

ହୋଇ ପାରିବି ନିର୍ଭୟ ।
 ବିଶ୍ୱାସ ଦିଅ ଦିଅ ନିର୍ଭରତା
 ଦିଅ ହେ ଭକ୍ତି-ଜ୍ଞାନ
 ଦିଅ ମନେ ବଳ ଦୃଢ଼ତା ଅଟଳ
 ଦିଅ ହେ ଅଦୀନ ପ୍ରାଣ ।
 ବାହୁରେ ଶକ୍ତି ହୃଦୟରେ ଭକ୍ତି
 ଆସୁ ହେ ଦେବତା ଜାଗି
 ସ୍ୱଭାବ-ବିରୋଧୀ ରିପୁର ପ୍ରଭାବ
 ନିମିଷକେ ଯାଉ ଲିଭି ।
 ନୟନ ମଧ୍ୟରୁ ମାୟା-ଆବରଣ
 ଯାଉ ମୋର ତୁରା ଖୋଲି
 ବିଶ୍ୱରୂପଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି
 ଲୋଟିବି ଚରଣେ ବୋଲି ।
 ଜଗତକୁ ଯେହ୍ନେ ତବ ରୂପ ଭାବି
 ପାଇବି ହେ ଅତି ଭଲ
 ତୁମରି ଅସୀମ ପ୍ରେମର କଣିକା
 ସସୀମ ହୃଦୟେ ଢାଳି ।
 ଦିଅ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ କର୍ମଶକ୍ତି ଦିଅ
 ସାଧିବି ତୁମରି କାର୍ଯ୍ୟ

ସବୁ ଆବରଣ ହରି ନେଇ ପ୍ରଭୁ
 ଦିଅ ହେ ସେବକ ସାଜ ।
 ସବୁ ଅଭିମାନ ବୁଣ୍ଟ କରି ହେ
 ତୁମରି କରିଣ ନିଅ
 ତୁମରି ବିନୁ ସେବା ଅଧିକାର
 ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦିଅ ।
 ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ତବ ଦାସ
 ରହୁ ସଦା ଏହି ଜ୍ଞାନ
 ନିର୍ମମ କରି ବୁଣ୍ଟ କର ହେ
 ମୋର ଦମ୍ଭ ଅଭିମାନ ।
 ତୁମରି ଅତୁଳ ରୂପ ଆଲୋକରେ
 ପୁଣି କର ମୋର ପ୍ରାଣ
 ସ୍ନେହର ପରଶ ଦେଇ ହେ ଠାକୁର
 ଅହମିକା କର ବୁଣ୍ଟ ।
 ତୁମରି ନାମର ଅମିୟ-ସାଗରେ
 ବୁଡ଼ାଇଣ ମୋତେ ଦିଅ
 ଚିର ଜୀବନର ଧ୍ରୁବତାରା ହୋଇ
 ହୃଦୟ ଆକାଶେ ରୁହ ।

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର !
 ପଦ କଞ୍ଚିତଳେ ହେଉ ଠାବ ମୋର । ୦।

ଚେତନେ, ଶୟନେ ସବୁ ମାୟା ଭୁଲି,
 ରବୁ ଏ ରସନା ଗୁରୁନାମ ଖାଲି
 ରାଗ, ରୋଷମାନ ମାନସୁଁ ପାସୋର
 ଗୁରୁନାମ ସୁମରଣ ହେଉ ସାର । ୧।

ଆଜି ଅଛି ଯାହା ସେ ତ ଦି'ଦିନର
 ପଲକେ ସେ ଚାଲିଯିବ ଯମପୁର
 ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ କରିଦେବେ ସାତପର

ମନରୁ ସବୁରି ଯିବି ମୁଁ ପାସୋର । ୨।

ଜୀବ ଛାଡ଼ିଗଲେ ଭୂତ ବୋଲି କହି
 ଶମସାନ ଭୁମିକୁ ତ ନେବେ ବହି
 ସ୍ନେହ ମାୟା ମମତା ପାସୋରି ଦେଇ
 ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ତୋ ସାଥୀ ପଲକର । ୩।

ଚରଣ ତଳେ ମାଗୁଛି ଠାବ ମୁହିଁ
 ଆଉ ମାନ ଗଉରବ ଆଶା ନାହିଁ
 ବାରଣ ନ କର ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରହୀ ମୋର
 ବଳ ଦିଅ ତବ ନାମ ଭଜିବାର । ୪।

ନ ଥିଲେ ଅପରାଧୀ ମୋହ ସରି

ନ ଥିଲେ ଅପରାଧୀ ମୋହ ସରି
 କ୍ଷମା ମାଗିବ କିଏ ପାଦ ଧରି । ୦।

କ୍ଷମା-ସାଗର ବୋଲି, ତିନି ଜଗତେ ହୁରି
 ପଡୁଛି, ଶୁଣୁଛି ମୁଁ କାନ ଭରି
 ମନରେ ହେଉଛି, ସେହି ଘୋଷଣା ଆଜି
 ଆସିଛି, ପରଶିବି ଟାଣ କରି । ୧।

ସତେ ସିଂହ-ଦୁଆର, କିଳିଦେବ ଠାକୁର !

ମନ-ଆଶା ମୋ ମନେ ଯିବ ମରି
 ଅଶେଷ ଅପରାଧୀ, ଜନେ ହେ ଦୟାନିଧି !
 ମିଶିଛି ପରା, ମୁଁ କି ଯିବି ଫେରି ? । ୨।

କ୍ଷମା ନ ଦେଲେ ମୋତେ, କଳଙ୍କ ଏ ଜଗତେ
 ରଟିବ ସିନା, ଲାଜେ ଯିବି ସରି
 ପିତା ମୋର ମହତ, ହୋଇ କି ବିପରୀତ
 ଫଳ ଫଳିଲା ଭଲ କେଉଁପରି ? । ୩।

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର?
ସୁରେ ସୁର ନ ମିଶିଲେ ବେସୁରା ବୀଣା ତାର ।୦।

ମନର ମିଳନ ଯେବେ ମନ ତୁଲେ ନ ହେଲା
ଏକ ସୁରେ କଣ ଯେବେ ମିଳନ ପାଶୋରିଲା
ପରାଣର ମେଳ କାହୁଁ ହେବ ଥରେ ବିଚାର ।୧।

ପୁମାଙ୍କୁ ନ ରହୁ ଆଉ, ଯାଏ ଗତି ବେଳ ତ
ଏକ ତାନେ, ଏକ ସୁରେ ଗାଅ ଗାଅ ସେ ଗୀତ

ଯେ ଗୀତର ଛନ୍ଦେ ଭରା, ଗୁରୁ ନାମ ମନ୍ତ୍ରର ।୨।

କେହି ନୁହେଁ ପର କା'ର ଏଇ ଧୂଳି ଧରାରେ
କହ କା'ଜନମ ନୁହେଁ ମାଟି ମାଆ କୋଳରେ
ବାଉଳା ସେ, ଏ ମନ୍ତ୍ରର ହୁଏ ଯା'ର ପାଶୋର ।୩।

ଆସ, ଜାଗ, ନାମ ତାର ଗାଅ କଣ ମିଳାଇ
ଜାଣନା କି ଜୀବନର ନାଉରୀ ଏକା ସେହି
ସେଇ ଗୁରୁ, ସେଇ ବ୍ରହ୍ମା, ସେଇ ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍କର ।୪।

ନମୋ ନମୋ ନମଃ ପ୍ରଭୁ

ନମୋ ନମୋ ନମଃ ପ୍ରଭୁ ନର ରୂପ ଧର
ଜଗତଗୁରୁ ହେ ଦେବ ବେଦାନ୍ତ ଭାଞ୍ଜର
ବାହୁଁ ଛୁଟି ସମାହିତ ଆହେ ଯୋଗୀଶ୍ୱର
କୁଞ୍ଜିତ କୁନ୍ତଳ ତବ ପରମରୂପିର -୧-

ପ୍ରେମ ଅବତାର ଦେବ କୃପା ପାରାବାର
ଅରୁଣ ନୟନ ଯୁଗ ଭଞ୍ଜ କ୍ଳାଳା ହର
ତୁଳସୀ ମାଳ ଚନ୍ଦନ ଦୁର୍ଗା ବିଜୁବଳ

ସୁଶୋଭିତ ଅଙ୍ଗ ତବ ଅତିମନୋହର -୨-

ନିତ୍ୟ ଲୋକେଶ୍ୱର ଆହେ ପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ
ଯୁଗେଯୁଗେ ତୁମେ ସଦା ଗୁରୁ ଅବତାର
କଳୁଶ କଳଙ୍କ ନାଶି ମର ଜଗତର
ଜୀବ ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ ଧରକଳେବର
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ପରମ ଇଶ୍ୱର
ତବ ପାଦ ପଦ୍ମେ ରଖ ଅଧମେ କିଙ୍କର -୩-

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ ଅଞ୍ଜନ ଦିଅ ଗାରେ
ନିରେଖିବି ତୁମ ରୂପ ସବୁରି ଭିତରେ ।୦।

ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀମୁଖ ହେରି
ନିଜକୁ ଦେବି ପାଶୋରି
ପୂଲକିତ ହେବ ଚିତ୍ତ ତୁମ ପିଆନରେ ।୧।

ପ୍ରୀତିରେ ମିଶିବ ପ୍ରୀତି
ଗାଇ ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗୀତି

ଅବଗାହିବି ମୁଁ ନିତି ଭାବ-ପାରାବାରେ ।୨।

କର ବାରେ କୃପାନିଧି
ମୋ ଲାଗି ଏତିକି ବିଧି
ଶୁଣାଇବି ତୁମ ସୁର ଜଗତ ଜନରେ ।୩।

ତୁମେ ମୋ ଆତ୍ମାର୍ଥ ଶେଷ
ମୁଁ ତୁମ ଦାସ କନିଷ୍ଠ
ଶିର ପାତି ଥିବି ଚିର ଚାରୁ ଚରଣରେ ।୪।

ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ

ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ
ଅଞ୍ଜନ ହୁଅ ହେ ମୋର
ମନକୋଶେ ଲୁଚି ଖେଳ ଲୁଚକାଳି
ହୋଇ ତୁମେ ଚିତ୍ତଚୋର ।୧।

କଣ୍ଠତଟେ ନିଶିଦିନ ଝୁଲୁଥାଅ
ହୋଇ କଣ୍ଠ-ରତ୍ନହାର
ସୁବାସ ଅଗୁରୁ ଚନ୍ଦନ ହୋଇ ମୋ
ଲେପନ ହୁଅ ଅଙ୍ଗର ।୨।

ମଥା ପରେ ମୋର ବିରାଡୁ ଥାଅ ହେ
ହୋଇ ତୁମେ ଶିରୋମଣି

ହୃଦୟିଂହାସନେ ହେ ଦେବତା ତୁମେ
ହୋଇଥାଅ ଚିନ୍ତାମଣି ।୩।

ନାସାପୁଟେ ହୋଇ ନିଃଶ୍ୱାସ ତୁମେ
ଅନ୍ତରେ ମୋ ଖେଳାକର
ବସନ ହୋଇ ମୋ ଅଙ୍ଗେ ଜଡ଼ି ରହି
ନିରତ ଲଜା ନିବାର ।୪।

ଶୟନେ ସପନେ ପୁମେ ଜାଗରଣେ
ସଙ୍ଗେ ଥାଅ ମୋର ପ୍ରିୟ !
ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ
ସେବାର ନିଯୋଗ ଦିଅ ।୫।

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି ରହିଛି ନୟନେ ନୟନେ
ହୃଦୟ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଜାଣି ହୃଦୟେ ରହିଛି ଗୋପନେ ।୦।

ବାସନା ବଶରୁ ଅବିରତ ମନ
ଧାଏଁ ଦଶଦିଗେ ପାଗଳ ସମାନ
ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ତୁମେ ସତତ ମରମେ ଜାଗିଛ ଶୟନେ ସୁପନେ ।୧।

ତେଜିଛନ୍ତି ସର୍ବେ କେହି ନାହିଁ ଯାର
ତୁମ ସ୍ନେହ ଅଛି ତୁମେ ଅଛ ତାର
ନିରାଶ୍ରୟ ଜନ ଗୃହ ନାହିଁ ଯାର ରଖ ତାକୁ ତୁମ ଭବନେ ।୨।

ତୁମ ବିନା ସାଥୀ କେହି ନାହିଁ ମୋର
ସମ୍ମୁଖେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବିସ୍ତାର
କାଳପାରାବାର କରୁଅଛ ପାର କେହି ନ ଜାଣାଇଁ କେସନେ ।୩।

ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ମୁହିଁ ସିନା ଅଛି
ତୁମେ ପ୍ରାଣମୟ ତେଣୁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଛି
ଯେତେ ପାଇଲେ ହେଁ ତୃପ୍ତି ନ ଆସୁଛି ଯେତେ ଜାଣିଲେ ବି ନ ଜାଣେ ।୪।

ତୁମକୁ ପାଇବି ଜାଣେ ନିରନ୍ତରେ
ଲୋକ ଲୋକାନ୍ତରେ ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତରେ
ତୁମ ଆଉ ମୋହୁ ବିନା କେହି ନାହିଁ, ନାହିଁ କିଛି ବାଧା ମିଳନେ ।୫।

ନୟନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ

ନୟନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ, ବନ୍ଦନ ମୋର ଘେନ
ଅନ୍ଧନୟନେ ରଞ୍ଜନ କର ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଚନ ।୦।

ତୁମେ ସୁରଧୁନୀ ଧାର
ଧୁଅ ମୋର ମାୟା ଘୋର
କଣ୍ଠରୁ ତବ ‘ମା ଭେ’ ‘ମା ଭେ’ ଶୁଣଇ ବ୍ୟଥିତ ଜନ
ନିଖିଳ ନୟନ ଆବାହନ କରେ ତବ ଶୁଭ ଆଗମନ ।୧।

ସ୍ୱପ୍ନର ତୁମେ ସତ୍ୟ
ସୃଷ୍ଟିର ତୁମେ ତତ୍ତ୍ୱ
ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତୀ ହତାଶ ଜୀବନେ ଦୀପଶିଖା, ତେଜିଆନ

ବିଶ୍ୱଜନତା ଅଭୟ ଲଭଇ, କରି ‘ଜୟଗୁରୁ’ ଗାନ ।୨।

ତୁମ ସଙ୍ଗତ ସୁର
ମଙ୍ଗଳମୟ ଚିର
ମୁର୍ଦ୍ଧନା ତା’ର ଚରାଚର ଛୁଇଁ, କଲ୍ୟାଣ କରେ ଦାନ
ତାପିତ, ପୀଡିତ, ଦଳିତ ଜୀବନେ, ଶାନ୍ତିର ଆଲୋପନ ।୩।

ଯୁଗ ଧର୍ମର ରକ୍ଷୀ
ନିତ୍ୟର ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ
ଅମର ବାଣୀରେ ଅମୀୟର ଧାର ବରଷ ଜଗଜୀବନ !
ନିଠୁର ନ ହୁଅ ଶରଣାଗତରେ, ଚରଣେ ଦିଅ ଶରଣ ।୪।

ନାହିଁ ନୟନ ବନର ସୁମନ

ନାହିଁ ନୟନ ବନର ସୁମନ ନାହିଁ ଚନ୍ଦନ ବୁଆ
ଭକତି ପୋଥିରେ ତୋରବନ୍ଧା ମୋର ପ୍ରଣତି ଶିଖୁଛି ନୁଆ ।୦।

କଳ୍ପସ ଜଳଧି ଉର୍ମିରେ ମୁହିଁ
ଆସିଛି ପ୍ରିୟ ଗୋ ଆଜି ମଥା ଧୋଇ
ଦିଅ ପରା ତୁମେ ଚରଣ-ପରଶ ନ ବାରି ଛୁଆଁ-ଅଛୁଆଁ

ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଆଜି ମୁଁ ଶୁଣି ଏଇ ଲୋକ କୁହା ।୧।

ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଚରଣ ପରଶ
କଳଙ୍କ ଲାଗିବ ହେବ ଅପଯଶ
ଦୁର୍ଭାଗ ଯିଏ ! ବନ୍ଦନ ତେବେ ମାନ ମୋର ସାନକୁହା
ବନପୁଲଟିଏ ଆଣିଛି, ଭେଟିବି ଭରା ଆଖି ପାଣି ଧୁଆ ।୨।

ନାମ ଭକ୍ତୁ ଥା’ରେ ମନପକ୍ଷୀ ହେଲା ନ କରି

ନାମ ଭକ୍ତୁ ଥା’ରେ ମନପକ୍ଷୀ ହେଲା ନ କରି
କରିଲେ ତୁ ହେଲା ବୁଡିଯିବ ଭେଳା
ଅଜାଣନ୍ତେ ଜୀବ ଯିବ ବାହାରି ।୦।

କାମନା ବାସନା ତୋର ଦୁଇ ତେଣା
ଯାହା ପାଇଁ ତୁହି ଉଡି ବୁଲୁ ସିନା
ପାଇବୁରେ ଧକ୍କା ତେଣା କାଟି ପକା
ଧରି ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନ-କଟୁରି ।୧।

ଜଞ୍ଜଳ-ଜାଲକୁ ବିଛାଇ ଗୁପ୍ତତେ
କାଳ-ଶବର ଯେ ବାନ୍ଧି ନେବ ତୋତେ
ଜ୍ଞାନ-ତଥ୍ତ୍ୱ ଧାରେ କାଟି ପକା ତା’ରେ
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ନାମ ସୁମରି ।୨।

ରୂପ ହେରି ଜପ କରୁଥବୁ ନାମ
ଦୁଃଖ ହରି ସୁଖ ଦେବେ ପ୍ରିୟତମ
ଯେତେ ଦିନ ଥିବୁ ଶ୍ରୀପଦ ସେବିବୁ
କାଳ-ପାଶୁ ନେବେ ତୋତେ ଉଦ୍ଧାରି ।୩।

ନିଗମ ତାରକା

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବନ୍ଦେ ଜଗତତାରକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଜ୍ଞାନାଲୋକପ୍ରକାଶକମ୍ ।୦।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଭବବନ୍ଧନ-ମୋଚକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ପରମାନନ୍ଦଦାୟକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସୌମ୍ୟ-ମଧୁର-ଦର୍ଶନମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସଜ୍ଜିଦାନନ୍ଦବିଗ୍ରହମ୍ ।୧।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ-ବିକାଶକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଭକ୍ତହୃଦୟ-ରଞ୍ଜକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସାରସଂପଦଜ୍ଞାପକମ୍

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଦୀନ-ପତିତ-ପାବକମ୍ ।୨।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ନିଗମତତ୍ତ୍ୱଭୁଷଣମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଶୃତିବେଦାନ୍ତଭାସ୍କରମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦରମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ପ୍ରେମ-କରୁଣା-ନିଳୟମ୍ ।୩।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଅଜ୍ଞ-ତାମସ-ନାଶକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଜୀବଦୁଃଖକାତରମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀପଦଯୁଗଳମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଚରଣେ ଗଚ୍ଛ ଶରଣମ୍ ।୪।

ନିଷ୍କୁମ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି

ନିଷ୍କୁମ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି

ଚେତା-ଚଇତନ ନାହିଁ

ତମକି ଉଠିଲି ତକିଦେଲା ମୋତେ

ପରଭାତୀ ପକ୍ଷୀ ଗାଇ ।୦।

ଦେଖିଲା ନୟନ ମୋର

ନାହିଁ ଆଉ ଅକ୍ଷାର

ଉଠାଇଲା ଯିଏ ବିଚାରିଲି, ତାକୁ

ପ୍ରତିଦିନ ଦେବା ପାଇଁ

ପୂରୁବେ ଅରୁଣ ବାରି ମୋର ମନ

ହସି, କଲା ମୋତେ ଚାହିଁ ।୧।

ଚେତାଇ ଦେଲା ସେ ବୋଲି

ପକ୍ଷୀ କି ଆଦର କଲି

କହିଲା ସେ ମୋତେ, କଣେ ତା' ସୁର

ଦେଇଛି କିଏ ଭରାଇ

ଆଦେଶରେ ତାର ଗାଉଛି ସେ ଗୀତ

ଆୟତ୍ତ ତାହାର ନାହିଁ ।୨।

କିଏ ଶୁଣାଇଲା ମୋତେ

କିଏ ଚେତାଇଲା ସତେ

ସଭିଏଁ କହିଲେ ଭାରି ଛଇଳ ସେ

ସବୁ କରେ ଲୁଚି ରହି

କେତେ ସୁଖ ପାଏ ମୋତେ ବୋଲି ଭାଳି

ତା' ପଦେ ଜୁହାରେ ମୁହିଁ ।୩।

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ହେ

କରୁଣା କଣାଏ ମାଗେ ଯୋଡ଼ି ବେନି କର ହେ ।୦

ଯେ ଦାନ ଦେଇଛ ଭରି ମୁରୁଛିବି ମୁଁ କି କରି

ପ୍ରତିଦାନେ ପ୍ରେମବାରୀ ପଦେ ଘେନା କର ହେ ।୧

ଶୟନରେ ସ୍ୱପନରେ ସେ ମୁରତି ନୟନରେ

ହେରି ବେନି ଆଖି ମୋର ହେଉ ଶୁଦ୍ଧ ଚିର ହେ ।୨

ସନ୍ତାନର ଦୋଷରାଶି କ୍ଷମାକର ଅବିନାଶୀ

ଏତିକି ମାତର ପ୍ରଭୁ ଆଶା ଏ ମନର ହେ ।୩

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ !

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ !

ଏଇ ମାଟି ଘଟୁ ଦିନେ ଯିବ ପଳାଇ

ପ୍ରଭୁ, ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନ ହୃଦେ ରଖିବି କରି ଯତନ

ଗଲାବେଳେ ଯିବି ତାକୁ ସାଥୀରେ ନେଇ ।୦।

ହୃଦ-ସରସୀରେ ପୁଟାଇ ଦିଅ ତୁମ ପଦ-କମଳ

ମନ-କଳସୀରେ ପୁରାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ-ସଲିଳ

ସେହି ପ୍ରେମ ଜଳେ ଅବଗାହି ତୁମ ପାଦପଦ୍ମ ତିରେ ଧ୍ୟାୟି

ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଦେବି ବିତାଇ ।୧।

ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସ୍ୱାମୀ ହେ ତୁମେ ପରା ଜନକ ମୋର

ତୁମେ ଥାଉ ଥାଉ ତିନି ଭୁବନେ ମୋର କାହାକୁ ତର

କର ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନେ ଧନୀ କେବେ ହେବି ନାହିଁ ଅଭିମାନୀ

ଏତେ ସଉଦାଗ୍ୟ ସିନା ତୁମରି ପାଇଁ ।୨।

ଏ ଭବ-ସାଗରେ ବୁହାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମତରଙ୍ଗ

ଆହେ ପ୍ରେମମୟ କର ହେ ପାରି ନାବେ ଧରିଣ ମଙ୍ଗ

ମୋର ଏହିମାତ୍ର ଅଭିଳାଷ କର ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ଦାସ

କରୁଥିବି ସେବା ତୁମ ନାମକୁ ଗାଇ ।୩।

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ
ତୁଟାଇ ସଂସାର ବନ୍ଧନ
ମାୟା ଭେଳିକିରେ ଭୁଲାଇ କାହିଁକି
ଲୁହରେ ଭରିଲ ନୟନ ।ଠ।

କୃପା ବହି ଭବେ ଦେଲ ଜନମ
(ବୃଥା) ମାୟା ପ୍ରେମେ ବିତିଲା ଦିନ

ବାସି ଫୁଲ ସେ ତ ଝରିଗଲା ହେଲେ
ତୁମ ପାଦେ କର ବିଳୀନ ।୧।

ଦେଖା ଦେଲ ଯେବେ ଏଇ ଜନମେ
ହାତ ଧରି ନିଅ ମୁକତି ଧାମେ
ଦୀପଶିଖା ସେ ତ ଲିଭିଗଲା ହେଲେ
ତୁମ ସାଥେ ହେଉ ମିଳନ ।୨।

ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି

(ମୋର) ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି
ତୁମ ପଞ୍ଜୁରୀରେ ମୋତେ ରଖ କରି ପୋଷା ଶାରୀ ।ଠ।

ପୀରତି-ତୋରରେ ବାନ୍ଧି, ରଖ କରି ପାଦ ବନ୍ଧୀ,
ପଳାଇଯିବାକୁ ଆଉ ରାହା ନ ଥିବ ମୋହୁରି ।୧।

ଗୋଳି ତବ ପ୍ରେମ ନୀର ଖୁଆଇ ଦେବ ଆହାର

ଆଉଁଷଦେଇ ମୋ ଶିର ତାଳିବ ଆଦର ଭରି ।୨।

ଶିଖାଇବ ମୋତେ ପ୍ରିୟ ! ତୁମ ନାମ ପ୍ରେମମୟ
ନିଶି-ଦିନ ରତ୍ନପିବି ସେ ପଦତି ନ ପାଶୋରି ।୩।

ତୁମ ଆଶା-ପଥ ଚାହିଁ ଖାଲି ସେଇ ଗୀତ ଗାଇ
ଶୁଣାଇବି ତୁମ କାନେ ସାରାଟି ଜନମ ଧରି ।୪।

ପତାରୁଛି ପଦେ କଥା

ପତାରୁଛି ପଦେ କଥା ଶ୍ରୀକ୍ଷାମୂରେ ଯୋଡି କର
କ୍ଷମାକି ପାଶୋରି ଦେଲ ମୋହୁରି ପାଇଁ ଠାକୁର ? ।ଠ।

ଜଳେ ଥଳେ ଆକାଶରେ ତୁମରି ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି
କିଏ ସେ ନ ଜାଣେ କହ ତୁମର ଏ ସାରା ସୃଷ୍ଟି
ସବୁରି ପାଇଁ କି ପରା ତୁମର ସମ ବିଚାର ।୧।

ଅଧମ ହେଲେ ମୁଁ ପଛେ ନୁହେଁ କି ସୁତ ତୁମର ?
ପିତା ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ନ ଦେବ କି ସିଉକାର
କୁବୁଝି ଅଜ୍ଞାନୀ ସୁତେ ପିତା କି କରେ ଅନ୍ତର ।୨।

ଜାଣୁଛି ତୁମ ବିହୁନେ ତିଳେ ମୋର ଗତି ନାହିଁ
ତେବେ ହେଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ କେବେହେଲେ ତାକୁ ନାହିଁ
ପାଶୋରି ତୁମକୁ ସାର କରିଛି ହୀନ ମୁଁ କାର ।୩।

ତୁମ ବିହୁନରେ କାଳ ଗରାସୁଛି ମୋତେ ଆସି
କୋଟି ଅପରାଧୁ ମୋର ଗଲେ ଝୁଲେ ମାୟା ଫଣି
ତାହିଁ ତାହିଁ ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ରକ୍ଷାକର ରକ୍ଷାକର
ଶରଣାଗତ ଦାସରେ କୃପାକର କୃପାକର ।୪।

ପଞ୍ଜାରୀ ରୋ ତର ନାହିଁ ଆଖି

ପଞ୍ଜାରୀ ରୋ ତର ନାହିଁ ଆଖି ଆଗେ ହେରି ଭବ ନଦୀ ଧାର
ଅଛି ଜଣେ ନାଉରୀଆ କରିବ ପାର ଉତାର ।ଠ।

ବଢି ନଈ ଗରଜନ ଶୁଣି ହେଉ ଛନ ଛନ
କୁଳ ଲଘିଂ ଢେଉ ଦେଖି ଛାତି ତୋର ଥର ଥର ।୧।

ଚଢ଼ରେ ସତ୍ୟର ନାଆ କହରେ ଗୁରୁର ନାଆଁ
ତିକି ନାଆ ହେଲେ ହେଉ ତିଳେ ଖାତର ନ କର ।୨।

କାଳି ମେଘ ଘୋଟେ ଯେବେ ଆକାଶ କୋଣରେ ତେବେ

ଗୁରୁ ନାମ କୁନ୍ତ ଧରି ପେଟ ଫୁଟାଅ ତାହାର ।୩।

ନାଉରୀ ଜଣକ ଟାଣ ତାଙ୍କ ଦେଇ ମନ ପ୍ରାଣ
କାତ ମାରି ସହଜରେ ତୋତେ ରେ କରିବ ପାର ।୪।

ମନ ଖାଲି କରି ଟାଣ ତା ପଦେ କଲେ ଧିଆନ
ଅଦେଖାରେ ଅଜଣାରେ ଆସି ହେବ ଆପଣାର ।୫।

ବଳେ ଦିଶିବରେ ରାହାହୋଇବ ସେ ତୋର ସାହା
ଝଟ ଝଞ୍ଜୁ ନ ଡରି ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମର ।୬।

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଟ ଶତଦଳ

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଟ ଶତଦଳ ବରନ-ବଲଭବ ନିୟମ,
ତନୁ-କାନ୍ତି ଝଲମଲ, କାନ୍ତ କୋମଳ ନୟନ, ମନ ଅଭିନୟଲ ।୧।

ମୁଖ ମଣ୍ଡଳେ ଦରହାସ ଆଶିଷ-ବାରି ସନ୍ତତ ସିଞ୍ଚିଲ
ଘନ-କୃଷ୍ଣ କୁଞ୍ଚିତ ଚାରୁ କୁନ୍ତଳ କଣ୍ଠତପତ୍ର ବିଞ୍ଚିଲ ।୩।

ପରିଶୁଭ ବାସ ସୁବେଷ୍ଟନେ ତବ ସରସ କଟି ତଟ ସାଜିଲ
କମ ରୁଚିର ପରିସର ବସ ପର ସଜ ସୁମନ ହାର ବିରାଜିଲ ।୨।

ନତ ଭକତଜନ ତବ ଚରଣ ଯୁଗଳେ ବନ୍ଦି ଆଶିଷ ଲୋଡ଼ିଲ
ଦିଅ ଗୁରୁ ନିଗମ ! ଚିର ପଦ ଶରଣ ଗୁରୁଦାସ ଭିକ୍ଷୁକ ମାଗିଲ ।୪।

ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ

ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ, ଗାଲ ତବ ଜୟ ହେ
ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି କରେ ଧରି ମାଗେ ବରାଭୟ ହେ ।୦।

ରଞ୍ଜିତ ଛଟା ଶ୍ରୀମୁଖ
ଅଖଣ୍ଡ ସୁଧା ମୟୁଖ
ତେଜୋଘ୍ନ ଅପଘନ ଦିଅଇ ଅଭୟ ହେ ।୨।

ସୁରଙ୍ଗ ବେନି ପୟର
ବନ୍ଦେ ବିଶ୍ଵ ଚରାଚର
ଅପରିମିତ ମହିମା ଯେ ପଦୁ ଉଦୟ ହେ ।୧।

ସଞ୍ଚାଳକ ସବୁକାଳେ
ତୁମେ କ୍ଷିତି ଚକ୍ରବାଳେ
ପଦ-ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଆଗେ ମତି କର ଥୟ ହେ ।୩।

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ
ମାଗୁ ନାହିଁ ଧନ ଜନ ।୦।

ଦିଅ ହେ ପାଗଳ କରି
ତୁଟାଇ ମାୟା ସବୁରି
ତୁମେ ଏକା ମୋର ବୋଲି ରଚି ବୁଲେ ନିଶି ଦିନ ।୩।

ତୁମେ ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ
ଶରଣ ନେଲା ଉତ୍ତାରୁ
ଅନାଥ ହେଲେ ମୁଁ ନାଥ କାହାକୁ ଏ ଅପମାନ ।୧।

ଜେଣିକି ଦେବି ମୁଁ ଚାହିଁ
ସେ ରୂପ ଦିଶିବା ପାଇଁ
ନୟନ ପଟରେ ଦିଅ ଲଗାଇ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜନ ।୪।

ଆପଣାରେ ଆପେ ଭଣ୍ଡେ
ନ ହେଜେ ସେ ପଦ ଦଣ୍ଡେ
ତୁଣ୍ଡରେ ଦିଅ କୁହାଇ ଗୁରୁନାମ ଗୁଣ ଗାନ ।୨।

ଭଲ ଭେଲ ଯେତେ ଯାହା
ସବୁତ ତୁମରି ଦିଆ
କରୁଣା କର ହେ ନାଥ ଏତିକି ବୁଝୁ ଏ ମନ ।୫।

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ଵବିହାରୀ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ଵବିହାରୀ
ଚରଣେ ପ୍ରଣତି ଘେନ ଭବଦୁଃଖହାରୀ
ନରରୂପୀ ଭଗବାନ
ମଙ୍ଗଳ ଆଶିଷେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନ ।୧।

ସବୁ ହୋଇଛି ସମୂବ
ସବୁଠାରେ ଖେଳେ ତବ ଶକ୍ତିର ବିଭବ ।୩।

ଆହେ ଗୁରୁଦେବ ତବ ମହାନ ଶକ୍ତି
ବିଶ୍ଵଲୀଳା ମଧ୍ୟେ ପ୍ରବେଶିଣ ଯଥାରୀତି
ସତ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ବୋଲାଇ
ଚଳାଉଅଛ ଏ ସୃଷ୍ଟି, ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରହି ।୨।

ପ୍ରଳୟ କାଳରେ ବିଶ୍ଵ ହେଲେହେଁ ବିଲୟ
ଏକମାତ୍ର ତୁମେ ସର୍ବ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵେ ହୋଇ ଥୟ
ରହି ଦୁଃଖର ଆସନେ
ଜଗତ-ବୀଜକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛ ଯତନେ ।୪।

ସେହି ଶକ୍ତି ବଳେ ସର୍ବେ ହୋଇ ଆକର୍ଷିତ
ମହତତ୍ଵଠାରୁ ଜୀବ ଜଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସକଳ ସୁଖ ଦୁଃଖର ହୋଇଣ ଅତୀତ
ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଚଳୁଥିବୁଁ ନିତ୍ୟ
ଶୁଦ୍ଧା, ବୁଦ୍ଧି ସେହିପରି
ଦିଅ ଦେବ, ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମରି ।୫।

ପରଶ ତୁମର ପ୍ରଭୁ କେତେ ସରସ

ପରଶ ତୁମର ପ୍ରଭୁ କେତେ ସରସ !

ହେବ ଏ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ପୁରିବ ଆଶ ।୩।

ପାସୋରାଇ ଦିଏ ଯେତେ ଭବ ପରାସ ।୦।

ନିତ୍ୟ ନୂତନ ରୁଚିର
ଶାଶ୍ୱତ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର
ପଦ-କଞ୍ଚି ମନୋହର ଶୋଭା ପ୍ରକାଶ ।୧।

ଜଗତ ଜନ ବନ୍ଦନ
ଭକତ-ହୃଦ-ଚନ୍ଦନ
ସମ୍ବିତ ବଦନୁ ସତେ ଝରେ ପୀୟୂଷାଧା

ତପସ୍ୟା ଜନ୍ମ ଜନ୍ମର
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବା ହେଲା ମୋର
ଆଶା-ତରୁ କୁସୁମିତ ଭାଳେ ସୁବାସ ।୨।

କମଳ-ନେତ୍ର ଯୁଗଳ
କରୁଣାରେ ଭଳ ଭଳ
ଜୀବ ଦୁଃଖରେ କାତର ସଦା ମାନସ ।୫।

ସେ ପଦ-ପଙ୍କଜ ମନ
ନିରତ ଲୋଡେ ଶରଣ

ମେଷ୍ଟାଇ ଯାବତ ଚିନ୍ତା
ଲୋଟାଇ ଚରଣେ ମଥା
ତୁଟାଇବି କୃପାବଳେ ବିଷୟ-ବିଷ ।୬।

ପରାଶ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି

ପରାଶ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋ ହାତ ଧରି
ଭବ ଜଳ ଭଉଁରୀରେ ମରେ ମୁଁ ଘୁରି ।୦।

ପ୍ରବୃତ୍ତି ସ୍ରୋତରେ ଭାସି ପ୍ରାଣ ମୋର ଗଲା ଆସି
ଅବଶ ଏ ତନୁ ମନ ଆହତ ଭାରି
ତଥାପି ଏ ମନ ଚାହେଁ ଯିବ ପହଁରି ।୩।

ଆସିଥିଲି ଏ ସଂସାରେ ତୁମ ମହାନ ଇଚ୍ଛାରେ
କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତିତ କର୍ମ ତୁମରି
ସେବକ ଜୀବନ ଧରି ସେବା ଆଚରି ।୧।

ଯେତେକ ଦେଲ ବତାଇ ବେତନା ମୋ ଫେରୁ ନାହିଁ
ମୋହ ମଦ ନିଶା ମୋତେ ରଖିଛି ଘାରି
ଜୀବନ ଦୀପ ମୋ ଧୀରେ ଯାଏ ମଉଳି ।୪।

ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗ ଦେଖି ମନ ମୋର ଗଲା ଲାଖି
ମାୟା ମରିଚିକା ପଛେ ପାଗଳ ହେଲି
ତୁମ କଥା ଏ ମନରୁ ପାଶୋରି ଦେଲି ।୨।

ମରଣ ଦୁଆରେ ଆଜି ତୁମ କଥା ମନେ ହେଉଛି
ଶରଣ ମାଗୁଛି ତୁମ ଚରଣ ଧରି
ଅରକ୍ଷ ଜନକୁ ରଖ ହେ ଦୁଃଖହାରୀ ।୫।

ପରାଶ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ

ପରାଶ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ କମଳ ଚରଣେ ଡବ
କହ ଦୟାମୟ ! ଜୀବନରେ ଆଉ କେଉଁ ସୁଖ ବଇଭବ ? ।୦।

ଏ ମନ ଗଗନେ ଯେବେ ଡବ ପ୍ରେମ-ଶଶୀ-କର ନ ହସିବ
ଛାଇ ସିନା ନଭ ଶଶାଙ୍କ ମୟୂଖ ତିମିର ସରି ଦିଶିବ ।୨।

ଅକଳନ ଧନ ଥାଇ ଅକାରଣ ନାହିଁ ତହିଁ ଲବେ ଲାଭ,
ସେ ଧନେ ଅନାଇ ପରମ ରତନେ ଯତନ ଯେବେ ନ ଥିବ ।୧।

ସତୀ ନାୟିକାର ପ୍ରେମ-ଅନୁରାଗେ କାଳିମା ସିନା ସମ୍ଭବ
ତା' ପ୍ରେମ-ହେମରେ ଯେବେ ଡବ ପ୍ରେମ-ମଣି ଝଲି ନ ଦିଶିବ ? ।୩।

ଅତି ଅଲିଅଳ କୋଳର ଦୁଲାଳ କମଳ ମୁଖ ବିଭବ
ଥାଇ କିବା ଲାଭ, ଯେବେ ତହିଁ ଡବ ଶିରୀମୁଖ ନ ପୁଞ୍ଚିବ ?

ମୋହ ପରମାଦେ ଡବ ପଦେ ଯେବେ ସଂଶୟ ତିଳେ ଘଟିବ
କୁଟ କାଳନାଶ ବିଷମ ଗରଳ ଦଂଶନରୁ ବଳିଯିବ ।୪।

ପରାଶପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି

ପରାଶପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି
ନାହିଁ ତ ତୋ ବିନେ କେହି ଜଗତେ ମୁକତି ।୦।

ତେବେକେ ଚଞ୍ଚଳ ମତି ।୨।

ମିଛ ମାୟା ଘୋର ଘାରେ ନିରନ୍ତର
କି ଦିବସ କିବା ରାତି
ପିତା, ମାତା, ମୋର ବାନ୍ଧବ ସୋଦର
ସଭିଏଁ ସୁଖର ସାଥୀ ।୧।

ଏତିକି ମାତର ପାଦତଳେ ତୋର
ମାଗୁଣି ମୋଜର ନିତି
ଧନ ଜନ ମାନ ସବୁ ଅକାରଣ
ଦିନ ଜାଉ ତୋତେ ଚିନ୍ତି ।୩।

ଭଜନେ ପୂଜନେ ନାମ ଗୁଣ ଗାନେ
ଅଶକତ ଦିନ ରାତି
ଜାଣୁଛି କେବଳ ତୁ ଏକା ସମ୍ବଳ

ନ ଯାଉ ପାଶୋର, କ୍ଷଣେ ହେଲେ ମୋର
ପଦରୁ ତୋର ଭଜତି
ଭବ ଜଳ ନିଧି ପାର ହେବା ପାଇଁ
ଭିଖ ମାଗେ ଶିର ପାତି ।୪।

ପରାଶରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ

ପରାଶରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ତୁମରି ଶରଣ ନେଲି
ଦେହ-ମନ-ପ୍ରାଣ ସୁତ, ସୁତା, ଧନ ତବ ପଦେ ଅରପିଲି ।୦।

ଠେଲିଦିଅ ଅବା ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦଳି
କେବେ ନ ଭୁଲିବି ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ, ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏଇ ଅଳି ।୩।

ରଖ ବା ନ ରଖ ଶୁଣ ବା ନ ଶୁଣ
ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ
ହୁଏ ବା ବଧିର ଅବା ହୁଏ ମୂକ ନ ଯାଏ ସେ ନାମ ଭୁଲି ।୧।

ଅନାଥ ଜନର ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ପରା
ନାଗରା ବାଜୁଛି ଏ ଜଗତ ସାରା
ନ ଶୁଭୁଛି କିଂପା ଏ ଦୀନ ତାକରା, କେଉଁ ଅପରାଧ କଲି ।୪।

ତୁମରୁପ ଛବି ସଦା ନିରେଖିବି
ଦଦରା କଣ୍ଠେ ମୋ ନାମ ଗାଉଥିବି
ଅନ୍ତରେ ତୁମରି ମହିମା ସୁମରି, ଜୀବ ମୋର ଯାଉ ଚାଲି ।୨।

ତୁମ ସେବା କରି ଦିନ ମୋର ଯାଉ
ଭକତ ସେବାରେ ପ୍ରାଣ ମୋର ଥାଉ
ଆଉ ଯାହା କିଛି ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସବୁ ପଦେ ଅରପିଲି ।୫।

ଫେପାତି ଦିଅ ବା ନିଅ କୋଳେ ତୋଳି

ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ତର

ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ତର ?
ମୁଦା ଆଖି ମେଲି ଚାହାଁ ତୁ ଏଥର ।୦।

ତେରି ବେନି କାନ ଶୁଣ ମୋ ବଚନ
ତୁରେ ଘୁଞ୍ଚିଯିବ ମାୟା ଅନ୍ଧକାର ।୨।

ସୁଖ ସଂପଦରେ, ଦୁଃଖ ବିପଦରେ
ହସେ କାନ୍ଦେ ରତି ନିତି ଖେଳ ଘର ।୧।

ତୁରେ ମୋ ସନ୍ତାନ ଏ ତ ନୁହେଁ ଆନ
ରଖ ବିଶ୍ୱାସ ମୁଁ ନେବି କରି କୋଳୀ ।୩।

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି କାନ ଶୁଣେ ବାର ବାର
ଏ ଅଭୟବାଣୀ ତୁମର ସିନା ହେ ବାରୁଛି ଏ ମନ ମୋର ।୦।

ମୋ ଜୀବନ ତରୀ ବୁଡିଗଲା ବେଳେ
ମୁଁ ଜାଣିବା ଆଗୁ ତୁମେ ଜାଣି ଉଭା ମଙ୍ଗ ଧରି ମଙ୍ଗୁଆଳ ।୨।

ତାକିଲା ପରାୟେ ନ ତାକିଲେ ବି ତ
ଅକୁହା ମରମ କଥା ଶୁଣୁଛ ତ
ଧାଇଁ ଧାଇଁ ପଛେ ସମ୍ବଳି ରଖୁଛ ଯେତେ ହେଲେ ମୁଁ ଗୁଆଁର ।୧।

ମୋର ମୋର ମୋର କହି କହି ମୋତେ
ତୁମେ ମୋର ହୁଅ ମାଗୁଣି ମୋ ଏତେ
ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ସବୁ ତୁଚ୍ଛ କରି ମନ ମୋ ହେବ ତୁମର
ରାଜୀବ ପୟରେ ଲାଗି ରହିଥିବ ସୁଖେ ବାହୁଡିବି ଘର ।୩।

ସଂସାର ସାଗର ଅଥଳ ଜଳରେ

ପୁଣ୍ୟ ନଦୀର ଧାରେ ରେ

ପୁଣ୍ୟ ନଦୀର ଧାରେ ରେ

ଜୀବନ-ନିଉକା ଚଳେ

ବାହି ଚାଲିଛନ୍ତି ଜୀବନ ସରଣୀ

ଗୁରୁ ହୋଇ କର୍ଣ୍ଣଧାର ରେ ।୦।

ଶିଖାଇଛନ୍ତି ସେ ତ୍ୟାଗ ବଲରାଗ୍ୟ

ଗୃହସ୍ଥ ଆଶ୍ରମ ସଂଯମୀର ଭୋଗ୍ୟ

ଯୋଗ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି

କ୍ଷେତ୍ର ସଂଘ ସାଧନା ରେ ।୧।

ପ୍ରୀତିତୋରେ ବାନ୍ଧି ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଜନେ

ସେବାରେ ସନ୍ତୋଷ କରିଲେ ଯତନେ

କୋଳେ ତୋଳି ନେଇ ଆଶିଷ ବରଷି

ଜୀବନ କରିବେ ସାର ରେ ।୨।

ଧରିଥା'ରେ ତାଙ୍କ ଚରଣଯୁଗଳ

ମହାନାମ ଜପି ସନ୍ଧି ମନେ ବଳ

ବଞ୍ଚିଯିବୁ ତୁହି ମହାବତୀସିରେ

ଧରିବେ ସେ ନିଷ୍ଠେ କର ରେ ।୩।

'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଜପୁଥା'ରେ ତୁହି

ଆନ ଭାବନାକୁ ମନରୁ ଦୂରେଇ

ପିନ୍ଧିପାରିଲେ ତୁ ନାମ ରତ୍ନହାର

ନେବେ ପରପାରି ଭାର ରେ ।୪।

ପୁଷ୍ପ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର

ପୁଷ୍ପ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର ପୁଲ୍ଲ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ପୁଷ୍ପୁଥିବି
ଚନ୍ଦନରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ଚନ୍ଦନ ବନ ମୁଁ ହୋଇଥିବି ।୦।

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯେବେ ହୁଅ ହେ ବିଭୋର ଧୂପ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଜଳୁଥିବି
ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିରେ ଆଲୋକ ମୁଁ ଯେ ପରଶୁଥିବି ।୧।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ସୁଗନ୍ଧ ସଲୀଳ ତୀର୍ଥସଲୀଳରେ ମିଶିଥିବି
ତୁମରି ସେବକ ବେନିକରେ ଯାଇ ତୁମରି ଚରଣ ଧୋଇଥିବି ।୨।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ରରେ ମିଶିଥିବି

ତୁମରି ତୁଣ୍ଡରେ ସୁଆଦ ପରଷି ଜୀବନ ସଫଳ ମଣୁଥିବି ।୩।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ପୂଜାଉପଚାର ସବୁ ଉପଚାରେ ରହିଥିବି
ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ ଅଙ୍ଗ ପରିକ୍ରମା କରୁଥିବି ।୪।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ଦରିଦ୍ରଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାରିଦ୍ର୍ୟରେ ନିତି ସଜୁଥିବି
ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖୁଲି ଧରି ତୁମ କୃପା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବି ।୫।

ନୟନ ଲୋଚକ ସୁଖପାଅ ଯଦି ତୁମରୁପ ଝୁରି କାନ୍ଦୁଥିବି
ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ଲହରପକାଳ ଖଟୁଥିବି ।୬।

ପୁଷ୍ପ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର

ପୁଷ୍ପ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର

ପୁଲ୍ଲ ହୋଇ ନିତି ପୁଷ୍ପୁଥିବି

ଚନ୍ଦନରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ

ମଳୟ ଚନ୍ଦନ ବନ ହେବି

ଏହି ଆଶା ମୋର

ପୂରଣ କର ହେ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।୧।

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯଦି ବିଭୋର ହୋଇବ

ଧୂପ ହୋଇ ସଦା ଜଳୁଥିବି

ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିର

ଆଲୋକ ଝଲକେ ହସାଇବି

ଏହି ନିବେଦନ

ଗ୍ରହଣ କର ହେ ଜୀବଧନ ।୨।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂତ ବାରିଧାରା

ତୀର୍ଥ ଜଳରେ ମିଶିବି ଯାଇ

ଲହରୀ କରରେ ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ

ଶୀତଳ ଜଳେ ଧୋଇବା ପାଇଁ

ଆଶା ଏ ଦୀନର

ଘେନ ନିତ୍ୟଲୋକ-ଅଧୀଶ୍ୱର ।୩।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ହୋଇଥିବି ନାନା ଜାତି ଫଳ

ତୁମରି ତୁଣ୍ଡରେ ସୁଆଦ ପରଷି

କରିବାକୁ ଜୀବନ ସଫଳ

ଆହେ ଜ୍ଞାନ ଘନ

ଘେନା କର ଏହି ନିବେଦନ ।୪।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂଜା ଉପଚାର

ସବୁ ଉପଚାର ହୋଇଥିବି

ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପରଶ ଲଭୁଥିବି

ଆହେ ଗୁରୁଦେବ

ଦିଅ ମୋ ମନରେ ଏହି ଭାବ ।୫।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ବେଶ

ଅଭାବରେ ନିତି ସଜୁଥିବି

ଭିକ୍ଷା ଝୁଲି ଧରି ତୁମରି ଦୁଆରେ

ତୁମ କୃପା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବି

ଆହେ ଭାବଗ୍ରାହୀ

ଦିଅ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ଠାଇଁ ।୬।

ଫୁଲ ଚନ୍ଦନର ପୂଜା ଉପଚାର

ଫୁଲ ଚନ୍ଦନର ପୂଜା ଉପଚାର
ଲୋତା ନାହିଁ ଲୋତା ନାହିଁ
ହୃଦ-ଚନ୍ଦନର ମହକ ପାଇଁକି
ରହିଥାଅ ତୁମେ ଚାହିଁ ॥୦॥

ସୁନା ଦେଉଳରେ ରୂପାଝରି ଦେଇ
ତୁମକୁ କିଏ ବା ପାରିଛି ବସାଇ
ହୃଦୟ-ମନ୍ଦିର ଖୋଜି ବୁଲୁଥାଅ
ତୁମ ସରି ଦିଅଁ କାହିଁ? ॥୧॥

ପାରିଜାତ ଫୁଲ ଗଳାରେ ପିନ୍ଧାଇ
ମନ ପ୍ରାଣ ତୁମ କିଶିଛି କି କେହି

ମନ-ସୁମନର ମାଳାଟିଏ ପାଇଁ
ଚାହିଁ ଥାଅ ତୁମେ ସାଇଁ ॥୨॥

ମଣି ମାଣିକର ଦୀପାଳି ଜଳାଇ
ତୁମକୁ ହେ ବନ୍ଧୁ! ପାଇନାହିଁ କେହି
ପ୍ରେମର ଦୀପାଳି ଟିକିଏ ଜଳିଲେ
ହସିଦିଅ ତୁମେ ଚାହିଁ ॥୩॥

ମନମନ୍ଦିର ମୋ ରଖିବି ସଜାଇ
ହସିବି ଖେଳିବି ତୁମ ନାମ ଗାଇ
ଏତିକି ଆଶିଷ ଦିଅ ହେ ପାଶେଶ
ଆଉ କିଛି ମାଗୁ ନାହିଁ ॥୪॥

ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି

ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଫୁଟି ଶତଦଳରେ
ଲୋତୁଆନ୍ତି ବାସ ବିତରି ତୁମ ପଦତଳରେ ।୧।

ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେବେ କୋକିଳ ମୋର କୁହୁକୁ ତାନେ
ଭାଳି ଦେଉଥାନ୍ତି ଅମୃତ ନିତି ତୁମରି କାନେ ।୨।

ତବିନୀତି ହୋଇଥିଲେ ମୁଁ କୁଳୁକୁଳୁ ସ୍ବନରେ
ପଖାଳନ୍ତି ତୁମ ପୟର ମୋର ଶୀତଳ ନୀରେ ।୩।

ଶଶୀ ହୋଇଥିଲେ ଗଗନେ ଯେବେ ରଜନୀ ମୁଖେ
ଜୋଛନା ପ୍ଲାବିତ କରନ୍ତି ତବ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ସୁଖେ ।୪।

ଦେଇଛ ମାନବ ଜନମ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭରୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ
ରିପୁଗଣ ଟାଣ ନ ସହେ ସ୍ବଭାବରେ ଅଭାବ ।୫।

କରୁଅଛି ଅଳି ଚରଣେ ରାଜି ମୋର ଅନ୍ତରେ
ରାଜୀବ-ଚରଣ ! ଶରଣ ଦିଅ ଦୀନ ଦାସରେ ।୬।

ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି

ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି ଯାତନା ଘୋର
ନୀରବରେ ବସି ଝରାଇଛ ନୟନୁ ଲୋତକ ଧାର ।୦।

ଦେବା ପାଇଁ ମୋତେ ନିତ୍ୟ ସୁଖ
ଆଦରି ନେଇଛ କେତେ ଦୁଃଖ
ଦୁରୁଦିନେ କାନେ ବଜାଇଛ
ମମତା ମଧୁର ସ୍ବର ।୧।

ବୁଲି ବନଗିରି ଶମଶାନ
କରିଛ ସାଧନା ନିଶିଦିନ
କଷ୍ଟ ପଥେ ଚାଲି ଝରିଅଛି

କେତେ ଯେ ରକତ ଧାର ।୨।

ଗୋପନରେ ରହି ନୀଳାଚଳେ
ଧୋଇ ଦେଲ ମନ ପ୍ରେମଜଳେ
ଭକତ ମେଳରେ ବିତାଇଛ
ବାର ବରଷ ମାତର ।୩।

ତୁମରି କରୁଣା ଧନ ସମ୍ପ୍ରୀ
ପ୍ରତିଦାନେ ଦେଇନାହିଁ କିଛି
ତୁମରି ଜନମ ଦିବସରେ
(ଆଜି) ମାଗେ ସେବା ଅଧିକାର ।୪।

ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ

ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ
ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବାରେ ମନକୁ ଲଗାଇ ତୋଷିବି ସଦା
ପରାଣ ସାଇଁ, ମୁଁ ପରାଣ ସାଇଁ । ୦୧

ନିତି ସଞ୍ଜେ ଫୁଟି ସୁବାସ ସାଉଁଟି
ରଖିଥାଏ ନାଥ ସଜାଡି ସାଇତି
ମିଳନ ନିଶିରେ ତୁମ ପଦତଳେ ଆପଣାକୁ ଭେଟି ଦେଇ
ଲୋଟିବା ପାଇଁ, ପଦେ ଲୋଟିବା ପାଇଁ । ୧୧

ଶୁଣି ନାହିଁ କାନ ଭ୍ରମର ଗୁଞ୍ଜନ
ପରଶିନି ତନୁ କେବେ କେହି ଆନ
ପ୍ରିୟ ଚଲାପଥେ ଝରି ପଡିଥାଏ, କୋମଳ ପଦ ପରଶେ

ହଜିବା ପାଇଁ, ସେ ହଜିବା ପାଇଁ । ୨୧

ଲୁଚିଛି ତା ତନୁ ପ୍ରିୟ ଅଙ୍ଗଭାଗ
ପୁରିଛି ପରାଣ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗ
ନିଶି ଶେଷେ ପ୍ରାଣଧନ ବିଛେଦ ବେଦନା ଭାଳି, ଅବୁଝା ମନ
ବୁଝଇ ନାହିଁ, ତା'ର ବୁଝଇ ନାହିଁ । ୩୧

ଅଝରା ଲୁହର ପସରା ସାଇତି
ଆକୁଳ ପରାଣେ କରୁଛି ମିନତି
ଝରା ଶେଫାଳିର ପୀରତି ପଦୁଆଁ ତୁମ ପଦେ ଯେହ୍ନେ ପ୍ରିୟ
ଦିଏ ଲୋଟାଇ, ମୁଁ ଦିଏ ଲୋଟାଇ । ୪୧

ପ୍ରଭୁ ! ନୟନ ବନ ଇନ୍ଦ୍ରଭୁବନ

ପ୍ରଭୁ ! ନୟନ ବନ ଇନ୍ଦ୍ରଭୁବନ
ଲୋଡା ନାହିଁ ମୋର ଲୋଡା ନାହିଁ
ପଦତଳେ ତବ ଶରଣ ମାଗୁଛି
ସେବକ ପଦରେ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ତିନି ଭୁବନର ନାଥ ତୁମେ ପରା
ଅନାଥର ନାଥ ନାମ ବହି
ଇହ ପରକାଳ ଜଗି ରହିଥାଅ
ସନ୍ତାନ ବସୁଳ ତୁମେ ସାଇଁ
ଏ ସାରା ସଂସାରେ ତୁମ ପରି ମୋର
ଆପଣାର ହୋଇ କେହି ନାହିଁ

ସୁଖର ଦୁଃଖର ଚିର ସହଚର
ତୁମ ସମ ଅଛି କେ ଗୋସାଇଁ ? । ୨୧
ଭାସି ଯାଉଥିଲେ ଭବ-ସାଗରରେ
କୂଳରେ ଲଗାଅ ତୁମେ ନେଇ । ୦୧
ବାଟ ହୁଡି କେବେ ଅବାଟରେ ଗଲେ
ବାଟ ଯେ ଦେଖାଅ ତୁମେ ରହି । ୩୧
ତୁମେ ପରା ପ୍ରଭୁ କୃପା-ପାରାବାର
ବାଟ ହୁଡିଯାଏ ସଦା ମୁହିଁ । ୧୧
ଦେହ ମନ ଧନ ଯାହା ତ ଦେଇଛ
ଶୀଘ୍ର ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣସାଇଁ । ୪୧

ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ

ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ
ପ୍ରଣତି ଜାଳି ହେ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ । ୦୧
ତୁମେ ଜାଣ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ପତିତ ଜନ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେତ ପତିତପାବନ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋହର ପ୍ରସାରିତ କର ଜୀବନର ସଞ୍ଜ ବେଳେ । ୧୧
ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଯେ ସଦା ଅପରାଧି ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କ୍ଷମାର ବାରିଧି
ଅପରାଧ ମୋର ଧୋଇ ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ତୁମ କରୁଣା ସଲିଳେ । ୨୧
ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଜେ ଭକତି ବିହୀନ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ମୋର ଭଗବାନ
ମୋ ହୃଦେ ଭକତି ଦିଅ ପ୍ରାଣପତି ଅରପିବି ଶୁଦ୍ଧା ଭରି । ୩୧

ତୁମେ ଜାଣ ମୋର କଳୁଷଯେ ଭରି ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କଳୁଷ ପ୍ରହାରୀ
ମୋତେ ନିଷ୍କଳୁଷ କରହେ ପ୍ରାଣେଶ (ତୁମେ) ଶାସନ ଅଙ୍କୁଶ ବଳେ । ୪୧
ତୁମେ ଜାଣ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ଯେ ନରାଧମ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ
ଅହମିକା ମୋର କରିଦିଅ ଦୂର ତୁମ ପ୍ରେମର ଜୁଆରେ । ୫୧
ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ତ ନୁହେଁ ସେବାକାରୀ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ସେବ୍ୟ ମୋହରି
ଦିଅ ହେ ଶକତି ସେବିବାକୁ ନିତି ଶିବ ଜ୍ଞାନେ ଜୀବ କୁଳେ । ୬୧
ହେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଜାଣ ମୋ କାମନା ଅନ୍ତମ ଦିବସେ କରିବ ତା ଘେନା
ଗାଇ ଜୟଗୁରୁ କାଳ ମୋର ପୁରୁ ମିଶିଯାଏ ଶୀଘ୍ରରେ । ୭୧

ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ପ୍ରଭାତର ପ୍ରଥମ କିରଣ

ପ୍ରଭୁ! ତୁମେ ପ୍ରଭାତର ପ୍ରଥମ କିରଣ ପ୍ରଭୁ! ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟାର ଗୋଧୂଳି ଲଗନ ।୦।	ହେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ! ଏ ବିଶ୍ୱର ତୁମେ ହିଁ କରତା ତୁମେ ସଖା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ପିତାମାତା ଘେନ ଅଭିନୟନ ଜଗତବନ୍ଦନ ।୨।
ସାରଥୀ ସାଜିଣ ତୁମେ ଏହି ଦେହ-ରଥେ କୃପା ବହି ନିଅ ବାହି ଏ ଜୀବନ-ପଥେ ପ୍ରଭୁ! ତୁମେ ମଧୁପର ମଧୁର ଗୁଞ୍ଜନ ।୧।	ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଶୂନ୍ୟ ଏହି ହୃଦୟକୁ ମୋର ପୁଣ୍ୟମୟ ହେଉ ଘୃଣ୍ୟ ନଶ୍ୱର ଶରୀର ଅଭୟ ପଦ-କମଳେ ଦିଅ ହେ ଶରଣ ।୩।

ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ

ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ ଆହେ କରୁଣା ସାଗର କେବେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ବନ୍ଧାଧିବି ତୁମ ପ୍ରେମ ଦୁଆରେ ।୦।	ସଂସାର ଚାପରେ କେବେ ନ ଯିବି ଥକି ତୁମ ତାଳରାକୁ ସଦା ଥିବି ମୁଁ ତାଳି ପ୍ରାଣଭରା ଶତାଘାତ ନ କରୁ ମୋତେ ବଞ୍ଚିତ ଦାସପଣେ ଥିବି ତୁମ ପାଶରେ ।୨।
ତୁମ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନ ଦେଇ ସକଳ କରମ ହେବ ତୁମକୁ ନେଇ ସାଥେ ଥିବ ମୋ ସଂସାର ତହିଁକି ନ ଥିବ ତର ଗାଉଥିବି ତୁମ ନାମ ଅଧିରେ ।୧।	କାଟି ଯିବ କେବେ ଯେବେ ଏ ମାଟି ଘଟ ଧରିଥିବି ଶିରିପଦ ହେ ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ୱର୍ଗେ ବା ନରକେ ନିଅ ପାଶେ ଥିବ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଅଳିକରେ ଆଜି ଆଖି ଲୁହରେ ।୩।

ପ୍ରଭୁ ହେ ! ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ

ପ୍ରଭୁ ହେ ! ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ଶତ ଯାତନାରେ ପଛେ ଜଳୁଥିବି ତୁମ ଆଶିଷରେ ସବୁ ସହିଯିବି ମଙ୍ଗଳମୟ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ସନ୍ଦେହ ନ ଆସୁ ତିଳେ ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ।୦।	ତୁମ ପରି ସତେ କିଏ ହେବ ମୋର ନିତି ପ୍ରତି ଖାଲି ଭାଲେ ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ।୨।
କୋଟି ସଉଭାଗ୍ୟ, ଆଦରି ନେଇଛ ଚରଣେ ଶରଣ ଦେଇଛ ଲହ ପରକାଳ ଗୁରୁଭାର ମୋର କରୁଣା କରିଣ ବହିଛ କୃତଜ୍ଞତା ଭରେ ଆଖିର ଲୁହରେ ପ୍ରୀତିର ପ୍ରଣତି ଭାଲେ ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ।୧।	ଦେଇଥିଲ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଜନମ ଅସାର କଥାରେ ମାତି (ତୁମ) ଇଚ୍ଛା ପୂରଣରେ ଲାଗି ପାରିଲିନି ଦିନ ମୋର ଗଲା ବିତି କ୍ଷମା କରିଦିଅ ଅଧମ ସନ୍ତାନେ କୋଟି ପ୍ରଣତି ମୁଁ ଭାଲେ ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ।୩।
ପାଶେ ପାଶେ ରହି ପଥ ମଣାଉଛ ଅବୁଝା ହେଲେ ବି ବାରୁଛି ଅଭୟ ପଶତେ ଭାଙ୍ଗିଅଛ ମୋତେ ମା'ର ମମତା ପାଇଛ	ସାଧନ ଭଜନ କରି ପାରିଲିନି ସେଥିକି ଶୋଚନା ନାହିଁ ନିମିଷେ ମାତର ଆଖିରୁ ମୋହର ଦୂରେଇ ନ ରହ ସାଲ୍ ଜନମ ଜନମ ହାତଧରା ସାଥୀ ରଖ ମୋତେ ପାଦ ତଳେ ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ।୪।

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦେ ଭକତି ମୋ ଥାଉ ରହି ।୦।	ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମାନ ଭକତି ତୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ ହୃଦ-ବୃନ୍ଦାବନେ ସତତ ବିହରି ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ ।୨।
ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଧରକୁ ଧର ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଣାଇ ।୧।	ଯମୁନା ପୁଲିନେ ରାସମଣ୍ଡଳେ ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଧରେ ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ୍ର ଦୋଳି ଖେଳାଇ ।୩।

ପ୍ରଣତି ଘେନ ପଦେ ମଙ୍ଗଳମୟ

ପ୍ରଣତି ଘେନ ପଦେ ମଙ୍ଗଳମୟ

ଜୀବ ଦୁଃଖହାରୀ ନାଥ କରୁଣାମୟ ।୦।

ମନ ସାଥେ ଯୁଝି ଯୁଝି
ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ ଆଜି
ଚରଣେ ଶରଣ ମାଗେ ଦୁଃଖ ସଦୟା ୧।

ସେବକ ଜୀବନ ମୋର
ହେଉ ନିତ୍ୟ ହେଉ ଚିର
ଆଖି ଲୁହ ଜାଳି ମାଗେ ବର-ଅଭୟ ।୨।

ଏ ଜୀବନେ ଖାଲି ନୁହେଁ
ଜୀବନାନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ଚାହେଁ
ତୁମ ସେବା ଦୟାନିଧି ! ପରମ ଶ୍ରେୟ ।୩।

ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ
ତୁମ ରୂପ ଧ୍ୟାୟି ଧ୍ୟାୟି
ସେବା ପଥେ ବାଧା ଯେତେ ହେଉ ବିଲୟ ।୪।

ତୁମେ ଚିଦାନନ୍ଦ ଘନ
ତୁମେ ସତ୍ୟ ସନାତନ
ସ୍ୱରୂପେ ମୁଁ ତୁମ ଦାସ ଆନନ୍ଦମୟ ।୫।

ଅଭୁଲ୍ଲା ଏ ତୁମ ବାଣୀ
ନିତ୍ୟ ମନେ ଶୁଣି ଶୁଣି
ତତ୍ତ୍ୱ ଏ ମନ ଚିର ହେଉ ଗୋ ଥୟ
ସେବକ ଚିର ଆରାଧ୍ୟ ହେ ଦୟାମୟ ! ।୬।

ପ୍ରଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ଦ !

ପ୍ରଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ଦ !

ଦାସରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରସନ୍ନ ।୦।

ବୁଦ୍ଧି ମାୟା ଅନ୍ଧକାରେ
ନିଶିଦିବସ ମୋ ସରେ

ଜ୍ଞାନବତୀ ଜାଳି କର
କର ହେ ଆଲୋକ ଦାନ ।୧।

ସୁପଥେ ଘେନ ଠାକୁର
ପ୍ରେମ ସୁଧା ଦାନ କର

ନିରାଶ ହୃଦୟେ ବୋଲି
ଦିଅ ଆଶୀର୍ଷ ଚନ୍ଦନ ।୨।

ଜଗାଇ ନବ ଚେତନ

ଧନ୍ୟ କର ଏ ଜୀବନ
ନିରନ୍ତର ଗୁରୁନାମ
କଷ୍ଟ ମୋର କରୁ ଗାନ ।୩।
ମୁକତି ମୁଁ ମାଗୁନାହିଁ
ସରଗ ମୁଁ ନ ଲୋଡ଼ଇ
ଚରଣ ତଳରେ ତବ
ଅଭାଗା ମାଗୁଛି ସ୍ଥାନ ।୪।
ଜନମ ଜନମ ଧରି
ତବ ପଦ ସେବା କରି
ସାର୍ଥକ ହେଉ ଜୀବନ
ବାଞ୍ଛା ମୋ କର ପୁରଣ ।୫।

ପ୍ରାଣନାଥ ! ଆଜି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ

ପ୍ରାଣନାଥ ! ଆଜି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ

ଶିରୀପଦରେ ଜୁହାରି ତ

ପଦ ଧରିଥିବି ନାମ ଗାଉଥିବି
ଜୀବ ଯିବା ଯାଏ ସରି ତ ।୦।

ଦୁଃଖ ସହିବାକୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବି
ଦୁନିଆଁ କଥାକୁ କାନ ମୁଦି ଦେବି
ଅନ୍ଧ ହୋଇଯିବି ବିଷୟ ଆଡ଼କୁ
ତୁମ କମ ଠାମ ହେଉ ତ ।୧।

ମନ ବାହୁଁଥିବ ପୀରତି ପ୍ରିୟରେ
ବୁକୁ ଭିଜୁଥିବ ଆଖିର ଲୁହରେ
ମାଆ ମାଆ ଡାକୁଥିବ ମନପକ୍ଷୀ
ଅସହାୟ ଶିଶୁ ପରି ତ ।୨।

କରୁଣା ଦୁଆରେ ନଉକରୀ କରି
ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଥିବି କିଣା ଦାସ ପରି
ସେବାରେ ସତତ ଲାଗି ରହିଥିବି
ସେବା ଅଭିଳାଷ ଧରି ତ ।୩।

ପ୍ରିୟତମ ! ତୁମେ ସିନା ଏକା ମୋ ଭୂଷଣ

ପ୍ରିୟତମ ! ତୁମେ ସିନା ଏକା ମୋ ଭୂଷଣ

ହେଉ କଣ୍ଠର ଭୂଷଣ ।୨।

ତୁମ ବିନୁ କାହିଁ ଆନ ଦରବରେ

ନ ରହୁ ପରାଣ ମନ ।୦।

ସଦା ତୁମ ତନୁ ବାସ ଆଶ ହେଉ

ଏ ମୋ ନାସାର ଭୂଷଣ

ନୟନ ଭୂଷଣ ତୁମ କମ ରୂପ,

ଶ୍ରବଣର ଗୁଣଗାନ

ତୁମ ପାଇଁ ସବୁ ତୁମେ ମୋର ସବୁ

ହେଉ ମନର ଭୂଷଣ ।୩।

କରର ଭୂଷଣ ଶ୍ରୀପଦ ସେବନ,

ମୁଖ ରତୁଥାଉ ନାମ ।୧।

ତୁମରି ଅଭୟ ଆଶିଷ ହେ ପ୍ରଭୁ,

ହେଉ ମୋ ଶିର ଭୂଷଣ

ପରା ସୁଖ ଶାନ୍ତି ହେ ଅନ୍ତରତମ !

ହେଉ ଅନ୍ତର ଭୂଷଣ

ତୁମ ପୀରତିର ଚନ୍ଦନ ସୁବାସେ

ପୁରି ରହିଥାଉ ପ୍ରାଣ ।୪।

ତୁମ ଲାଗି ଭବ-କୁଟ ଅନୁଭବ

ପ୍ରିୟତାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର

ପ୍ରିୟତାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର ଆହେ ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟତମ

ତୁମରି ଅମିୟ ପ୍ରୀତି ମଧୁ ଆଶେ ଆକୁଳ ସଦା ଏ ମନ ।୦।

ଶ୍ରୀପଦେ ମୋ ଭିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସ ଭକତି

ସ୍ଥିର ନିର୍ଭରତା ସତ୍ୟ ଅନୁରକ୍ତି

ବୀତରାଗ ଭୟ କ୍ରୋଧ ଚିତ୍ତକ୍ଷେପେ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜ ସ୍ୱରୂପଜ୍ଞାନ ।୨।

କୃପାସିନ୍ଧୁ ପ୍ରେମବିନ୍ଦୁ ବିତରଣେ

ନ କରିବ କୃଷ୍ଣ ଅଳି ଶ୍ରୀଚରଣେ

ନିତ୍ୟାଶ୍ରୟ ହେଉ ସେ କଞ୍ଚିତରଣ

ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ଯୁକ୍ତି ହେଉ ଅନୁକ୍ଷଣ

ତ୍ରିତାପ ଦଗଧ ଅବିଦ୍ୟାରେ ଅଛ କର ଶାନ୍ତିବାରି ଦାନ ।୧।

କାନ୍ତ କମନୟ ପ୍ରାଣାକାଶେ ରାଜ ବିଶ୍ୱ ଦେବ ପ୍ରାଣାରାମ ।୩।

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ, କାନ୍ତି କୀର୍ତ୍ତି ମୂର୍ତ୍ତିମାନ
କୃପାମୟ ଦେବ ନିଗମ ଗୌରବ, ଶୌର୍ଯ୍ୟଗରିମା ଦୀପ୍ତିମାନ ।୧।

ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁଛେଦ ଶଙ୍ଖାବିହୀନ ହୋଇଛୁଁ ସକଳେ ବୀର୍ଯ୍ୟବାନ ।୩।

ସିଦ୍ଧ ସଦ୍‌ଗୁରୁ, ଭକ୍ତ କଳ୍ପତରୁ, ଅଭୟମୂରତି, ଜ୍ଞାନବାନ୍
ନେଇଛୁଁ ଶରଣ ଜିଣିବୁଁ ମରଣ ତ୍ରିଜଗତେ ଆମେ ଶକ୍ତିମାନ ।୨।

ତୁମରି ସାଧନା ଦେଇଛି ପ୍ରେରଣା, ବିଶ୍ୱହିତେ ଆମେ ତେଜିବୁଁ ପ୍ରାଣ
କରମସାଧନେ ଶରୀରପତନେ ଶ୍ରୀଚରଣତଳେ ଲଭିବୁଁ ସ୍ଥାନ ।୪।

ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ଭୀକ ଆମେ ସଂଗ୍ରାମଜୟୀ ଆର୍ଯ୍ୟସନ୍ତାନ

ଜନହିତକର କରମ ତୁମର ସାଧନେ କରିବୁଁ ଜୀବନ ଦାନ
ତବ କୀର୍ତ୍ତିରକ୍ଷା ଜୀବନର ଦୀକ୍ଷା 'ଜୟଗୁରୁ' ଆମ ସଂଗ୍ରାମଗାନ ।୫।

ପ୍ରେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ

ପ୍ରେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ

କୋଟିଏ ମାଣିକ ଦୀପାଳି ଜାଳେ

ନିଖିଳ ଭୁବନ ନନ୍ଦିତ କରେ

ବନ୍ଦନା ତୁମ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପଦେ ।୦।

ଗୀତା ଭାଗବତ ଗୁମର କଥା

ତୁମରି ପ୍ରାଣର ଅମର ଗାଥା

ତୁମରି ଭାବନା ଭାବର ସାଧନା

ଥଳ ଦିଏ ଭବ ସାଗର ତଳେ ।୨।

ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ଜଗତ ଧନ୍ୟ

ତୁମ ପଦପୂଜା ପରମ ପୁଣ୍ୟ

ତୁମ ଆରତିର ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ

ମର ଜୀବନରେ ପୁଲକ ଜାଳେ ।୧।

ଚିତ୍ତ ଜାଗେ ତୁମ ଚେତନା ପାଇ

ଅଭୟ ଆଶୀର୍ଷ ମଥାରେ ନେଇ

ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଦିଏ ବାଉଳା ବଇଁଶୀ

ବଜାଇଲେ ତୁମେ କଦମ୍ବ ମୂଳେ ।୩।

ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ

ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ
ତଳଇ ବିନେ ଦୀପ ଜଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ ।୦।

ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକ ଯେବେ ଲୋଡ଼ୁ ବାଲିଆ ତେବେ
ଅନ୍ଧାରେ ବୁଲୁ କିଂପା ବାଇ ହୋଇ ରେ ମନ
ପରମ ନିଧି ସେ ତ ରହି ଅଛି ସୁପତ
ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନେ ତାକୁ ବାନ୍ଧ ଯାଇ ରେ ମନ ।୧।

ଶିଳାଖଣ୍ଡ ତରଳେ ତାହାରି ପ୍ରେମ ବଳେ
ଜୀବନ ମରଣର ସାଥି ସେହି ରେ ମନ
ପ୍ରେମେ ତଳେ ଜଗତ ସଜଳେ ଆତଯାତ
ଭେଟ ତା ପଦେ ପୁତ ପ୍ରେମ ନେଇ ରେ ମନ ।୨।
ପ୍ରାଣ ପଛେ ଛାଡ଼ୁ ତୁହି ପ୍ରେମକୁ ତେଜିବୁ ନାହିଁ
ପାଗଳ ହୁଅ ତା'ର ଗୁଣ ଗାଇ ରେ ମନ
ପ୍ରେମର ବଣ ହରି ନ ଦିଅ ତୁ ପାଶୋରି
ବାନ୍ଧି ରଖ ତୁ ପ୍ରେମ ତୋରି ଦେଇ ରେ ମନ ।୩।

ବନ୍ଧଇ ଗୁରୁ ଚରଣ

ବନ୍ଧଇ ଗୁରୁ ଚରଣ କମଳ ଯୁଗଳ
ଯୋଗୀଜନ ଧ୍ୟାନେ ଯାର ମଗ୍ନ ଅବିରଳ ।
ଭବ ପାରାବାର ସେତୁ
ସକଳ କଳୁଷହାରୀ ଭୁଞ୍ଜିମୁକ୍ତି ହେତୁ ।୧।

ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁମହେଶ୍ୱର
ଗୁରୁସର୍ବ ଚକ୍ରମୟ ଗୁରୁପରାପୁର ।
ଗୁରୁ ସର୍ବ ଦେବମୟ
ଜଳକ୍ଷ୍ମୀ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ବିଶ୍ୱ ଗୁରୁମୟ ।୨।

ଧ୍ୟାନାତୀତ ଭାବାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ
ଗୁଣାତୀତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ।
ଗୁରୁ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ
ବିମୁକ୍ତାଦ କଳାତୀତ ଗୁରୁ ବ୍ୟୋମାତୀତ ।୩।

ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ମନ୍ତ୍ର ଗୁରୁ ସର୍ବ ଯନ୍ତ୍ର
ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ତୀର୍ଥ ଗୁରୁ ସର୍ବ ବ୍ରତ ।
ଗୁରୁ ଇଷ୍ଟ ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମ
ଗୁରୁ ବିରହିତ କର୍ମ ସ୍ୱଭାବେ ଅକର୍ମ ।୪।

ଅଜ୍ଞାନ ନାଶକ ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପକ
ଭାବନିୟମକ ଗୁରୁ ଅଭାବ ନାଶକ ।
ଗୁରୁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୋଧକ
ଅଗତି ଗତି ଦାୟକ ଶାନ୍ତି ବିଧାୟକ ।୫।

ଗୁରୁ ସମସ୍ତର ଆଦି ଅନାଦି ହିଁ ଗୁରୁ
କୁଣ୍ଡଳିନୀ ଜାଗରଣ ତାଙ୍କରି କୃପାରୁ ।
ହୃଦଗ୍ରନ୍ଥୀ ଭେଦକାରୀ
ଚକ୍ରମସି ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ରିପୁନାଶ କାରୀ ।୬।

ଶମନ ଭୟ ବାରଣ ପତିତପାବନ
ଆତ୍ମା ରାମ ଅଭିମାନ ପ୍ରଭାବ ଦହନ
ଅନୁକୂଳ ପ୍ରତିକୂଳ
କୃପାବଳେ ନିନ୍ଦାରନ୍ତି ବନ୍ଧ ଜୀବକୂଳ ।୭।

ପ୍ରେମପାରାବାର ଗୁରୁ କରୁଣାସାଗର
ନିର୍ଗୁଣ ପରମବ୍ରହ୍ମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାର ।
ଗୁରୁ ପରମ କାରଣ
ଧନ୍ୟ ହୁଏ ଶ୍ରୀଚରଣେ କରି ସମର୍ପଣ ।୮।

ବନ୍ଧନ ଘେନ ପ୍ରିୟତମ ତବ

ବନ୍ଧନ ଘେନ ପ୍ରିୟତମ ତବ
ସୁନ୍ଦର ପଥ ପ୍ରାନ୍ତେ
ଦୀନ ହୃଦୟର ଏତିକି ମିନତି
ଆଜି ଶୁଭ ପରଭାତେ ।୦।

ଏ ମଣି ମନ୍ଦିର ଅଙ୍ଗନ ଭରି
ଉଛୁଳି ପଡ଼ୁଛି ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ
ଭବ ନିଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି
ସେ ଝଙ୍କାର ଡିଙ୍ଗିଗଡେ ।୧।

କୋଟି ପ୍ରାଣ ମନ ଶ୍ରୀପଦେ ଭୁହାରି
ସିଂହାସନ ତଳେ କରନ୍ତି ଗୁହାରି
ବନ୍ଧନା ସୁରେ ବାଉଳା ଭକତ
ନାଚି ଯାଏ ପୁଲକିତେ ।୨।

ତୁମ ଗୁଣ ଗାଇ ତୁମ ନାମ ଧରି
ପୁଟିଲା ଯେ ପୁଲ କୋଟି ପ୍ରାଣ ଭରି
ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ସେ କୁସୁମ ଦଳେ
ଅରପନ୍ତି ଅନୁଗଡେ ।୩।

ବନ୍ଦନ ଘେନ ସୁନ୍ଦର ତବ

ବନ୍ଦନ ଘେନ ସୁନ୍ଦର ତବ	ସବୁରି ଅନ୍ତରେ ତୁମରି ମନ୍ତ୍ର
କମଳ ପୟର ଧାରେ	ଝଙ୍କାରେ ଓଁକାର କାରେ ॥୨॥
ନୟିତ ହେଉ ନିଖିଳ ଭୁବନ	
ପ୍ରୀତି ରତି ସୁଖ ସାରେ ॥୦॥	ତୁମେ ହେ ଅନାମ ଅନନ୍ତ ଅରୂପ
	ଭକ୍ତଲୀଳି ବହି ଅଛ ନାମ ରୂପ
ଭବ ମୟର ଅଙ୍ଗନ ଭରି	କଳି କେ ପାରିବ ତୁମରି ମହିମା
ତବ ବନ୍ଦନା ମଧୁମୟ କରି	ଅସାର ସଂସାର ଘରେ ॥୩॥
ବାଜି ଉଠୁ ଶଂଖ ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ	
ତୁମ ଗୁଣ ଗୀତ ସୁରେ ॥୧॥	ଭବଭାବ ଭୁଲ୍ଲା ତୁମ ରୂପଠାଣି
	ଭୁବନ ମୋହନ ତୁମେ ଗୁଣ ମଣି
ତୁମେ ପରାପୁର ଗୁରୁ ବିଶ୍ୱମୟ	ମୁକତି ମାଗଲ ଏ ସାରା ଜଗତ
ବିଶ୍ୱ ମୁଖେ ଶୁଭେ ଜୟଗୁରୁ ଜୟ	ତୁମରି କରୁଣା ଦ୍ୱାରେ ॥୪॥

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ ! ବନ୍ଦନ ଘେନ ମୋର	ଝରେ ନୟନରୁ ନୀର ।୨।
ତବ କୃପା ବାରି ପାଇ ଏ ଜୀବନ	
କୁସୁମିତ ହେଉ ମୋର ।୦।	ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ହେ, ଅନ୍ତର ବେଦନା
	କିଏ ସେ ବୁଝିବ କୁହ ତୁମ ବିନା ?
ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଘୁରି ମୁଁ ବୁଲିଛି	ଅପରାଧୀ ମୁଁ ଯେ, ଅପରାଧ ମୋର
ତୁମ ସମ ବନ୍ଧୁ କାହିଁ ନ ପାଇଛି	ନିଜ ଗୁଣେ କ୍ଷମା କର ।୩।
ବେଦନା ବିଧୁର ଅନ୍ତର ମୋହର	
ଝୁରେ ତୁମ ପ୍ରୀତି ଚିର ।୧।	ପାଇଛି ତୁମକୁ ଜୀବନେ ଠାକୁର
	ପାଦତଳୁ କେବେ କରିବି ଦୂର
ଭୁଲିଛି ପ୍ରିୟ ମୁଁ ସକଳ ଭରସା	ଏତିକି ମିନତି ଶ୍ରୀରଙ୍ଗ ଚରଣେ
ତୁମେ ଏକା ମୋର ଜୀବନର ଆଶା	ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମର ।୪।
ଲିଭି ଲିଭି ଆସେ ଜୀବନ ପ୍ରଦୀପ	

ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ

ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ !	ଆଦି ଲୀଳାମୟ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି ଲୟ
ବନ୍ଦନ ଘେନ ମୋର	ତୁମେ ତ ଅମୃତ ଧାର ।୨।
ଯେ ପଦ ବନ୍ଦେ ସୁର-ନାଗ-ନର	
ସେ ପଦେ କୋଟି ଭୁହାର ।୦।	ହେ ବିଶ୍ୱପ୍ରାଣ ! ଜଗତ ଲକ୍ଷ୍ମର
	ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ବିଶ୍ୱରୂପ ଧର,
ହେ ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ! ଅମୃତ ଓଁକାର	ଅନାଦିରେ ଆଦି କାରଣ-ବାରିଧି
ଆଦି ପ୍ରଣବର ପ୍ରଥମ ଝଙ୍କାର	ତୁମେ ହିଁ ଶାନ୍ତ ମଧୁର ।୩।
ଅନିତ୍ୟରେ ନିତ୍ୟ ତୁମେ ଏକା ସତ୍ୟ	
ତୁମେ ହିଁ ଶିବ ସୁନ୍ଦର ।୧।	ହେ ବିଶ୍ୱପ୍ରାଣ ! ବିଶ୍ୱ ନିରାଧାର
	ବିଶ୍ୱକୁଳ ମାଗେ ଆଶିଷ ତୁମର
ହେ ବିଶ୍ୱରୂପ ! ବିଶ୍ୱ କାରିଗର	ବିଶ୍ୱଜନବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱକୁଳ-ଲୟ
ଅନନ୍ତ ଲୀଳାର ବିଶ୍ୱ ନାଟ୍ୟକାର	ବିଶ୍ୱପିତା ! କରୁଣା କର ।୪।

ବନ୍ଦନା ଘେନା କର

ଦେବ, ବନ୍ଦନା ଘେନା କର

ଆହା ସତେ କି ମଧୁର ! ।୨।

ଆଜି ଏହି ଶୁଭ ମିଳନ ବାସରେ

ପ୍ରଣତି ଘେନ ଦାସର ।୦।

ମୁନି ଋଷି ବନ୍ଧ୍ୟ ସେ ପଦ-କମଳ

କେତେ ସୁକୋମଳ କାନ୍ତି ସୁମଞ୍ଜଳ

ଦେବତା ଗନ୍ଧର୍ବେ ସର୍ବେ ଆଜି ଠୁଳ

ବନ୍ଦିବାକୁ ସେ ପୟର ।୧।

ହୃଦୟ ପଦ୍ମେ ଶତଦଳ ପରେ

ପୁଟି ଉଠିଅଛି ଜ୍ୟୋତି ପାରାବାରେ

ଧନ୍ୟ ହେଲା ଆଜି ହେଉ ତବ ରୂପ

ବନ୍ଦଇ ଆଜି ନିଖିଳ ଭୁବନ

ଶୁଭେ ବନ୍ଦନାର ସୁମଧୁର ତାନ

ଅପରୂପ ସାଜେ ସାଜିଛି ଧରଣୀ

ଘେନ ବନ୍ଦନ ତା'ର ।୩।

ବାଜି ଉଠୁଅଛି ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ

ଶଙ୍ଖ ହୁଳହୁଳି ପଡୁଛି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳି

‘ଜୟଶ୍ରୁତ୍’ ନାମେ ଦିଗ ନିନାଦିତ

ନୁଆଁଉଛୁ ପଦେ ଶିର ।୪।

ବନ୍ଦନଂ ଦେବ! ବନ୍ଦନଂ

ବନ୍ଦନଂ ଦେବ! ବନ୍ଦନଂ ବନ୍ଦନଂ ତବ ଚରଣାରବିନ୍ଦଂ

ପ୍ରଣମାମି ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣାରବିନ୍ଦଂ ।୦।

ଚନ୍ଦନ-ଚର୍ଚ୍ଚିତ-କାନ୍ତକଳେବରଂ

ସୁରନର-ବନ୍ଦିତ-ପଦ-ଅରବିନ୍ଦଂ

ଶତଦଳ-ଶୋଭିତ-ଶୀପଦସୁଗଳଂ

ପ୍ରଣମାମି ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣାରବିନ୍ଦଂ ।୧।

ମଧୁରଂ ମଧୁରଂ ଅଧରଂ ମଧୁରଂ

ମଧୁରଂ ମଧୁରଂ ବଦନଂ ମଧୁରଂ

ଶାନ୍ତ-ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ କାନ୍ତି ସୁମଧୁରଂ

ପ୍ରଣମାମି ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣାରବିନ୍ଦଂ ।୨।

ନିର୍ଗୁଣଂ ସଗୁଣଂ ଅଚିନ୍ତନୀୟଂ

ବିଶ୍ୱାଧାରଂ ବ୍ୟାଘ୍ରଂ ସତରାଚରଂ

ସତ୍ୟଂ ଶିବଂ ସୁନ୍ଦରଂ ନିତ୍ୟଂ ନିରଞ୍ଜନମ୍

ପ୍ରଣମାମି ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣାରବିନ୍ଦଂ ।୩।

ନିରାକାର-ନରାକାର-ଶୁଦ୍ଧ-ଜ୍ଞାନମୂର୍ତ୍ତିମ୍

ଭବଭୟ-ଭଞ୍ଜନଂ ତ୍ୱଂ ପ୍ରେମନିଧିମ୍

ତ୍ରାହି ଜଗଦୀଶ କରୁଣାବରୁଣାଳୟଂ

ପ୍ରଣମାମି ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣାରବିନ୍ଦଂ ।୪।

ବନ୍ଦନ ନିଅ ଦେବ! ବନ୍ଦନ ନିଅ

ବନ୍ଦନ ନିଅ ଦେବ! ବନ୍ଦନ ନିଅ

ଦୀନ ଜନ କୋଟି ମନ ଚନ୍ଦନ ନିଅ ।୦।

ତବ ପଦେ ଶତଦଳ କମଳ ବିଳାସ

ଭକତ ଚୋରାଏ ମଧୁ ମଳରୟ ବାସ

ତୁମେ ଚିର ସୁନ୍ଦର, ତୁମେ ଲୀଳାମୟ ।୧।

କୋଟି ରବି ଶଶୀ ତାରା ଛଟ ଚପଳା

ତୁମ କଟି ତଟେ ମଣି ମାଣିକ ମେଖଳା

ତୁମେ ତିନି ଭୁବନର ଅଇଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟମୟା ।୨।

ପ୍ରେମର ଗୌରାଙ୍ଗ ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ଶଙ୍କର

ନିତ୍ୟର ଅମୃତ ତୁମେ ଗୁରୁ ପରାପୁର

ମଧୁର ମୋହନ ରୂପ ଆନନ୍ଦମୟ ।୩।

ତୁମ ଗୁଣ ଗାଇ ନାଚେ ଗନ୍ଧ ସମୀର

ସୁର ନର କିନ୍ନର ନୀଳ ପାରାବାର

ତୁମେ ଜୀବ-ନନ୍ଦନ ମଙ୍ଗଳମୟ ।୪।

ବନ୍ଦେ ନିଖିଳ ମାନସ ତବ

ବନ୍ଦେ ନିଖିଳ ମାନସ ତବ ସାରସ ପଦ ସୁନ୍ଦର
ନନ୍ଦନ ବନ ଚନ୍ଦନେ ତିର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ତବ ମନ୍ଦିର ॥୦॥

ମୂଢ଼ ଜନ ମନ-ଅନ୍ଧାର ॥୨॥

ସେ ମଙ୍ଗଳମୟ ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ପଦ
ଦୁଃଖ-ତାପ ହାରୀ ଅଭୟ ସଂପଦ
ଅସାର ସଂସାରେ ସୁଧାମୟ କରେ
ସକଳ ହୃଦୟ-କନ୍ଦର ॥୧॥

ଅନନ୍ତ କୀର୍ତ୍ତି, ଅନନ୍ତ ମହିମା
ନାହିଁ ଯାର ଶେଷ, ନାହିଁ ଯାର ସୀମା
କୋଟି ଶିର ପରେ ଯେ ଆଶିଷ ଝରେ
ସେ ତ ତୁମ କୃପା-ବିନ୍ଦୁର ॥୩॥

ଶତ ସୁର ପୁର ମଣିମୟ ଶିରୀ
ହାରେ ହେଉ ଯାର ଲାବଣ୍ୟ ମାଧୁରୀ
ଦରଶନ ତାର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରେ

ଭକ୍ତିରେ ଭରେ ଜୀବନ-ସରସୀ
ତରିଯାଏ ଜୀବ ସେ ପଦ ପରଶି
ମରଣ ସେପାରେ ନବ ତନୁ ଧରେ
ନବ ଭାବ ନବ ଛନ୍ଦର ॥୪॥

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ ଅରବିନ୍ଦେ ।୦।

ଅମୀୟାର ଝରା ପଦସୁଗ ଯାର
ବନ୍ଧେ ଶୋଭେ ଚନ୍ଦନ ପୁଲ୍ଲ ହାର
ମନ୍ଦମଧୁର ହାସ ମୁଖ ଶିରୀ ସାର
ଜୟଗୁରୁ ନିଗମାନନ୍ଦେ ।୧।

କରୁଣାମୟ ଦେବ ନରଦେହଧାରୀ
ଶରଣାଗତ ତବ ପ୍ରେମ ଭିଖାରୀ
ମନର ଭକ୍ତି ପ୍ରୀତିଅଞ୍ଜଳି ଭାଳି
ମିନତି କରେ ପଦ ଦୁନ୍ଦେ ।୨।

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦମ୍

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦମ୍
ସୁର-ମୁନି-ସେବିତ ପଦ-ଅରବିନ୍ଦମ୍ ।୦।

ମାଣିକ ନନ୍ଦନ ଜଗଜ୍ଜନ ବନ୍ଦନ
ବିଶ୍ୱବିମୋହନ ଭକ୍ତ-ପ୍ରାଣଧନ
ଯାବକ ମଧୁରାଧରୁ ଝରେ ମକରନ୍ଦମ୍ ।୧।

ଯୋଗୀଜନବନ୍ଧ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଅନିନ୍ଦ୍ୟ
ଭବରୋଗ-ବୈଦ୍ୟ ତ୍ରିତାପ ଅଭେଦ୍ୟ
ବାସୁଲ୍ୟ ମମତାନୀଳ ବହେ ମନ୍ଦମନ୍ଦମ୍ ।୨।

ପ୍ରୀତିସୁଧା ମୟୁଖ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ
ଧୃତି ବିଲକ୍ଷକ ଭବସିନ୍ଧୁ-ତାରକ
ଶରଣ ପଦ-ପଙ୍କଜେ ତାହି ଗୋବିନ୍ଦମ୍ ।୩।

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ କରୁଣା ସାଗର
ଜ୍ଞାନବୁଦ୍ଧି ଅଗୋଚର ବନ୍ଦନୀୟ ପରାପୁର
ଚରଣେ ପ୍ରଣତୀ ଘେନା କର ।୦।

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ତୁମେ ରତ ହେ ଆସନ
ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଦେବ ଦିଅ ଦରଶନ
ମାୟାମୋହ ଅନ୍ଧକାର ଜୀବନ ଆକାଶୁ ହର
ଅହଞ୍ଜାନ ମନୁ ଦୂର କର ।୧।

ଜଗତ ଦୁର୍ଗତି ରାଶି ଦୂରକର ଗୁରୁ
ପାରକର ଦୀନ ଜନେ ଭବପାରାବାରୁ
ଖଳ ଦୁରୁଜନ ଚିତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ଚିନ୍ତି ହେଉ ଶାନ୍ତ
ତୁମ୍ଭେ ଚିନ୍ତନ ହେଉ ସାର ।୨।

ଜୀବନ ମନନ ଧନ କରି ଅରପଣ
ତବ ଶ୍ରୀପଦ ଚିନ୍ତନ ହେଉ ମୂଳଧନ
ହେ ପ୍ରଭୁ କୃପା ନିଧାନ ପଦେ ନିବେଦନ ଘେନ
ତଞ୍ଜଳ ମତି ହେଉ ଶ୍ରିର ।୩।

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପ୍ରେମ କଳ୍ପତରୁ ଚିଦାନନ୍ଦ ନିତ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ
(ସେ ଯେ) ପତିତପାବନ ଅନାଥଶରଣ ଅଜ୍ଞାନତାମୟ ନାଶନ ।୦।

ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁ ମହେଶ୍ୱର
ସର୍ବତତ୍ତ୍ୱମୟ ଗୁରୁ ପରାସୁର
ଗୁରୁ ପରାବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନଭାସ୍କର ଭବ-ସାଗର-ତାରଣ ।୧।

ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ବିଶ୍ୱଚରାଚର
ସର୍ବବ୍ୟାପ୍ତ ସେ ଯେ ଛନ୍ଦି ନିରନ୍ତର
ଚିନ୍ମୟ ସ୍ୱରୂପ ନାହିଁ ନାମ ରୂପ ଧ୍ୟାନାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ ।୨।

ବେଦାନ୍ତଭାସ୍କର ସର୍ବଶୁଦ୍ଧିସାର
ବିତରେ ଅମୃତ କରୁଣା ଅପାର
ଚୈତନ୍ୟ ଶାଶ୍ୱତ ଜଗତର ନାଥ ସ୍ଥରରେ ହୃଦୟରଞ୍ଜନ ।୩।

ହୃଦୟକନ୍ଦରେ ସେ ଯେ ଦିବାକର
ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ସର୍ବମୂଳଧାର
ଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନମୟ ଆନନ୍ଦ ନିଜୟ ତତ୍ତ୍ୱମସି ସେ ଯେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।୪।

ଭାବର ଅତୀତ ତ୍ରିଶୁଣ ରହିତ
ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ ଦୃଢ଼ବିରହିତ
ମାୟାର ଅତୀତ ପରମ ସୁଖଦ ଶମନଭୟ ବାରଣ ।୫।

ଆତ୍ମବଳି ଦିଅ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣେ
ତେବେ ତୁ ପାଇବୁ ସେ ପରମଧନେ
ଅଜ୍ଞାନ ଘୁଞ୍ଚିବ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକେ ଭାତିବ ଏ ତୋର ପ୍ରାଣମନ ।୬।

ସେହି ଗୁରୁପଦେ ନେବାକୁ ଶରଣ
ଯଦିରେ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଅଛି ତୋର ମନ
ଅହଂତ୍ୱ ବିନାଶି ଗୁରୁପଦେ ମିଶି ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ରସେ ହୁଅରେ ମଗନ ।୭।

ବନ୍ଧୁ! ଜୀବନ ସଙ୍ଗଳି ତୁମେ ମୋର

ବନ୍ଧୁ! ଜୀବନ ସଙ୍ଗଳି ତୁମେ ମୋର
ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ ଅଛି ଆପଣାର ? ।୦।

ତନୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଧନ ସବୁ ତ ଦେଇଛ
ଅନ୍ତର ଦେବତା ହୋଇ ଅନ୍ତରେ ରହିଛ
ତୁମ ହାତ ଲେଖା ରେଖା ମୋ କପାଳ ଗାର ।୧।

ପ୍ରେମରେ ଭରିଛ ଭାବ ମଧୁରୁ ମଧୁର
ନାମକୁ କରୁଛ ନିତ୍ୟ ଅମୃତର ଧାର

ଝୁରେ ମନ ନିତି ତୁମ କାନ୍ତି ମନୋହର ।୨।

ପୁଲକି ଉଠେ ପରାଣ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଇ
ତୁମ ସମ ଦୟାମୟ ପ୍ରଭୁ ଆଉ ନାହିଁ
ହସି ହସି ନେଇଛ ମୋ ଜୀବନର ଭାର ।୩।

ତୁମ ପ୍ରୀତି ଗୀତି ସ୍ତରେ ପରାଣ ରସାଇ
ସକଳ କଳୁଷ ମୋର ଦେଇଛ ଭସାଇ
ମର ଜୀବନର ତୁମେ ସୁଧା ରସ ସାର ।୪।

ବନ୍ଧୁ! ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପ୍ରିୟ

ବନ୍ଧୁ! ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପ୍ରିୟ
ତୁମ ବିନେ କିପରି ମୁଁ ଧରିବି ଏ ଦେହ ? ।୦।

ଅବଗାହି ନିତି ତୁମ ପ୍ରେମ-ଜଳଧିରେ
ସନ୍ତରିବି ମାନ ପରି ସେ ଅଥଳ ନୀରେ
ଭସାଇ ନେବ ଏ ଜୀବ ପ୍ରେମ-ନଦୀ ସୁଅ ।୧।

ସାଇତି ରଖିବି ବୁକେ ଆଦର ସୋହାଗେ
ତୁମିବି ଚରଣ ତଳ ମନ-ଅନୁରାଗେ

ପୁଲକି ଉଠିବ ତନୁ ଥରେ ଯେବେ ବାହୁଁ ।୨।

ତୁମ ନାମ ସୁଧା-ରସ ପିଇ ହେବି ଭୋଳ
ଝୁଲାଇବି ପ୍ରିୟ ମୋର ନିତି କରି କୋଳ
ହେରିବି ନୟନେ ଜ୍ଞାନ-ଚନ୍ଦ୍ରମା ଉଦୟ ।୩।

ଆପଣାରେ ଭୁଲି କେବେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ?
ଏ ମର ତନୁରେ ତୁମେ ବାନ୍ଧିବ ହେ ଘର
ପଖାଳିବ ସେ ପୟରେ ଏ ମୋ ଆଖି ଲୁହ ।୪।

ବନ୍ଧୁ ତୋ ପ୍ରେମ ତୋରି ଲଗାଇ

ବନ୍ଧୁ ତୋ ପ୍ରେମ ତୋରି ଲଗାଇ
ନିତି ଆଶୁଥିବୁ ତୋ ଦୟା ଦୁଆରେ
ତୋ ଚରଣ ସେବା ପାଇଁ

।୦।

ଜଞ୍ଜଳ ଛାଳିରେ ମନ ଯେବେ ଝୁରେ
ଆଉଁସି ଦେଉ ମୋ ପୋଛିଲୁହ ଧାରେ
ଏତେ ଦୟାମୟ ଅନନ୍ତ ଉଦାର
କଳି ମୁଁ ପାରଇ ନାହିଁ ।୧।

ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ ବନ୍ଧାପଡିଥିବି
ତୋ ପ୍ରୀତି ଦୁଆରେ ରତି ମାଗୁଥିବି
ବାନ୍ଧି ରଖ ମୋତେ ତୋ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନେ
ସଂସାର ବନ୍ଧନ ଫେଇ ।୧।

ସବୁ ଅହଙ୍କାର ହୋଇ ଯାଉ ଦୂର
ତୁ ମୋହର ବୋଲି ଏହି ଅହଙ୍କାର
ଜୀବନେ ମରଣେ ହେଉ ଅନୁଭବ
ଚିରନ୍ତନୀ ରୀତି ହୋଇ।୪।

ଶୁଣୁଥିବ ଜ୍ଞାନ ତୋ ମଧୁ ବଚନ
ଦେଖୁଥିବ ନେତ୍ର କମ ଅପସନ
କଣ୍ଠ ଗାଉଥିବ ତୋ ଅପୂର୍ବ ଗାନ
ମନ ପୁଲକିତ ହୋଇ ।୨।

ଜୀବ ଗଲେ ଛାଡି ପଦେ ଥିବି ପତି
ଝୁରା ପଦଧୂଳି ଦେବୁ ଅଙ୍ଗେ ବୋଲି
ନାମ ଗାଉଥିବି ରୂପ ଧ୍ୟାଉଥିବି
ଏତିକି ଅଳି ଗୋସାଇଁ ।୫।

ବନ୍ଧୁ ହେ! ଆଉ ତ ଛାଡିବି ନାହିଁ

ବନ୍ଧୁ ହେ! ଆଉ ତ ଛାଡିବି ନାହିଁ
ବୁକୁ ଚିରି ତୁମେ ବସିବା ପାଇଁ କି
ଆସନ ରଖିବି ମୁହିଁ ॥୦।

ବାନ୍ଧିବି ତୁମରି ଚରଣ ଯୁଗଳ
ପୀରତିର ତୋରି ଦେଇ
ଦେଖିବି କାହାର ଅଛି କେତେ ବଳ
ମୋ ଠାରୁ ନେବ ଛଡାଇ ॥୨॥

ଶିରିମୁଖ ତବ ନେତ୍ର ଦେଖୁଥିବ
ଆନେ ମୋର ଆଶା ନାହିଁ
ତୁମକୁ ହେରି ମୁଁ ବିଧାତାର ବରେ
ଆନରେ ନୋହିବି ବାଇ ॥୧॥

ଅତି ଯତନରେ ରତନ ଲଭି ମୁଁ
ପାରିଲି ନାହିଁ କୋଳାଇ
ପାପ ଚିତ୍ତ ମୋର ସତତ ଚଞ୍ଚଳ
ସାହା ହୁଅ ଭାବ-ଗ୍ରାହୀ ॥୩॥

ବନ୍ଧୁ ହେ! ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ

ବନ୍ଧୁ ହେ!
ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ
ବାଇ ପରି ଖୋଜୁଛି ମୁଁ ତବ ଦରଶନ ହେ ।୦।

ସୁଖ ଲାଗି ଖୋଜି ବୁଲେ ଦୁଆର ଦୁଆର
କିଏ ଦେବ ସଭିଏଁ ତ ସୁଖେ ଆପଣାର
ସଙ୍ଗ ନାହିଁ ସାଥୀ ନାହିଁ ହୀନ ମୋ ଜୀବନ ।୧।

ମନେ ମନେ ଭଲ ବୋଲି ଯାହା ମୋ ବିଚାର
ଏକା ତୁମ ଦୟା ବିନେ ସବୁ ସେ ଅସାର
ତେଣେ ପରା ଟାଣୁଛନ୍ତି ଭଗାଉ ଛଜଣ ।୧।

ଯାହା ଖାଇ ପିଇ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ଦୂର
ଖୋଜି ଖୋଜି ନ ପାଇଲା କାହିଁ ହାତ ମୋର
ଶେଷରେ ଭରସା ଏକା ତୁମ ଦୟା ଦାନ ।୪।

ଦୁନିଆଁ ବଢିନଇରେ ଭାସୁଛି ମୋ ନାଆ
କୁଳରେ ଲଗାଇ ଦେବ ତୁମେ ନାଉରିଆ
ଭରସା ମୋହର ତୁମ ବିନୁ ନାହିଁ ଆନ ।୨।

ଦୁନା କରିଦିଅ ମୋର ମନରୁ ‘ମୁଁ’ କାର
ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ! ମାଗୁଛି ପଦେ ଯୋଡି କର
ମାର ଅବା ତାର ତୁମେ ଯାହା ତୁମ ମନ ହେ ।୫।

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ
ତୁମବିନେ ଡିଆଁବନେ କରତା କେ ମହାବାହୁ ।୦।

ତୁମେ ତ ଜଗତପତି
ତୁମେ ଅଗତିର ଗତି
ଶମନ ଗରଗଞ୍ଜନେ ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଏକା ରାହୁ ।୧।

ତୁମକୁ ଦେଇ ପାଶୋରି
ରହିବି କହୁ କିପରି ?
ତୁମରି ଛବି ତ ପୁଷ୍ଟ ଚଉଦିଗେ ଯହିଁ ଚାହୁଁ ।୨।

ସରବେ ତୁମ ସନ୍ତାନ
ନାହିଁ ଭେଦଭେଦ ଜ୍ଞାନ
ଶରଣ ଦେବ କେ ଆନ ତୁମପରା ପିତା ଥାଉଁ ? ।୩।

ଦିଅ ହେ ଚରଣତରୀ
ଭବଜଳୁ କର ପାରି
ସହିତ ନୁହଇ ଘୋର ସଂସାର ବିଷମ ଦାଉ ।୪।

ତୁମେ କରୁଣା ନିଧାନ
ଦୟାମୟ ଭଗବାନ
ଅସାର ଜୀବନ ଯାଉ ତୁମ ନାମ ଗାଉ ଗାଉ ।୫।

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ
ସେ ସୁରର ଭାବ ସିନା ସେହି ଏକା ବୁଝେ ।୦।

ଗୋପୀମାନେ ଯେଉଁ ଭାବେ କରିଥିଲେ ବଶ
ମଥୁରା ନାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଥିଲା କି ତା ଲେଖ ?
ରାଧାଭାବ ମିଳିବ କି ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ କୁଞ୍ଜେ ? ।୧।

ଯଶୋଦା ମାଆଙ୍କ ଭଳି ବାସୁଲ୍ୟ ମମତା
ଦେଇ ପାରିଲେ କି କହୁ ସେ ଦେବକୀ ମାତା
ନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦ କେବେ ବସୁଦେବ ବୁଝେ ? ।୨।

କଦମ୍ବ ପାଦପ କି ହେ ନାହିଁ ଠାବେ ଠାବେ
କେଳି କଦମ୍ବ ସାଥୀରେ ସେ କି ଗଣା ହେବେ
ବୃନ୍ଦାବନ ଶୋଭା କାହିଁ ଆନ ବନେ ସାଜେ ? ।୩।

ଧବଳୀ ଶ୍ୟାମଳୀ ସମ ଆନ ଧେନୁ କାହିଁ ?
ତୁମ ବେଶୁ ସ୍ବନ ଶୁଣି ଆସିବେ ଗୋଡାଲ
ଗୋପର ସର ଲବଣୀ ମନ ତୁମ ଖୋଜେ ।୪।

ଅପୂର୍ବ ତୁମର ଲୀଳା ହେ ଜଗତପତି !
ସେ ଏକା ବୁଝିବ ଯା'ରେ ଦେଇଛ ଶକତି
ଯାହା ପାଇଁକି ମୋହନ ବେଶୁ ତୁମ ବାଜେ ।୫।

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି
ହୃଦବନ୍ଧନ ମୋହନ ଚିନ୍ତାମଣି ।
ଭୁଜ ପାଶରେ ନିବିଡେ ବାନ୍ଧିଥିବି
ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ହେ ନିମିଷେ ନ ଛାଡିବି ।
ଚିତ୍ତତୋର ହେ ନାଗର ତୁମେ ମୋର
ଘେନ ଉପହାର ଏହି ପୁଲହାର ।

ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି

ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର)
ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର)
ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର)
ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର)
ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର)
ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର)
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ।

ବରଣ କରି ଶଙ୍ଖର

ବରଣ କରି ଶଙ୍ଖର
ତରଣ ତଳେ ଶରଣ ମାଗେ କିଙ୍ଗର ।୦।

ବରଜି ଆନ ମନ, ଅରଜି ଏକ ଧ୍ୟାନ
ମରଜି କର ଟଣ ଗରଜି ଗୁଣ-ଗଣ
ଗାଈ, ଯାଉ ପରାଣ ।୧।

ଯା'ର ଶିର ଶୁଭଚନ୍ଦ୍ର ରଞ୍ଜନ
ମାର ଦାହନ ଗରବ ଗଞ୍ଜନ
ଧାର ଜାହ୍ନବୀ ଯା' ଜଟା ଭରେ
ହାର କଣ୍ଠରେ ଯା, ଅହିବରେ

ସେ ପଦେ ଲୋଚୁ ମୋ ଶିର ।୨।

ଛାର କରି ସଂସାର, ବାର କର୍ମ ଅସାର
ଗାର ନାମ ତାହାର, ହାର ହୃଦୟ ସାର
ହେଉ ନିଶି ବାସର

ଅମଳ ଶ୍ରୁତିତଟେ ନାଗ କୁଣ୍ଡଳ
ଅନଳ ଧଳଧଳ ନେତ୍ର ମଣ୍ଡଳ
ଚରମ ବ୍ୟାଘ୍ରର ଅଙ୍ଗ ମଣ୍ଡନ
ତରଣ ରଜ ଭବ-ତାପ ଖଣ୍ଡନ
ହର ହେ ! ତ୍ରିତାପ ହର ।୨।

ବାଇମନରେ

ବାଇମନରେ
ଗାଆ ଗାଆ ତାର ନାମ କିବା ନିଶିଦିନ ।୦।

ଗାଏ ବିହଙ୍ଗମ ବନେ ବନେ
କିଏ ଶୁଣେ ଅବା କେ ନ ଶୁଣେ
ବୁଝୁ ଅବା ନ ବୁଝୁରେ କେହି
ତୁହି ଗାଉ ଥାଅ ଅବିରାମ ।୧।

ଥରେ ହେଉ ତୁ ଚିତ୍ତେ ବିଚାରି

ପୁରୁଷ ତ ପୁରୁ ଅସୁମାରି
ଝରିଯାଏ ସୁବାସ ବିତରି
ସେହିମତି, କରିଯାଅ ଗନ୍ଧ ବିତରଣ ।୨।

ଯାର ବିରହେ ଲୋଚକ ଝରେ
ଭେଟିଲେ ତୁ ଭେଟି ପାରୁ ତାରେ
ଶେଷ ହେବାଯାଏ କଷେ ସ୍ଵର
କରୁ ଥାଅ ତାର ଗୁଣଗାନ ।୩।

ବାଛି ବାଛି କେ ଦେଇଛି

ବାଛି ବାଛି କେ ଦେଇଛି ତୁମ ନାମ ଭକ୍ତ-ଗଳାହାର
ପହିଲି ଦର୍ଶନୁ ଲାଗୁଅଛି ମୋତେ ଭାରି ନିଜର ନିଜର ।୦।

ଭକ୍ତ ଲାଗି ଛାଡି ନିତ୍ୟଧ୍ୟାନ
ଧୁଳିଧରାରେ ହେଲ ଜନମ
ଆଦରି ନେଇଛ ଭକତଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ଦାରୁଣ ଭାର ।୧।

ତୁମ ଅମିୟ ମଧୁର ବାଣୀ
ମୋର ମନପ୍ରାଣ ନେଲା କିଶି
ସେନେହ ମମତା କରୁଣାରେ ଭରା ବେନି ନେତ୍ର ଜଳ ଜଳ ।୨।

ଭରୁଦୟ ମଧ୍ୟେ ଶୁଭବିନ୍ଦୁ
ସତେ ଲାଗୁଛି ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଲମ୍ବୁ
ମୋହନ ମୂରତି ସୁନ୍ଦରିଆ ଅତି ହେରୁଥିବି ନିରନ୍ତର ।୩।

ଛତୁ କଇଁ କନ୍ଦମୂଳ ଖାଇ
ବହୁଦିନ ଦେଇଛ ବିତାଇ
ଭକ୍ତ ପାଇଁ ବ୍ୟଥା କେତେ ଯେ ସହିଛ ନାହିଁ ତା'ର ପଟାନ୍ତରାଧା

ତୁମେ ସାଧନ-ସମୁଦ୍ର ମଛି
ଦେଲ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଅମୃତ ବାଛି
ଏତେ ଦରଦିଆ ଭକତ ବଞ୍ଚଳ ନାହିଁ କେ ତିନି ଲୋକର ।୪।

ତୁମ ସେବାରେ ସରଗସୁଖ
ନିତି ପାଉଛି ହେ ପଦ୍ମମୁଖ !
କୃତଜ୍ଞତା ଦିନେ ଜଣାଇନାହିଁ ମୁଁ କେତେ ହୀନବୁଦ୍ଧି ମୋର
ତଥାପି ଦେଇଛ ତରଣେ ଆଶ୍ରୟ ଦୀନ ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ।୫।

ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ

ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ ! ହେ ଜଗଦାଧାର
ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମସ୍କାର
ଏବେ ଦିବା ଅବସାନେ
କରିଛି ଯେତେକ ତୃତି ଜଣାଉଁ ଚରଣେ । ୧।

ତୃତିଶୂନ୍ୟ ହେବାପାଇଁ କଲେ ହେଁ ପ୍ରୟାସ
ତଥାପି ପାରିଲି ନାହିଁ ହୋଇ ନିଷ୍କଲୁଷ
ମୋହ ବାତାବର୍ତ୍ତେ ପତି
ବହୁବାର ନାଥ ମୁହଁ ଗଲି ପଥ ଝୁଟି । ୨।

ତବ ନାମ ଧୃବତାରା ଦେଖାଇଲା ପଥ
ନିରାଶ ପରାଣେ କଲା ଆଶାର ସଞ୍ଚିତ

ଦେବ ! ତବ ଜୟଗାନ
ଅକୂଳ ସାଗରେ ଦେଲା କୂଳର ସନ୍ଧାନ । ୩।

ଆଶି ନ ଥାନ୍ତି ଯେବେ ମୁଁ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ
କର୍ମର କୁଟୀଳାବର୍ତ୍ତେ ଯାଇଥାନ୍ତା ପ୍ରାଣ
ଦେବ ! ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
ସର୍ବବାଧା ଲଘିବାକୁ ଦିଅ ଶକ୍ତିଦାନ । ୪।

ହୋଇଛି ଆଜି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେଉଁ ତୃତିମାନ
ଭବିଷ୍ୟତେ ନୋହୁଁ ତାର ପୁନରାବର୍ତ୍ତନ
କର୍ମ ଶେଷେ ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଚରଣ କମଳେ ନାଥ ! ହେଉ ବାରେ ଘେନା । ୫।

ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର

ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର
ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମସ୍କାର
ଏବେ ସଭା ଅବସାନେ
କରିଛି ଯେତେକ ତୃତି ଜଣାଉଁ ଚରଣେ । ୧।

ଅଭିନୟ ଜଣାନାହିଁ, ନ ଜାଣୁ ସଙ୍ଗତ
ବାଦ୍ୟନୃତ୍ୟ ଛନ୍ଦତାଳ ଏ ସବୁ ଅଜ୍ଞାତ
ବୃଥା କରିଛି ପ୍ରୟାସ
ତୃତିପାଇଁ ଶ୍ରୀଚରଣେ କ୍ଷମାଦିଅ ନାଥ । ୨।

ଦେଇଛି ଯେତେ ପ୍ରେରଣା ଲଗାଉ ଲଳିତେ
ଶିଖାଇଛ ହାତ ଧରି ରହିଣ ନୈପଥ୍ୟ
ଶେଷେ ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ
ଜଣାଉଁ ପ୍ରଣତି ଦେବ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣେ । ୩।

ଲଭିଛି ଯେତେ ଆନନ୍ଦ ଏ ଶୁଭଲଗନେ
ଅଶ୍ରୁଝରି ଆସେ ଏବେ ପରଦା ପତନେ
ଦେବ ନେଉଛୁ ବିଦାୟ
ଆସନ୍ତା ବରଷ ପାଇଁ ଲଭିଣ ପାଥେୟ । ୪।

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ, ଆମେ ସବୁ ପୁଅ ଝିଅ ପରା ତାର,
ଆସରେ ସଭିଏଁ ଆତ୍ମବଳି ଦେବା ଦୁନିଆଁର ନାରୀ ନର । ୦।

ଆମେ ପରା ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ
ଆସ ଭୁଲିଯାଅ ସବୁ ଭେଦଜ୍ଞାନ
ମିଛ ଅହଙ୍କାର ଦଳାଦଳି ଯେତେ ମନରୁ ଯାଉ ପାସୋର । ୧।

ସବୁ ସରଜନା, ସବୁ କଳପନା
ଏକା ତ ତାହାରି - ନୁହଇ ଅଜଣା
କରମ ସାଧନେ କାହିଁପାଇଁ ତେବେ ଚିତ୍ତରେ କିନ୍ତୁ ବିଚାର । ୨।

ଆଦରର ସୃଷ୍ଟି ତାର ତ ଜଗତ
ସରବେ ତାହାରି ବଳେ ଆତଜାତ
ହୀନବଳ ସରି କାହିଁକିରେ ତେବେ ତଳକୁ ମଥା ଆମର ? । ୩।

ଏ ଜଗତେ ନର-ନାରୀ ଯିଏ ଯହିଁ
ଲାଗରେ ସରବେ ସେବା-ଧର୍ମ ଧ୍ୟାୟି
ଧଇର୍ଯ୍ୟ ଅଟଳ, କ୍ଷମାରେ ଧରଣୀ, ବିନୟରେ ଦୃଶ ଛାର । ୪।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ହୁଅ ବଜ୍ରସରି
କରୁଣା ତୁଳରେ ଫୁଲ ଯାଉ ହାରି
ସକଳ କରମେ ସେହି ଭଗବାନ ସାହାତି ଏକା ଆମର । ୫।

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର ତାଙ୍କ ପଦ ଧରିଥିବୁ
ବାର ବାର ଆଖିମୁଦି ହେଉଥିବ ଶାରିମୁଖ ଅନାଇବୁ । ୦।

ବାର ବାର ହାତେ କଣ୍ଠ ଫୁଟୁଥିବ ତଥାପି ତୋଳିବୁ ଫୁଲ
ବାର ବାର ମାଳ ଛିଣ୍ଡି ଯାଉଥିବ ଗୁଛିବୁ ମାନି ତା ବୋଲ । ୧।

ବାର ବାର ମନ ଭୁଲାଇ ରଖିବ ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିବୁ
ବାର ବାର ଦୁଃଖ ବେଦନା ଆସିବ ନାମ କେବେ ନ ଭୁଲିବୁ । ୨।

କର ଏହିପରି ଆସିବ ସେଦିନ ଯେଦିନ ସକଳ ଭୁଲି
ତାଙ୍କ ପାଶେ ରହି ତା' ପରଶ ପାଇ ଆନନ୍ଦେ ହସିବୁ ଖାଲି । ୩।

ବାସନା ମୋହର ନାଥ

ବାସନା ମୋହର ନାଥ କର ହେ ପୁରଣ
ଅନାଥର ନାଥ ତୁମେ ଅଧମ ତାରଣ ।୦।

ତୁମେ ମୋର ଧନ ମାନ ତୁମେ ଗଉରବ ଜ୍ଞାନ
କାୟା ସଙ୍ଗେ ଛାୟା ସମ ରହିଥିବି ନିଶିଦିନ ।୩।

ଯେଉଁ ଦିଗେ ଯିବ ଆଖି ସେ ଦିଗେ ତୁମକୁ ଦେଖି
ସାର୍ଥକ କରିବି ମୋର ଜନମ ଜୀବନ ।୧।

ତୁମେ ପ୍ରାଣ ମୁହିଁ ପ୍ରାଣୀ ତୁମେ ମୋ ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ
ତୁମ ଜ୍ଞାନେ ମୁହିଁ ଜ୍ଞାନୀ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ ଜ୍ଞାନ ।୪।

ଚାହିଁ ନାହିଁ ଧନ ସୁଖ ଲୋଡ଼ା ତୁମ ପ୍ରେମ ମୁଖ
ପାଇ ତ ଭୁଲିବି ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦେ ହେବି ମଗନ ।୨।

ତୁମେ ସର୍ବ ସୁଖାଧାର ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ତୁମ ଗୀର
ତୁମ ଅଭୟ ଚରଣ କମଳେ ଦିଅ ହେ ସ୍ଥାନ ।୫।

ବାହୁଡ଼ି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି

ବାହୁଡ଼ି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି !
ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆରେ ।୦।

ମାଗୁଛି ଦୟା ଦୁଆରେ ।୨।

ସବୁରି ସେନେହ-ବିମୁଖ ହୋଇ ମୁଁ
ସୁଖ ପାଇଛି ତୁମରେ
କଷ୍ଟ ଖୁଣ୍ଟ କେତେ ପୁଟି ଦେହେ ସତେ
ଯାଇଛି କାଳ ଦୁଃଖରେ ।୧।

ଅପରାଧୀ ହୀନ ଗୁହାରିଆ ହୋଇ
ପତି ରହିଛି ଦୁଆରେ
ଛାଡ଼ା ହେଲେ ଦେବ ଶରଣ ଦୀନରେ
(ଅବା) ଠେଲି ଦେବ ଶ୍ରୀପୟରେ ।୩।

ସହି ମୁଁ ଲାଞ୍ଛନା ସକଳ ବେଦନା
ଚାହିଁଛି ତୁମ ପଥରେ
ତୁମରି ଶରଣ କରୁଛି ବରଣ

ପଦଧୂଳି କେବେ ଲାଗିବ ମୋ ମାଥେ
ଏହି ଆଶା ଜୀବନର
ପରାଣ ଦେବତା ଅଶ୍ରୁ ଅର୍ଘ୍ୟ ତାଳି
ଜଣାଏ ଅତି କାତରେ ।୪।

ବିତୁଁ ନିଶିଦିନ ସେବାରେ ତୁମର

ବିତୁଁ ନିଶିଦିନ ସେବାରେ ତୁମର
ମାଗୁଣି ଚରଣେ ଏତେ,
ସାରା ଜୀବନର ମନନେ, କରମେ
ଅନାଥ ଅନୁବରତେ ।୦।

ତୁମେ ହୁଅ ଗୁରୋ ! ଚିର ପରସନ୍ନ
ତବ ତେଜେ ପୁଷ୍ଟ ହୃଦୟ-ପ୍ରସ୍ଥାନ
କୃପା ବଳେ ତବ ଭକତି-ମଳୟ
ବିହରୁ ଚିର ଏ ଚିତ୍ତେ ।୨।

ତୁମରି ଆଶିଷେ, ତୁମରି ଦୟାରେ
ସତ ବା ଅସତ ଯାହା ଏ ହିଆରେ
ହେଉ ସେ ମହତ, ହେଉ ପୁଣ୍ୟପୁତ
ଦୂରେ ଯାଉ ବାଧା ଯେତେ ।୧।

କରୁଣା କର ହେ କରୁଣା-ନିଧାନ !
ଲେପି ଏ ନୟନେ ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ
ମୁକତି ପଥର ଆଲୋକ ଦେଖାଅ
ପ୍ରଣତ ଜନେ ତୁରିତେ ।୩।

ବିଦାୟ ବେଳାରେ

ବିଦାୟ ବେଳାରେ ଆଜି ପିୟ ପଦ ତଳେ
ବେଦନା ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ ପ୍ରଣତି ମୋ ଢାଳେ ।୧।

ପୀରତି ପରଶ ପାଇଥିଲି ଏତେ କ୍ଷଣ
ପାଶୋରି ଥିଲି ମନରୁ ତିତାପ ଦହନ ।୨।

ଏ ପ୍ରେମ ମିଳନ ପିଠ ଛାଡି ଯିବାପାଇଁ
ସଂସାର ତାକଲ ଏବେ ତୁହାଇ ତୁହାଇ ।୩।

ଏତେ ପ୍ରେମ ଏତେ ସୁଖ ଛାଡି ମୁଁ କିପରି
ବିଷୟ ସଂସାରେ ଯିବି ତୁମ ସ୍ମୃତି ଧରି ।୪।

ଯେବେ ଯିବି ସେ ସଂସାରେ କରେ ପଦେ ଅଳି
ଲାଖ ରହୁ ମୋ ଆଖିରେ ତୁମ ରୂପ ଶିରୀ ।୫।

ତୁମକୁ ମୂଳରେ ରଖି କରମ କରିବି
ତୁମରି ସଂସାରେ ରହି ସଂସାର କରିବି ।୬।

ଦୁନିଆର ଝୁଆ ଯେବେ ଆସିବ ଘନାଇ
ନ ଛାଡିବି ତୁମ ପାଦ ଜୟଗୁରୁ ଗାଇ ।୭।

ବିଷୟ ବିଷୟ ଯେବେ ଏ ମନ ଧାଇଁବ
ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ବୋଲି ପରାଣ ବାରିବ ।୮।

ତୁମ ପାଶେ ଆସିବାକୁ ଗଣୁଥିବି ଦିନ
ତୁମ ତାକରାକୁ ସଜ ହୋଇଥିବ ମନ ।୯।

ସକଳ ତୃଟି ମୋହର କରି ମାରଜନ
ଦୀନନାଥ ତୁମ ପ୍ରେମେ କର ନିମଗନ ।୧୦।

ବିବେକ ଆଖି ତୁ ଖୋଲରେ ମନୁଆଁ

ବିବେକ-ଆଖି ତୁ ଖୋଲରେ ମନୁଆଁ

ବିବେକ ଆଖି ତୁ ଖୋଲ

ସରାଗ, ସେନେହ, ପୀରତି, ଭକତି

ଅନ୍ଧାର ତୋର ଏ ହୃଦୟ-ମନ୍ଦିରେ

ଭକତିର ବତୀ ଜାଳରେ ।୦।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ବୋଲି ତାକ

ଠୁଳାଇ ତା ପାଦେ ରଖ

ଏ କଥା ମନୁ ନ ଭୁଲ ।୧।

କମଳ-ଆସନେ ନିରେଖ, ବିଜୟ

ଦୀନ-ଦୟାଳୁ ଠାକୁର

ତାକିଲା ପରି ତୁ ତାକି ପାରିଲେ ରେ

ମନ ଥୟ କରି ତୋର

ଦୀନବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଜଗତ-ଜନରେ

ବାନା ଭଦ୍ରୁଅଛି ଯା'ର,
ତୁଟିବ ତୋର ଜଞ୍ଜାଳ ।୧।

ଚଳି ଯିବ ତାର କମଳ ଆସନ

ସେ କି କରିପାରେ ପର ?

ସବୁରି ସେ ଆପଣାର

ବୋଲ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲା ।୨।

ସବୁ ମାୟା, ସବୁ ମୋହ ପାଶୋରି ତୁ

ଭକତି-ପ୍ରଦୀପ ଜାଳିଦିଅ ଦେବ

ଭକତି-ପ୍ରଦୀପ ଜାଳିଦିଅ ଦେବ

ଅନ୍ତର-ମନ୍ଦିରେ ମୋର

ନାଶ ହୋଇଯାଉ ଅମା ଅନ୍ଧକାର

ଶତ କୋଟି ଜନମର

ଜୀବନର ଦୁଃଖ ହର ।।୦।।

ବିତିଯାଉ ଦେବ ଏ ଦୀନ ଜୀବନ

କରି ଅରବିନା ନାମ ଗୁଣଗାନ

ଅସାର ଜୀବନେ ପ୍ରେମ-ମଧୁପାନେ

ପୁଲକ ଜାଗୁ ଅନ୍ତର

ଦୀନ ଦାସେ କୃପା କର ।।୧।।

କେତେ ଜନମର ବାସନା ଦୁର୍ବାର

ଅଥଳ ସାଗରେ ଟାଣେ ବାରବାର

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ଘୁରି କାନ୍ଦି ବୁଡିମଲି

ପତିତରେ ରକ୍ଷା କର

କରି ତୁମ ପରିବାର ।।୧।।

ଦରଦୀ ବନ୍ଧୁ ହେ ! ମହିମା ଅପାର

ତାରି ଅଛ କେତେ ପତିତ ପାମର

ତୁମ ନାମ ଧରି ହେଲେ ଯିବି ତରି

ଏ ସଂସାର ପାରାବାର

ଆଶା ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ।।୨।।

ଭକତି ଭିଖାରି ଯେହୁ ନାଥ ତବ ଚରଣେ

ଭକତି ଭିଖାରି ଯେହୁ ନାଥ ତବ ଚରଣେ
ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଏକା ସେହୁ ଏହି ଭୁବନେ ।୦।

ତବ ନାମସୁଧା ପାନ କରେ ଯେହୁ ଭୁକ୍ତ ସମ
ପୁରିଯାଏ ଯାର ଚିତ୍ତ ଗୁରୁନାମ ସ୍ମରଣେ ।୧।

ବରଜି ସଂସାର ଆଶା ମୋହ ମାୟାର ପିପାଶା
ଶାନ୍ତି ସତ୍ୟ ମଜି ରହେ ତେଜି ଭବ ଭରମେ ।୧।

ବିବେକ ବୈରାଗ୍ୟ ଧ୍ୟାୟା ତବ ଚରଣେ ଆଶ୍ରୟ
ସାହା ହୁଅ ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ତାର ବାଞ୍ଛା ପୂରଣେ ।୪।

ମହିମା ତୁମରି ଗାଇ କାଳ ଯାହାର ବିତଇ
ଚରଣ ତୁମର ରାଜେ ସଦା ଯାର ମରମେ ।୨।

ଶିରେ ତବ ପଦ ଧୁଳି ଭକତିରେ ହୁଏ ବୋଲି
ଶରଣ ମାଗଇ ରତି ଜୟଗୁରୁ ବଦନେ ।୫।

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ
ଖଣ୍ଡିବ ଶମନ ଭୟ ଦୁଃଖ ପରମାଦ ହେ ॥୦

ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ
ପାଗଳ ହୁଅରେ ଭାଇ
ଗୁରୁପଦ ଧ୍ୟାୟି ଲଭ ଅମୃତ ସଂପଦ ହେ ॥ ୩

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ ମହିମା
ନାହିଁ ଯା'ର ଶେଷ ସୀମା
ଝରୁଅଛି ଅବିରତ ପଦ୍ମ ମକରନ୍ଦ ହେ ॥୧

ଗୁରୁଙ୍କ ଚରଣ ଧୁଳି
ଶିରରେ ହୋଇଲେ ବୋଲି
ମହାକିବ ଏ ଜୀବନେ ଅପୁରୁଷ ଗନ୍ଧ ହେ ॥ ୪

ସକଳ ତୀର୍ଥରେ ସାର
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ୍ମ ପୟର
ସ୍ଵରଧ୍ଵନି ଧୋଉଅଛି ଯା'ର ଶିରୀସଦ ହେ ॥୨

ବହୁ ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶ୍ଵର
ରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ଶରୀର
'ସର୍ବୋଦେବମୟ ଗୁରୁ' ଭଣିଛନ୍ତି ବେଦ ହେ ॥ ୫

ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ

ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ !
ଠାକୁର ମୋ କଳ୍ପତରୁ
ବନ ଭପବନ ଗଗନ ପବନ
ନିନାଦିତ ଜୟଗୁରୁ ।୦।
ପୁଲକିତ ପ୍ରାଣ ଆକୁଳ ନୟନ
ପ୍ରେମ ଅଶ୍ରୁ ଝରଝର
ମନ ଭଜନତ ଢାଳି ପ୍ରଣିପାତ
ବିଶ୍ଵଗୁରୁ ଶ୍ରୀପୟର
ଠାକୁର ହେ ତୁମେ ନାହିଁ ଯାଅ ଆନେ
ମୋ ନୟନ ପଲକରୁ ।୧।
ନୟନ ପଲକେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଝଲକ
ଅପରୂପ ମନୁ ହର
ସୁଠାମ ସୁନ୍ଦର ରାଜ ରାଜେଶ୍ଵର
ଅନୁପମ ଯୋଗେଶ୍ଵର
ପ୍ରଭାମୟ କାନ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରତାପି
ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଜୟଗୁରୁ ।୨।
ଭକ୍ତ ମନ ପ୍ରାଣ ପୁଲକିତ ଚିତ୍ତ
ପାଶେ ପାଶେ ବିଶ୍ଵପତି

ତରୁଣ ଅରୁଣ ଶୋଭା ପରକାଶ
ସବୁରି ହୃଦେ ଶ୍ରୀପତି
ବନ୍ଧା ମୋର ମନ ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଜଗତଗୁରୁ ।୩।
ପ୍ରେମ ସୁଧା ନିଧି କରୁଣା ବାରିଧି
ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ପରାପୁର
କୃପାଦାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅଭିଳାଷ
କୃପାବର କୃପା କର
ଜନମ ସାର୍ଥକ ଶ୍ରୀପଦ ସେବାରେ
ସୁମରଣ ଜୟଗୁରୁ ।୪।
ସଂସାର ବିଭବ ସଂସାରେ ରହିବ
ମୋ ପାଇଁ ଅସାର ହୋଇ
ଜୟଗୁରୁ ତାଙ୍କ ଯିବ ମୋ ସାଥରେ
ପାଦପଦ୍ମେ ଚିତ୍ତ ଥାଇ
ଆକୁଳ ମାଗୁଣି ମୁକତି ଆଶୀର୍ଷ
ଝରୁ ତବ ଶ୍ରୀପୟରୁ ।୫।

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ
ବିଶ୍ୱ ପ୍ରେମିକ ମୋର
ସବୁ ମୁଁ ବରଜି ଯଦି ଭଲପାଏ
କରିବନି ମୋତେ ପର । ୦।

ଯେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଥିଲେ ଦିନେ
ସୁଦାମ, ମଧୁମଙ୍ଗଳ
ଜାନେ କହି ଦିଅ କିପରି ସେ ନାମ
ଗତି ଯାଉଅଛି ବେଳ । ୨।

କହିଦିଅ ମୋତେ ପାରିବିକି ନାହିଁ
ପୀରତି ତୋରିରେ ବାନ୍ଧି
ପୋଷା ଶାରୀ ପରି ରଖି ପାରିବି କି
ମନ ପିଞ୍ଜରାରେ ବାନ୍ଧି
ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ଦରଦୀ-ବନ୍ଧୁ ମୋ
କରି ମୋତେ ସାତପରାଧୀ

ନିତି ଦେଖି ଦେଖି ମାୟା ହରିଣୀକୁ
ତୁମକୁ ଓ ଭୁଲେ ମୁହଁ
ନ ଭୁଲିବି କେବେ ବତାଇ ଦିଅ ହେ
ଅଭୁଲ ମନ୍ତ୍ର କହି
ଏତିକି ମାଗୁଣି କରୁଛି ମୁଁ ଅଳି
ହୃଦୟନିଧି ଠାକୁର
ମରଣ ଦୁଆରେ ଆସିବ ହୋଇଣ
ପରାଣ-ବନ୍ଧୁଆ ମୋର । ୩।

କେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଲେ ଆସିବ
ଖେଳିବ ମୋ ସାଥେ ଖେଳ

ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ତୋର

ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ତୋର ଭଙ୍ଗା ଏ କୁଡିଆ ଘର
କେତେ ଦିନକୁ ରେ ମନ ଏ କଥା ବିଚାର କର । ୦।

ବେଳ ଥାଉଁ ବାଉଳା ରେ ମୁଖେ ଗୁରୁ ନାମ ଧର । ୨।

ସେହି ଦୂର ଅସ୍ଥାବଳେ
ବେଳ ବୁଡି ଗଲା ବେଳେ
କହି କି ପାରିବୁ ସତେ ସାଥୀ କିଏ ହେବ ତୋର ? । ୧।

‘ଜୟଗୁରୁ’ ନାମ ଗୀତ
ପୁଲକିତ କରେ ଚିତ୍ତ
ସେହି ମହାମନ୍ତ୍ର ଗାଇ ସିଦ୍ଧର ସାଧନା କର । ୩।

କାଳ ତ ନ ବୁଝେ କିଛି
ପ୍ରାଣ ନିଏ ବାଛି ବାଛି

ଅକ୍ଷର ସେ ନାମବ୍ରହ୍ମ
ଜପୁଥିଲେ ଅବିରାମ
ଅନାହତ ତାରେ ଦିନେ ଶୁଣିବୁ ମଧୁ ଝଙ୍କାର । ୪।

ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ

ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ
ଦେହ ତରୀରେ ବସିଛି ହେବାକୁ ପାରି । ୦।

ମୋର ଆଗୁଆ ପବନ ହୁଏ ଭଗାରୀ । ୨।

ମୋର ସୁଖର ଦୁଃଖର ତରଙ୍ଗ ମାଳା
ଆଜି ଦୋହଲାଇ ଦିଏ ବୁଡିବ ଭେଳା
ମୋର ଭକତିର ପାଲ ଗଲାଣି ଛିଡି । ୧।

ମୋର ଅପରାଧ ଖୁଣ୍ଟେ ତରି ମୋ ବନ୍ଧା
ତାକୁ ଖୋଲିବାକୁ ରିପୁ ଦିଅନ୍ତି ବାଧା
ତାଙ୍କ ଦାଉରେ ଆଜି ମୁଁ ଯାଉଛି ହାରି । ୩।

ମୋର ମନ ଦଉଡିବା ଗଲାଣି ଛିଡି
ମୁଁ ଯେ ଦିଗହରା ସବୁ ଗଲାଣି ବୁଡି

ମୋତେ ପାରି କଲେ କର ନ କର ନାହିଁ
ସତ କହୁଛି ଠାକୁର ଶ୍ରୀପଦ ଛୁଇଁ
ଆଜି ବୁଡିଯିବି ତୁମ ନାମକୁ ଗାଇ । ୪।

ଭବେର ଘାଟେ ଦିଛେନ ଖେୟା

ଭବେର ଘାଟେ ଦିଛେନ ଖେୟା ଗୁରୁ କର୍ଣ୍ଣଧାର
କତଲ ହଇତେଛେରେ ପାର
ତୁମି ପାରେର ଭାବନା ଭାବଛ କିରେ
ଘାଟେ ଆପନି ଯାଉୟା ଭାର---୧

କାରେ ବଲ ଆପନ ଆପନ, କେବା ହୁୟେ ତୋମାର
ଦୟାଲ ଗୁରୁ ବିନେ ଭବାଣ୍ଡବେ ବନ୍ଧୁ ନାଇରେ ଆର---୩

ଦିନ ଥାକିତେ ଧର ପାତି ସମୟ ନାଇରେ ଆର
ସେ ଯେ ଅସମୟେ ପାର କରେନା,
ପାରେ ଠେକବିରେ ଏବାର---୨

ଅଧର ବଲେ ଏଇ ଭବେ ଆମି ଦୁରାଚାର
ଆମାର ନା ହଇଲ ଗୁରୁଭଜନ,
(ହ’ଲ) ଆସା ଯାଉୟା ସାର---୪

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି ହେବାକୁ ପାରି ରେ
ସାହା ଏକା ତୋ ଗୁରୁ ଦେଉ ପାଶୋରି ।୦।

ମିଛ ମାୟା ସଂସାରେ
ଭୁଲି ରହିଛୁ ତୁରେ
ଆପଣାର ବୋଲୁ ଯାରେ ସେ ତ ଭଗାରୀ ।୧।

ଏ ତୋର ଧନଜନ
ଚିର ନୁହଁଇ ମନ
ଉଭାଇ ଯିବ ପାଣି ଫେଟକା ପରି ।୨।

କିବା ରଜନୀ ଦିନ
ସାର କର ଭଜନ
ସେ ଏକା ଭବାର୍ତ୍ତବ ତାରଣ ତରୀ ।୩।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାମ ତୋର
ଗଳାରେ ମାଳ କର
ହୃଦୟର ଆସନ ସଜାଡି କରି ।୪।

ଯମଦୂତେ ଆସିବେ
କେଶ ତୋ ଓଟାରିବେ
ସେତେବେଳେ କେ ସାହା ହେବ ତୋହରି ।୫।

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ଘେନ

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ଘେନ ଭକତର ପ୍ରୀତିପ୍ରଣତି
ତୁମେ ଭକତର ଚିର ଆରାଧ୍ୟ ତୁମେ ଭକତର ଗତି ମୁକତି ।୦।

କି ଦେଇ ତୋଷିବି କେଉଁ ଧନ ଦେଇ
ଯାହା ଦେଖେ ସବୁ ତୁମରି ଗୋସାଇଁ
ଆଖି ନୀର ମୋର ଏକାନ୍ତ ସମ୍ବଳ
ମନ-ସୁମନରେ ଶ୍ରୀପଦଯୁଗଳ
ମଣ୍ଡିଦେଇ ତୋଷିବି ମୁଁ ତୁମକୁ
ନାହିଁ ମୋର ଆନ ଧନ-ସଂପତ୍ତି ।୧।

ଭଲପାଅ ପ୍ରଭୁ ଶବରୀ ଅଇଁଠା
ଆବର ଦାସିଆ ବାତି ନତିଆ
ଭକତ ବିଦୁର ଶାଗଭଜା ଖାଇ
ଶ୍ରୀମୁଖେ କହିଛ ଭାରି ବଢ଼ିଆ
ତୁମେ ଭକତ ଭିଖାରୀ ନିରତ
ଆଖିନୀର ଦେଖୁ ହୁଅ ତୃପ୍ତି ।୨।

ଭଲପାଅ ବୋଲି ନୟନେ ଲୋତକ
ସଖା ସୁଦାମାକୁ କନ୍ଦାଅ ନିତି

ଦୁଇ ମୁଠା ଖୁଦ ବଦଳେ ଦେଇଛ
ଅକଳନ ରତ୍ନ-ଧନ-ସଂପତ୍ତି
ତୁମ ଲୀଳା ସିଏ ସିନା ବୁଝିବ
ଯା'ରେ ଦେଇଛ ଅସୀମ ଶକ୍ତି ।୩।

ଭକ୍ତ ସୁରଦାସ ଅକ୍ଷତିଏ ବୋଲି
ହାତ ଧରି ନେଇ ପାଦେ ଚାଲି ଚାଲି
ହାତ ଛାଡ଼ି ପୁଣି ଲୁଚି ଯାଅ କାହିଁ
ପଥହରା ସେ ଯେ ବିକଳେ କାନ୍ଦଇ
ଭକ୍ତ ଆଖିରୁ ଝରିଲେ ଲୋତକ
ପୁଣି ଯୋଡ଼ିଦିଅ ଭାବ ପୀରତି ।୪।

ପୁରୀରୁ ତିପୁରା ସହସ୍ରଯୋଜନ
ଶୈଳବାଳା ତାଙ୍କ ବାଜିଲା ପ୍ରାଣେ
ଏତେ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାରିଛ ପ୍ରଭୁ
ଚକିତ କରିଛ ଜଗତଜନେ
ମୋର ପାଶେ ରହି ପ୍ରାଣ-ଠାକୁର !
ଦିଅ ହୃଦୟେ ବିଶ୍ୱାସ ଭକତି ।୫।

ଭାବ-ରାଇଜର ମଉତମଣି ସେ

ଭାବ-ରାଇଜର ମଉତମଣି ସେ
ଭବ-ଜୀବନର ଆଦର ଧନ
ତାହାରି କୈବଲ୍ୟ କଣିକାଏ ପାଇଁ
ସଂପିଦିଅ ତାରେ ପରାଣ ମନ ॥୦॥

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ତା ବେଶୁ ବାଜେରେ
ସରବେ ତାହାରେ ଖୋଜନ୍ତି ବାହାରେ
ନୟନ ପୁରାଇ ଚାହିଁ ଦେଖି ଥରେ
ସେହି ଏକା ତୋର ଆପଣା ଜନ ॥୧॥

ତା ମୁଖ ଦରଶେ, ତା ପଦ ପରଶେ
ମର-ଜୀବନରେ ପୁଲକ ବରଷେ
ତାକିଲେ କାତରେ ପରାଣ ଆତୁରେ
ହରେ ଭବ-ଦୁଃଖ ଯାତନା ମାନ ॥୨॥

ମଧୁଠାରୁ ବଳି ମଧୁର ତା' ଭାବ
ବାହି ନେଇଯିବ ତୋ ଜୀବନ-ନାବ
ନଇ ପାରି ହେଲେ ଦିଶିବେ ତୋ ଗାଁ
ହସିବ ତୋ ଲାଗି ରୁପେଲି ଜହ୍ନ ॥୩॥

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ, ଠାବ ଦିଅ ପାଦ ତଳେ
ଭରସା ନ କରି, ଦିନ ଗଲା ସରି
ତାକୁଛି ଆଜି ଆକୁଳେ ।ଠା

ଜଳଙ୍କ କାଳିମା ଗାର ପୋଛିଦିଅ ଅଙ୍ଗୁ ମୋର
ପଙ୍କଜ ଜୀବନ ପଥ କରିଦିଅ କୁସୁମିତ
ଏ ଡିନି ଭୁବନେ ନାହିଁ କେହି ଜଣେ
ସାହା ହେବ ଏତେ ବେଳେ ।୨।

କେତେ ମାନ ଅପମାନ ସହିଛି ଏହି ଜୀବନ
ସୁଖ ସପନରେ ମାତି କେତେ କାଳ ଗଲା ବିତି
ଦମ୍ଭ ଗଲା ଭାଙ୍ଗି ବୁଝିଲି ମୁଁ ଆଜି
ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।୧।

ଜୀବନ କୁସୁମ କଢି ମଉଲି ଗଲାଣି ଝଡି
ମନ, ଧନ, ବଇଭବ ଅରପିଲି ପାଦେ ତବ
ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଖା ଦେଇ ବାରେ
ତୋଳି ନିଅ ତୁମ କୋଳେ ।୩।

ଭାସି ଚାଲ ମନ ମହାକାଳର ଚରଙ୍ଗେ

ଭାସି ଚାଲ ମନ ! ମହାକାଳର ଚରଙ୍ଗେ
ଭଲିଯାଅ ମନୁ ଦୁନିଆର ନବରଙ୍ଗେ ।ଠା

ସ୍ୱର ଚାଲ ଲୟ ସଙ୍ଗେ ।୨।

ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ପଦ ଶରଣ ଯାହାର
ଛାର ମରଣରେ କିବା ତାର ତର ?
ଚାଲ ତୁ ଭକତି-ତୋରେ ପାଲ ଟାଣି
ଜୀବନ ନାଆର ମଙ୍ଗେ ।୧।

ତରାଇବ ପଥେ ଝଞ୍ଜ ପ୍ରଳୟ
ଯାତ୍ରୀରେ ! ତିଳେ ନ କର ତୁ ଭୟ
ଅଭୟ ଚରଣେ ଲୟ ରଖି, ମାଖ
ଅଭୟ ବିଭୂତି ଅଙ୍ଗେ ।୩।

ଯାତ୍ରାପଥରେ ନାହିଁ ଭୟ, ଭୀତି
ମେଲିଦିଅ ନାଆ ଟାଣକରି ଛାଡି
ଅନନ୍ତ ଗୀତି ଗାଇ ଆନନ୍ଦରେ
ବରଷା, ବାଦଲ, ଘୋର ଅମାରାତି
ପଲଙ୍କେ ଲୁଚିବ ଯେବେ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ
ଅନନ୍ତ ଗଗନ ସୀମା ପରଶିବ
ରସିବୁ ତା' ପର ସଙ୍ଗେ ।୪।

ଭାଙ୍ଗଲୋ ମେଲା ବିଦାୟ ବେଲା

ଭାଙ୍ଗଲୋ ମେଲା ବିଦାୟ ବେଲା ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲ,

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ଜୀବନ ପଥେର ସାଥି ଓ ସମ୍ବଳ -୦-

ସାଥି କ'ରେ ଜୀବନ-ପଥେ ମନ୍ତ୍ର ଜୟଗୁରୁ,

ଯନ୍ତ୍ର ଭାବି ଆପନାରେ ଯାତ୍ରା କର ସୁରୁ

ପଥେର ଯତ ବିଘ୍ନ ବାଧା ଦୁଇ ପାଏତେ ଦଲ (ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲ) -୧-

ମାଆୟ ରାଖ ଗୁରୁର ଚରନ୍ ସ୍ମରନ୍ କରି ତା'ରେ ;

ଦୁଃଖ ବିରହେର ମର୍ମବେଦନ୍ ଭୁଲେ ତୋରା ଯା'ରେ ,

ତାହାର ପାୟେ ସକଲ୍ ସଁପେ ଏଗିୟେ ସୁଧୁ ତଲ୍ ... (ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲ) -୨-

ଆସବେ କତ ଦୁଃଖେର ବୋଧା ତୋଦେର ଜୀବନ୍ ମାଝେ,

ହାସି କାହ୍ନାର କତଲ ଲୀଲା ନିତ୍ୟ ସକାଳ ସାଙ୍ଗେ

ଅନିତ୍ୟ ସେ ମାୟାର ଖେଲାଇ ହୋୟନାରେ ବିହ୍ୱଳ ... (ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲ) -୩-

ଲକ୍ଷ୍ୟ ତୋଦେର ପ୍ରେମେର ଠାକୁର, ନିତ୍ୟ ଗୁରୁଧାମ୍,

ତାରୁଲ କୃପାୟ ପୁରବେ ତୋଦେର ସକଲ୍ ମନସ୍କାମ୍

ଉଠବେ ଫୁଟେ ଥରେ ଥରେ ତୋଦେର ଚିତ୍ତ-ଦଲ୍ ... (ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲ) -୪-

ବିଦାୟ ବେଲା କରୁରେ ସ୍ମରନ୍ ତାହାର ଅଭୟବାନୀ,

ଭକ୍ତ ଜନେ ନେବେନ୍ ତିନି ଆପନ୍ କୋଲେ ଟାନ୍ତି

ତାରୁ ବାନୀତେ ଆସ୍ଥା ରେଖେ ଆନ୍ଦ ରେ ବୁକେ ବଲ୍ ... (ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲ) -୫-

ଭାଙ୍ଗଲୋ ମେଲା ବିଦାୟ ବେଲା ଆବାରୁ ବଲେ ଯାଇ.

ଶ୍ରୀଗୁରୁ କାଷ୍ଠରୀ ଚୋଦେବର ଭାବନା କିଛି ନାହିଁ

(ସୁଧୁତାର ଚରଣେ ଢାଳିରେ ସଦା ପ୍ରେମେବର ଅଶ୍ରୁ ଜଳ ... (ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲ) -୨-

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ

ଦେବ ଯାହା ନେବି ହାତ ପତାଇ

ଜାଣେ ମୁଁ ଅନ୍ତରେ ତୁମ ବିନା ପ୍ରଭୁ

ଜଗତ କରତା ଆଉ କେ ନାହିଁ ।୦।

ବିଶାଦ ପଛରେ ରହିଛି ହରଷ

ଅନ୍ଧକାର ପରେ ଆସଇ ଦିବସ

ତୁମରି ଭିଆଣ ଅଟେ ବର୍ଷ ମାସ

ହସଇ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଯା ଗୁଣ ଗାଇ ।୧।

କଷ୍ଟ ଥାଉ ପଛେ ତୁମ ଛତା ଫୁଲ

ଗୋଟାଇ କରିବି ମୋର ଗଳାହାର

ଲିଭାଇ ନ ଦେବି ହୋମର ଅନଳ

ଦେଉ ଅବା ଯେତେ ଅନ୍ତର ଦହି ।୨।

ଆସୁ ଯେତେ ଝଟ ମୁଣ୍ଡ ଦେବି ପାତି

ପ୍ରଳୟ ହୁଙ୍ଗାରେ ପତାଇବି ଛାତି

ଚାଲି ନ ପାରିବି ହୁତାଶନ ତାତି

ଦୃଢ଼ ଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ ।୩।

ବାସନା ଯଦି ବା ନ ହୁଏ ପୂରଣ

ନ ମଣିବ ମୋର ପୂଜା ଅକାରଣ

ନ ଗାଇବି କେବେ ବିଦୋହର ଗାନ

କେବେ ହେବି ନାହିଁ ମୁଁ ଆଶାହୀନାଟୀ

ତୁମେ ଯେ ମଙ୍ଗଳ ମଙ୍ଗଳ କରତା

ଚିର ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ସର୍ବ ସୁଖ ଦାତା

ନ ଭୁଲିବ କେବେ ତୁମରି ମମତା

ନାତୁଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ ।୪।

ତୁମ ଇଚ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଏ ଜୀବନେ

ଥାଏ ବା ସଉଧେ କଷ୍ଟକିତ ବନେ

ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ କିଛି ତୁମ ବିନେ

ମରେ ଯେହ୍ନେ ତୁମ କରୁଣା ପାଇଁ ।୫।

ଭିକ ଦିଅ, ଭିକ ଦିଅ

ଭିକ ଦିଅ,

ଭିକ ଦିଅ

ଭିକାରୀରେ ଭିକ ଦିଅ,

ତାକିଲା ପରି ମୁଁ

ତାକି ନାହିଁ ବୋଲି

ବିମୁଖ ତୁମେ ନ ହୁଅ ।୦।

ଅପରାଧ ତ ମୋ

ଜୀବନର ସାଥୀ

ତୁମେ ତ କ୍ଷମାସାଗର,

ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ

'ପତିତ-ପାବନ'

ନାମଟି ସିନା ତୁମର

ମିଛ କି ଏ କଥା ଦିଅ ? ।୧।

ଦୀନଜନ ବନ୍ଧୁ

ବୋଲି ପରା ତୁମେ

ବୋଲାଉ ହେଉଛ ଭବେ,

କାହିଁକି ମାନିବି

ମୋ ପରିଅଧମେ

ତାରି ନ ପାରିଲ ଯେବେ

ଏ କଥା ବୁଝାଇ କୁହ ।୨।

ଭକତି କାହାକୁ

କହନ୍ତି, ସେ କଥା

ଶିଖି ନାହିଁ କାଣିଚାଏ,

ଜାଣିବାରେ ମୋର

ଯାଇ ନାହିଁ ଦିନେ

ଦେଉଳ ଦୁଆର ଯାଏ

ସେ ରାହା ମୋତେ ବତାଅ ।୩।

କି ବୋଲି ତାକିବି

କିଭଳି ତାକିବି

କି ବୋଲଲେ ତୁମେ ଶୁଣ

ତୁମେ ଜାଗରଣେ

ଯେବେ ମୁଁ ତାକିବି

ମୁଦି ଦେବ ନାହିଁ କାନ ।

ଯେତେ ଦୂରେ ଯାହିଁ ଥାଅ ।୪।

ପଥର ଭିକାରୀ

ଏତିକି ମାଗୁଛି

ପତିଦାତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ,

ଭକତି ରସରେ

ଜଠର ପୁରାଅ

ନ ହୁଅ ଆଉ କୁପଣ

ଦାତା-ପତାକା ଉଡ଼ାଅ ।୫।

ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା

ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା	ଏ ଚରଣୁ ଝରେ କୋଟି ଜଳବଲ୍ୟ
ପୀରତି ପ୍ରଣତି ବାରି	ଏ ଚରଣୁ ଝରେ ଆଖିଷ ବିପୁଳ
କମଳ ଚରଣ ବଜାଇ ଦେଲ ହେ	ଦରଶେ ପରଶେ ଝରି ଆସେ ଯେତେ
ସବୁ ସୁଖ ଗଲା ପୁରି ।୦।	ସୁଖ ସଉଭାଗ୍ୟ ଶିରୀ ।୩।
ଶେଷ ରଜନୀରେ ଗାଉଥିଲା ପିକ	ଭୁଲିଗଲି ପ୍ରିୟ ନିଜକୁ ସେକାଳେ
ମହୀରେ ସୁରୁଯ ବୁଣିଲା ଆଲୋକ	ଗୁରୁ ଗଉରବ ବିଭବ ସକଳେ
ସେ ଆଲୋକ ଧାରେ କୁଆଁରୀ ତାରାଟା	ଜୀବନ ଫୁଲ ମୋ ଏଇ ପାଦତଳେ
ନାଚୁଥିଲା ମନ ଭରି ।୧।	ଦେଉଛି ଅଞ୍ଜଳି ଭରି ।୪।
ଛାତି ଛନକାରେ ଚାହିଁ ଦେଲି ଦୂରେ	ତୁମେ ମୋ ଭରସା, ତୁମ ପ୍ରୀତି ଭାଷା
ଉଦାସ ମନରେ ପ୍ରୀତି ଭାଷା ଭରେ	ଜୀବନ ପଥରେ ମୋର ଚିର ଆଶା
ବନ୍ଦନା କରେ ସେ କମଳ ଚରଣ	ଏ ପୂଜା ବେଦୀରେ ତୁମ ପ୍ରେମ ରେଣୁ
କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ କରି ।୨।	ମୋ ମଥାରେ ପଡୁ ଝରି ।୫।

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ ତୁମ ସ୍ନେହ ଅସୁମାରୀ	ଦରଶନ ଦେଇ ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲି
ଆଖି ତଳୁ ପୋଛି ଦେଇ ତପତ ବେଦନା ବାରି ।।୦	ଆଖିଷ ଚନ୍ଦନ ମଥାରେ ମୋ ଦେଲ ବୋଲି
	ଏ ସଂସାର ମରୁପଥେ ଚଲାଲକ୍ଷ ହାତଧରି ।।୨
ବୁଡି ଯାଉଥିଲି କଳୁଷ-ପଙ୍କଜ ଜଳେ	
ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛ ତୁମରି ମମତା କୋଳେ	ଏତିକି ଗୁହାରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ
ପ୍ରେମ-ପାଶେ ବାନ୍ଧିଦେଇ କାତକୁ କାଞ୍ଚନ କରି ।।୧	ଦରଶନ ଦେବ ଜୀବନର ସଞ୍ଜ ବେଳେ
	ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି ।।୩

ମଉଳା ଜୀବନ ବେଳେ

ମଉଳା ଜୀବନ ବେଳେ	ମନଟି ଯାହାର ଅନୁଭବେ ତବ ଛାୟା,
ବୁଝୁଛି କାହିଁକି ଜଳି ପୋତି ମଲି ଦୁଃଖର ଦାବାନଳେ ।୦।	କଷଣ କି ସତେ ଛୁଇଁପାରେ ତା'ର କାୟା ?
	ସାର କଲି ମନେ ପତି ରହିଥିବି ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ ।୨।
ପାଦଯୁଗ ତବ ଧରି ନ ପାରିଲି ହୃଦେ	
ସାରାଟି ଜୀବନ ସରିଗଲା ପରମାଦେ	ତୁମି ନ ପାରିଲେ ସେ ବେନି ପଦ-ରାଜୀବ
ସେ ପଦ ଯେ ଧରେ, ପାଞ୍ଚାସ ତା'ରେ, ପରଶି ପାରେ କି ତିଳେ ।୧।	ବିଫଳ ସିନା ଏ ଜୀବନର ବଇଭବ
	ପୋତା ପାଉଁଶରେ ଘୃତର ଆହୁତି ଢାଳିବାର ଫଳେ ଫଳେ ।୩।

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ ଏଇ ସେଇ ବୃନ୍ଦାବନ	ଯମୁନା କୂଳ ଉଛୁଳି ଉଠେ ଶୁଣି ସେଇ ମଧୁ ତାନ
ଏଇତ ସେଇ ବରଜବିଧୁ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।୦।	କଳାକାନ୍ଥର ନୂପୁର ଧ୍ବନି ଶୁଭୁଅଛି ଅବିରାମ ।୨।
ଏଇତ ସେଇ ଯମୁନା କୂଳ ଏଇ ସେଇ କୁଞ୍ଜବନ	କେଳି କଦମ୍ବ ମୂଳରେ ଦେଖ ସେ ମନମୋହନ
ଏଇତ ସେଇ ଶିଖିବୁଲିଆ ରାଧିକାର ପ୍ରାଣଧନ	ଅଧରେ ଶୋଭେ ମୋହନ ବଂଶୀ କରଇ ଉଚ୍ଚାଟନ
ଏଇତ ସେଇ ରାସ ରସିକ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।୧।	ତ୍ରିଭଙ୍ଗପାଶୀରେ ଉଭା ଆଜି ଭକ୍ତ ପ୍ରାଣ ଧନ
	ଗୋପୀମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଗୁଣ ଗାନ ।୩।
ଏଇ ଶୁଭୁଛି ବଂଶୀ ସ୍ବନ ରାଧା ରାଧା ନାମ	

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା
ଅପୂର୍ବ ଲଗନ ଉଠିଲା ବିକଶି
ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନେ କୋକିଳ ଗାଇଲା ।୦।

କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ଚରୁତାଳେ ବିହରଇ କୁଞ୍ଜନ
ବାସପୁଲ ମହକରେ ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଜନ
ଶୀତଳ ସମୀର ବହେ ଧୀର ଧୀର
ଗୋବିନ୍ଦ ପଦ ବନ୍ଦନା କଲେ ବ୍ରଜବାଳା ।୧।

କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସୁବେଶ କରି ଗୋପବାଳୀ
ଚରଣ ପୂଜିଲେ ଦେଇ ହୁଳହୁଳି
ଧୂପଦୀପ ଗନ୍ଧ ଅରପିଲେ ନୈବେଦ୍ୟ

ବନମାଳୀ ଗଲେ ଦେଲେ ବନ ପୁଲମାଳା ।୨।

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲେପିଲେ ଭକତି ତିଳକ
ଯା ଯୋଗେ ସୀମନ୍ତ ଦିଶେ ଜକ ଜକ
ଗୋପାଙ୍କନା ପ୍ରାଣେ ଭରିଲା ପୁଲକ
ପ୍ରେମ ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାର ପ୍ରଖର ହୋଇଲା ।୩।

ତାରାଗଣ ମଧ୍ୟେ ଯେହ୍ନେ ଶଶଧର
ଗୋପୀଙ୍କ ଗହଣେ ଶ୍ୟାମ ନଟବର
ଅପରୂପ ଶୋଭା ମୁନିଜନ ଲୋଭା
ମଦନ ମୋହନ ରୂପ ଜଗତ ମୋହିଲା ।୪।

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା
ଶୁଣ ଅବା ନ ଶୁଣ ତୁ ପସରା ନାହିଁ ମୋ ଜମା ।୦।

କୋଳ ଛଡ଼ା କଲୁ ମୋତେ
ଭୋଗାଇଲୁ ଦୁଃଖ ଯେତେ
ଏବେ ହେଲେ ଆହା ବୋଲି ସାହା ତ ନ ହେଲୁ ତୁ ମା ।୧।

ଦୟା ନ କଲେ ନ କର
କର ପଛେ ସାତ ପର
ନ ନିଅ ମୁଖରୁ 'ମୋର' ମାଆ ତାକ ହରି ଉମା! ।୨।

ପଥର ରାଜାର ଝିଅ
ପଥରେ ଗଢା ତୋ ଦେହ
ତୁ କାହୁଁ ପାରିବୁ କରି ସନ୍ତାନର ଦୋଷ କ୍ଷମା ।୩।

ନ ଧର କୋଳରେ ତୋର
ଏତିକି ମାତର କର
କାନି ପଣତ ଛାଇରୁ ଦୂରେ ତୁ ତତି ଦିଅନା ।୪।

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା'
ହସିବି ଆନନ୍ଦଭରେ ନାତିବି କୋଳେ ତୋର ମା' ।୦।

ତୁ ତ ମାଆ ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣ
ଗଉରୀ, ଚଣ୍ଡୀ, ଅପର୍ଣ୍ଣା
ମହିଷାମର୍ଦ୍ଦିନୀ ଦୁର୍ଗା
କାଳୀ କରାଳୀ ଘୋର ମା' ।୧।

ତୁ ପୁରୁଷ କିବା ନାରୀ
ନ ପାରେ କେ ତୋତେ ବାରି
ଅଧା କାହୁଁ, ଅଧା ରାଇ କେବେ କେଉଁ ରୂପର ମା' ।୨।

କଇଳାସପୁରେ ଉମା
ବଲ୍ଲକୁଣ୍ଡେ ତୁହି ରମା

ସୃଷ୍ଟି, ସ୍ଥିତି, ଲୟ କାଳେ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ମା' ।୩।

ଜଗତର ମାତା ତୁହି
ଚୈତନ୍ୟରୂପିଣୀ ତୁହି
ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପିଣୀ ତୁ ମା' ଅଜ୍ଞାନ ମୋର ହର ମା' ।୪।

ଅନୁଗତ ଯେ ମା' ତୋର
ସେ ତୋହର ତୁହି ତାର
ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା କରୁଣା ଏକା ତୋର ମା' ।୫।

ମାୟା, ମୋହ ଭୁଲି ହେଲେ
ବସି ତୋ ଚରଣତଳେ
ଗୁରୁ-ଦାସ ଅନ୍ତକାଳେ ମା' ତାକୁ ବାର ବାର ମା' ।୬।

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ
ସଂସାର ବିଦେଶେ ବିଦେଶୀର ବେଶେ ଭ୍ରମ କିବା ଅକାରଣେ ।୦।

ବିଷୟ ପଞ୍ଚକ ପୁଣି ଭୂତ ଗଣ
ପଞ୍ଚଦିଗେ ତୋତେ କରେ ଆକର୍ଷଣ
ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଫାନ୍ଦେ ପଡ଼ି ଅଚେତନ ଭୁଲିଲୁ ଆପଣା ଜନେ ।୧।

ସତ୍ୟପଥେ ମନ କର ଆରୋହଣ
ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଜାଳି ଚାଲ ଅନୁଷ୍ଠଣ
ସଙ୍କର ସମ୍ବଳ ରଖ ପୁଣ୍ୟ ଧନ ଗୋପନେ ଅତି ଯତନେ ।୨।

ଲୋଭ ମୋହ ଆଦି ପଥେ ଦସ୍ୟୁ ଗଣ
ପାଛର କରନ୍ତି ସର୍ବ ସୋହରଣ
ପରମ ଯତନେ ଲଗାଅ ପ୍ରହରି ଶମ ଦମ ବେନି ଜନେ ।୩।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ନାମେ ଅଛି ପାଛଧାମ
ଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ତହିଁ କରିବୁ ବିଶ୍ରାମ
ପଥଭ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ଦେଖାଇବେ ପଥ ସେ ପାଛନିବାସି ଗଣେ ।୪।

ଯଦି ଦେଖୁ ପଥେ ବିଭିଷିକା ଘୋର
ପ୍ରାଣ ପଣେ ଦିଅ ଦୁହାଇ ପ୍ରଭୁର
ସେ ପଥେ ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ, ଯମ ତରେ ଯା ଶାସନେ ।୫।

ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଥୁଁ ଥରେ ଫେରି

ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଥୁଁ ଥରେ ଫେରି ରେ
ମୁଁ ଯେ ଦୁଆରେ ତୋର ଭିଖାରୀ ରେ ।୦।

ତୁ ତ ପଠାଇଲୁ ଏ ଜଗତେ ସାଇଁ
ତୋ କରମ ସିନା ସାଧିବାର ପାଇଁ
କିଏ ଦେବ ତେବେ ଏ ଦେହେ, ଏ ମନେ ବଳବସ୍ତୁ ମୋର ଭରି ରେ ।୧।

ରାତିପରେ ଦିନ ତୋର ସରଜନା
ଦୁଃଖକୁ ସୁଖକୁ ତେବେ କି ଶୋଚନା

ମାଟି ମୁଁ ତ ତୁ'ସେ ପାରଖା କୁମ୍ଭାର ଗଜ ତୁ ତୋ ମନ ପରି ରେ ।୨।

କଥା ନ କହି ତୁ ମଥା ହଲାଇ ଦେ,
କଟାଳ ଆଉ ମୁଁ ନ କରିବି ପଦେ
ଅରଜ ମୋର ତୁ ଘେନ ଦୟାନିଧି ! ଦେବି ଲାଞ୍ଜ ଆଖିବାରି ରେ ।୩।

ମାଗୁନାହିଁ ଧନ, ମାଗୁନାହିଁ ଜନ
ମାଗୁନାହିଁ ମାନ, ବସନ-ଭୂଷଣ
ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ତୋ ଦୁଆରେ ଖାଲି ମାଗୁଛି ମୁଁ ନଭକରି ରେ ।୪।

ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ

ମନ, ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ରେ
ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ
ତୋର ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲ ଖୋଲ ରେ ।୦।

ସଂସାର ମାୟା ବନ୍ଧନ କଠୋର କଠିନ
ଫିଟାଇ ଦେବାକୁ ସେତ ଦେବେରେ ସନ୍ଧାନ
ସଂପଦେ ବିପଦେ ଗୁରୁନାମ କର ସାର ।୧।

କି ଛାର ମରଣ ତର ଘେନରେ ଶରଣ
ଗୁରୁ ଗଢ଼ିଦେବେ ହେଲେ ଅମୃତ ସୋପାନ
ମୁକତି ପଥର ସେ ଯେ କମକାରିଗର ।୨।

ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗେ ବିରାଜିତ ବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ
ଘେନାଇଁ ଦେବେ ନୟନେ ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ
ହେରିବୁ ତୁ ଜ୍ୟୋତିରୂପ ପରମ ସୁନ୍ଦର ।୩।

ପାହୁଣ୍ଡ ମାତର ଗଲେ ତାଙ୍କ ପାଶେ ଧାଇଁ
ସହସ୍ର ଯୋଜନୁଁ ଆସି ନେବେ ସେ କୋଳାଇ
ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର କେହି ଆପଣାର ।୪।

ପତିତପାବନ ସେ ଯେ ଅଧମ ତାରଣ
ଅଗତିର ଗତି ଗୁରୁ ନାମର ସ୍ବରଣ
ଦୟାକୁ ପଶରେ ନାହିଁ କେହି ସମତୁଲ ।୫।

ମନ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ସିନା ତୁ ହେଉଛୁ ବାଲ

ମନ, ଜାଣୁ ଜାଣୁ ସିନା ତୁ ହେଉଛୁ ବାଲ

ଅକ୍ଷ ପରାଏ ବୁଲୁ ବାଟି ହଜାଇ

।୦।

କଟାଳ କାଳ ହସି

ପ୍ରେମେ ତାର ବିଳସି

ମଥାରେ କରୁଣା ସେ ସଦା ଭାଳଇ

।୩।

ହାରି ଗୁହାରି ତୋର

ସବୁ ତାକୁ ଗୋଚର

ବୋଝ ବାହି ତୁ, ମିଛେ ମରୁ କି ପାଇଁ ?

।୧।

ଶରଣ ତୋର ଘେନ

କର ତୁ ମନ ଟାଣ

ତା' ପାଦ ତଳେ ଦିଅ ଶିର ଲୁଟାଇ

।୪।

ତାରିଲେ ତାରିବ ସେ

ମାରିଲେ ମାରିବ ସେ

ଶୋତା ସେ, ବକତା ସେ, ଆନ କେ ନାହିଁ

।୨।

ଯାହା କରିବେ ସାଇଁ

କାହାରି ହାତ ନାହିଁ

ନିରତ ଏତିକି ତୁ ଘୋଷ ନିଠାଇ

।୫।

ମନନ ପିଆନ ଜ୍ଞାନ

ମନନ ପିଆନ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଏକା ରଜନିଧି

ଦୁନିଆର ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତ ତୁମରି ବିଧି ।୦।

ତୁମ ନାମ ବିନେ କେବେ ଆଉ କିଛି

ଶୁଣିବାକୁ ମୋର କାନ ନ ଚାହୁଁଛି

କଣ୍ଠ ଚାହେଁ ଖାଲି ତୁମ ଗୀତ ଗାଇ ପାଗଳ ହେବାକୁ ଗଲା ସାଧି ସାଧି ।୨।

ତୁମ ପାଶ ଛାଡି କାହିଁ ଯିବା ପାଇଁ

କେବେ ହେଲେ ମୋର ପାଦ ନ ଚଳଇ

କର ଚାହେଁ ମୋର ଧରିବାକୁ ଲୋଭେ ତୁମରି କମଳ ପଦ ନିରବଧି ।୧।

ହୃଦୟ ମୋ ଲୋଡେ ତୁମ ଆଲିଙ୍ଗନ

ଶିର ମୋର ଚାହେଁ ତୁମରି ତୁମ୍ଭନ

ଆଖି ଚାହେଁ ନିତି ତୁମରି ମୂରତୀ ହେଉଥିବ ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ବନ୍ଦି ।୩।

ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ

(ମୋର) ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ !

ଚରଣ ତଳରେ ମିଶାଅ ଛାଇ ପରାଣ ।୦।

ପାଷାଣ ହିଆ ମୋ ଯାଉ ହେ ତରଳି

ସେହି ନୀରେ ଦେବି ଚରଣ ପଖାଳି

ଅକ୍ଷ ନୟନ ନିରେଖିବ ତାହା

ଘେନାଅଁ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜନ ।୧।

ଦି' ଦିନିଆ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ

ବୁଝି, ବୁଝୁ ନାହିଁ ଛାଇ ଏ ବନ୍ଧନ

ଜୀବନେ ମରଣେ ଜନମେ ଜନମେ

ତୁମେ ତ ପରାଣ ଧନ ।୩।

ଧନ, ଜନ ତୁଚ୍ଛ ଗରବ, ସରବ

ନାମ ତଳେ ତବ ପାଉ ପରାଭବ

ମାୟା କୁହୁକରେ ଯାଦୁକର

ଘେରା ସପନ କର ଭଞ୍ଜନ ।୨।

ପାଶୋରା ବୁକୁରେ ପାଷାଣର ଗାରେ

ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ଅଲିଭା ଅକ୍ଷରେ

ଗାରି ଦିଅ ଖାଲି କରୁଣା ସାଗର

ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।୪।

ମନର ଠାକୁର ଆଜି

ମନର ଠାକୁର ଆଜି ମନ କଥା ଘେନା କର
କହିବି କହିବି ବୋଲି ଅଜୁହା ରହିଛି ମୋର ।୦।

ଆୟୁ ଧନ ମାନ ଜନ
ମାଗୁ ନାହିଁ ଜୀବଧନ
ଭିକାରିରେ ଦୟାନିଧି ଚରଣ ଛଡ଼ା ନ କର ।୧।

ଶୁଣ ହେ ମନମୋହନ
ମୁଦା ଥିବ ଏ ନୟନ

ନବଘନ କମ ଠାମ ନିରେଖୁ ଥିବି ମାତର ।୨।

ମୁକ ଥିବ ମୁଖ ମୋର
କଷ୍ଟରେ ନ ଥିବ ସ୍ଵର
ଏ ରସନା ରବୁଥିବ ତୁମରି ନାମ କେବଳ ।୩।

ତନୁ ହରାଇ ଚେତନ
କରୁଥିବ ଆଲିଙ୍ଗନ
ଅରୁପ ସ୍ଵରୂପ ତବ ପ୍ରେମେ ହୋଇ ଜରଜର ।୪।

ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ

ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ
ତୁମ ପାଶେ ଆସିଥାଲି
ଯାହା ଭାବିଥିଲି, ଯାହା ଚିନ୍ତି ଥିଲି
ସବୁ ତ ପାଶୋରି ଦେଲି ।୦।
ତୁମେ ଅଟ ମୋର ରଞ୍ଜିତୀର ଥାଳ
ତୁମ ଆଶା ବିନା ନାହିଁ ଥଳ କୁଳ
ଚରଣ ତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି
ପକାଇ ପଣତ କାନି ।୧।
ମୋ ଜୀବନ ପଥ ଆଲୋକିତ କଲ
ଅଭାବ ଯା ଥିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲ
ମୋ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସବୁ ଦେଇଅଛ
ପାରିବି କି ତାହା ଭୁଲି ।୨।

ଚାଲି ଯାଉ ପଛେ ସରବସ୍ତ୍ର ମୋର
ସେଥିଲାଗି ମୋର ନ ଥିବ ଖାତର
ତୁମ କରମରେ ତୁମ ସେବା ଲାଗି
ଜୀବନ ମୋ ଯାଉ ଚାଲି ।୩।
ଯା' ସେବା ନିମିତ୍ତ ଦେବତା ବ୍ୟାକୁଳ
କି ସେବା କରିବ ଏ ଅଧମ ଛାର ?
ସଦା ଭଜୁଥିବି, 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ
ଦେଖୁଥିବି ରୂପ ଖାଲି ।୪।
ଦୋଷ ତ୍ରୁଟି ମୋର ନ ଘେନ ଠାକୁର
ନିଜ ଜନ ବୋଲି ନ କରିବ ପର
କର ଯୋଡ଼ି ମୁହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି
କ୍ଷମା କରି ଦେବ ବୋଲି ।୫।

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ଵକୁ

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ଵକୁ ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତ ନିରତ
ଗୁରୁଦତ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ ଉପଦେଶାମୃତ
କରମେ ଲଗାଅ ଅନବରତ ।୦।
ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ଚଉଦ ଭୁବନେ
କହ କେ ସାଧକ ଲଭିଛି ସତ୍ୟ
ଗୁରୁ ସେବା ପଟଳ ବିକଶିବ ଜ୍ଞାନ
ଅନ୍ତର ଚିତ୍ତ ତୋ ହେବ ସଂଯତ ।୧।
ଗୁରୁନାମ ରତ୍ନ ମୁକତି ପସରା
ଅକ୍ଷର ନ ମଣ ବିବେକୀ ଚାଟ
ଅକ୍ଷର ନୁହଁଇ ଅକ୍ଷୟ ବୀଜ ସେ
ମନ୍ତ୍ର ରାଜ (ବୋଲି) ବେଦ ପୁରାଣେ ଖ୍ୟାତ ।୨।

ଗୁରୁ ପାଦୋଦକ ପ୍ରୟାଗୁ ପବିତ୍ର
ପାନ କର ଯେତେ ଶରଣାଗତ
ଗଙ୍ଗା, ଗୟା, କାଶୀ, ପୁରୀ, ବାରାଣସୀ
ଗୁରୁ ପଦେ ଠୁଳ ସକଳ ତୀର୍ଥ ।୩।
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ସେବାକୁ କର୍ମ ମନେ କଲେ
ସେବା ଭାବ ତୋର ହୋଇବ ବ୍ୟର୍ଥ
ଦେବଙ୍କୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସୁଲଭ
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସେବକ ଜୀବନମୁକ୍ତ ।୪।
ଗୁରୁଗତ ପ୍ରାଣ ଭକତ ଜନଙ୍କୁ
ସାଧାରଣ ଭାବ ନୁହେଁ ଉଚିତ
ଭକତ ବେଶରେ ଲୀଳା ଖେଳା କରେ
ନର ଦେହେ ନାରାୟଣ ସାକ୍ଷାତ ।୫।

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ
ମାଗ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦେ ଶରଣ ପସାରି ହାତ ।୦।

ସରଗ ବିହାରୀ ସେହି ତୁଳନା ଯା ଭବେ ନାହିଁ
ପରମାନନ୍ଦେ ମଗନ ହୋଇ କର ତା ପୂଜନ
ଆଦ୍ୟ ବନ୍ଦନ ଯେ ସେହି ହୁଅ ତୁ ତାଙ୍କ ଭକତ ।୧।

କର ସଂକେତ ମାତର ଲଭି କରୁଣାରେ ଯା'ର
ଭବ ସାଗର ଦୁଷ୍ଟର ପାଲଟେ ଗୋଷ୍ଠଦ ଛାର
ତରିବାକୁ ଆଶଙ୍କରି ଭକତ ଲୋଡେ ନିରତ ।୨।

ସେବ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀଚରଣ ଅରବିନ୍ଦ
ଭବ-ଶୋକ-ତାପ-ମାୟା ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା
ସେହି ନାମ ସୁମରଣେ ଦିଅ ନିଶିଦିନ ଚିତ୍ତ ।୩।

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି
ଗୁରୁ ଗୀତି ଭୁଲନାରେ
ସଂସାର ଧନ ସଂପତ୍ତି ମିଛ ମାୟା ଛଳନାରେ ।୦।

ମୁଖେ ଭଜ ଗୁରୁ ନାମ
ପୁରିବରେ ମନସ୍କାମ
ତୁଟିବ ଭବ ବନ୍ଧନ ପୁରିଯିବ କାମନାରେ ।୧।

ଗଲା ବେଳେ ପ୍ରାଣପକ୍ଷୀ
ଗୁରୁ ଥିବେ ଏକା ସାକ୍ଷୀ
ସେ ଏକା ପାରିବେ ରଖି କର ନାହିଁ ଭାବନାରେ ।୨।

ଗୁରୁଦତ୍ତ ବୀଜମନ୍ତ୍ର
ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତ ଅବିରତ
ପୁରିବରେ ମନୋରଥ ଅକ୍ଷାରେ ତୁ ହୃତନାରେ ।୩।

ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ

ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ
ଆସ ନାରୀ ନର ବୁଲି ଘର ଘର ହରିନାମ ବାଞ୍ଛିବିଅ ।୦।

ମାତି ହରିନାମ ପ୍ରେମବଶରେ
ବାଖି ହରିନାମ ସୁଧାରସରେ
ନ କରି ବିଚାର ପର ଆପଣାର ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହୁଁ ।୧।

ହରି-ପ୍ରେମ-ସୁତା ଭକତିରେ ଗୁଢ଼ା ମାଳ କଣ୍ଠରେ ପିନ୍ଧାଅ ।୨।

ସଦଗୁରୁ ସେବକ ହୁଅ ନିରତ
ସେ ଏକା ଜଗତେ ଅତି ମହତ
ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ବେଦନା ଘୁଞ୍ଚାଇ ନାମ-ପାରାବାରେ ବୁଡି ତୁ ରହ ।୩।

ସୁଗନ୍ଧି କନକ କମଳ ସମ
ତହିଁରେ ରଞ୍ଜି ହରିଗୁଣ ଗ୍ରାମ

ମନଭୋଲା ଚପଲାର ମତ ଘୁରେ ମରୋନା

ମନଭୋଲା ଚପଲାର ମତ ଘୁରେ ମରୋନା
ଗୁରୁପଦ ନେହାର କର, ଯାବେ ଭବ ଯନ୍ତ୍ରଣା ।୦।

ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱ ପରତତ୍ତ୍ୱ, ତା'ର ଉପରେ ପରମାତ୍ମା

ସବାର ଉପର ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱ, ତା'ର କିରେ ଭାଇ ଯାନନା ।୧।

ଫକିରିତାମ୍ ଫକିରେର ବାଣୀ, ଭଜ ଗୁରୁ ଚିନ୍ତାମଣି
ଗୁରୁପଦ ପରଶମନି, ଠେକଲେ ଦେହ ହୃଦ୍ ସୋନା ।୨।

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର,

ତୁମେ ମୋର, ମୁଁ ତୁମର

ପରାଣର ତୁମେ ପରାଣ, ସକଳ

ଜାଣି ତୁମେ ବ୍ୟଥା ହର । ୦।

ତୁମ ସରି ମୋର କିଏ ଅଛି ଆଉ

କିଏ ସେ ସହିବ ଜୀବନର ଦାଉ ?

ସେଥିଲାଗି ସିନା ସବୁ ଅଧିକାର

ତୁମରିପରେ ମୋହର । ୧।

ପରାଣର ତୁମେ ପରାଣ ଦେବତା

ଲୁଚି ରହି କାହିଁ, ନ କହୁଛ କଥା

ଦିବସ ରଜନୀ ନିଶ୍ବାସେ ପ୍ରଶ୍ନାସେ

ଖେଳ ତୁମେ ନିରନ୍ତର । ୨।

କିଏ ସତେ ଆଉ ପିଛୁଳା ପାସୋରା -

ଆଖିରେ ମୋ ଆତେ ଚାହିଁ ରହେ ଭଲା?

ଚିରଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀ ସମାନ

କିଏ ଭଲା ଜଗୁଆଳ । ୩।

ତୁମ ପ୍ରେମଭାର ସତେ ଅତୁଳନ

ସହିବି କିପରି ଭାବୁଛି ଏ ମନ

ମାଗୁଛି ଏତିକି ତୁମ ଦିଆ ପ୍ରେମ

ମଥାରେ ତୋଳିବା ବଳ । ୪।

ମନୁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା

ମନୁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା

ଯେଉଁ ଦିନ ଯିବୁ ଏ ସଂସାର ଛାଡି

ସେ ଦେଖୁ ଆସିଲେ ତକା । ୦।

ଚିର ସହଚର ଭାବିଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ

ସେ ତ ଅଜେଇ ଦିନିଆ

ଦାରା ସୁତ ଧନ ବାନ୍ଧବ ସ୍ୱଜନ

ମିଛ ସବୁ ଦିଆ ନିଆ

ବିପଦେ ନଦେବେ ଦେଖା । ୧।

ଏ ସବୁ ବରଜି ଗୁରୁ ନାମ ଭଜି

ମଜି ରହ ଭୁଲା ମନ

ଅଥଳ ସଂସାର ସାଗର ନାଆରେ

ନାଉରିଆ ଗୁରୁ ଜାଣ

(ତିଳେ) ନକର କାହାକୁ ଶଙ୍ଖା । ୨।

ଜନମ ଜାଳରେ କାନ୍ଦୁଥିଲୁ ତୁହି

ହସାଇ ବନ୍ଧୁ ସୋଦର

ଏମିତି କରମ କରତୋ ପାଇଁକି

କାନ୍ଦିବେ ସାରା ସଂସାର

(ତୁହି) ହସି ହସି ଯିବୁ ଏକା । ୩।

ପଥ ହରାଇ ତୁ ବିପଥରେ ଗଲେ

ହାତ ଧରି ନେବେ ଟାଣି

ମୁକତି ଚିକଟ କାଖେ ଧରି ଆଖି

ଗୁରୁ ନାମ ହୁଅ ଗୁଣି

(ଦେଖି) ଶମନ ହେବ ତାଟକା । ୪।

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି

(ମୁଁ ଯେ) ଆଶରା ମାଗୁଛି ତୁମ ଶ୍ରୀପଦ ଧରି । ୦।

ଜନମ ଜନମ ଧରି

ଆସିଛି ମୁଁ କେତେ ଘୁରି

ସ୍ୱରୂପ ଦେଇ ପାଶୋରିତୁମକୁ ଗଲି ବିସୋରି

ପାରିବି କି ଶ୍ରେୟ ପଥେ ତୁମକୁ ଧରି ? । ୧।

ଏ ଜୀବନେ ଯେତେ ଜ୍ଞେଷ

ନାହିଁ ନାହିଁ ତାର ଶେଷ

ଲଭିଲେ ତୁମ ଆଶିଷ ପରାଣୁ ପୁଞ୍ଜିବ ତ୍ରାସ

ପାରିବି କି ଦୟାମୟ ! ସେ ଆଶା କରି ? । ୨।

ଦେଖୁଅଛି ନେତ୍ରଭରି ସଂସାରେ କେଉଁ ପରି

ସ୍ୱାର୍ଥରେ କଳହ କରି ବିଷ ଦିଅନ୍ତି ଭରି

ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥ ନେବି ମୁଁ ବରି । ୩।

ଲୋଭ ମୋହ କ୍ରୋଧ ଇର୍ଷା

ଏ ସକଳ କରି ଆଶ୍ରା

ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ବଳେ ତୃଷା ଉଡଇ ପରାଣୁ ହଂସା

ଅପାସୋରା ସ୍ନେହ ତୁମ ହେଉଛି ଝୁରି । ୪।

ତୁମେ ମୋର ସର୍ବ ବଳ

ତୁମେ ହିଁ ମୋର ସମ୍ବଳ

ତୁମ ଚରଣରେ ଠୁଳ

ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ପୁଣ୍ୟ ଫଳ

ରଖ ମୋତେ ତୁମ ଭାବେ ବିଭୋର କରି । ୫।

ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ

ମଣିମା ହେ !
ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ
କମଳ ଚରଣ ଅରଚନ ପାଇଁ
କରିଛି ମନରେ ଆଶା ।୦।

ଏଇ ଧରା, ଏଇ ଭାତି
ଏଇ ଚାନ୍ଦ, ଏଇ ରାତି
ସୁର ଭରା ଗୀତି, ଅଭିମାନ, ପ୍ରୀତି
ତହିଁରେ ମୋ ମନ ବଶ ।୧।

ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୂଜା ପାଇଁ
ମୋର ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ
ମରତ ମାଟିରେ ଜନମ ଦେଇଛ
ମୋ ପୁଲରେ ନାହିଁ ବାସ ।୨।

କହ କେଉଁ ଦିନ ସତେ
ହସି ଅନାଇବ ମୋତେ
ପରାଣ ମନର ପିଆସା ମେଣ୍ଟିବ
ପ୍ରେମ ଜଳେ ଦେବି ଝାସ ।୩।

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି
ମନ ଉପବନ୍ଧୁ ସୁବାସ କୁସୁମ ତୋଳି
ଚରଣ ସୁମରି ସଜାଇ ବରଣ ତାଲା
କେତେ ଦିବାନିଶି ଉଜାଗରେ ବିତିଗଲା
ଏବେ ମନ ଅନୀଳ ଛନ୍ଦରେ ତୁମ ଗନ୍ଧ ବାରିଲି ପ୍ରିୟ
ମୋତେ ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ।୧।

ଅକ୍ଷ ମୁଁ ବୋଲି ଛନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ
ବନ୍ଧା ଆଖି ମୋ ଖୋଲି ଦିଅ ଅଳି ସାଇଁ
ମୋ ଶେଷ ସନ୍ଧ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ନ କର ଆଉ

ପରସନ ହୁଅ ଜଞ୍ଜଳ ଦୂର ହେଉ
ଏବେ ବନ୍ଧନହୀନ କରି ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ପରାଣପ୍ରିୟ !
ମୋତେ ଆପଣାର କରି ନିଅ ।୨।

କଅଁଳ ସକାଳ ଅରୁଣ କିରଣ ରାଗେ
ଅଞ୍ଜଳି ପାତି ଭକତି ପୀରତି ମାଗେ
ଅଳପ ନୁହେଁ ତ କଳପ ଗଲାଣି ବିତି
ସଂକଳପ ମୋର ଅସରା ପୁନେଇଁ ରାତି
ଏବେ ମଧୁ-ଆନନ୍ଦ-ଲଳିତ ଛନ୍ଦେ ଗାଇବି ମୁଁ ତୁମ ଜୟ
ମୋତେ ମଧୁମୟ କରି ଦିଅ ।୩।

ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ

ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ
କିଏ ଅଛି ତୁମ ବିନେ ?
ମନର ମଣିଷ ପାଇଛି ତୁମକୁ
ସାରା ଦୁନିଆରେ ଜଣେ ।୦।

ତୁମେ ପାଶେ ଥରେ ବସିବାକୁ ଆସି
ଗଣ୍ଡୁଥିଲି ଦିନ ଘରେ ବସି ବସି
ଆସିଛି ସେ ଦିନ ହସୁଛି ମୋ ମନ
ବାହିଁ ବାରେ ନେତ୍ର କୋଣେ ।୧।

କି କରିବି ପ୍ରିୟ ବିରହ ବେଦନା
ସହିଛି ଯାହା ମୁଁ ପାଇଛି ଯାତନା

ତୁମେ ଦୂରେ ଥିଲେ ଏତେ ଦୁଃଖ ହୁଏ
ଅନୁଭବୀ ସିନା ଜାଣେ ।୨।

କରମ ଜଞ୍ଜଳ ଖେଳୁଥିଲା ଖେଳ
ମିଳନ ପଥରେ ହେଉଥିଲା କାଳ
ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ପାଶୋରି ଆସିଛି
ଆଦରି ନିଅ ହେ କୋଳେ ।୩।

ଏ ସଂସାରେ ସିନା ତୁମେ ଏକା ସାଥୀ
ତୁମ ପାଶେ ଥାଇ ଦିନ ଯାଉ ବିତି
କିପରି କହିବି ଅନ୍ତରର ବ୍ୟଥା
ନିତି ନିତି ଯାହା ଭାଳେ ।୪।

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଶର କଥା

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଶର କଥା

ଅନ୍ତରଯାମୀ ସେ ଏକା ଜାଣନ୍ତି
ତାଙ୍କ ବିନେ ଆଉ କାହାରେ କହିବି
ସଂସାରେ ମୋ ଆନ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ।୦।

ହୃଦୟ ମଝିରେ ମୋର
ଶୁଭେ ଯା ମୁରଲୀ ସ୍ଵର
ବେନି କର ଯୋଡି କହେଁ ବିପତ୍ତି ।୧।

ନିଶି କି ଅବା ବାସର
ସେ ଯେ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ମୋର
ତା' ବିହୁନେ ଦୃଶ୍ୟହାରୀ କାହାନ୍ତି ।୨।

ସଦା ମାନସ ମନ୍ଦିରେ
ପୂଜିବି ଏକା ତାହାରେ
ଅରପି ମନର ଚିର ଭକତି ।୩।

ମହକ ନ ଥିବା ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ

ମହକ ନ ଥିବା ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ଫୁଟିଛି ମୁଁ ବଗିଚାରେ
ହାତର ପରଶ ଦେଇ ହେ ଠାକୁର ! ଭରି ଦିଅ ମହକରେ ।୦।

ତୁମ ହାତ ଗଢା ମଣିଷ ହେବି ମୁଁ
ସେବା ହେବ ମୋର କାମ
ବିନା ବିଚାରରେ ପାଳିବି ଆଦେଶ
ଗାଲ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ
ଆଖିର ଲୁହରେ ଧୋଇ ଦେବି ପାଦ
ଦିଅ ସ୍ଥାନ ଚରଣରେ ।୧।

ଧନ ଜନ କିଛି ମାଗିବି ନାହିଁ ମୁଁ
ମାଗିବିନି କେବେ ମୁକ୍ତି

ଦେବାକି ଚାହିଁଲେ ଦେବ ଯଦି ପ୍ରଭୁ
ଦିଅ ମନେ ମୋର ଭକ୍ତି
ଦରଶନ ଦେଇ ବାନ୍ଧି ରଖ ମୋତେ
ତୁମ ଚାରୁ ଶ୍ରୀପୟରେ ।୨।

ଯଶ ଅପବାଦ ଶୁଣିବି ନାହିଁ ମୁଁ
ନ କହିବି କେବେ ମିଛ
ତୁମ ଭକ୍ତ ସେବା କରିବି ମୁଁ ଆଗ
ଆଉ ସବୁ ହେବ ପଛ
ତୁମରି ଆଦେଶ ଉପଦେଶ ହେବ
ବ୍ରତ ମୋର ଜୀବନରୋଷୀ

ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର

ମହାବାହୁ
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର
ଜୁପା ବହି ଦିଅ କରି ଦୟାମୟ
ଏ ମୋର ଜାନ ବଧିର ହେ ।୦।

ଆଉ କିଛି ବେନି ଜାନ ନ ଶୁଣିବ
କେବଳ ତୁମରି ମୁରଲୀ ଶୁଭବ
ତୁମ ବାଣୀ ଖାଲି ବାଜୁଥିବ ଜାନ
ତୁମରି ନାମ ମଧୁର ହେ ।୧।

ଦୁନିଆଁ ଅକ୍ଷାରେ ନ ବୁଲିବି ଘୁରି
ଦିଅ ଦିଅ ମୋତେ ତୁମେ ପଛୁ କରି
ଦୁଆରେ ତୁମରି ପତି ରହିଥିବି
ପୁରାଅ ବାଞ୍ଛା ମନର ହେ ।୨।

ଜଗତରେ ଯେବେ ସକଳେ ଭୁଲିବେ
ସୁଖରେ ଦୃଶ୍ୟରେ କେହି ନ ଚାହିଁବେ
ସେତିକି ବେଳରେ ତୁମ ପାଦତଳେ
ରଖ, ଏ ମିନତି ମୋର ହେ ।୩।

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ
ତୁମରି ସେବାରେ ତୁମରି ପୂଜାରେ ଦିନକାଳ ବିତି ଯାଉ ।୦।

ତୁମେ ଯେଉଁ ପରି ହୋଇବ ସନ୍ତୋଷ
ସେହିପରି କର୍ମେ ବଳୁ ମୋ ମାନସ
ତୁମେ ସଦଗୁରୁ ବାଞ୍ଛାକନ୍ତରୁ ଏ ବିଶ୍ଵାସ ହୃଦେ ରହୁ ।୧।

ତୁମେ ମୁକ୍ତି ଦାତା ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା
ତୁମେ ଥିଲେ ପାଶେ କାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତା
ତୁମରି ମୂରତି ଚକ୍ଷୁ ଦିନରାତି ଦେଖି ଶାନ୍ତି ପାଉଥାଉ ।୨।

କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ଧନ ଜନ ବିଭ
ସଂସାର ମାୟାରେ ନ ହୁଏ ଆସକ୍ତ
ତୁମରି ଭଜନ ଜୟଗୁରୁ ନାମ ମୁଖ ସଦା ରଚୁଥାଉ ।୩।

ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଶ୍ରୀଚରଣେ
ଏଇ ଭାବ ସଦା ଜାଗୁ ମୋର ମନେ
ଶୟନେ ସ୍ଵପନେ ଅବା ଜାଗରଣେ ନାମ ଜପା ମାଳା ହେଉ ।୪।

ମାଧବ ହେ ଦୀନବାକ୍ସକ ମୋର

ମାଧବ ହେ ଦୀନବାକ୍ସକ ମୋର
ଆରତ ମନର ମିନତି ଏହି
ଜୀବନେ ଯାହାରେ ଆଦର କରିଛି
ମରଣରେ ତାକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ ।୦।

ତୁମ ପଦ ତଳେ କୋଟି ପୁଣ୍ୟ ପଟଳ
ଅମୃତ ଜୀବନ ଲଭନ୍ତି ସକଳେ
ସେଇ ପଦ ମୋର ଶିରେ ଥାଏ ଦେଲେ
ରହି କି ପାରିବି ପାତକୀ ହୋଇ ? ।୧।

ଗଙ୍ଗା ତରଙ୍ଗରେ ବୁଡ଼ି ଦେଲି ଯେତେ
ଘୁଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ ତ କାଳିମା କିଞ୍ଚିତେ
ତାରିବା ଆଗରୁ ଏ ଭବ-ସାଗରୁ
ଦିଅ ଦିଅ ମୋର କଳଙ୍କ ଧୋଇ ।୧।

ମର-ଜୀବନର ହସ କାନ୍ଦ ସବୁ
ସାଇତି ରଖିଛି ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ
ସଞ୍ଜ ବେଳେ ତୁମ ଦେଉଳ ଦୁଆର
ମେଲା ରଖିଥିବ ମୋହରି ପାଇଁ ।୩।

ମାଗୁଛି ପତାଇ ହାତ ମୋର ଦୁଇ

ମାଗୁଛି ପତାଇ ହାତ ମୋର ଦୁଇ
ଅଞ୍ଜଳି ଦିଅ ପୁରାଇ
କୋଟିଏ ଜୀବର ଅନ୍ତରେ ତୁମକୁ
ଦେଖିବି ମନ ପୁରାଇ ।୦।

ଗୋଟିଏ ଜୀବର ନୁହେଁ ଏ ଆକୃଳ
କୋଟିଏ ଜୀବର ପରାଣ-ଦୁଲାଳ
ହୋଇ ଝୁଲୁଥାଅ ରତନ ବେଦୀରେ
ହୃଦ-ଝୁଲଣାରେ ଥାଇ ।୧।

ଗୋଟିଏ 'ପରାଣ ପିତୁଳି' ଆମର
କୋଟିଏ ଝୁରନ୍ତି ଲୁଚି ପରସ୍ପର

ମିଳନ୍ତି ସରବେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ
ସ୍ୱପ୍ନେ ମିଶନ୍ତି ଯାଇ ।୨।

ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଯେତେ କୋଟି ଜୀବ
ସଜାଇଛ ପୁଣି ଲଗାଇଛ ଭାବ
ସେ ଭାବେ ପହଞ୍ଚି ଜୀବ ଯାଏ ତରି
ପୁଣି ତୁମକୁ ଖୋଜଇ ।୩।

ଗୋସାଇଁ ! କରୁଣା ଜଳେ ଅବଗାହି
ସାପଞ୍ଜ୍ୟ ହେଉ ଅ ମୋର ମରଦେହୀ
ତୁମରି ସେବାରେ ବିତିଯାଉ ଦିନ

ଦରଶନ ଲୋଭା ହୋଇ ।୪।

ମାଗୁଛି ହେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ସେବା କରି

ମାଗୁଛି ହେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ସେବା କରି
ଜୀବନ ମୋ ବିତିଯାଉ
ସେବକ ଜୀବନେ ତୁମ ଆଶିଷର
ଝରାଫୁଲ ଝରୁଥାଉ ॥୦॥

କଞ୍ଚର ଆଘାତ ଦେଉ ପ୍ରତିଘାତ
ବିପଦେ ଆପଦେ ହେଉ ବୁକୁ ପାତ

ତେବେ ବି ଚରଣ ଧରି ପଡ଼ିଥିବି
ସେବାରେ ମୋ ମନ ରହୁ ॥୧॥

ଆସୁ ହେ ବତାସ ନ ହେବି ହତାଶ
ଧରିଥିବି ଦେବ ତୁମ ପୀତ ବାସ
ଭରସି ମାଗୁଛି ହରଷି କୁହ ହେ
ଦୁରେଇ ନ ଦେବ ଆଉ ॥୨॥

ହେଉ ଅମାନିଶା ବରଷୁ ବରଷା

ଅଭୟ ଚରଣେ ବାନ୍ଧିଛି ଭରସା
ତୁମ ସେବାପଥ ଭଜି ପଥରେ
ପାଦ ମୋର ଚାଲୁଥାଉ ॥୩॥

ପାଦ ଖସୁ ପଛେ ଖସତା ପଥରେ
ଅପମାନ-କାଳି ଲାଗୁ ପଛେ ଶିରେ

ତଥାପି ତୁମରି ସେବାରେ ଠାକୁର
ନିରନ୍ତର ମନ ଥାଉ ॥୪॥

ଦିଅ ହେ ବିଶ୍ୱାସ ନ ହେବି ନିରାଶ
ସେବା କରୁଥିବି ହୋଇ ହସ ହସ
ସେବା ଆନନ୍ଦର ମଧୁର ପୀୟୂଷ
ଅନ୍ତରେ ମୋ ରହି ଯାଉ
ସେବା କରୁ କରୁ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ
ତୁଣ୍ଡ ମୋର ଗାଉ ଥାଉ ॥୫॥

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ
ଜାଣି ମୁହିଁ ଜାଣୁନାହିଁ ତୁମେ ଜୀବ କାରଣ । ୧।

ଏତିକି କରୁଣା କର କଣ୍ଠେ ମୋର ସୁର ଭର
ସବୁ ଭୁଲି ତୁମ ନାମ କରୁଥିବି ଗାୟନ । ୪।

ନାହିଁନାହିଁ କେହି ମୋର ଏ ସଂସାର ମାୟାଘୋର
ହରବର କରୁଛନ୍ତି ଭଗାଉଛନ୍ତି ଅଜଣା । ୨।

ଅଧମ ଜନର ସାହା ତୁମେ ଏକା ଚଉବାହା
ବିଜେକର ପାତି ଅଛି ତୁମଲାଗି ଆସନ । ୫।

ଚିତ୍ତରେ ଚିତ୍ତିବି ବୋଲି ଦଣ୍ଡେ ଯେବେ ବିଚାରିଲି
ଚଞ୍ଚଳ ଏ ଚିତ୍ତ ଥାଇ କରେ ସଦା ବାରଣ । ୩।

ଘର କରି ଜଗତରେ ଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ
ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ସେବୁଥିବି ତୁମ ଚରଣ । ୬।

ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର

ମାଗେ..... ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର
ବରଣ କରି ଚରଣେ ପ୍ରଣମେ ବାରବାର । ୦।

ନୟନ ନୀଳମଣି ଭୁବନର ରଞ୍ଜନ
ଚାହାଣୀ ମନୋହର ପରାଣ ନୟନ
ନିଖିଳ ଭୁବନର ଆନନ୍ଦ ପାରାବାର । ୨।

ଜିତ ବର ବରନ ସିତ ସରସଦଳ
କମଳ ଜଳଜଳ ଅମଳ ପଦତଳ
ମୋ ମନ ମଧୁକର ତୁମ୍ଭେ ଲୋଡ଼େ ତା'ର । ୧।

ଲଳିତ ଲାବଣ୍ୟ କାନ୍ତି କୋମଳ
ଝରଇ ଝରଝର ବଦନୁ ଅବିରଳ
ଦରଶେ ଅପସରେ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖଭାର । ୩।

ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ତିର ଶରଣ

ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ତିର ଶରଣ
ଅଗତିର ଗତିଦାତା ଗୁରୁ ପରମ । ୦।

କାହିଁ କେଉଁ ବନାନୀର ଅପୂର୍ଣ୍ଣା କଳି
ଅଶଦେଖା ହୋଇ ଲତା ଆଦରି ଥିଲି
ସରସ ପରଶ ଦେଲ ପରାଣେ ବାସ ଭରିଲ
ଆବେଶେ ଚରଣେ ସଂପି ଦେଲି ପରାଣ
ହେ ଦୟିତ ! ହେ ଦୟାଳୁ ! କର ଗ୍ରହଣ । ୨।

ସହାୟ ସମ୍ବଳ ଯେବେ ନ ଥିଲା ମୋର
ଆହା କହି ସାହା ହେଲ ପସାରି କର
ଏଭଳି ସେନେହ କାହିଁ ଏ ଜଗତ ଦେଇନାହିଁ
ତଥାପି ଧାଏଁ ତା ପଛେ ଧୂଳି ଏ ଜୀବନ । ୧।

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେ ମୁଁ ସିନା

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେ ମୁଁ ସିନା
ଲକ୍ଷ୍ମୀମୟ ତୁମେ ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଅ
ସବୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ମୁଁ ଯେ ଅଜଣା । ୦।

କୋଟି ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଗୋସାଇଁ
କ୍ଷମା କର ହସି ହସି କୋଳରେ ବସାଇ
ସେ ଆଦର କେ କରିବ କଳନା । ୨।

ଚଉକତି ଖୋଜିବୁଲେ ଦରଶନ ପାଇଁ
ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖ ରଖ ବାରି ବାରେ ନାହିଁ
ଅତୁଳନ ସତେ ତୁମ କରୁଣା । ୧।

ମଥା ପାତି ନେବି ଯେତେ ଦିଅ ଦୁଃଖ ଭାର
କେବେ ହେଲେ ନ ଛାଡ଼ିବି ସେ ବେନି ପୟର
ଆହା ବୋଲି ସାହା ହେବ ତ ଜଣା । ୩।

ମୂଢ଼ରେ ଦୃଢ଼ କରିଥା

ମୂଢ଼ରେ ଦୃଢ଼ କରିଥା
ଗୁରୁ ନାମକୁ ଘୋଷି
କରିଲେ ତୁ ହେଲା, ବୁଡ଼ିଯିବ ଭେଳା
କାଳ ଯମ ଦେବ ଗଳାରେ ଫାଶି ।୦।

ଅକାଳ ଚତକ ଦେବରେ ଦେଖା
ବିଫଳ ହୋଇବ ସଫଳ ଲେଖା
ପ୍ରଳୟ କୁଆର ଆସିବ ମାତି
କାଳ ଭଲରବ ଛାଡ଼ିବ ରତି
ବେଳ ଥାଉଁ କର, ଗୁରୁନାମ ସାର
ଭବ ପାରାବାର ନାବରେ ବସି ।୧।

ଗାମ ଭୁଇଁ ହେବ ମଶାଣି ସରି

ତୁଟିବ ଏ ବିଶ୍ୱ ବିଭବ ଶିରୀ
କଂପିବ ଧରଣୀ ଖୁଂପିବ କାଳ
ସଂପି ମନ କର ନାମ ସମ୍ବଳ
ଗୁରୁ ନାମ ଧନ କର ଅରଜନ
ଜୀବ ପରମରେ ଯିବରେ ମିଶି ।୨।

ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର ମୁକତି
ଜନମେ ମରଣେ ସେ ଚିର ସାଥୀ
ଏ ଭବ ସାଗରୁ ଉତ୍ତାର ପାଇଁ
ନିଜକୁ ନାମରେ ଦିଅ ହଜାଇ
ଏ ଭବ ବନ୍ଧନ ହେବରେ ଖଣ୍ଡନ
କାଳ ନ ପାରିବ ପାଖରେ ପଶି ।୩।

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ ।୦।

କୁସୁମ କାନନେ ବୁଲି	ବାସ ପୁଲ ମୁଁ ବାଛିଲି
ସରାଗେ ପରାଗ ବୋଲି	ଅଛି ସେ ପାଖୁଡ଼ା ମେଲି
ଭ୍ରମର କହିଲା କାନେ	ଏ ପରା ତୁମରି ଦାନାଥ
ପଖାଳିବି ପାଦ ବେନି	ଭାଳି ଗଲି ଜଳ ଆଣି
ଶୁଣିଲି ସେ କୁକୁଭଣି	ଗୀତ ଗାଇ ନାତେ ପୁଣି
ଲହରୀ ତାଳେ ଜଣାଏ	ତୁମେ ତାର ଜୀବଧନାଥ

ସୁବାସ ତୁଆ ଚନ୍ଦନ
ଭାଳିଲା ମୋର ଏ ମନ
ସବୁଥିରେ ବାରିଲି ମୁଁ ତୁମ କାରିଗରି ପଣ ।୩।

ଯାହା ଦେଖୁଛି ନୟନ
କି ଯେନି ମୁଁ ଅରବନ
ନାହିଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ ଭୁହାରୁଛି ନିଶ୍ଚରଣ ।୪।

ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ

ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ
ଆଖିର ଲୁହରେ ମୋ ଅକୁହା କୋହରେ ।୦।

ପରାଣ ନାଥ ହେ ତୁମରି ନିଶା ଘାରୁ ମୋର ତନୁ ମନରେ
ବାଉଳା ହେବି ମୁଁ ତୁମରି ପ୍ରେମରେ ଝୁରିହେବି ନିଶି ବାସରେ ।୧।

ହରିନିଅ ପ୍ରଭୁ ଯାଆ ଅଛି ମୋର ନିଃସ୍ୱ କରିଦିଅ ବିଶ୍ୱରେ

ଭିକ ଥାଳ ଧରି ହାତ ପତାଇବି ନିତି ତୁମ ଦୟା ଦୁଆରେ ।୨।

ଉଜୁଡ଼ି ଯାଉ ମୋ ସଂସାର ପଛେ ଝଞ୍ଜ ଆସୁ ମାତି ବେଗରେ
ପାଦ ଧରିଥିବି ନାମ ଗାଉଥିବି ନ ହେବି କାତର ବ୍ୟଥାରେ ।୩।

ଜୀବନ ସାଥୀ ହେ ମରଣର ସାଥୀ ରଖ ମୋତେ ଦାସ ପଣରେ
ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନେ ମରଣେ ଆଜ୍ଞା ମାନି ନତ ଶିରରେ ।୪।

ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ପୁଲ

ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ପୁଲ
କାହିଁକି ବା ଏତେ ମୋତେ ପାଇଛ ଭଲ ।୦।

ନାହିଁ ମୋର ସୁରଭିତ ସୁନ୍ଦର ପାଖୁଡ଼ା
କେଉଁ ଗୁଣ ପାଇଁ ଅବା ହେବି ତୁମ ଲୋଡ଼ା
ତନୁରେ ଭରିଛି ମୋର କେତେ ଯେ କାଳିମା ଗାର
ପ୍ରତିଦାନେ କେମିତି ବା ଦେବି ମୁଁ ମୂଲ ।୧।

କେତେ ଭଲ ପାଇ ତୁମେ ଧରି ନେଲ ହାତ

ତୋଳି ନେଲ କୋଳେ ସହି କଷ୍ଟର ଆଘାତ
ବରଷି କରୁଣା ବାରି ପାପ ତାପ ନେଲ ହରି
ଏ ମନକୁ ତୁମ ପାଦ ତଳେ ବାନ୍ଧି ଦେଲ ।୨।

ଅମଉଳା ହୋଇ ତୁମ ପାଦେ ପଡ଼ିଥିବି
ତୁମରି ଭକତ ସଙ୍ଗ ସଦା ଲଭୁଥିବି
'ନାମ ଗାଇ ଜୀବ ଯାଉ' ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ
ଏ ଜନମେ ଯେବେ ଏତେ ଭଲ ପାଇଥିଲ ।୩।

ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ

ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ

କରୁଣା ଆଖିରେ ଚାହିଁ ଦେଲେ ଥରେ

ଥାଳ ମୋର ଯିବ ଭରି । ୦ ।

ଦାରୁଣ ବେଦନା କରୁଣ କାନ୍ଦଣା

ସହି ସହି ମୋର ତନୁ ହେଲା ତୁନା

ସବୁରି ଲାଞ୍ଜନା ଦେଲା ପ୍ରତାରଣା

ଶୁଣିବା ହେଉ ଗୁହାରି । ୧ ।

ଅସାର ସଂସାରେ ସୁଖର ଆଶାରେ

ମାୟା ମରୀଚିକା ପଛେ ଧାଇଁ ମରେ

ଶରଣ-ବାଞ୍ଛିତ ହୋଇଲେ ଲାଞ୍ଛିତ

କି ଯଶ ହେବ ତୁମରି । ୨ ।

କରୁଣାସାଗର ବୋଲି ଡିଆଁବନେ

ନାଗରା ବାଜଇ ଶୁଣିଛି ମୁଁ କାନେ

କରୁଣା-ସାଗରୁ କଣିକାଏ ଦେଲେ

ଏ ଜୀବନ ଯିବ ପୁରି । ୩ ।

ବିଷୟ ସୁଖରେ ଲାଗୁ ନାହିଁ ମନ

କରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପଦେ ଲୀନ

ତୁମ ନାମାବଳୀ କରି ଜପାମାଳି

ଜୀବ ମୋ ଯାଉ ବାହାରି । ୪ ।

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ

ତୁମ ପାଇଁ ଏ ଜୀବନ

ତୁମେ ମୋର ପିତା ତୁମେ ମୋର ମାତା

ଦେଇଛ ପଦେ ଶରଣ । ୦ ।

ଅନ୍ଧାରରେ ଯେବେ ଚାଲିଯାଏ ମୁହିଁ

ଝୁଙ୍କି ପଡୁଥାଏ ତୁହାଇ ତୁହାଇ

ହାତ ଧରି ମୋତେ ନେଇ ଯାଅ ପଥେ

ତୁମେ ମୋର ଜୀବଧନା । ୧ ।

ଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମିଛ ଠାକୁର

ତୁମ ପରି ଆଉ କିଏ ହେବ ମୋର

ଏପରି କରୁଣା କାନେ ନାହିଁ ଶୁଣା

ବୁଝି ବୁଝେ ନାହିଁ ମନ । ୨ ।

ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଛ ଅନ୍ତରେ

ସ୍ନେହର ପ୍ରୀତିର ମଧୁର ରାଗରେ

ଥିଲେ ଯେତେ ଦୂରେ ପାଖେ ପାଖେ ବାରେ

ଶୁଭେ ସେ ମୁରଲୀ ତାନ । ୩ ।

ଆଉ କିଛି ଦିଅ ବୋଲି ଚାହେଁ ନାହିଁ

ହୃଦୟ-ଆସନେ ତୁମକୁ ବସାଇ

ସେ କଞ୍ଚି ଚରଣ ଶୋଭା ଦରଶନ

କରି ବିତିଯାଉ ଦିନ । ୪ ।

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ଏକା ହେ ସୁନ୍ଦର

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ଏକା ହେ ସୁନ୍ଦର !

ତୁମରି ପ୍ରାଣର ଆବେଗ ସମ୍ପାରି, ମୂରତି ଗଢିଛ ମୋହର । ୦ ।

ଖୋଜିବାକୁ ନିଜ-ଜନ ବୋଲି କାହିଁ

ତୁମ ବିନେ ଏ ଜଗତେ କେହି ନାହିଁ

ଏ ମୋ ତନୁ, ମନ ସବୁ ତୁମ ଦାନ, ବନ୍ଧା ମୁଁ ତିର ତୁମର । ୧ ।

ତୁମ ବିନେ ନାହିଁ କେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର

ତୁମେ ଏକା ଯିବ-ବୀଣାର ତନ୍ତ

ତୁମେ ହେ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ହେ ନିତ୍ୟ, ଆନ ଯେତେ ସେ ତ ଅସାର । ୨ ।

ମାୟା-ଜାଲ-ଘେରା ଭରା ଅହଙ୍କାର

ସବୁଥିରେ ଖାଲି 'ମୁଁ-କାର', 'ମୁଁ-କାର'

ଦିନର ସପନେ ଭୁଲ-ମନ ମୋର, ଜାଣି ଜାଣି ଯାଏ ପାଶୋର । ୩ ।

କହ ଆଉ କେତେ ଦିନ ବନ୍ଧୁ ! ମୋର

ଦୂରେ ଦୂରେ ଥାଇ କରିବ ଅନ୍ତର

ଚେତାଇ ଦିଅ ଏ ପରାଣେ ଏଥର 'ତୁମେ ମୋର, ମୁଁ ତୁମର' । ୪ ।

ତୁଟିଯାଉ ମୋର ଅନ୍ଧାର ରଜନୀ

ତୁମ ଜ୍ୟୋତି-ରେଖା ହସାଇ ଅବନୀ

ଦେବତା ହେ ! ତାଙ୍କେ ଶିରପାତି ପଦେ, ପୁତ କର ମନ-ମନ୍ଦିର । ୫ ।

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ବାଉଳା ବଇଁଶୀ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ବାଉଳା ବଇଁଶୀ

ମୋତେ ଭାବରେ ଭାବରେ ବଜାଅ

ବେସୁରା ହେଲାଣି ସକଳ ସାଧନା

ତୁମ ସୁର ଦେଇ ସଜାଅ ।୦।

ଯମୁନା ପୁଲିନେ ଯେ ସୁର ବଜାଇ

ଦେଇଥିଲ ରାଇ ପରାଣ ଭିଜାଇ

ଶୂନ୍ୟ ହୃଦୟର ସବୁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା

ସେଇ ସୁରେ ସୁରେ ହଜାଅ ।୧।

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ବାଜୁ ନିରନ୍ତର

ଭାବ ଭରା ତୁମ ବହ୍ମାନନ୍ଦ ସୁର

ସେ ମଧୁ ନିନାଦ କୋଟି କାନେ ଭରି

ଚଉଦ ଭୁବନ ମଜାଅ ।୧।

ତୁମେ ଭାବମୟ ଭବ-ତାପହାରୀ

ତୁମରି ଭାବର ମୁଁ ଆଜି ଭିକାରି

ପାଶେ ପାଶେ ରହ ପରାଣପ୍ରିୟ ହେ !

ମୋତେ ଛାଡି ଦୂରେ ନ ଯାଅ ।୩।

ମୁଁ ଯେ ନୀଳ କଇଁ

ମୁଁ ଯେ ନୀଳ କଇଁ ତୁମ ପ୍ରେମରେ ମଗନ

ତୁମେ ମୋ ହୃଦ-ସରଗ ଜହ୍ନ

ଆମ ଏ ମିଳନ, ଏ ଲଗନ ରହୁ ସାରା ଜନମ ॥୦॥

ଜୂପା ବହି ଦେଇ ଭବେ ଜନମ

ଅନୁରାଗେ ଭରି ଦେଇ ମରମ

ପ୍ରେମେ ମନ ମଜାଇ ଦୁଃଖ ଦେଇ ହଜାଇ

ନିଅ ହାତ ଧରି ଦାସ କରି ଦିଅ ପଦେ ଶରଣ ॥୨॥

ପାଇ ତୁମ ପ୍ରୀତି ମଧୁ ଜୋଛନା

ଦୂରେ ଗଲା ଯେତେ ଭବ-ଯାତନା

ଲୁଚି ଲୁଚି ଗୋପନେ ଦେଖା ଦେଇ ସପନେ

ଗୁରୁ ତୁମ ସମ, ପ୍ରିୟତମ ନାହିଁ ସଂସାରେ ଆନ ॥୧॥

ବିଛେଦ କରଇ ସିନା ମୁହୂର୍ତ୍ତ

ଅଜ୍ଞାନ ଏ ଘନ କଳା ଜୀମୁତ

ତୁମ କରୁଣା କରେ ଦୁଃଖ ପଳାଏ ଦୂରେ

ତୁମ ସେବା କରି ନାମ ଧରି ଯାଉ ଏଇ ଜୀବନ ॥୩॥

ମୋ ଆକୁତି ଶୁଣ ଦିଅଁ

ମୋ ଆକୁତି ଶୁଣ ଦିଅଁ

ଭରମରେ ଯେତେ ଭରମି ହେଲେ ବି

ମୁଁ କି ବା ତୁମର ନୁହଁ ॥୦॥

ପରାଣରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ॥୧॥

ଜଗତେ ଏ ଆଖି ଦେଖେ ଯେତେ ଯାହା

ତୁମେ ସିନା ନାଥ ସେ ସକଳ ରାହା

ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ଏ ଜୀବନ ନାହା

ପଦ ତଳେ ଅଳି ଶୁଣ ହେ କାଷ୍ଠରୀ

ଜାଣୁ ଜାଣୁ ଦୋଷ ଯାଏ କେତେ କରି

ତୁମ ମହା ନାମେ ଭରଣା ମୋହରି

କ୍ଷମି ପଦେ ଥାନ ଦିଅ ॥୨॥

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ

ଝରୁ ଥାଉ ତୁମ ପାଇଁ

ମୋ କଣ୍ଠ ରେ ସୁର ଭରିଦିଅ ତୁମେ

ଯିବି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ॥୧॥

ତୁମ ଦରଶନ ଲୋଡୁ ଏ ନୟନ

ଆଖିରେ ମୋ ଜ୍ୟୋତି ଦିଅ

କାନ୍ଦୁଥାଉ ପ୍ରାଣ ସଦା ତୁମ ପାଇଁ

ଅନ୍ତରେ ଭରି କୋହ ॥୩॥

ଦେହରେ ଶକତି ହୃଦୟେ ଭକତି

ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦିଅ

‘ଜୟଗୁରୁ’ ନାମ ଘୋଷୁଥାଉ ମନ

ଚରଣେ ପ୍ରଣତି ନିଅ ॥୨॥

ଆପଣାର ବୋଲି ଖୋଜି ହେଲେ ଯେତେ

ନ ପାଏ ନିଜର କେହି

ତୁମ ଛବି ମନେ ଉଜ୍ଜିମାରେ ସଦା

ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ସାଇଁ ॥୪॥

ମୋତେ ଆଜି ତୁମେ କୁହୁ ଠାକୁର

ମୋତେ ଆଜି ତୁମେ କୁହୁ ଠାକୁର

ଭଲିଛି ମୁଁ ଦୁଃଖ ସବୁ ଜୀବନେ ମୋର ।୩।

ତୁମର ନ ହୋଇ ମୁଁ ବା ହେବି କାହାର ? ।୦।

ହେଲେ ମୁଁ ଅଯୋଗା କେବେ

ଏତେ ବଡ଼ ଦୁନିଆରେ

ତୁମ ମନ କଥା ଲବେ

ମୋ ପରି ଅକିମ୍ବଦରେ

ବୁଝିନି, ଦେଇଛି ଖାଲି ଦୁଃଖ ଅପାର ।୪।

ଆହା ବୋଲି ସାହା କେହି ନ ଥିଲେ ମୋର ।୧।

ଜାଣି ଆଶରା ଦେଇଛି

ସେନେହ ପରଶ ଦେଇ

ଦୋଷ ମୋ ଦେଖି ରୁଷ୍ଟୁଛି

ପାଖକୁ ମୋତେ ଡାକିଲ

ପାରୁନି ମୁଁ ଛାଡ଼ି ଜମା ପୂର୍ବ ସଂସାର ।୫।

ପୋଛି ଦେଇ ଲୁହ ମୋର ଆଉଁସି ଶିର ।୨।

ଅଳି ଏତେ ଚରଣରେ

ସତ କହୁଛି ଠାକୁର

ଜଣାଉଛି ଯୋଡ଼ି କରେ

ପାଇ ତୁମରି ଆଦର

ଚରଣ ସେବାରୁ ମୋତେ ଛଡ଼ା ନ କର ।୬।

ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ

ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ ମଧୁର ତାନର ମନ୍ତ୍ର ଝଙ୍କାର ତୋଳି

ତୁମରି ମୋହନ ବାଉଳା ବଇଁଶି ବାଜୁଥାଉ ସଦା ମୋ ମରମେ ପଶି

ମୋ ଦୀନ କୁଟୀରେ ରଜା ପଦ ତୁମ ଦେଇଛି କି ମନେ ଭାଳି ।୦।

ହେରୁଥାଉ ବିଷ ତୁମରି ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ମୋର ଗଳାମାଳି ।୨।

ଜୀବନର ଏଇ ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ଚାଲୁଥାଏ ମୁହିଁ ତୁମରି ସାଥରେ

ଜୀବନ ଦୀପାଳି ଜାଳେ ତୁମ ପାଇଁ ଲିଭିଲେ ମିଶିବି ତୁମ ପଦେ ଯାଇ

ମୋ ପରାଣପ୍ରିୟ ହାତଧରା ସାଥୀ ନେଇଛି ହେ କୋଳେ ତୋଳି ।୧।

ତୁମରି ସେବାରେ ଜନମେ ଜନମେ ରଖ ମୋ ଏତିକି ଅଳି ।୩।

ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ

ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ ଜୀବନର ଚିରପ୍ରିୟ

ହେବି ଫୁଲ ପରି ଅଳି ମନୋହରି

ଭାବଭୋଳା ଲାଗି ଦୋଳା ସାଜେ ନିତି ମୋର ମୁକୁଳାହୃଦୟ ।୦।

ସେ ମୃଦୁଗୁଞ୍ଜନେ ନିବାରିବି ସତେ

ତିନି ତାପ ପର ଦାହ ।୨।

ସେ ଯେ ନିରିଜନେ ମୋ ମନ ଗହନେ

ଚହଲି ଗଲେ ମୋ ମନ କେବେ ହୁଡ଼ି

ବଜାଇ ମୁରଲୀ ମଜାଇ ଧିଆନେ

ଅଭୟ କୋଳେ ସେ ନିଅନ୍ତି ଆଦରି

କେବେ କୃଷ୍ଣ କେବେ ରାମ ଅଭିରାମ

ସାଜନ୍ତି ହୋଇ ସଦୟ ।୧।

ଆହାକି କରୁଣା ପୁରୁଛି ମୋ ପାଇଁ

ସଦା ସେ ମୋତେ ସହାୟ ।୩।

ସେ ରସେ ହରସେ ଆପଣା ପାଶୋରି

ମୋ ଭିଜା ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇ

ମୋ ଭିଜା ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇ

ଯେବେ ଆପଣାର କଲ

ସାତ ସୁରେ ବନ୍ଧା ଜୀବନ-ବୀଣାର

କି ସୁରେ ମୋତେ ବାନ୍ଧିଲା ।୦।

ଅକାଳରେ କାହିଁ ପିକ ମଧୁତାନ

ଅପୂର୍ବ ପୁଲକେ ଭରି ଦେଲା ପ୍ରାଣ

କୋଟି ଜନମର ମରଣ ଯାତନା

ସେ ପରଶେ ହରି ନେଇ ।୧।

ମଧୁ ମଳୟର ମୟ ଗନ୍ଧବହୁ

'ମହାନନ୍ଦା' ସୁରେ ଚିତ୍ତ କଲା ମୋହ

ତୁମ ଛନ୍ଦାୟିତ ପ୍ରୀତି ମହକରେ

ମରମ ଭିଜାଇ ଦେଇ ।୨।

କଅଁଳ ସୁରୁଯ ଅରୁଣ ରାଗରେ

ମୁଖେ ମାଖି ଦେଲା ଅତି ସରାଗରେ

ସରମେ ନୟନ ଚରଣ ତୁମିଲା

ଚକିତେ ନଇଁଲା ଶିର ।୩।

କାହିଁ କେତେକାଳୁ ଏ ଶୁଭ ଲଗନ

ଥିଲା ଏ ଦୀନର ଅଦେଖା ସପନ

ହେ ପରମପ୍ରିୟ ! ବିକିଳି ପରାଣ

କରୁଣାରେ କିଣି ନେଇ

କାଳ କାଳ ପାଇଁ ଏ କିଣା ଦାସର

ଜୀବନ ସର୍ବସ୍ୱ ହେଲ

ହେ ଚିରବାସ୍ତିତ ମୋରାଟା

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ

ପିଇଯାଅ ପ୍ରୀତିମଧୁ ଗୁଞ୍ଜରଣ କରି କାନେ ।୦।

ଅସାର ଜୀବନ ମୋର ନ କରିବ କେବେ ପର

ଲେଖିଦିଅ ପାଖୁଡାରେ ତବ ପାଦପଦ୍ମ ଚିହ୍ନେ ।୧।

ଅଳିକ ମହକ ମୋର ପାନକର ପ୍ରିୟବର

ଗାଇ ମୋ ମନବୀଣାର ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନୋଥା

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହୁଁ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହୁ

ଚାହିଁ ରହିଥାଉ ଆଖି ସଦା ତୁମ ଦରଶନେ ।୩।

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

ମରତରେ ଅବତରି

କେତେ ସୁଖ ପାଅ ଦୟାନିଧି! ସତେ

ହୃଦୟରେ ଅଛ ଧରି ।୦।

ତୁମ ବିନେ ମୋର ନାହିଁ କେହି ଆନ

ତୁମେ ଏକା ମୋର ସାଥୀ ବନ୍ଧୁଜନ

ଅତି ଦୀନ ହୀନ ଅତି ମୂଢ଼ ମୁହିଁ

ତେବେ ହେଲେ ମୁଁ ତୁମରି ।୧।

ତୁମେ ମାତା, ପିତା, ହରତା, କରତା

ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଅଭୟ ବିଧାତା

ଜୀବନ ଅକ୍ଷରୀ ଆକାଶ ମଝିରେ

ତୁମେ ଧ୍ରୁବତାରା ସରି ।୨।

ପଥଭୁଲା ମୁହିଁ ପଥୁକୀ ଅଧମ

ତୁମେ ହେ କଢାଅ ବାଟ ଭଗବାନ !

ସବୁ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ହର

ଜୀବନ ତାପ ମୋହୁରି ।୩।

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ

ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ ।

ତୁମରି ଅମର ପ୍ରେମରେ ମୋହର

ହୃଦୟ କରିଛ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।୦।

ଆଜି ମଧୁମୟ ମୃତତୀରେ ତୁମ

ଭରିଅଛ ମୋର ବିଧିର ମରମ

ଯେତେ ମାନ ଯେତେ ଅଭିମାନ ମୋର

ସବୁ ତ କରିଛ ବୃଷ୍ଟି ।୧।

ପାଇବାକୁ ଥରେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ

ଆଜୁଳ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲି ମନ

କହିଥିଲି ମୋତେ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ରହ

ଲଭିବୁ ଯେବେରେ ପୁଣ୍ୟ ।୧।

ଅଭାବ ଜୀବନେ ଢାଳିଦେଲ ଭାବ

ଅକୁଳରୁ ନେଇ କୁଳେ ଦେଲ ଠାବ

ତୁମେ ଏକା ସିନା ଦୟାମୟ ବୋଲି

ଦେଲ ଏ ମହତ ଦାନ ।୩।

ମୋତେ ସେବକ ପଣରେ ରଖ ହେ ଠାକୁର

ମୋତେ ସେବକ ପଣରେ ରଖ ହେ ଠାକୁର ସେବକ ପଣରେ ରଖ ମାଗୁନାହିଁ କିଛି ଧନ ଦଉଳତ, ମାଗୁଛି ଏତିକି ଭିଖ । ୦।	ତୁମରି ଦୁଆରେ ପଡିଥିବି ରହି ଏ ଜୀବନ ଥିବା ଯାକ । ୨। ଗଜ ମୁରୁଖ ମୁଁ କିଛି ଜାଣି ନାହିଁ ଜ୍ଞାନ ଭକତି ମୋ ନାହିଁ ତୁମ ପ୍ରେମ ପୋଥି ଦିଅ ହେ ପଢାଇ ଭଲ ପାଇବା ଶିଖାଇ ପାଉଣା ମୋହର ଲୋଡା ନାହିଁ କିଛି ମାଗୁଛି ଖାଲି ଏତିକି । ୩।
ସବୁରି ଦୁଆରେ ହାତ ପତାଇ ମୁଁ ଆସିଛି ନିରାଶେ ଫେରି ସେମିତି ଗାଉନ ହୋଇଥିଲେ ସିନା ଦେଇଥାନ୍ତ ନଉକରୀ ପତିତ କାରଣ ନାମ ତୁମ ସିନା, ଜଗତେ ରହିଛି ଟେକ । ୧। ଯେ କାମ କହିବି, ସେ କାମ କରିବି, ନ ଦେବି କଥା ଏତାଇ ଯେ ଯାହା କହିବେ ତାହା ମୁଁ ସହିବି ମନରେ ରୋଷନ ବହି	ଜୀବନର ଏତେ କାଳ ମୋ ବିତିଲା ବେଠି ଖଟି ସଂସାରରେ ବାକିଅଛି ଯେତେ ଦିନ ହେ ମଣିମା ଲାଗୁ ତା ତୁମ ସେବାରେ ଜୀବ ଯିବା ବେଳେ ଅଳି ମୋର ନାଥ ! ତୁମ କରୁଣା କଟାସ । ୪।

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି	ଦୁଃଖ ମୋର ଯାର କାନେ ଶୁଣାଉବି
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ	ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ
ଦିନ ରାତି ଯେଉଁ ଗୀତ ମୁଁ ଗାଇବି	ଶରଣ ଯାହାର ମାଗିବି ଜୀବନେ
ସୁର ତାର ଏକା ତୁମେ ।୦।	ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୨।
ମନ ଦେଉଳେ ଯା ମୂରତି ଥାପିବି	ସବୁରି ଭିତରେ ଦେଖିବି ଯାହାକୁ
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ	ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ
ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ଯା ଆରତି କରିବି	ହସିବି ରସିବି ତୋଷିବି ଯାହାକୁ
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୧।	ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୩।

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ କିଏ ଅଛି ଏ ସଂସାରେ ? କାତ ଧରି ଆଉ ଖରସୁଆ ନଈ କିଏ ସେ ନେବ ସେପାରେ । ୦। ଯେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନ୍ତରରେ ପାଏ ଅମା ଅକ୍ଷକାର ଆଲୋକିତ ହୁଏ ପଲକ ମାତରେ ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ମନରୁ ମୋର ପାସୋରେ । ୧।	କଣ ଭରି ତୁମ ନାମ ଗାଉଥିବି ଗୁରୁଦାସ ପଣେ କାଳ ବିତାଇବି ମନର ମୋହର କାମନା ବାସନା ଆଉ ଜଣାଇବି କା'ରେ ? । ୨। ତୁମ ବିନେ ମୋର କେହି ନାହିଁ ନାହିଁ ପଡୁଛି ତୁମରି ପାଦତଳେ ଶୋଇ ମାରିଲେ ମାରିବ ତାରିଲେ ତାରିବ ମିନତି ଘେନ ମୋ ବାରେ । ୩।

ମୋର ମଥା ନତ କରି

(ମୋର) ମଥା ନତ କରି ଦିଅ ହେ ତୁମରି ଶ୍ରୀଚରଣ ଧୂଳି ତଳେ ସବୁ ଅଭିମାନ ଅହଂକାର ମୋର ଭସାଅ ନୟନ ଜଳେ ।୦।	ତୁମ କର୍ମ ଛଳେ ମୋହରି ପ୍ରଚାର ନ କରିବି ଯେହ୍ନେ, ଦିଅ ସେ ବିଚାର ତୁମ ଇଚ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନେ ନାହିଁ ଆନ ଆଶା ତିଳେ ।୨।
ନିଜେ କରି ନିଜ ଗଉରବ ଗାନ ନିଜକୁ ମୁଁ ଖାଲି କରେ ଅପମାନ ନିଜ ଚଉପାଶେ ଘେରି ଘେରି ମୁଁ ଯେ ଘୁରି ମରେ ପଳେ ପଳେ ।୧।	ମାଗେ ମୁଁ ତୁମରି ଚରଣେ ଶାନ୍ତି ପରାଣେ ତୁମର ପରମ କାନ୍ତି ସକଳ କାଳିମା ହରି ନେଇ ରାଜ ହୃଦୟ-କମଳ-ଦଳେ ।୩।

ମୋଷ ମୋହର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଁଇ ଗୁରୁ

ମୋଷ ମୋହର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଁଇ ଗୁରୁ !

ଏଇ ଭବ-ବନ୍ଧନରୁ । ୧।

ଦୂର ନ କର ହେ ତୁମରି ପାଦ ତଳରୁ । ୦।

ଆସିବ ଯେ', ଦିନେ ଯିବ ସେ ମୁକ୍ତର

ଅଛେଇ ଦିନର ସବୁ ଖେଳ ଘର

ସତ୍ୟ ନିରାଟ ମର ଦୁନିଆଁରେ

ନାହିଁ କିଛି ମରଣରୁ,

ମୁକୁଳି ଯାଏ ମୁଁ ତବ ପଦେ ନମି

ମୁଖ ନୁହେଁ, ମନ ରତୁ ତବ ନାମ

କଳପନା ଦେଖୁ ଛବି ଅବିରାମ

ମୁଦିଲେ ନୟନ ପଲକ ଭଦ୍ରାତେ

ସେ ମୁରତି ରୂପ ଧରୁ,

ଘେନ ବନ୍ଦନ ଜଗତଗୁରୁ ହେ !

ତୁମେ ତ କଳପତରୁ । ୨।

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ ସବୁ ତୁମେ ସଜାଡ଼ିଛ

ଦୁନିଆଁରେ ସବୁଥିରେ ତୁମ ନାମଟି ଛାପିଛ । ୦।

ମେଘର ଚାନ୍ଦୁଆ ଟଣା ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ

ତୁମର ସଜଡ଼ା କୋଟି ତାରା ଝିଲିମିଲି କରେ

ମଝିରେ ବସାଇ ଚାନ୍ଦ ହସ ତା ମୁଖେ ଭରିଛ । ୧।

ସଜାଡ଼ି ଖଞ୍ଜିଛ ଲତା ତରୁରେ ପୁଲ ପୁଷ୍ପାଇ

ପାଖୁଡ଼ାରେ ପାଖୁଡ଼ାରେ ତୁମରି ହସ ପୁଷ୍ପଇ

ସୁବାସେ ଆନନ୍ଦମୟ ନାମ ତୁମେ ବୋଲାଉଛ । ୨।

ଜଗତ ଜୀବନ ତୁମେ ଜଳେ ତୁମ ନାମ ଲେଖା

କମଳ ଆନନ୍ଦେ ସାଜେ ତୁମରି ଚରଣ ରେଖା

ଲେଖା ରେଖା ଭଳି ଦେଖା କାହିଁ ପାଇଁ ନ ଦେଉଛ । ୩।

ସବୁରି ଭିତରେ ତୁମେ ରହିଛ ଅଦେଖା ହୋଇ

ଯେତେ ମୁଁ ଡାକିଲେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଯାଉଛ ପଳାଇ

ଜୀବନ ମଝିରେ ଛପି ପ୍ରାଣ ବନ୍ଧୁ ବୋଲାଉଛ । ୪।

ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ

ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ

ମଥା ପାତି ନେବି ହସି ବିଚାରି କରୁଣା ତବ । ୦।

ନୟନେ ନୟନେ ମୋର ନାଚୁ ସେ ରୂପ ସୁନ୍ଦର

ଯେଣିକି ଚାହିଁଲେ ତେଣେ ହସମୁଖ ଦିଶୁଥିବ । ୧।

ଜାଗରେ ଅବା ସ୍ୱପନେ ରଖିଥିବି ସଦା ମନେ

ମଙ୍ଗଳମୟ ସୁରଣେ ଅମଙ୍ଗଳ କାହୁଁ ହେବ । ୧।

ତବ ପ୍ରେମ ଜଳେ ଭାସି ସନ୍ତରିବି ଦିବନିଶି

ଗାଉ ଗାଉ ତବ ନାମ ଅଧମ ଜୀବନ ଯିବ । ୩।

ରତନ ଆସନେ ବସେ ଗୌରୀ ଶଙ୍କର

ରତନ-ଆସନେ ବସେ ଗୌରୀ ଶଙ୍କର

ହେଉ ସହସ୍ରାରେ ରଜତ-ଭୂଧରେ ଯେନ ଉଦିତ ଶଶଧର । ୦।

ଅପରେର କର୍ଣ୍ଣଶୋଭା କନକ-କୁଣ୍ଡଳ

ଲିଖାନ ବିଷାଣ କରେ ପଲକେ ପ୍ରଳୟ କରେ

ଜୀବେ ଅନ୍ନଦାନ କରେ ଅଭୟାର୍ ଭୟ କର । ୨।

ଶିବେର ଶିରୋପରେ କରେ ଗଙ୍ଗା କଳ-କଳ

ବାସନ୍ତୀ ବସେଛେ ବାମେ ଏଲାୟେ କୁନ୍ତଳ

କିବା ଶୋଭା ଏକ ଭାଲେ ଧୂକ-ଧୂକ ବହୁ କୁଲେ

ଆଉ ଭାଲେ ଶୋଭେ ଅର୍ଦ୍ଧ-ସୁଧାଂଶୁ ସୁନ୍ଦର । ୧।

କଞ୍ଚୁଲି ପରେଛେ ଉମା କୁଲିଛେ ମଣି-ମାଣିକ୍ୟ

ବାଘାମୁରେର ବାଘଛାଲ କଟି-ସନେ ନାଁଲ ଐକ୍ୟ

ଦୀନ ନଳିନୀ କୟ ପଦଶୋଭା ଭିନ୍ନ ନୟ

ଯେ ପଦ ଭାବନା କେନ ଛୋବେ ନା ଯମ-କିଙ୍କର । ୩।

ଏକେର କର୍ଣ୍ଣେତେ ଦୋଳେ କୃଷ୍ଣ-ଧୁତୁରାର ଦଳ

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା

ଗୁରୁ ନାମରସ ପାନେ ବଳାଅ ବାସନା ରେ । ୦।

ପାନ କର ସଦା ଗୁରୁନାମାମୃତ ଧାର

ଗୁରୁ ନାମ ସାର, ଆନ ସକଳ ଅସାର

ଭବଜଳଧିର ଛଳ ନାବରେ ଭାସନା ରେ । ୨।

କଣ୍ଠ ତଟେ ତୋର ଗୁରୁନାମ କର ହାର

ଗୁରୁ ହରି, ଗୁରୁ ପ୍ରାଣ-ଆରାମ ତୋହର

ସେପଦ ଶରଣ ଭବଭୟ କରେ ତୁନା ରେ । ୧।

ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଗୁରୁ ମୁରତି ତି ଦେଖ

ଅଲିଭା ଗାରରେ ଗୁରୁ ଛବି ଲେଖି ରଖ

ଗତି ମୁକତି ମନ୍ତ୍ରର ଗୁରୁ ନାମ ସିନା ରେ । ୩।

ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ଉଦ୍ଧା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ

ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ଉଦ୍ଧା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ

କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜିଣି ପ୍ରଭା ଦିବ୍ୟ ମୂରତିରେ

ବାଞ୍ଛା-କଳ୍ପତରୁ ସାଜି ବସିଛୁ ଠାକୁରେ

ଭକତଙ୍କ ଦୁଃଖ ହରି ନେବ ଅବହେଳେ ।୧।

କେତେ କେତେ ଭକତଙ୍କ ଡାକ ଶୁଣିଅଛୁ

ଅଭୟ ଆଶିଷ ଦାନେ ପରାଣ ମୋହିଛୁ

ଅପାର ତୁମର ଲୀଳା କିଏ କଳି ପାରେ ? ।୩।

ମୁଁ ଦୀନ ଭକତ ଜଣେ ତୁମରି ଦୁଆରେ

ହାତ ପାତିଅଛି ମୋର ଡାକ ଶୁଣ ଥରେ

କରୁଣା କଣାଏ ଦେବ ବରଷି ମୋ ଶିରେ ।୨।

ତୁମ ପରି ଏ ସଂସାରେ କେହି ନାହିଁ ମୋର

କିଏ ବା ଶମିବ ମୋର ବେଦନାର ଭାର

ଏ ଜୀବନ ସଂପିଦେଲି ତୁମ ଶ୍ରୀପୟରେ ।୪।

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର

ପାସୋରି ରହିଥିଲି ଠାକୁର ।୦।

ପିତା ଅବା ମାତା, ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ସୋଦର

ବତାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! କିଏ ବା ମୋର

ତୁମ ରୂପ ନ ଦେଖି କେସନେ ରହିବି କି

ତୁମ ବିନୁ କେ ସାହା- ନାହିଁ, କରିବ ଆହା

ଭରିଛି ଚଉଦିଗେ ଅନ୍ଧାର ।୧।

ଅନିତ୍ୟ ଏଇ ସଂସାରେ ତୁମକୁ ଭୁଲି

ମୋହ ପାରାବାରେ ମୁହିଁ ବୁଡି ତ ଥିଲି

ଏବେ ବାରୁଛି ମୁହିଁ ମୋର ତ କେହି ନାହିଁ

କିଏ ବୋଲିବ ମୋର ସଭିଏଁ ସାତପର

ପାରିକର ଏ ଭବ ସାଗର ।୨।

ତୁମ ସରି ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି ଆଉ ?

ଇହ ଅବା ପରକାଳେ ପାଇବି କାହୁଁ ?

ମାଗେ ଅଧମ ଦାସ

ଚରଣ ତଳେ ବାସ

ନ କର ହେ ନିରାଶ

ପୁରାଅ ମନ-ଆଶ

ଜଣା କରୁଛି ଧରି ପୟର ।୩।

କରୁଣାସାଗର ବୋଲି ଉଡେ ପତାକା

ନିଠୁର ହେଲ କି ମୋହ ବେଳକୁ ଏକା ?

ଜଗତେ ପାପୀଜନ

ଲଭି ତୁମ ଶରଣ

ଗାଇ ତୁମର ନାମ

ହେଲେ ସରବେ ଧନ୍ୟ

ମୁଁ ହେଲି ଭଗାରି କି ତୁମର ? ।୪।

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର

ନାମର ନାହିଁ ତୁଳନା ମଧୁ ଠାରୁ ମଧୁର ।୦।

ପକ୍ଷୀର ମୃଦୁ କୁଜନେ ଭମରର ଗୁଞ୍ଜରଣେ

ପିଣ୍ଡେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଶୁଣିବି ତା ନାମର ଝଙ୍କାର ।୨।

ଆଖି ମୁଦିଲେ ଅନ୍ତରେ ଜାଗରଣେ ଚଉଠାରେ

ଯେଣେ ଚାହିଁଲେ ଦେଖିବି କମଠାଣି ମଞ୍ଜୁଳ ।୧।

ସତେ ମୋ ଆଶା ମେଣ୍ଟିବ ନାମରୂପ ସାର ହେବ

ନାମ ଗାଇ ରୂପ ଧ୍ୟାଇ ହେବି ମୁହିଁ ପାଗଳ ।୩।

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ

(ମୋର) ମରଣ କାଳେ

ଚରଣ ଆଶ୍ରିତ ଜନ ତାଙ୍କେ ଆଜୁଳେ ।୦।

ଭାଇବନ୍ଧୁ ଦାରାସୁତ ମାୟା ମୂରତୀ

ମୋର କାୟା ସଙ୍ଗେ ଅଟେ ତାଙ୍କ ପିରତି

ଜୀବ ଗଲେ ଜାଳିଦେବେ ମଶାଣି ତଳେ ।୩।

ପରବଳ ରିପୁଦଳ କବଳେ ପଡି

କଳୁଷ ପଙ୍କରେ ପ୍ରଭୁ ଗଲି ମୁଁ ବୁଡି

(ଏବେ) ଅନୁତାପ ଅନଳରେ ପରାଣ ଜଳେ ।୧।

ଜୀବନେ ଯେପରି ସାହା ଅଛୁ ଠାକୁର

ମରଣ ଦୁଆରେ ମୋର ଧରିବ କର

ପିତା ଧରିଥିଲେ ପୁତ୍ର ନିର୍ଭୟେ ଚଳେ ।୪।

ବେଳୁ ବେଳ ସରି ସରି ଆସେ ଆୟୁଷ

କାଳ ଆସି କେତେବେଳେ ଟାଣିବ କେଶ

ନିଶ୍ୱାସକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମୋ ନାହିଁଟି ତିଳେ ।୨।

ଆସିଥିଲି ଏକା ଏବେ ଯିବି ମୁଁ ଏକା

‘ଜୟଗୁରୁ’ ନାମ ହେଉ ମୋ ପଥେ ସଖା

ଶମନ ଧକ୍କାକୁ ଦକା ନାହିଁ ମୋ ତିଳେ ।୫।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ ତୁମ ବିନା କିଏ ଅଛି ମୋର ସଂସାରେ ।୦।	ତୁମ ବାଣୀ ଅନ୍ତରରେ ଆନନ୍ଦ ଭରେ ।୨।
ତୁମେ ମୋର ଭଗବାନ ତୁମେ ମୋ ପ୍ରାଣ ମୋ ଜୀବନେ ଯାହା କିଛି ତୁମରି ଦାନ ତୁମେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ମୋର ସର୍ବ ଶରୀରେ ।୧।	ତୁମେ ମୋର ପିତା ମାତା ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋ ପଥର ସାଥୀ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ ତୁମକୁ ମୁଁ ଅନୁଭବେ ପ୍ରତି ଶ୍ବାସରୋମା
ତୁମେ ମୋର ଭାଗବତ ତୁମେ ମୋ ଗୀତା ତୁମେ ମୋର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବହୁ ସଂହିତା	ଦିଅ ମୋର ହୃଦୟରେ ଅସୀମ ଶକ୍ତି ଦିଅ ମୋର ମନ ପ୍ରାଣେ ତୁମରି ଭକ୍ତି ତୁମକୁ ପାଇ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନରେ ।୪।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସୁମରଣ କର

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସୁମରଣ କର, କର ଭୁଲ୍ଲା ମନ ପାପ ନାଶନ ସେ, ହେବ ରେ ସଫଳ ଏ ଜୀବନ ।୦।	ସଉରଭେ ତୋର ପୁଲକିବ ଚିତ୍ତ କାମନା, ବାସନା ସହବାସେ ତା'ର ପୁରିବ, ଘୁଞ୍ଚିବ ଦୁରୁଦିନ ।୨।
ପରକାଶ ହେଲେ ସେ ରବି ଛବିଟି ମୋହ ଅନ୍ଧକାର ଦୂରେ ଯିବ ହଟି ହୃଦୟ ସରସୀ-ପେମେ ନୀରେ ତୋର କମଳ ପୁଷ୍ପିବ ଅନୁଦିନ ।୧।	ଭେଟି ଭଜତରି ସୁମନ-ଅଞ୍ଜଳି ଚରଣରେ ତାର ହୁଅ ନିଭିଛାଳି ଦୁଃଖ, ଶୋକ, ତାପ ଲେଶ ନ ରହିବ , କର ମନ ! ଜୟଗୁରୁ ଗାନ ।୩।
ସଞ୍ଚରିବ ମୟ ମଳୟ ନିରତ	

ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞ୍ଜଳି ପାତିଛି

ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞ୍ଜଳି ପାତିଛି କରୁଣା କଣାଏ ପାଇଁ ଭକ୍ତି ସୁତାରେ ଗୁଞ୍ଜା ମନପୁଲ୍ଲ ଚରଣେ ଭେଟୁଛି ସାଇଁ ।୦।	ନିଃସହାୟ ହୋଇ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲି କେଉଁ ଭାଗ୍ୟବଳେ ତୁମକୁ ଭେଟିଲି ମଥାରେ ମୋହର ଥିଲେ ତୁମ କର ଯିବି ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ।୨।
ତୁମେ ତ ଠାକୁର ପତିତପାବନ ମୁଁ ପତିତ ଜନ ମାରୁଛି ଶରଣ କଟାକ୍ଷରେ ଥରେ ଚାହିଁ ଦିଅ ବାରେ ସବୁ ପାପ ଯିବ ଧୋଇ ।୧।	ଏ ସାରା ସଂସାର ମିଛ ମରୀଚିକା ତୁମେ ଏକା ସତ ପିତାମାତା ସଖା ଅଭୟ ଦିଅ ହେ କରୁଣା ସାଗର ଶ୍ରୀଚରଣେ ଠାବ ଦେଇ ।୩।

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା ଶିବେ ସବାର୍ଥ ସାଧିକେ ସକଳ ମଙ୍ଗଳମୟୀ କରୁଣାକର ଜନନୀ ତ୍ରୀଜଗତ ଶକ୍ତିମୟୀ ମିନତୀ ଶୁଣ ଗୋ ହରବାମା ।୧।	ନିଶିଦିନ ଆଚରିଛି ଜୀବନେ ଯେତେ ଅନୀତି ଜନନୀ ଗୋ ନ ଦେବୁ କି କ୍ଷମା ।୨।
ନ ଜାଣେ ଭକ୍ତି ମାଗୋ ନ ଜାଣେ ପୂଜନ ରୀତି	କୁସନ୍ତାନ ଭରା ଭବ କୁମାତା ଯେ ଅସମୃଦ୍ଧ ଜନନୀ ଅଙ୍କରେ କିଶୋ କୁପୁତ୍ରର ନାହିଁ ଠାବ ଗୁରୁଦାସ ମା ହରା କି ମା ।୩।

ସଜଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ

ସଜଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ ପିଟାଇ ଦେଇଛ ନୟନ
କେମିତି କହିବି ଦେଇନାହିଁ କିଛି ପାଇନାହିଁ ବୋଲି ଶରଣ । ୦।

ବୁଝି ନ ଥିଲି ଯା ଦେଇଛ ବୁଝାଇ
ପରମ ପ୍ରେମରେ ମରମ ଭଜାଇ
ଶିଖାଇ ଦେଇଛ ଭଜିବାକୁ ନାମ ଖୋଜିବାକୁ ନୁଆ ଜୀବନ । ୧।

ମର ହୃଦୟରେ ଅମର ଚେତନା
ଏଇ ପରା ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ରଚନା

ମଳିନ ମନକୁ ବତାଇ ଦେଇଛ ଅମୃତ ଦେଶର ସନ୍ଧାନ । ୨।

ଅନ୍ଧ ଜୀବନର ବନ୍ଧୁର ପଥରେ
ସାଥୀ ତୁମେ ମୋର ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ
ଏ ସାରା ଜଗତେ କିଏ ହେବ ସତେ ବନ୍ଧୁ ପଣେ ତୁମ ସମାନ । ୩।

କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁଲଟିଏ ସେଦିନ ସକାଳେ
ପୁଟିଥିଲି କେଉଁ ବନ ବୀଥିତଳେ
ଖୋଜିଆଣି ସ୍ଥାନ ଦେଇଛ ଚରଣେ କରିଛ ପରାଣ ନୟନ । ୪।

ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି ମୋର

ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି ମୋର
ଅଜାତି ଦେଉଛି ସେ ରଙ୍ଗ ପୟରେ
ଘେନା କର ପ୍ରିୟବର ॥ ୦॥

ସ୍ନିଗ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ସେ ରୂପ ମଧୁର
ହେଉଥାଉ ମନ ମୋର
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ
ନିରେଖୁ ସେ ରୂପ ଚିର
ସ୍ବରୂପ ତୁମରି ସଦା ମୁଁ ସୁମରି
ପୁଲକି ଉଠୁ ଅନ୍ତର ॥ ୧॥

ରହିଛି ଲୁହ ମୋ ଦୁଇ ଆଖି ଭରି
।

ଝରୁ ଥାଉ ତୁମ ପାଇଁ
ହୃଦୟ ବେଦୀ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଗଙ୍ଗା ଜଳେ
ପୋଇ ତୁମକୁ ବସାଇ
ସେବା କରୁଥିବି ଜଗତ ବିସୋରି
ଆନନ୍ଦେ ହୋଇ ବିଭୋର ॥ ୨॥
ଅସରନ୍ତି ତୁମ ଆଶିଷ ଠାକୁର
ଦେଇଛ ଜୀବନେ ଭରି
ଲୋଡିଅଛ ଯାହା ପାରିନି ମୁଁ ଦେଇ
ଚିର ଅବହେଳା କରି
ଭରା ଅନୁରାଗେ ଢାଳୁଛି ପ୍ରଣତି
ରଙ୍ଗ ଚରଣେ ତୁମର ॥ ୩॥

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ ସେ ଆପଣାର
ଅସରା ଦୁଃଖର ପଶରା ଧରି ମୁଁ ପାଇଛି ସେ ଚିତ୍ତ ଚୋର । ୦।

ଝରିଅଛି କେତେ ଲୁହ ଏ ନୟନୁ
ପ୍ରିୟ ପଥ ଚାହିଁ ଚାହିଁ
ବିରହର କେତେ ଦୁଃସହ ରଜନୀ
ଜାଗରେ ଯାଇଛି ପାହି
ମଉଳି ଯାଇଛି କେତେ ପୁଲ ଶେଯ ପୀରତିର ଉପଚାର । ୧।

କେତେ ନିନ୍ଦା କେତେ ଅପବାଦ ଦୁଆ
ଉଠିଛି ରାଇଜ ଭରି
ରକତ ମାଉଁସ ଗଢା ଏ ଦେହକୁ
ଦେଇଛି ପଥର କରି
ସେ ଭଗାରି-ହସା ହସ-ମୁଖ ହେରି, ଯାଇଛି ସବୁ ପାଶୋର । ୨।

ପରାଣ ବନ୍ଧୁଆ ପଥ ଅନୁସରି
ସହିଛି ଯେତେକ ଦୁଃଖ
ତାକୁ ଯେବେ ଦୁଃଖ କହିବି ସହି ଗୋ !
କାହାକୁ ମଣିବି ସୁଖ ?
ସଜଳ ଯାତନା ଆଦରି ନେଇ ମୁଁ, କରିଛି ଗଳାର ହାର । ୩।

ସେ ପରା ମୋହର ଚିର ପ୍ରିୟତମ
ଅଭୁଲ ପରାଣ-ପତି
ସେ ପରା ମୋହର ନୟନର ତାରା
ଜନମ ଜନମ ସାଥୀ
କିପରି ବଞ୍ଚିବି କହ ପ୍ରାଣ-ମିତ ! ନୟନୁ ସେ ହେଲେ ଦୂର । ୪।

ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ

ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ ?	ପାଶେ ଘେନିଯିବ ବୋଲି ଏତେ ବୋଝ ଦେଉଛ । ୨।
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରି ଆଜୁଆଳେ ହସୁଛ । ୦।	
ଦୁଃଖ ପରେ ଦୁଃଖ ଦିଅ ମଥା ପାତି ସହିବି ସକଳ ବେଦନା ମୋର ତୁମ ଆଗେ କହିବି ପରୀକ୍ଷାରେ ହାରିଯିବି ସବୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ୧।	ଆସୁଅଛି ଲିଭି ଲିଭି ଜୀବନର ପ୍ରଦୀପ ତୁଟି ନାହିଁ ଅହମିକା ଅଭିମାନ ମମତ ଫୁଟି ଉଠ ମୋ ଅନ୍ତରେ ଭଲ ଯେବେ ପାଉଛ । ୩।
ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ମୋର ଏ ମୃଗୁଣ ମନଟା ବରିଛି ପୁରୁବେ ଯାହା ଭୋଗୁଅଛି ସେ ବ୍ୟଥା	ପଥହରା ହେବି କାଳେ ଶଙ୍ଖ ଆସେ ମନରେ ଭିଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ଏ ଅଭାଗା ଜନରେ ସଉଭାଗ୍ୟ ସିନା ମୋର, ପଦେ ଠାବ ଦେଇଛ । ୪।

ସପତ ସାଗର ସରଜିଛି ଯିଏ

ସପତ ସାଗର ସରଜିଛି ଯିଏ ଦୁଇ ଟୋପା ଲୁହେ ଭାସେ ରେ	ଭକ୍ତ ନେତ୍ରନୀରେ ମେଞ୍ଜିବାକୁ ତୃଷ୍ଣା ତାହିଁ ରହିଥାଏ ଶୋଷେ ରେ । ୨।
ଜଗତ ମୁକତି ଯାହାର କରୁଣା ବନ୍ଧା ସେ ପୀରତି ପାଶେ ରେ । ୦।	ହୃଦୟର ଭାଷା ଶୁଣେ କାନ ତେରି ଆନଠି ଆଦର ନ ଥାଏ ତାହାରି
ବିଜ୍ଞ ସୁର-ନର ନ ପାଆନ୍ତି ଯା'ର ପୁତ ପୟୋନିଧି ପାବନ ପୟର	ମୁକ ହୃଦୟକୁ ବଧିର ପାଲଟି ଦୁରେଇ ଯାଏ ସେ କୋଣେ ରେ । ୩।
ବିରହ ବିଧୂର ରସ ରସିକର ହୃଦୟ-ବେଦୀରେ ବସେ ରେ । ୧।	ସିଏ ମୋର ବଳ ସିଏ ମୋ ସମ୍ବଳ ମୋ ଜୀବନ ମୀନ ପାଇଁ ସିଏ ଜଳ
ନ ଥାଏ ସେ ଭବ୍ୟ ମର୍ମର ମୟିରେ ବରିଛି ବନ୍ଧନ ଭାବ-କାରାଗାରେ	ସିଏ ମୋର ସ୍ଥିତି ସିଏ ଜ୍ଞାନଜ୍ୟୋତି ସିଏ ମୋର ପ୍ରୀତି ବେଶେ ରେ । ୪।

ସବୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମିରି ଲୀଳା

ସବୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମିରି ଲୀଳା ହସ କାନ୍ଦ ରାଗ ରୂଷା ରତ କେତେ ମାୟା ଖେଳା । ୦।	ଯୋଗୀ ମୁନି ବୁଦ୍ଧି ହଜେ (ଏ ଯେ) କାହା କୁହୁକ ପସରା ସବୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମିରି ଲୀଳା । ୨।
ସକାଳେ ଅରୁଣ ହସେ ଫୁଟିଲା କୁସୁମ ବାସେ ଅନ୍ଧାର ନାଶି କେ କ୍ଷଣେ ଆଲୋକେ ଲୋଟାଏ ଧରା ସବୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମିରି ଲୀଳା । ୧।	ସବୁ ଜାଣି ବି ଅଜାଣ ବୁଝି ଅବୁଝା ଏ ମନ ସବୁରି ଭିତରେ ତୁମେ ଖେଳୁଥାଅ ନବ ପ୍ରେମେ ଲେଖି ଦିଅ ଏ ମରମେ ନ ଭୁଲୁ ଏ ଜୀବ ସାରା ସବୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମିରି ଲୀଳା । ୩।
ପଲକେ ସୃଷ୍ଟି ବିଲୟ ସବୁ ତୁମ ଅଭିନୟ	

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ
ଜାଣ ତ ମୁଁ ଅସହାୟ ଆହେ ଦୟାମୟ ।୦।

ପରାଣୁ ପ୍ରିୟ ବୋଲି
ଜଣାଏ ପଦ ଧରି
ମଙ୍ଗଳ ପଥେ ଘେନିଯାଅ ମଙ୍ଗଳମୟ ।୧।

ତୁମ ଆଶରା ପାଇ
କେ ଅଛି ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ?
ପୁଣି କରନ୍ତି ଜୀବନ ଦେଇ ବରାଭୟ ।୨।

ବାସ୍ତବ୍ୟ ଭାବେ ବନ୍ଧା
ସେହୁ ନୟ ଯଶୋଦା
ସେ ଭାବେ ମୋତେ ଗଢିନିଅ ରାହା ଦେଖାଅ ।୩।

ଲଭି ତୁମ ଶରଣ
ଆନନ୍ଦେ ଭରା ପ୍ରାଣ
କଳନା ନାହିଁ ସୁଖ ଧୃତେ ଦେଇଛି ପ୍ରିୟ ।୪।

ଭବ ବନ୍ଧନ ମୋର
ଖଣ୍ଡିବ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର
ମଣ୍ଡିବ ମୋ ହୃଦୟ ସଦା ହୋଇ ସଦୟ ।୫।

ସେ ଯେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ

ସେ ଯେ ଭାବ-ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ ।୦।

ଭାବ ପାଇଁ ତା'ର ଦୁଆର ମୁକୁଳା
ଅଭାବ ପାଇଁକି ଦୁଆରଟି କିଳା
ଧନ, ଜନ, ମାନ କିଛି ଲୋତେ ନାହିଁ
ଖାଲି ପ୍ରେମ-ଭକତି-ଭିଖାରୀ ହେ ।୧।

କେ ତୋଷିବ ତାକୁ କିବା ଧନ ଦେଇ

କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ନାଥ ପରା ସେହି
ଭକତ ଆଖିର ଲୁହ ଦି' ଟୋପାକୁ
ଆଦର ତାହାର ଭରି ହେ ।୨।

ତା'ର ପାଶେ ଛାର ହେମ ସିଂହାସନ
ସେ ଯେ ଖୋଜୁଥାଇ ମନ-ବୃନ୍ଦାବନ
ଭକତି, ପୀରତି ଗଢ଼ା ଆସନରେ
ହସେ, ଖେଳେ ମନ ଭାରି ହେ ।୩।

ସଂଘସେବୀ ଭକ୍ତଗଣ

ସଂଘସେବୀ ଭକ୍ତଗଣ !
ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଅମୟ ମଧୁର ଉପଦେଶ ବାରେ ଘେନ ।୧।

ସଂଘର ସଂହତି ରଖିବାକୁ ଯେବେ
ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ଭାଇ ମନେ ହେଉ ଲବେ
ଗଉରବ ଲାଭ କରିବାକୁ ସଂଘେ ନ ବଳାଅ କେବେ ମନ ।୨।

ସାଧନ ପଥରେ ଅଳ୍ପ ଅଗ୍ରସର
ହୋଇ ଭାବ ଯେବେ ସବୁ ହେଲା ମୋର
ଆଳସ୍ୟ ଜଡତା ମୋହ ଆଦି ରିପୁ କରିବେ ଅନୁଗମନ ।୩।

ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ଭାବ ବଡ ମାରାତ୍ମକ
କଉଶଳେ ହରେ ବିଚାର ବିବେକ
ଲକ୍ଷ୍ୟଲାଭ ପାଇଁ ଯେତେ ବ୍ୟାକୁଳତା ଅତିରେ ହୁଅଇ ମୁନ ।୪।

ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ବାହ୍ୟ ଆଡମ୍ବର
କରି ଭାବ ହେଲା ଉନ୍ନତି ସଂଘର
ସ୍ୱାର୍ଥବୁଦ୍ଧି ବିଶୃଙ୍ଖଳା ଓ ବିଭେଦ ନଷ୍ଟ କରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ।୫।

ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ ରହିଲେ
ଏହିପରି ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ମିଳେ
ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନର କ୍ଷେତ୍ର ହୁଏ ସଂଘ, ବୃଥା ସାଧନ ଭଜନ ।୬।

ଦେଶସେବା କଲେ ସ୍ୱାର୍ଥବୁଦ୍ଧି ନେଇ
ସେହିପରି ପଳ ଅବଶ୍ୟ ପଳଇ
ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ ନର ଶୋଣିତରେ ଦେଶ ହୁଏ ଶୃଙ୍ଖଳାନ ସମାନ ।୭।

ଭୋଗ କଲେ ସିନା ଶକ୍ତି ହୁଏ କ୍ଷୟ
ତ୍ୟାଗ ପଥେ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧିଟି ନିଷ୍ଠୟ
ଏ କଥା ବିଚାର ନ କରି ହେଳାରେ ସାର ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ ।୮।

ପ୍ରେୟ ପଥେ ଚଳି ମାନବ ସକଳ
ଶେୟ ପଥ ହୁଡି ହୁଅନ୍ତି ବିକଳ
ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ ପଛେ କରନ୍ତି ଅନୁଧାବନ ।୯।

ସଂଘ ଅଟେ ଭାଇ ଗୁରୁଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ
କଳିଯୁଗେ ସଂଘ ଶକ୍ତି ଅପରୂପ
ଗୁରୁନାମ ଧରି ସଂଘକାର୍ଯ୍ୟକରି ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ହୁଅ ମହାୟାନ ।୧୦।

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ
ସେବକ ବୋଲି ଘେନ ନ ଘେନ ।୧।

ସଂସାର ସୁଖ ବୋଲି
ଖେଳିଲି କେତେ ଭୁଲି
ଏବେ ସିନା ବାରିଲି
ମାୟା ସପନ ବୋଲି
ଦୟାନ୍ବିଧି ! ଏଥର ଦିଅ ଭଲ ଶରଣ ।୧।

ଆପଣା ଜନ ଭାଳି

କଲି ଯାହାରେ ମାଳି
ନିଜ ପାଇଁ ସେ ଖାଲି
ଆଖିରେ ଦେଲା ବାଲି
ଦୟାନ୍ବିଧି ! ଜାଣିଲି ମୋର ଏକା ଆପଣ ।୨।
ଅତି ଆରତେ ମୁହିଁ
ସିଂହ-ଦୁଆରେ ଥାଇ
କର ଯୋଡ଼ି ଜଣାଇଁ
ତାଙ୍କ ଛାଡ଼େ ଗୋସାଇଁ ।
ଦୟାନ୍ବିଧି ! ଲୁଚି ନ ରହ କଞ୍ଚିବଦନ ।୩।

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ
ଥଳ କୁଳ ପାଉନାହିଁ
ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦ ଆଶ୍ରୟ ମୋହର
ଠାବ ଦେବ ପ୍ରାଣସାଇଁ ॥୧॥
ତୁମକୁ ନ ବୁଝି ଜୀବନ ସାରା ମୁଁ
ଦେଇଛି କାଳ ବିତାଇ
ଯେବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ତୁମେ ସତ୍ୟ, ନିତ୍ୟ
ତୁମ ପାଶେ ଗଲି ଧାଇଁ ॥୨॥

ଦେଖି ତୁମ ରୂପ ଭୁଲିଲି ନିଜକୁ
ମାୟା ସପନ କୁ ତେଜି

ଅପସରି ଗଲା ଦୃଶ୍ୟ ଅବସାଦ
ଅଭିମାନ ଗଲା ଭାଙ୍ଗି ॥୩॥
ସବୁଠାରେ ତୁମେ ବିରାଜିତ ଅଛ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତ ଅନ୍ତରେ
କେତେ କେତେ ଲୀଳା ରଚନା କରିଛ
ବାନ୍ଧିଛ ପ୍ରେମ-ଫଣରେ ॥୪॥
ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର ! ଏତିକି ମୋ ଅଳି
ଘେନା କର ଶ୍ରୀଚରଣେ
ଜନମେ ଜନମେ ଶ୍ରୀପଦ ସେବା ରେ
ଦାସ ପଣେ ଯିବି ରହି ॥୫॥

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ କରଯୋଡ଼ି ନିରାଶେ
ଜଣାଏଁ ଦୀନ ଜନ ଆସି
କୃପା-ସରିତପତି ଅଗତି ଜନଗତି
ଉଡ଼ିତ' ଯାଉଛି ଫକାଶୀ
ହେ ଦୟାନ୍ବିଧୀ
ବିଧିରେ ଏ କିସ ଅବିଧି
ମୋହଲାଗି କେବଳ କ୍ଷମା-ସରିତ ଜଳ
ଶୁଖିଗଲା କି ନିରବଧି ? ।୧।

ନାହାନ୍ତି କେତେ କେତେ ପାପୀ, ତାପୀ ଜଗତେ
ଶୁଣିତ' ଅଛି କାନେ ମୁହିଁ
କେବଳ ନାମ ଶବ୍ଦ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ତରି
ଦୁଆର ବାସନ ମୋ ପାଇଁ

ହେ କୃପାମୟ !
କେ କି ଲାଞ୍ଜ ଦେଇଛି କହ
ଧନ ଜନ-ଜୀବନ ମନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ
ଜାଣୁଛି କିଛି ମୋର ନୁହଁ ।୨।
ଅପରାଧ ମୋ କେତେ ଗଣିବା ପାଇଁ ସତେ
ସାଗର ବାଲି ହେବ ଭଣା
ତୁମ ବିନେ ମଣିମା ! କେ' କଳିବ ତା ସୀମା
ଭାବି ଭାବି ମୋ ବୁଦ୍ଧି ବଣା
ହେ ମହାବାହୁ !
ମାଗୁଣି ନାହିଁ କିଛି ଆଉ
କ୍ଷମା ନ ଦେଲେ ନାହିଁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଦାସ ହୋଇ
ନାମ ଗାଇ ଏ ଜୀବ ଯାଉ ।୩।

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ
ଯହିଁ ଦେଖ ତହିଁ ଅଛି ଅଛି ମୁଁ ରେ ।୦।

କେବେ ରୂପ ମୋର ହୁଅଇ ପ୍ରକଟ
କେବେ ପୁଣି ମୁହିଁ ଥାଏ ଅପ୍ରକଟ
କେବେ ମୁହିଁ ଦୂରେ ଅଛି ନିକଟରେ
ଆସିବି ପାଗରେ ତାଙ୍କ ଦେଲେ ତୁ'ରେ ।୧।

ଚିରଦିନ ମୁହିଁ ଭାବର ଭିଖାରୀ
ମନଭାବ ମୁଁ ଯେ ଖୋଜଇ ତୋହରି
ମୋର ନାମ ଜୟ ଗାଇ ତୁ ଅଭୟ

ସବୁ ମାୟା ମୋହ ମନୁ ବରଜରେ ।୨।

ରଜନୀ ଦିବସ କର ସୁମରଣ
ଦୂରେ ପଳାଇବେ ଷଡ଼ ରିପୁଗଣ
ମଥାରେ ତୋହର ରହିଛି ମୋ କର
ଚିତ୍ତେ ନ ବିଚାର କେବେ ଅଛି ଦୂରେ ।୩।

ରହିବି ତୋହର ମନ ଘରେ ମୁହିଁ
ରଖ ମନେ ମୋତେ ପାଶୋରି ନ ଦେଇ
କରି ମୁଁ ବିନାଶ ମନର ପରାଶ
ମୁଖରେ ପୁଷ୍ପାଇ ସୁହାସ ମଧୁରେ ।୪।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ଚିର ମଙ୍ଗଳମୟ
ତୁମରି ଭକତି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ସଂପତ୍ତି ମାଗେ ହୀନ ଅସହାୟା

ସଦା ତୁମ ନାମ ଲୀଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ
ଭୋଳ ହୋଇ ଶୁଣୁ ଥାଉ ମୋ ଶବ୍ଦଣ
ଅନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦୟାନିଧି ଅନ୍ତରେ ହୁଅ ସଦୟ ।୧।

ସବୁ କରି ତୁଚ୍ଛ ତୁମ ଭାବେ ମଜ୍ଜି
ଯେ ନିଜ ଭିତରେ ଯାଉଛନ୍ତି ହଜି

ତାଙ୍କ ପାଦ ଧୂଳି ଶିରେ ମୋର ବୋଲି ଖଟେ ମୁଁ କିଙ୍କର ପ୍ରାୟ
।୨।

ଭକତ ହୃଦୟେ ତୁମ ସିଂହାସନ
ବିରାଜ ବିଶ୍ୱାସେ ହେ ବିଶ୍ୱମୋହନ
ମୁଁ ଯେ ଭାଗ୍ୟହୀନ ମୋ ଚିତ୍ତ ମଳିନ ଚଞ୍ଚଳ ମନ ଅଥୟ ।୩।

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭାବକୁ ନିକଟ
ସତ୍ୟରୂପେ ତୁମେ ସଂସାରେ ପ୍ରକଟ
ସତ୍ୟଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ କରି ପ୍ରଭୁ ଦାନ ଭକତିର ହେଉ ଜୟ ।୪।

ସାରା ବଗିଚାଟା ଫୁଲଭରା ଦେଖି

ସାରା ବଗିଚାଟା ଫୁଲଭରା ଦେଖି

ରହିଲେ ଖାଲି ତୁ ଚାହିଁ
ନ ତୋଳିବୁ ଯେବେ, ନ ଗୁଞ୍ଜିବୁ ଯେବେ
ମାଳ ସେ ହୋଇବ କାହିଁ ? ।୦। ।୦।

ଦୂର ଗଗନରେ ଚାନ୍ଦଶିରୀ ହେରି
ହାତ ତୁ ଦେଲେ ବଢାଇ
ଖସି ପଡିବ କି ତୋ' ହାତରେ ଶଶୀ
ବାଉଳା ନ ହୁଅ ତୁହି ।୧।

ଅଳସ ଡାକରେ ତାଙ୍କି ଅଜିଗଲେ
ସେ କି ଆସିବରେ ଧାଇଁ
ଆପଣା କରମେ ଅବଶ ହେଲେ ତା'
ଆସନ ଟଳିବ ନାହିଁ ।୨।

ହଳମୁଠା ଧରି ନ ଚଷିବୁ ଯେବେ

କର-ଚରଣ ମୋଲାଇ
ଯେତେ ବରଷିଲେ ବରଷା ଜଳରେ
ଫଳ ଆଶା କାହିଁ ଥାଇ ? ।୩।

ଲଙ୍ଗର ପକାଇ ନାଆମଙ୍ଗରେ ତୁ
ଆହୁଲା ଦେଲେ ଚଳାଇ
ଭାଳିଲୁ ମନରେ, ଯେତେ ମନ କଲେ
ନାଆକି ତିଳେ ଘୁଞ୍ଚଇ ? ।୪।

ନାଆମଙ୍ଗେ ପାଇ ଟାଣିଦେଇ ଯେବେ
ଖୁଙ୍କୁରୁ ଦେବୁ ଖସାଇ
ଦିଗ ନ ହୁଡିଲେ କୁଳେ ଲଗାଇବ,
ଅଛି ସେ ଚରାଇ ଭାଇାଖ

ସୁଆଦ ତା'ର କେ' ବାରିପାରେ

ସୁଆଦ ତା'ର କେ' ବାରିପାରେ
ନ ବୁଡିଲେ ଶ୍ୟାମ-ପ୍ରେମ-ସାଗରୋଠା

ଅତି ବିଚିତ୍ର ସେ କାହୁଁ ପୀରତି
ରତି ବଢାଇ କରତଲ ଛାତି
ଆଖି ଆତୁଆଳେ ହେଲେ ସେ ଥରେ ।୧।

ପଲକ ମାତ୍ରକେ ବିରହ ତା'ର
ଦହି ଦିଏ ତନୁ ମନ ମୁକ୍ତର

(ତେବେ) କାହିଁକି କେଜାଣି ତା'ସଙ୍ଗ ଝୁରେ ।୨।

ପାଶୋରି ନିଜରେ ଏକାନ୍ତେ ବସି
ବିରହୀ ତା' ନାମ ହୁଅଇ ଘୋଷି
(ପୁଣି) ଶୁଣିଲେ ତା' ନାମ ହୃଦୟ ଥରେ ।୩।

ସମରପି ମନ, ମାନ, ମହତ
ହୁଅଇ ଯେ ତା'ର ଶରଣାଗତ
ଠାବ ଲଭେ ରଙ୍ଗ-ଚରଣ ତଳେ ।୪।

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର - ଶ୍ରୀଚରଣେ ଉପହାର
ଗୁଛି ନାହିଁ ଦେବ, ଅରପିବି ତବ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଉପହାର
ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର ସାର୍ଥକ ଅଞ୍ଜଳି, ଅବ୍ୟକ୍ତ ବେଦନାଭାର ।୦।

ଦେଇଥିଲି ହାତେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଜୀବନ
ଖେଳିଲି ଏହାକୁ ଧରି ଅନୁକ୍ଷଣ
ବେଳ ନାହିଁ ଆଉ କରୁଛି ଅର୍ପଣ
ତୁମ ଠାରେ ତୁମ ଭାର ।୧।

ଯେଉଁ ଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବଜାଅ ଜୀବନ
ନାହିଁ ମୋ ଶୋଚନା ହେଲେ ଛନ୍ଦହୀନ
ଛନ୍ଦଠାରୁ ତାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶନ-
ପାଇଁ କର ବ୍ୟବହାର ।୨।

ପ୍ରୀତି-ଆଶା ସଙ୍ଗେ ଅପ୍ରୀତି ନିରାଶା
ରତେ ହାର ଗୁଛି ହସ କାନ୍ଦ ଭାଷା
ରଖିଛି ଅଶ୍ରୁର ଅଶ୍ରୁତ ପିପାସା
ବିରହର ତଡ଼ ଧାର ।୩।

ଥୋଇଛୁ ସମ୍ମୁଖେ କ୍ଷୀଣ ଯବନିକା
ନ ଦେଖି ତୁମକୁ ମନ ହୁଏ ଫିକା
ବିଫଳ ବାସନା ବୋଲି କି ହେ ଦେବି
ବ୍ୟର୍ଥତାର ହାହାକାର ।୪।

ହୋଇଥିବି ସଦା ଅଭାବର ଦାସ
ତବ ସ୍ମୃତି ପାଇଁ ମୋର ଅବକାଶ
ରହିଛି ଜାଗତ କୃତକର୍ମ-ପାଶ
ଗୁଛିଦେବି ତହିଁ ହାର ।୫।

ସାଥୀହୀନ ଦୀର୍ଘ ଯାତାପଥଶେଷେ
ଚିର ସାଥୀ ଅଛି ଆଲିଙ୍ଗନ ଆଶେ
ଭେଟିପାଇଁ କାଣି କଉଡିଏ ନାହିଁ
ଶୂନ୍ୟ ଭିକ୍ଷାପାତ୍ର ସାର ।୬।

ସକଳ ଜଣାରେ ତୁମେ ତ ଅଜଣା
ସକଳ ଚିହ୍ନରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଚିହ୍ନା
ଅନାହତ ତବ ଅପୂର୍ବ ବାଜଣା
ବଜାଅ ଜୀବନ-ତାର ।୭।

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି ମାଗେ ଶରଣ
ଦୟାମୟ ଅଗତିର ଗତିକାରଣ ।୦।

ଦିଅ ଦୁଃଖ ଦିଅ ଶୋକନାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତାଦଳ
ପାଶୋରିବି ସବୁ ହେରି ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ ।୧।

ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦେବ ଯେବେ ଆନନ୍ଦେ ମାତିବି ତେବେ

ଅକଳନ କରୁଣା ମୁଁ କରି ଚିନ୍ତନ ।୨।

ନୟନରୁ ପ୍ରେମ ବାରି ପଡୁଥିବ ଝରିଝରି
ସରାଗେ ମୁଁ ଧୋଇଦେବି ରଙ୍ଗ ଚରଣ ।୩।

ଆଜିରେ ଶପଥ ନେଲି ଏ ଜୀବନ ସଂପି ଦେଲି
ଅଧମ ଜନରେ ଦିଅ ନବ ଜୀବନ ।୪।

ସେତ ସକଳ ସାଧନ ଧନ ରେ

ସେ ତ ସକଳ ସାଧନ ଧନ ରେ

ଚିର ସାଥୀ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରେ,
ତୋର ଅନାଦରେ ଅଭିମାନ ଭରେ
ଅପ୍ରକଟ ତୋ ଅନ୍ତରେ ॥୦॥

ସେ ତ ସକଳ ମନ୍ଦିରେ ଅର୍ଚ୍ଚନା,

ସେ ତ ସକଳ ସଙ୍ଗତେ ମୁହଁନା,
ନିଖିଳ ସୃଷ୍ଟିର ସଉନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସ, ଅମୃତ-ଭୂମି କେନ୍ଦ୍ରରେ ॥୩॥

ପଥ ଚାହିଁ ନିରାଲମ୍ବ ଭୁବନେ

ସେ ତ ଖେଳି ରହିଛନ୍ତି ଗଗନେ
ଶୀତଳନ୍ତି ଜଳ ଦକ୍ଷିଣା ପବନେ ତପତ ମରୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ॥୧॥

ଭକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ଅରୁଣ ରାଗରେ

ସଞ୍ଜ ସୁନାଶିରୀ ଶେଷଭାଗରେ
ନୀରବ ନିଶୀଥେ ବିଜନ ଜାଗରେ, ଖୋଜ ବ୍ରାହ୍ମମୁର୍ତ୍ତିରେ ॥୪॥

ତୋର ମରମ ଗୁପ୍ତ ବ୍ୟଥାରେ

ସଦା ଗୁଣୁଥାଇ ତାଙ୍କ କଥାରେ
ଭାବର ବାରତା ଶତ ଅଭାବରେ, ପ୍ରଚାରନ୍ତି ନିରନ୍ତରେ ॥୨॥

ଭବେ ଅତି ପ୍ରିୟ ଯେତେ ଦରବ,

ଯାହା ପାଇଁ କରୁ ଏତେ ଗରବ,
ଦେଖା ପାଇଯିବୁ ଅରପିଲେ ସବୁ, ସେହି ଚରଣପ୍ରାନ୍ତରେ ॥୫॥

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ
ପାଗଳ ହୋଇବି ଗୁରୁ ନାମକୁ ଗାଇ ।୦।

କି ନାମ ତୁ ବୋଲୁ ଅଛୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୩।

ମନ ବାସନା ମୋହର
ଭାଳି ଦେଇ ପଦେ ତା'ର
ବିତରିବି ସେ ନାମକୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୧।

ତିନି ଭଙ୍ଗିଆ କାଳିଆ
ବନ ଜୁସୁମ ମାଳିଆ
କଦମ୍ବ ମୂଳରେ କା'ରେ ଥାଏ ଚାହିଁ ।୪।

ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମରି
ଦିବସ ନିଶି ବିସୋରି
ଭାଳିବି ମୁଁ ସୁଖ ଦୁଃଖ କିଛି ନାହିଁ ।୨।

କେବେ ଧୂଳି ଧରା ପରେ
ଦୀନ କାଙ୍ଗାଳ ବେଶରେ
ମାଗିବି ଭିକ୍ଷା ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ।୫।

ବିହଙ୍ଗମ ତାଙ୍କ ଦେଲେ
ପଚାରିବି ତାକୁ ଭଲେ

କେବେ ନୟନର ନୀରେ
ତିକ୍ତାଇ ଏ ହୃଦୟରେ
ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ଧାରା ପିଇ ପିଇ ।୩।

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହୁକହୁ ରେ ସଖୀ

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହୁ କହୁ ରେ ସଖୀ

ଶୁଣି ପଲକ ପାଶୋରି ବସିଲା ଆଖି

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହୁ କହୁ ରେ ସଖୀ ।୦।

ପୁଲକ ଆଗେ ସେ ମନ କାହିଁ ହୋଇଲା ମଗନ

ଜାଣି ନପାରିଲି ତେତା ନାହିଁ ଅଛିକି ।୩।

ଆଜନମ କେତେ ନାମ ଶୁଣି ନଥିଲା ଏ କାନ

ଏସନ ରାତିକା ନାମେ ନଥିଲି ଚାଖି ।୪।

ଅଦିନ ବରଷା ସରି ଝରିଲା ନୟନବାରି

ତନୁ ବଲରୀ ସହସା ଉଠିଲା କଂପି ।୧।

ନ ଚଳିଲା ସଖୀ ପାଦ ଏତେବଡ଼ ପରମାଦ

ପୁଣି ଶୁଣିବାକୁ କାନ ରହିଲା ଟାକି ।୨।

ଅପୂର୍ବ ସେ ନାମ ରସ ଯେ ଜାଣେ ସେ ହୁଏ ବଶ

ଲଭେ ମୁକତି ପରଶ ଜନମ ଦୁଃଖୀ ।୫।

ସଜନୀ କହୁଛି ଶୁଣ ନାମ ରୂପ କୋଟିଗୁଣ

ବିକି ହୋଇଯିବୁ ଥରେ ପଡିଲେ ଆଖି ।୩।

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି କି ମନୋହର
ମନ ମନ୍ଦିର ଆସନେ ବିଜୟ ତାର ।୦।

ଧିଆନୀ ହୃଦୟ ଧନ
ଜ୍ଞାନୀର ଜୀବ ଜୀବନ
ପରାଶର ପରାଶ ସେ କରୁଣା କର ।୧।

ସେ ଯେ ଶାନ୍ତି ନିକେତନ
ଅଗତି ଗତି କାରଣ
ପ୍ରେମିକ ବଲରାଗିର ଗଳାର ହାର ।୨।

ଅପରୂପ ରୂପଧର
ବାସ୍ତବ ଚିର ଚିତ୍ତର
ଅମଳ କମଳ ନିଧି ତାର ପୟର ।୩।

ଅପାର କରୁଣାମୟ
ନାମ ହରେ ଭବଭୟ
ସୁମରଣେ ମାୟା ମୋହ ହୁଅଇ ଦୂର ।୪।

ଚରଣ ଚିର ସେବିକି
ପ୍ରାଣ ମନ ଅରପିକି
ଗୁରୁଦାସର ବାସନା ସଫଳ କର ।୫।

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ ନୟନେ ମୋର ଠାକୁର !
ହେରିବି ଏଇ ବିଶ୍ୱସାରା ସୁନ୍ଦର ହେ ! ସୁନ୍ଦର ।୦।

ଦୂର ନୀଳ ଘନକୋଳେ ହସି ସରସେ ଶଶୀତି ଖେଳେ
କାଳିବାଦଳ ଲପନେ ଘେରି ନ ସାରୁ ତାର ଆତୁର
ନିରେଖୁଥିବି ନିତିକି ନିତି ସୁନ୍ଦର ହେ ! ସୁନ୍ଦର ।୧।

ଅହୁରା ତଟ-ତଟିନୀ-ନୀରେ ଭସାଇ ତରୀ ମନ ଅଧିରେ
ପଞ୍ଜିମର ରଞ୍ଜିତ ନିବାଡ଼ିବ ଅନ୍ତର
ଶୁଣୁଥିବି ମୁଁ ଦୂର ବଇଁଶୀ ସୁନ୍ଦର ହେ ! ସୁନ୍ଦର ।୨।

ସବୁରି ଦେହେ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରୀ ରହିବି ଚାହିଁ
ଉଛୁଳୁଥିବ କଣ୍ଠେ ତୁମ ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କର
ନିଶିଦିବସ ହସ ବିରସ ମୋ ଲାଗି ହେବ ସୁନ୍ଦର ।୩।

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ ସମରପି ଦେଇ ପରାଶ ମନ
ଭଲ ମନ୍ଦ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଥାପି ଆମେ ସବୁ ତାଲୁ ତାଙ୍କରି ଧାମ ।୦।

ତାଙ୍କରି ଆଦେଶେ ପୁଲ୍ଲ ପୁଷ୍ଟି ବାସେ
ମାଳା ଗୁଚ୍ଛୁ ଆମେ ତାଙ୍କ ନିରିଦେଶେ
ତାଙ୍କରି ପ୍ରେମରେ ମତି ଆକୁଳିତ
ଆମ କଣ୍ଠ ଗାଏ ତାଙ୍କରି ଶୁଣ ।୧।

ତାଙ୍କ ରସ ଗୀତି ଶୁଣୁ ସିନା ଆମେ

ଖେଳିଉଠେ ଯାହା ଗଗନେ ପବନେ
ନିଶି ଅବା ଦିନ ଶୟନେ ଚେତନେ
ସେହି ସୁର ଧାରା ଭରେ ଏ କାନ ।୨।

ଧରମ କରମ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ
ଅରପି ଜୀବନ ବିତାଉ ଆନନ୍ଦେ
ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ତାଙ୍କରି ଆଶିଷ
ସେହି ପିତାମାତା ଆପଣା ଜନ ।୩।

ସେହି ଭାବ ଦିଅ ଆହେ ପ୍ରେମମୟ !

ସେହି ଭାବ ଦିଅ ଆହେ ପ୍ରେମମୟ !

ପାଇବି ଜୀବନେ ତୁମ ପ୍ରେମକୁ
ଯେଉଁ ପ୍ରେମେ ରାଧା ସହି କେତେ ବାଧା
ପାଇଥିଲା ଦିନେ ଶ୍ୟାମଘନକୁ ।୦।

କଳଙ୍କିନୀ ବୋଲି ନାଗରା ବାଜିଲା
ବରଜ ଦାଣ୍ଡରେ ସିନା
ଛାତିକୁ ପଥର କରି ସହିଥିଲା
ଶାଶୁ-ନଶିର ଗଞ୍ଜଣା
ସେ ମୂରଲୀ ସ୍ୱନେ ଧାଇଁ କୁଞ୍ଜବନେ
ବିକି ଦେଇଥିଲା ମନପ୍ରାଣକୁ ।୧।

ଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ଲିପି ତା' କପାଳେ ଲେଖି

ମହାଭାବେ ହୋଇ ଲୀନ
ସହି ଅପବାଦ ସକଳ ବିଷାଦ
କରିଥିଲା ତନୁ କ୍ଷୀଣ
ମିଳନ ଆଶାରେ ପ୍ରୀତି-ବରଷାରେ
ଭିଜି ଯାଇଥିଲା ଘୋରବନକୁ ।୨।

ରାଇ ବିନୋଦିନୀ ହୋଇ ପାଗଳିନୀ
ପାଇଥିଲା ଯେଉଁ ପ୍ରେମ
ସେ ପ୍ରେମ-ହେମରେ ସଜାଇ ଦିଅ ହେ
ଗାଉଥିବି ତୁମ ନାମ
ନ କରି ନିରାଶ ନିଅ ତୁମ ପାଶ
ପଦେ କର ଲୀନ ଏ ଜୀବନକୁ ।୩।

ସେବକ ବ୍ରତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ

ସେବକ ବ୍ରତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ
ସେହି ବରତ ମୁଁ ପାଳି ନିରନ୍ତର
ସେବୁଥିବି ତୋର ପାଆ । ୦।
ଯେଉଁ ରୂପେ ଯେବେ ଧରି
ଆଭାସିବୁ ଅବତରି
ଲଳିତ ତୋହର ପାଇ ସମାଦରେ
ପାଳୁଥିବି ମୁହିଁ ତାହା । ୧।
ଯେବେ ଦେବୁ ଯେଉଁ ଦୀକ୍ଷା

ମଣିବି ସେ ତୋର ଶିକ୍ଷା
ମାନି ସେ ଆଦେଶ ନିଶିଦିବସ ମୁଁ
ଅନୁସରିବି ସେ ରାହା । ୨।
ଯେ ଚରିତେ ଭଲ ଯାହା
ଆଦରି ଘେନିବି ତାହା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତୋର ହେଉ ମୋର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାଆ
ଜୀବନର ଚିର ସାହା । ୩।

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା, ମୋଦେର ଗୁରୁ ଜଗତଜୋଡ଼ା
ତାହାର ମାୟେ ଆଛେ ଏକ ଜନ ସକଳ ଗୁରୁରୁ ସେବା
(ଓ ସେ) ଜ୍ଞାନ ଦିୟେ ତେରୀ ସେ ଯେ ପ୍ରେମ ଦିୟେ ଘେରା ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୧।

ଅତୁଲନ ସେ ରୂପେ ଗୁଣେ, ତାର ତୁଲନା ନାହିଁ ଭୁବନେ
କେବା ଏମନ ସଦାଲ ପିନ୍ଧେ କାଳୀୟ ଯଥାୟ ଦେଖେ
(ଓ ତାର) ସ୍ନେହେର ତାକେ ମୁକ୍ତି ହୁଇ ଗୋ ସକଳ ଜ୍ଞାନା ଥେକେ ।

ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୨।

କାର ପରଶେ ଶୀତଲତା, କେବା ଏମନ ଶାନ୍ତିଦାତା
ବାହ୍ୟାକଳ୍ପତରୁ କେବା ଭକ୍ତେର ଭାବତି ବୁଝେ
ପ୍ରିତାପଦ୍ମାଳା ଦୂର ହୃଦୟେ କାର ପାୟ ମାଆ ଖୁଁଜେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୩।

ଭକ୍ତେର ବ୍ୟଥାୟ ସେ ଯେ ବ୍ୟଥୀ, ଭକ୍ତେର ସଦା ସାଥେର ସାଥୀ
ଭକ୍ତେର ଭାଲ ସଦାଲ କରେ ପ୍ରେମେର ଚୋଖେ ଚେୟେ
ଭକ୍ତେର ମାନ ସଦାଲ ରାଖେ ଆପନ ମାନତି ଖେୟେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୪।

ଜୀବେର ଦୃଷ୍ଟ ସକଳେ ନାରି, ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ପରିହରି
କେବା ଏମନ ଜୀବେର ଲାଗି ଦ୍ଵାରେ ଦ୍ଵାରେ ଘୁରି
ସେ ଯେ ଭକ୍ତେର ଲାଗି ଜୀବନ ଧରେ ଭକ୍ତେର କୁଶଳ ସୁରି ।

ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୫।

ସଦାଲ ଶିଷ୍ୟେର ପାଛେ ପାଛେ, କେବା ଏମନ ପିନ୍ଧିତେଛେ
ଶିଷ୍ୟେର ଦୃଷ୍ଟ ଦେଖେ କେବା ଏମନ ଯତନ କରେ
ଭକ୍ତେର ବ୍ୟଥା ବୁଝେ ଯେ ତାର ସଦାଲ ଆଖିବୁରେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୬।

ଦୃଷ୍ଟି ଏମନ କରୁଣ କାହାର, କେବା ଏମନ ଦୟାର ଆଧାର
କେବା ଏମନ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଆପନ କରେ
ଆଖି ହୃଦେ କୃପାର କଣା କାର ବା ଏମନ ଝରେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୭।

ପରେର ବୋଝ ଆପନ ମାଥେ, ତୁଲେ ନିୟେ ଆପନ ହାତେ
କେବା ଏମନ ବନ୍ଧଜୀବେ ଦେୟ ଗୋ ମୁକ୍ତି କରେ
ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଜ୍ଞାନା ତାରି କୁଶଳ ତରେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୮।

ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ଏମନ ସ୍ନେହ, କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ କେହ
ଏସ ଆମାର ହିୟାର ମାଣିକ ହୃଦେ ତୋମାୟ ଧରି
ତୋମାର କର୍ମେଇ ଜୀବନ ଆମାର (ଯେନ) ତୋମାୟ ଦେଖେଇ ମରି ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ । ୯।

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ
ପ୍ରଭୁ ମୋର ଚିତ୍ତ ପଲକରେ
ଆସୁ ଯେତେ ଝଟି ପଡୁ ଦୁଃଖ ମାତି
ନ ଭୁଲିବି କେବେ ଜୀବନରେ ॥୦॥

କୃପା କରି ତୁମ ପ୍ରେମ ରଙ୍ଗ ତୁଳନରେ
ଆଲିଦିଅ ତୁମ ଛବି ନାମ ପାଖରେ
ନାମ ଗାଉଥିବି ରୂପ ଧ୍ୟାଉଥିବି
ସଦା ନୀର ଭିଜା ନୟନ ରେ ॥୧॥

କେବେ ଯେବେ ପଡିଯିବି ମାୟା ମୋହରେ
ଲିଭି ନ ଯାଉ ସେ ନାମ ଆଖି ଲୁହରେ
ଭକତି ଥାଳି ରେ ପ୍ରୀତି ଦୀପାଳି ରେ
ଅର୍ଘ୍ୟ ଢାଳୁଥିବି ଶ୍ରୀପୟରେ ॥୨॥
ଯେବେ ସେ ପାରିକୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ହେବ
ସେ ନାମ କୁ ଜପି ଜପି ଜୀବନ ଯିବ
ଏହି ଅଳି ମୋର ରଖିବ ଠାକୁର
ରହିଥିବ ତୁମେ ପାଶ ରେ ॥୩॥

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ
ପରାଣ ଭରି ଗୁରୁ ନାମ ଘୋଷ ॥୦॥

ଯେ କରେ ଆରାଧନ
ସେ ଏକା ଭାଗ୍ୟବାନ
ପିଇ ଯେ ପାରେ ଗୁରୁ ନାମ ରସ ॥୧॥

ଜଣାଅ ଯୋଡି କର
'ଗୁରୁ କରୁଣା କର'
ଧନ-ଜନ-ମାନରେ ତୁ ନ ରସ ॥୨॥

ଚେତନେ ଅଚେତନେ
ଶୟନେ ବା ସପନେ
ଗୁରୁନାମ ପିଆନେ ହୁଅ ତୋଷ ॥୩॥
ଶୁଣି ଗୁରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ
କରରେ ସାଧୁସଙ୍ଗ
ଗୁରୁ-ପ୍ରେମନୀର ଚରଙ୍ଗେ ଭାସ ॥୪॥

କରିବେ ଭବ ପାରି
ସେହି ହୋଇ ନାଉରୀ
ସେବ ପୟର ଯୁଗ ହୋଇ ଦାସ ॥୫॥

ହସରେ ହସରେ ମୁକୁତା ଝରେ

ହସରେ ହସରେ ମୁକୁତା ଝରେ ଯା' ରଙ୍ଗ ଅଧରୁ
ଆଶିଷର ଧାରା ବରଷି ଯାଏ ଯା' ଶୀରିକରରୁ
ସେହି ମୋ ଠାକୁର ସେହି ମୋର ଗୁରୁ
ସେହି ମୋ ନିଗମ-କଳପତରୁ ॥୦॥

ନୟନ ଯୁଗଳ ସବିତା ଶଶାଙ୍ଗ
ଜ୍ୟୋତିରାଶି ଝଲସଲ
ଶ୍ରୀମୁଖ ସୁଷମା ନାହିଁ ତା' ଉପମା
ପଲକ ନ ପଡେ ତାହିଁ
ପୁଲୁଟୁଁ କୋମଳ ଯା' ଚରଣୁ ସଦା ଝରେ ଅମୃତ
ସେ ଅମୃତ ପାନେ ଭକତ ମାନସ ହୁଏ ତୃପତ

ସେହି ମୋ ମାତ ସେହି ମୋର ତାତ
ସେହି ମୋ ପୂଜନ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ॥୧॥

ବୀଣା ଜିଣା ସ୍ଵର ଶୁଭେ ବାର ବାର
ପରାଣେ ପୁଲକ ଜାଗଇ
ସେ ମଧୁର ବାଣୀ ମନ ନିଏ କିଣି
ଜନମ ମରଣ ଭୁଲଇ
ଚରଣ ଯାହାର ବିରଞ୍ଚି ବାଞ୍ଛିତ ନିଗମ-ସୁଧା
ତାପିତ ହୃଦୟେ ସୁଶୀତଳ ବାରି ସିଞ୍ଚେ ବସୁଧା
ସେହି ମୋର ପ୍ରିୟ ସେହି ମୋ ହୃଦୟ
ସେହି ମୋ ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଗୁରୁ ॥୨॥

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ ଚିନ୍ତୟ ଚିର ସୁନ୍ଦର,
ବନ୍ଦଇ ଆଜି ଚରଣ ତୁମର ବିଶ୍ଵ-ମାନସ-କନ୍ଦର ॥୦॥

ତୁମେ ହେ ଶାନ୍ତ କାନ୍ତ ମଧୁର
ତୁମେ ଅନନ୍ତ ଅମୃତ ଧାର
ତୁମରି ମହିମା ରଞ୍ଜନ କରେ ସକଳ ହୃଦୟ-ମନ୍ଦିର ॥୧॥

ସବୁରି ସଦନେ ତୁମରି ଭଜନ
ସବୁରି ବଦନେ ତୁମ ଜୟଗାନ

ଏ ସାରା ଜଗତ ବିନ୍ଦୁ ମାତର ତୁମରି ପରାଣ-ସିନ୍ଧୁର ॥୨॥

ପ୍ରଣବର ତୁମେ ଅନାହତ ପ୍ରାଣ
ନିଖିଳ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଞ୍ଜା ମହାନ
ପ୍ରଳୟର ଘନ ମନ୍ତ୍ର ନିନାଦ ଝଙ୍କାର ବେଦ ଛନ୍ଦର ॥୩॥

ତୁମରି ପୀରତି ତୁମରି ଦୟାରେ
ରାଜୁ ତୁମ ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ
ଆଲୋକିତ କର ଭବ-ଜୀବନର ଚଲାପଥ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ॥୪॥

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟା

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟା
ହେ ପ୍ରିୟତମ ତିନିଲୋକ ବନ୍ଦ୍ୟ
ତୁମେ ତେଜ ଅଧିଷ୍ଠାତୁ ଦେବତା
ତୁମେ ତିଜଗତ ଆଲୋକ ଦାତା
ତୁମେ ଧୃବତାରା
ଦେଖାଅ ପଥ ଆମେ ପଥହରା ।୦।

ଆମ ପରମବନ୍ଧୁ ଭଗବାନ
ଲଭି ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ ମହାନ
ସେବିବୁ ହୋଇ ତବ ନିତ୍ୟଦାସ
ତବ ପଦାରବିନ୍ଦେ କରି ଆଶ
କର ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ହେ ନିତ୍ୟମଣ୍ଡଳ ନିତ୍ୟ ଦେବତା ।୧।

ଚାଳିତ କରି ସଦା ଶୁଭ ପଥେ
କର ଆକର୍ଷଣ ନିତ୍ୟ ଜଗତେ
କୁବୃତ୍ତି ଗଣ ଶୁଭପଥେ ଆସି

ଦିଅନ୍ତି ବାଧା ଧରନ୍ତି ଆକର୍ଷି
ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି
କର ହେ ବୃତ୍ତି ପଥ ଅନୁଗାମୀ ।୨।

ତବ ଚିନ୍ତୟ ରୂପ ବିମୋହନ
କେତେ କାଳୁ କରି ନାହୁଁ ଦର୍ଶନ
ସେବି ନାହୁଁ ତବ ପଦ ସରୋଜ
ସେବକ ସାଜ ଦିଅ ହୃଦ ରାଜ
ଏତିକି ମାତର
ମିନତି ପଦେ ନମୁ ବାରମ୍ବାର ।୩।

ପୁଣି ଶ୍ରୀପଦେ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା
ହେ କୃପା ଅଳ୍ପପାର କର ଘେନା
ତବ ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ
ଅବଳା ଭକ୍ତି ଜୀବନେ ମରଣେ
ନ ହୋଇବ ଉଣା,
ଏତିକି ମାତ୍ର କର ହେ କରୁଣା ।୪।

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ
ତୁମେ ବିଶ୍ୱ ଗୁରୁବର ହେ
ତୁମରି ଅମୀୟ ଅଭୟ ବାଣୀ କୁ
ମରମେ କରିଣ ସାର ହେ
ଘେନି ତୁମରି ଆଶିଷ
ବିତୁ ଆମରି ନିଶି ଦିବସ ହେ ॥୧॥

ତୁମ ଶ୍ରୀପଦରେ ଆଶ୍ରା ଦେଇ ପ୍ରଭୁ
କର ବରାଭୟ ଦାନ ହେ
କରି ତୁମ କାମ ରଖୁ ତୁମ ନାମ
ଧନ୍ୟ ହେଉ ଦେଶ ମାନ ହେ
ସନାତନ ଧର୍ମଧାରା
ହେଉ ପ୍ରଚାରିତ ବିଶ୍ୱସାରା ହେ ॥୨॥

ସତଶିକ୍ଷା ବିସ୍ତାର ଜୀବସେବା ସାର
ବ୍ରତ ହେଉ ଜୀବନର ହେ
ଆଦର୍ଶ ଗୃହସ୍ଥ ହୋଇ ସଂଘଶକ୍ତି
ଦୃଢ଼ କରୁ ବାର ବାର ହେ
ଭାବ ବିନିମୟ କରି
ବିଶ୍ୱେ ଭାତୃଭାବ ଦେଇ ଭରି ହେ ॥୩॥

ଏ ଦେଶ ର ନାରୀ ସତୀ ସୁଚତୁରୀ
ହୋଇ ପତି ସେବା ବ୍ରତ ହେ
ସନ୍ତାନ ପାଳନ କରି ଗୁରୁଜନ

ସେବୁଥାନ୍ତୁ ଦେଇ ମତି ହେ
ଏ ଦେଶ ର ଯୁବ ଗଣ
ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତ୍ୟାଗୀ ସତ୍ୟବାନ ହେ ॥୪॥

ସ୍ୱଧର୍ମ ପାଳନେ ଏ ଦେଶର ଜନେ
ସଦା ଦେଇଥାନ୍ତୁ ମନ ହେ
କର୍ମ ମଧ୍ୟେ ଯୋଗ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟେ ଭୋଗ
କରୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁଦିନ ହେ
ଦେଶବାସୀ ଦେଶ ଚେକ
ରଖିବାକୁ ହେଉଥାନ୍ତୁ ଏକ ହେ ॥୫॥

ଦେବ ଦେବୀ ଗଣ ଆଶିଷ ବର୍ଷଣେ
କରି ପାଳନେ ସରବେ ହେ
ଯଜ୍ଞ ଦାନ ବ୍ରତ ଆଚରିଣ ସର୍ବେ
ପୂଜୁଥାନ୍ତୁ ଗୁରୁଦେବ ହେ
ସଦାଦେହ ମନ ପ୍ରାଣେ
ଶାନ୍ତି ଲଭୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠଣେ ହେ ॥୬॥

ଯଥାକାଳେ ବାରି ବରଷୁଣ ଥାଉ
ଧରାହେଉ ଫଳଭରା ହେ
ଅନ୍ନଜଳ ବସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର ଅବା ଶାସ୍ତ୍ର
ଜ୍ଞାନ ରେ ପରାଏ ପ୍ରଜା ହେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଜୀବନ
ଲଭି ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଚିର ଦିନ ହେ ॥୭॥

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ! ହେ ଚିର ସୁନ୍ଦର !

ତୁମେ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ନିତ୍ୟ ତୁମେ ସାଥୀ ମୋ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମର ।ଠ।

ତୁମେ ମଧୁର ରାଗିଣୀ ଛନ୍ଦ ତୁମେ ପୁଷ୍ପା କୁସୁମ ଗନ୍ଧ
ତୁମେ ଭକତର ଭଗବାନ ତୁମେ ଜୀବନର ପ୍ରିୟତମ
ତୁମେ ସାନ୍ତ, ତୁମେ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନ ମୋ କାମନାର ।୧।

ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଗଗନେ ଡାରି ତୁମେ ପ୍ରଣୟର ପ୍ରୀତି ଧାରୀ
ତୁମେ ପାହାନ୍ତି ଆକାଶେ ଜହ୍ନ ତୁମେ କୋଇଲିର କୁହୁ ଡାନ
ତୁମେ ଶକ୍ତି, ତୁମେ ମୁକ୍ତି ତୁମେ ଶୁଞ୍ଜନ ମଧୁପର ।୨।

ତୁମେ ନବୀନ ଅରୁଣ ରଙ୍ଗ ତୁମେ ସାଗରେ ନୀଳ ଡରଙ୍ଗ
ତୁମେ ଭକତ ଜନ ଆରାଧ୍ୟ ଶ୍ୟମ ଯେତେ ମୋର ଅପରାଧ
ତୁମେ ପିତା, ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ, ସଖା ସହୋଦର ।୩।

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ
ପ୍ରଣାମ କରିବି କେଉଁ ପରି ତୁମ ପଦ ଧରି ।ଠ।

ଆସିଛି ଗାଧୋଇ ଭବ ପଞ୍ଜଳ ଜଳେ
ଛୁଇଁ ଦେଲେ ତୁମ ପଦ ପ୍ରଣମିବା ବେଳେ
ଶିରୀ ଅଙ୍ଗେ ଲାଗି ଯିବ କାଳି ।୧।

ଜଗତରେ ତୁମ ନାମେ ବାଜିବ ନାଗରା
ମୋ ଲାଗି ବହିଲ ବୋଲି କଳଙ୍କ ପସରା

ତୁମ ନିନ୍ଦା ସହିବି କିପରି ।୨।

ବୁଡିଲେ ବୁଡିବି ପଛେ ଅସରା ଲୁହରେ
ନ ଲାଗୁ ମୋ କଳା ତୁମ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଦେହରେ
ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ସୁଖ ଶିରୀ ।୩।

ଏତିକି ଆଶିଷ ଦିଅ ଦୟାଳୁ ଠାକୁର
ଜଣାଇବି ହୃଦୟର ଭକତି ଜୁହାର
ଦୂରେ ଥାଇ ପାଶେ ଥିଲା ପରି ।୪।

ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!

ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!
ତୁମ ଆଶିଷରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଗାଇବି ଜୟ ଜୟ ତୁମରି, ତୁମ ପଦ ଧରି ।ଠ।

ବାହୁରେ ଶକତି ହୃଦୟେ ଭକତି
ଭରି ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ଭରି ଦିଅ
କାମନା ବାସନା ବୃଥା କଳପନା
ହରି ନିଅ ପ୍ରଭୁ ହରି ନିଅ
କୋଟି ଜନମର ଅଶୁଭ ସଂସ୍କାର
ନିମିଷକେ ଦିଅ ଦୂର କରି ।୧।
ଶିଶିରେ କି ତୃତ ପଲ୍ଲବିବ କହ

ବସନ୍ତର ଆଗମନ ବିନା
ଭକତ ହୃଦୟେ ଭକତି କମଳ
ପୁଷ୍ପ ତୁମ ଆଶିଷେ ସିନା
ସେହିମତି ମୋର ମରମ ମନ୍ଦିରେ
ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱର କୃପା କରି ।୨।
ଆଉ କାହା ପାଶେ ଜଣାଇବି ମୋର
ମନର ବ୍ୟଥା ବେଦନା ଯେତେ
କିଏ ତୁମ ସରି ଅଭୟ କୋଳରେ
ଆଦରରେ ଠାବ ଦେବ ମୋତେ
ଶ୍ରୀଚରଣେ ଘେନ କୃତଜ୍ଞତା ଭରା
ଲୁହଭିଜା ଫୁଲ-ଅଞ୍ଜଳି ।୩।

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର
ଦିବାନିଶି ସୁମରଇ ନାମଟି ତୁମର ।ଠ।

ଅପରୂପ ରୂପ ଶିରୀ ଦେଖଇ ଆନନ୍ଦ ଭରି
ସେହି ଛବି ଚିତ୍ତାକାଶେ ଭାସଇ ମୋହର ।୧।

ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ ଦିଏ ସୁଧାଧାର ବୁଣି
ମୃତ ପରାଣରେ ଚିର ଅମୃତ ପ୍ରକାର ।୨।

ଘେନ ପ୍ରଣତି ମୋହର ସକଳ ସନ୍ତାପ ହର
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ କଣ୍ଠ ଗାଉ ମୋର ।୩।

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ
ଯେନ ପଦେ କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ
ଯେତେ ଶୁଣିଲେ ହେଁ ତବ ସୁଧାବାଣୀ
ଭବତାପ କରେ ସନ୍ତାପିତ ।୦।

ଶାନ୍ତି ଅଶାନ୍ତିର ଆବର୍ତ୍ତରେ ପଡି
ଭାସିଯାଉଅଛୁ ସତ୍ୟପଥ ଦୁଡି
ଅନ୍ଧ କରି ଦିଏ ମାୟାର କୁହୁଡି
ହୋଇଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚଳିତ ।୧।

ଚାଳିତ କର ହେ ସଦା ଶୁଭପଥେ
ଆମ ବୁଦ୍ଧି ତବ ନିଜ ଇଚ୍ଛାମତେ

ସାରଥୀ ସାଜିଣ ଏହି ଦେହ ରଥେ
ଲକ୍ଷକ୍ଷ୍ମଣେ କର ଉପଗତ ।୨।

ବିତରିଛୁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ସୁଧା
ଧରି ରଖିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ସର୍ବଦା
କର ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁଟୁ ଭବ ବାଧା
ହେଉ ସଦା ପ୍ରାଣ ପୁଲକିତ ।୩।

ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଆମେ ଏ ମରତେ
ଏ ଦୃଢବିଶ୍ୱାସ ଜାଗୁ ଅବିରତେ
ସେଥିପାଇଁ ସଦା ଆମ ହୃଦୟ
ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱାଳୋକେ କର ଆଲୋକିତ ।୪।

ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଇଶ୍ୱର

ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଇଶ୍ୱର !
ଆସିଛୁ ଏ ଦୀନେ କୃପା ବହି
କୋଟି ଜନମର ସଂସ୍କାର ଫେଲ
ଭବ ସାଗରୁ ଚାରିବା ପାଇଁ ।୦।
କାହିଁ କେତେକାଳୁ ରହିଥିଲୁ ତାହିଁ
ସୁଧା-ଝରା ପଦ ଦରଶନ ପାଇଁ
କି ଦେଇ ପୂଜିବୁ କାହିଁ ବସାଇବୁ
ବ୍ରହ୍ମ-ବନ୍ଧ୍ୟ-ଯୋଗ୍ୟ ଥାନ କାହିଁ? ।୧।
ନନ୍ଦନବନ ସୁବାସ ସୁମନ
କମ୍ପୁରୀ ଗନ୍ଧ ସିତ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ

କାହିଁ ସେ ଦରବ ସରଗ-ନୈବେଦ୍ୟ
କି ଦେଇ ତୋଷିବୁ ପ୍ରାଣ-ସାଇଁ ? ।୨।
ଜାଣୁ ନାହିଁ ଦେବ ତବ ପୂଜା ବିଧି
ଜହ୍ନଠାରେ ମନ ବାମନ ଅବଧି
କୃପାକରି ଦିଅ ତରଣ ବଜାଇ
ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଖି ନୀରେ ଧୋଇ ।୩।
କରିଛୁ ଭରସା ସେ ରଙ୍ଗ ପୟର
ଲାଗି ହେବୁ ନିତ୍ୟ-ସେବା ସୁମଧୁର
ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୁଡି ରହିଥିବୁ
ଅପାର ମହିମା ଗାଇ ଗାଇ ।୪।

ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର

ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର
ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ଘେନା କର
ତୁମ ବିଶ୍ୱରୂପ ଅଦୃଶ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ
ଏହି ଜ୍ଞାନ ମନେ ରହୁ ସ୍ଥିର ।୦।

ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶୀ ମୁନି ଜ୍ଞାନୀ ଭକ୍ତଗଣ
ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ କରି ନିରୂପଣ
ବ୍ରହ୍ମ, ଆତ୍ମା, ଭଗବାନ କହିଥାନ୍ତି
ମନେ ହେଉ ବିଶ୍ୱସ୍ତିତ ଚିର ।୧।

ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତ ଆଶ୍ରିତ ସେବକ
ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ ସେ ମୋହନ ରୂପ
ହେଉବୁ ସର୍ବଦା ଠେଲି ସର୍ବ ବାଧା
ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମର ଶ୍ରୀପୟର ।୨।

ତୁମର ଅନନ୍ତ କରୁଣା ସାଗର
ଲାଭ କରି ଆମେ କଣିକା ମାତର
ଅପାର ଆନନ୍ଦ ସାଗରରେ ବୁଡି
ହୋଇ ଯାଉ ଆମେ ଏକାକାର ।୩।

ଯେ ବୁଝି ସକଳ ତୁମ ସେବା ପଥେ
ବାଧା ଦେଇ ସଦା ଚଳାନ୍ତି ବିପଥେ
ଦିଅ ମନେ ବଳ ସେ ରିପୁ ସକଳ
ଦଳି, ଜୟୀ ହେବୁ ନିରନ୍ତର ।୪।

ତୁମ ସେବା କରି ତୁମ ନାମ ଗାଇ
ଜୀବନ ଯାପିବୁ ହେ ପରାଶସାଇଁ
କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମର ଘେନା କର ।୫।

ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ

ହେ ଭାବନିଧି !
ଭାବରେ ରଖ ମୋତେ ବାନ୍ଧି
ମାଗୁନାହିଁ ମୁଁ ଆନ ସିଦ୍ଧି ॥୦॥

ଭବ ବଲଭବ ଚିନ୍ତି
ପଞ୍ଜଳ ହେଲାଣି ମତି
ହାରି ଦେଲିଣି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ॥୧॥

ସକଳ କାମ କାମନା
ହେଉପଛେ ମୋତେ ମନା

ଚରଣେ କର ଚିର ବନ୍ଦୀ ॥୨॥

ଲଭି ଶୀଘ୍ର ପରଶ
ଭୁଲିବି ଭବ ପରାସ
ଗାଇବି ନାମ ନିରବଧି ॥୩॥

ଶିରୀମୁଖ ଚାହିଁ ଚାହିଁ
ପୁଲକିତ ହେବ ଦେହୀ
କର ମୋ ଲାଗି ଏହି ବିଧି ॥୪॥

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ	ମନର ପାଶୋରା ସତେ	ଝଟକି ଉଠୁଛି କିବା	ଅଂଗେ ଅରୁଣର କାନ୍ତି
	ହେବ କି ପାଶୋରା	ସବୁରି ଲାଗି ଆଦର	ନୟନ ଯୁଗଳେ ବୋଳା ।୨।
ଆଖି ଆଗେ ନାଚେ ପାଦ	ପଦ୍ମ ରଂଗ ଭରା ସତେ		
	ହେବ କି ପାଶୋରା ।୦।	ଭକତ ତାକରା ପାଇ ଆସିଛ ମରତେ ସାଇଁ	
		ମନହୁଏ ଏ ଜଗତେ ତୁମର କେ ପର ନାହିଁ	
କଟୀ ତଟେ ଶ୍ରେତ ବାସ	କଣ୍ଠେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ମାଳା	ତତ୍ତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର କି	ତୁମେ ସାଧନ ପସରା ।୩।
ନଅର ଅଧର ଯୁଗେ	ଦରହାସ କରେ ଖେଳା		
ବଚନ ଉପମା ନାହିଁ	ମଧୁରୁ ବଳି ମଧୁର ।୧।	ବିଷାଦ କାଳିମା ହରେ ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ	
		ଅଗାଧ ଅସୀମ ସ୍ନେହ ପାରିବ କେ ପରିମାଣି	
ଭାଷାରେ ବୋଳା ଅଛି କି	ପ୍ରେମ ଅନୁରାଗ ଶାନ୍ତି	ଆଶୀଷ ବରଷ ଦେବ ଘେନ ନତି ଭକ୍ତି ଭରା ।୪।	

ହେ ମହାନ, ମହିମାବନ୍ତ ମହାବାହୁ

ହେ ମହାନ, ମହିମାବନ୍ତ ମହାବାହୁ		କି ଭାବେ କି ସ୍ତବ ସ୍ତୁତି କରି ତୁମ ମନ	
ପାପୀ, ତାପୀ ଜନ ଛାମୁରେ ଜଣାଏ		ତୋଷିବି ପୂଜିବି ପଦ ଆକୁଳ ପରାଣ	
ଦୁଃଖ ତାର ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଶୁଣିବା ହେଉ ।୦।		ପରାଣେ ଶାଶ୍ୱତ ପ୍ରେରଣା ଜଗାଇ	
		ନାଶ କର ଭବ ମାୟା ବନ୍ଧନ ରାହୁ ।୨।	
ଜାନେ ନାହିଁ ମନ୍ତ୍ର, ତନ୍ତ୍ର, ନାହିଁ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ			
କେମିତି ତାକିଲେ ନାଥଟଳିବ ଆସନ		ସକଳ ଭୟନାଶକ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ	
ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଅତି ହିଁ ଅଜ୍ଞାନ		ସଦା ରତ୍ନପିବ ମନ, କର ହେ କଲ୍ୟାଣ	
କରୁଣା ସାଗର ଲବେ କରୁଣା ହେଉ ।୧।		ପୀରତି-ରକ୍ତରେ ବାନ୍ଧି ରଖ କରି ଚିର ବନ୍ଦୀ	
		ଆନ କା ପାଶେ ଯେମନ୍ତ ନ ଯିବ ସେ ଆଉ ।୩।	

ହେ ମହାମହୀମ ଭୁବନମୋହନ ନନ୍ଦନ

ହେ ମହାମହୀମ ଭୁବନମୋହନ ନନ୍ଦନ		ଶରଣାଗତ ଭକତ ହୃଦ ତଟ ଚନ୍ଦନ ॥୨
ବନ୍ଦନ ତୁମ ପଦକଞ୍ଚେ ପ୍ରଣତି ଘେନ ମମ ॥୦		
		ରକତରଙ୍ଗେ ରଞ୍ଜିତ ଶୋଭା ତୁମ ଚରଣ
ଭକତର ପ୍ରାଣେ ଦିଅ ଜ୍ଞାନଦୀପ ଜଳାଇ		କଟି ତଟେ ବିମଣ୍ଡିତ ଶ୍ରେତ କୁଞ୍ଜବସନ
ହୃଦ-ସରସୀରେ ଦିଅ ଶତଦଳ ପୁଷ୍ପାଇ		କପାଳେ ଶୋଭଇ ଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ
ତୁମେ ଭବ-ବନ୍ଧନ ବିମୋଚନ		ନିତିକ ଅଳଙ୍କାରଳୀ କରେ ଗଣ୍ଡ ମଣ୍ଡନ ॥ ୩
ଏ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରଣତି ଭାଳେ ଆହେ ବିଶ୍ୱ-ବନ୍ଦନ ॥୧		
		କୋଟି ଶଶୀ-ପ୍ରଭା ଜିଣି ବରାଭୟ ମୂରତି
ଛନ୍ଦା ପଦେ ବନ୍ଧା ମନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର କାମନା		ଦୁଃସ୍ୱର ଭବ-ସାଗରୁ ଉଦ୍ଧର ହେ ଶୀଘ୍ର
କୁଞ୍ଚିତକେଶା ମୋ ଦଶା ଛାମୁରେ କରେ ଜଣା		ପଶୁଛି ସେ ପଦେ ଆଜି ଶରଣ
କରୁଣା କର ହେ କୃପା ନିଧାନ		ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ କର ଦାନ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଜୀବନ ॥ ୪

ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ

ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ
ନିଖିଳ ସୃଷ୍ଟିର ଅମୃତମୟୀ
ତେଜନାର ଆଦି ବିନ୍ଦୁ ।୦।
ସତ୍ୟଲୋକ ପାରେ ନିତ୍ୟ ଜଗତରେ
ବିରାଜିତ ତୁମେ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପୁରେ
ତୁମେ ହେ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ।୧।
ଭାବ ରାଇଜର ଭାବର ଠାକୁର
ଭବ ଜୀବନକୁ ଭାବମୟ କର

ମାଗେ ତବ ପ୍ରୀତି ମଧୁ ।୨।
ନିଗମର ସିନା ତୁମେ ନିରାକାର
ମୋ ଲାଗି ତୁମେ ତ ସଗୁଣ ସାକାର
ତୁମେ ମୋ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଲଭୁ ।୩।
ତୁମ ଶୁଭ ଶଙ୍ଖ ଶୁଣିବି ଯେ ଦିନ
ଜାଣିବି ସେହି ମୋ ମୁକତି ଲଗନ
ହସିବି ମୁଁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ।୪।

ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାପୁର

ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାପୁର
ଏ ସାରା ଜଗତ ସ୍ବରୂପ ତୁମର
ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଦେବ ରାଜ ମୋ ଅନ୍ତରେ
ପୁଲକି ଉଠୁ ଏ ପରାଶ ମୋର ।୦।

ସୁଗ ଯୁଗାନ୍ତର ବିଶ୍ବ ଚରାଚର
ବିପୁଳ ବିଭବ ପ୍ରକଟ ତୁମର
ନିଖିଳ ଜଗତ ବିଲୟ ଉଦ୍ଭବ
ଲଜିତରେ ତୁମ ହେଉଅଛି ସ୍ଥିର ।୧।

ହୃଦ ସିଂହାସନେ ରାଜ ଅଧିରାଜ
ପାଉ ନବରୂପ ମାନବ ସମାଜ

ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହ ଉପୁଷ୍ପି ବିଲୟ
ସବୁ ହୁଏ ତୁମ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ମାତର ।୨।

ରବି ଶଶୀ ପୁଣି ଗ୍ରହ ତାରା ଗଣ
ତୁମ ଜ୍ୟୋତିର୍ବଳେ ସର୍ବେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ
ଅମ୍ବର ସାଗର ବିଶ୍ବ ଚରାଚର
ମହିମା ଜ୍ଞାନରେ ମଗ୍ନ ନିରନ୍ତର ।୩।

ଅନ୍ତର ମୋହର ପୁରୁ ସେହି ଗାନେ
ନାଚୁ ସେହି ରୂପ ସତତ ନୟନେ
ବିଲୋକ ପୁଲକ ପାଇ ସେ ଆଲୋକ
ଜୟଗାନ ତବ କରୁ ନିରନ୍ତର ।୪।

ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ

ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ
କାହାକୁ କହିବି କୁହ
ତୁମେ ନ ଶୁଣିଲେ କିଏ ସେ ପୋଛିବ
ଆଖିର ଅବୁଝା ଲୁହ ।୦।
ତୁମ ପାଶେ ବସି ଗୋପନେ ଠାକୁର
କହିବାକୁ ଅଛି କେତେ କଥା ମୋର
ଆଜ୍ଞା ପଦେ ମୋତେ ମିଳିବ କି ନାହିଁ
ଆଜି ବାରେ କହି ଦିଅ ।୧।

ସେଦିନ ସେଦିନ କେତେ ଦିନ କୁହ
ଝରିବନି ଆଉ ବିରହର ଲୁହ
ଶୁଭି ଯାଉଥିବ ମିଳନ ବଲ୍ଲଣୀ
ବହିବ ଆନନ୍ଦ ସୁଅ ।୨।
ଏ ସଂସାରେ ଆଉ ନାହିଁ ମୋର ମନ
ଫେରାଇ ନିଅ ହେ ତୁମ ନିତ୍ୟଧାମ
ଚରଣ ଧରି ମୁଁ ମାଗୁଛି ଠାକୁର
ତୁମ ପଦ ସେବା ଦିଅ ।୩।

କ୍ଷମାନିଧି ! କ୍ଷମା ଜମା ମାଗୁନାହିଁ

କ୍ଷମାନିଧି ! କ୍ଷମା ଜମା ମାଗୁନାହିଁ
କହି ଦିଅ ଖାଲି ଅବୋଲର କରି
ଜନମ ଦେଲ କି ପାଇଁ ।୦।

ପିତାବୋଲି ମୋର, ମନା କରିବାକୁ
ଅଛି କି ତୁମର ବଳ
ସେ ଗଛବିହନ ସେହି ତାଳର ମୁଁ
ନୁହେଁ କି ସତରେ ଫଳ ?

କହ ମୋର ମଥା ଛୁଇଁ ।୧।
ମାଗି ଆସିଛି ମୁଁ ଦୁଆରେ ତୁମର
କ୍ଷମା ନୁହେଁ, ତୁମ ରୋଷ
ଅଯୋଗା ବୋଲି ମୁଁ ଠେଲିଦିଅ ପଦେ
ସେତିକିରେ ହେବି ତୋଷ
ପଦ ଧୁଳି ମନାସଇଁ ।୨।